

உ

கலாபதி துணை.

சிஞுவாவடுதிறைத்தீனத்தத்

தெட்டிக்கலைச்

சுப் பிரமணியமுனிவர்

இயற்றிய

சிஞுவாவடுதிறைக்கோவை.

~~~~~

இத

சிதம்பரம்

ஸ்ரீமீனாட்சி தமிழ்க் காலேஜ் பிரின்ஸிபாலாகிய

மஹாமஹோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்யகலாநிதி

உ. வே. சாமிநாதையரால்

அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன்

சென்னப்பட்டணம்

கமர்ஷியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அக்ஷயஸ்ரீ ஆனியர்

1926

இரண்டாம்பதிப்பு.

விலை அணா - 40.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

- க. நூற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி, v—vi.
உ. முகவுரை, vii—viii.
ங. நூலாசிரியர் வரலாறு, ix—xvi.
ச. நூலாறாய்ச்சி, xvii—xxiv.
ரு. பிழையுந் திருத்தமும், xxiv.
கூ. திருவாவடுதுறைக்கோவையும் அரும்பதவுரையும், க—எரு.
எ. அரும்பதவுரையின் அநுபந்தம், எக—கூஅ.
அ. கிளவிக்கோத்து, கூக.
கூ. செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி, க௦க—க௦ச.

நாற்பெயர் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி.

அகநா - அகநானூறு.

அம்பிகாபதி - அம்பிகாபதி கோவை.

அருணை - அருணைக்கலம்பகம்.

ஐங்குறு - ஐங்குறு தூறு.

கந்த - கந்தபுராணம்.

கந்தர்கலி - கந்தர்கலி வெண்பா.

கம்ப - கம்பராமாயணம்.

கலி - கலித்தொகை.

கலைசைச்சிலேடை - கலைசைச்சிலேடை வெண்பா.

காஞ்சி - காஞ்சிப்புராணம்.

குற்றாலப் - திருக்குற்றாலப்புராணம்.

குறுந் - குறுந்தொகை.

சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.

தண்டி - தண்டியலங்காரம்.

சீவக - சீவகசிந்தாமணி.

தஞ்சை, தஞ்சைவாணன் - தஞ்சைவாணன்கோவை.

திணைமா - திணைமாலு நூற்றைம்பது.

திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

திருநாகை - திருநாகைக்காரோணப்புராணம்.

திருவா - திருவாசகம்.

ரயாடல.

நள - நளவெண்பா.

நால்வர்நான்மணி - நால்வர் நான்மணிமாலு.

நாலடி - நாலடியார்.

நான்மணி - நான்மணிக்கழகை.

நைடத - நைடதம்.

பட்டின - பட்டினப்பாலு.

பத் - பத்துப்பாட்டு.

பரி - பரிபாடல்.

பிழம் - பிரதிபேதம்.

பிரபுலிங்க - பிரபுலிங்கலீலை.

பிரபோத - பிரபோதசந்திரோதயம்.

புறநா - புறநானூறு.

பு-வெ - புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

பெரிய - பெரியபுராணம்.

பெருங் - பெருங்கதை.

பொருந் - பொருநராற்றுப்படை.

மணி - மணிமேகலை.

மலைபடு - மலைபடுகடாம்.

மீனாட்சியம்மை - மீனாட்சியம்மைபிள்ளைத்தமிழ்.

முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை.

மேற் - மேற்கோள்.

யா - யாப்பருங்கலம்.

வியாசைக் - வியாசைக்கோவை.

வி - பார, வி - பாரதம் - வில்லிபுத்தூரார்வார்பாரதம்.

வெங்கைக் - வெங்கைக்கோவை.

முகவுரை.

கோவையென்பது, தமிழ்ப்பாஷைக்குரிய தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; காட்சிமுதலியதுறைகள் முறையே கோக்கப்பட்ட நூலென்பது இம்மொழியின்பொருள்; இஃது ஐந் திலக்கணங்களுட் பொருளின்பகுதியாகிய அகப்பொருளிலக்கணத் திற்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது; குறிஞ்சித்திணைமுதலிய ஐந் திற்கும் உரியனவாக முன்னோர்கள் விதித்த முதற்பொருள் கருப் பொருள் உரிப்பொருள்முகமாகத் தலைவன்தலைவிகளுடைய ஒழுக் கங்களை உலகவழக்கம் செய்யுள்வழக்கமென்னுமிரண்டிற்கும் ஒப்ப னன்குதெரிவிப்பது; இதனால் இந்நூல் ஐந்திணைக்கோவையென்றும் பெயர்பெறும். பன்னிருபாட்டியல் முதலிய பாட்டியல்களில் இப் பிரபந்த இலக்கணமும், தொல்காப்பியம் இறையரைகப்பொருள் முதலிய நூல்களில் இதிலுள்ள அகப்பொருளமைதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. கட்டளைக்கவித்துறைச்செய்யுளாற் செய்யப்படவேண்டி மென்பதும், அச்செய்யுள் நானூற்றிற்குக் குறையாமலிருக்கவேண்டி மென்பதும், இன்னுஞ்சிலவும் இந்நூலுக்குரியவிதிகள். தாம் வழிபடுதற்குரிய தேவர்கள்மீதும் தம்மை ஆதரிக்கும் பிரபுக்கள்மீதும் பண்டைக்காலந்தொடங்கிப் பலபெரியோர்களாற் செய்யப்பட்டுப் பற்பல நூல்கள் இப்பிரபந்தவகையில் வழங்கிவருகின்றன. திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், தஞ்சைவாணன்கோவை முதலிய கோவைகளில் இவ்விருபகுதிகளும் மற்றை அமைதிகளும் அறியற்பாலன. அவற்றுள், —

திருவாவதுறைக்கோவை யென்பது திருவாவதிதுறையிற் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசர்மீது திருவாவதிதுறையாதீனத்துச் சுப்பிரமணியமுனிவர் இயற்றியது; இது துறைசைக்கோவையெனவும் வழங்கும். [துறைசையென்பது திருவாவதிதுறையென்னும் பெயரின் மருஉ.] இதில் சருகூ-செய்யுட்களுள்ளன; இன்றியமையாத ஓசையினிமை, எதுகையம், மோனை

நயம், வழியெதுகை, வழிமோனை, முரண், மடக்கு, யமகம், திரிபு, சிலேடை முதலியனவும், உள்ளுறையுவமமுதலியனவும், தொனியும் இந்நூலிற் பாக்கக்காணலாம்.

அன்றியும் இத்தலத்தின் விசேடமுதலியவற்றையும் இத்தலத்தில் வழிபட்டோர்கள் அடைந்த பெரும்பேறுகளையும் சைவசாஸ்திரக் கருத்துக்கள் முதலியவற்றையும் இந்நூலில் ஆங்காங்கு நூலாசிரியர் விளக்கிக்காட்டியிருத்தல் மிக வியக்கற்பாலது. இதுநிற்க.

இந்நூல் அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன் 1903-ஆம் ஆண்டு முதன்முறை பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இப்பதிப்பில், அரும்பதவுரையும், பிரதிபேதமும் அவ்வப்பக்கத்தில் அடிக்குறிப்பாகச் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. நூலும் உரையும் முடிந்தபின், வேறுசில குறிப்புக்களிருந்தால் படிப்பவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்குமென்று தோற்றினமையால் அவை எழுதப்பெற்று 'அரும்பதவுரையின் அடிபந்தம்' என்றபெயருடன் பின்னே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த ஆதினசம்பந்தமான நூலைப் பதிப்பிக்கும்படிசெய்த நல்வினையின்பால் மிக்க நன்றியறிவுடையேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்.

கங்கை வாய்சடை யாய்க்கண நாதா கால காலனே காமனுக் கனலே
பொங்கு மாகடல் விடமிடற் றானே பூத நாதனே புண்ணிய புனிதா
செங்கண் மால்விடை யாய்தெளி தேனே தீர்த்த நேதிரு வாவடு துறையு
ளங்க னாவென யஞ்சலென் றருளா யாரெ னக்குற வமரர்க ளேறே.

சென்னை, }
19—6—26. }

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்தூலாசிரியராகிய சுப்பிரமணியமுனிவர். சிதம்பரத்தைச் சார்ந்த காட்டுமன்னார்கோயிலில், ஸ்ரீவீரநாராயணப்பெருமாள் கோயில் மேலேவீதியின் கீழ்சிறகிலுள்ளதொருவீட்டிற் கார்த்த வேளாளவருணத்திற் பூநோடையார் கோத்திரத்தில் ஜனிக்கதவர்; துறவறம் பூண்டொழுகியவர்; சித்தாந்த சைவர்; முருகக்கடவுளை உபாசித்து மந்திரசித்தி பெற்றவர். இவர் பிறந்தவருடமும், இவருடைய இல்லற வரலாறுகளும் இப்பொழுது தெரியவில்லை. ஆனாலும், விசுவாவஸு-ஹஸ்த[சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௭௦௮; கொல்லமாண்டி ௬௬௦-௬௬; கி. பி. ௧௭௮௩-௬] சித்திரைமீ பரிபூரணமான ஸ்ரீசிவஞானமுனிவருடைய பிரிவையாற்றுக, “நினைத்தாற் சகிக்கப்போமோ” என்னும் கீர்த்தனையை இயற்றியிருப்பதோடு, ஆவினன்குடிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதியை, டின்னர் கிலகஹு[சாலி. ௧௭௬௬; கொல்லம். ௬௬௬-௬; கி. பி. ௧௭௮௮ = ௬] தைமீத்தில் *அரங்கேற்றியதாகத் தெரிகின்றமையாலும் இவர் இம்மைக்கு ஏறக்குறைய ௧௬௦-வருடங்களுக்கு முன்வரையில் இருந்தாரென்று ஒருவாறு தெரிகின்றது.

[வித்தியாதரு]

இவர், சிவஞானபோதத்தின் திராவிட மகாபாஷ்ய கர்த்தராகிய திருவாவடுதறை ஸ்ரீ சிவஞானமுனிவரிடம் தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள இலக்கண இலக்கியங்கள் பலவற்றையும் உரைநடைகளையும் சைவ சாஸ்திரங்களையும் முறையே கற்றுப்பயின்று அவருடைய மாணக்கர்கள் பன்னிருவர்களுள் ஒருவராய்ச் செய்யுளசெய்தலிலும் மிக்க வன்மையுடையவராயினார், அம்மகானை வித்தியா குருவாகப்பெற்ற இவர் கற்றமுறையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ! இவர் கல்விப்பயின்றது அப்பெரியோருடைய வாழ்நாட்களுட் பிற்காலம், அஃது அவர் தொட்டிக்கலையில் இருந்தகாலமென்று தெரிகிறது. [தொட்டிக்கலையென்பது தொண்டைநாட்டிலுள்ளதோரூர்.] அவரிடம் இவருக்கிருந்த மெய்யன்பிற்கு எல்லையின்றி; அவர்மீது இவரியற்றிய “கருணை பொழி திருமுகத்தில்”, “திண்ணவிற்பச் சேவடியும்”, “ஓதரிய வாய்மை” என்னுஞ் செய்யுட்களும், அவர் பரிபூரணமானது தெரிந்து ஒருவாற்றினும் சிறிவாற்றாதுவருந்தி இவரியற்றிய, “நினைத்தாற் சகிக்கப்போமோ வென்சுவாமியை” என்னுங் கீர்த்தனையும் இதனை நன்கு புலப்படுத்தும். பின்னும், அவருடைய பிரிவாற்றாத இவர் தொட்

* அரங்கேற்றிய காலவிவரத்தை xvi-ஆம் பக்கத்திற்கான்க.

† இச்செய்யுட்கள் சிவஞானமுனிவர் பிரபந்தத்திரட்டிலுள்ளன.

டிக்கலைச் சிதம்பரேசர் திருக்கோயிற் சந்நிதிமண்டபத்தில் அவருடைய திருவுருவமைப்பித்து அதனை நாள்தோறும் போற்றி வழிபட்டு வந்தனரென்றுஞ் சொல்லுவார்; . இது மேற்கூறிய செய்யுட்களுள், 'ஓதரிய வாய்மை' என்பதிலுள்ள,

“அழகுபொலி கலைசைச் சிதம்பரே சரரடிச்

கதிமதுர கவிதைமாரி

மாதவர் வருத்தப் பொழிந்தருளி யென்றுமவர்

மன்னிவளர் சந்நிதியிலோர்

மணிவிளக் கென்னவளர் சிவஞான மாதவன்

மலர்ப்பதம் வணங்குவாமே”

என்பதனால் தெரிகின்றது.

[ஞானதரு.]

திருவாவடி துறையாதீனத்தில் கஃ-ஆம் பட்டத்திருந்த அம்பல வாணதேசிகரிடத்துச் சைவசந்நியாசமும் சிவதீக்ஷையும் ஞானோபதேசமும் பெற்றவர். இவர் இவைகள் பெற்றது, திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் பெரியபட்டத்திலும் அம்பலவாணதேசிகர் சின்னப்பட்டத்திலுமுள்ள காலமென்று தெரிகிறது. [திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் எப்பொழுதும் சிவாகம ஆராய்ச்சியையே செய்துவந்தாரென்றும், அதனால், அவர்செய்தற்குரிய காரியங்களிற் பெரும்பாலானவற்றை அவர்கட்டையால் அம்பலவாணதேசிகர் செய்துவந்தாரென்றும் சொல்லுவார்.] இவர் திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்மீது சிந்துமுகலியன செய்திருத்தலும் இவரியற்றிய நூல்கள்வரைந்துள்ள ஏட்டுப்பத்தகங்கள் சிலவற்றில், ‘திருக்கைலாயபாம்பரைத் திருவாவடி துறை நமச்சிவாயகுருமரபில் அம்பலவாணதேசிகருடைய ஞானபுத்திர ஞான சுப்பிரமணிய தம்பிரான்செய்தது இந்நூல்’ என்று வரையப்பட்டிருத்தலும் இதற்குத் தக்கசான்றாகும். [ஞானசிரியரை ஞானபிதாவென்றலும் ஞானோபதேசம் பெற்றுக்கொண்ட சிஷ்யரை ஞானபுத்திரரென்றலும் மாபு.]

[கல்விவளர்ச்சி.]

ஆதீனத்தில் தம்மைப்போன்றவர்களும் தமக்கு மேலானவர்களாக இருந்த பல கல்விமான்களோடு இடைவிடாது பழகுதலும் மாணுக்கர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லுதலும் அவைக்களத்திற் பிரசங்கித்தலும் ஆகிய இவைகள் புண்ணிய மிகுதிபற்றி இவர்க்கு வாய்த் திருந்தனவாதலால், இவருடைய புலமை மேன்மேலும் மாட்சிமையுற்றுவிளங்கிற்று; “அவ்வினை யாளரோடு பயிலவகை யொருகாற், செவ்விதி னுரைப்ப வவ்விரு காலு, மையறு புலமை மாண்புடைத்தாகும்” என்றாரன்றோ.

[விசேடகுணங்கள்.]

வித்தியாகுருவினிடத்தும் ஞானசிரியரிடத்தும் இடைவிடாத மெய்யன்புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, கல்விமான்களை ஆத

ரித்தல், நன்றிமறவாமை, மேன்மேலும் தூல்களை ஆராய்தல், அழுக்காறினமை, பிறர்பாலுள்ள குணங்களைப் பாராட்டல், ஸ்தல யாத்திரையில் விருப்பம், யாவர்க்கும் பொருள்விளங்கு வியநடையாக விரைவில் எவ்வகையான செய்யுட்களையும் செய்யும்வன்மை, சங்கீ தப்பயிற்சி ஆகிய இவைகள் இவர்பால் அமைந்திருந்த விசேட குணங்கள். இவர் இவற்றையுடையராயிருந்தமை இவருடைய சரித் திரத்தையும் இவரியற்றிய செய்யுட்களையும் உற்றுநோக்குவோர்க்கு நன்குவிளங்கும்.

[சிறப்புப்பெயர்.]

கேட்டவர்கள் வியக்கும்படி மிகவும் இனிமையான செய்யுள் செய்தலில் வல்லுராயிருந்ததுபற்றி, இவர் மதுரகவியென்று ஆதி னத்திற் சிறப்புப் பெயர்பெற்று விளங்கினார். தொட்டிக்கலையிற் பெரும்பாலும் இருந்தமையின், தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவரெனவும் தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய தம்பிரானெனவும் இவர்பெயர் வழங்கும்.

[இவர்காலத்திருந்த தமிழ்வித்துவான்கள்.]

சிவஞானமுனிவருடைய மாணாக்கர் பன்னிருவருள் இவர் ஒருவரென்று தெரிதலால், அம்முனிவரும், அவருடைய மற்ற மாணாக்கர்களாகிய இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுனிவர், கச்சியப்பமுனி வர், இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரமயிள்ளை, காஞ்சிபுரம் சரவணபுத்தர் (ஏனே எழுவர்பெயரும் தெரியவில்லை) முதலியவர்களும், சென்னை யில ஸ்ரீ கச்சியப்பமுனிவர் விநாயகபுராணமியற்றும்போது இருந்தவ ரென்று சொல்லப்படும் சீகாழி வகைநாததேசிகரும் இவர் காலத்தி லிருந்த தமிழ்வித்துவான்களென்று தெரிகிறது.

[ஆதரித்த பிரபுக்கள்.]

தொட்டிக்கலைக் கேசவமுதலியார், *வேதாசலமுதலியாரென்னு மிருவரும் இவரை மிகப் பாராட்டிவந்ததன்றி ஷே ஊரிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ சிதம்பரேசர் சங்கிதியினருகே மட மொன்று கட்டிவித்து அதில் இருக்கும்படிசெய்து ஆசிரியராகக் கொண்டி குறிப்பறிந்தொழுதி மிக்க பணிவுடன் ஆதரித்துவந்தார் கள்; “தொட்டிக், கலைக்கேச வன்மெயப் புகழ்போல விளங்குகுங் கதிர்ப் பிறையை” என்றும், “வேதாசலத்தின் புகழ்போல் விளங்குக வென்சங்கமே” என்றும் தாம்பாடிய கலைசைக்கோவைச் செய்யுட் களில் இவர் அவர்களைப் பாராட்டியிருத்தல் இதனை வலியுறுத்தும். அவ்வூரில் 'இவரிருந்தமடம் இப்பொழுதும் சாயியார்மடமென்று வழங்கப்படுகின்றது.

*இந்த வேதாசல முதலியார் படத்தை, ஈப - வருடங்களுக்குமுன்பு துண்டி ஸ்ரீஅரங்கநாத முதலியாரவர்கள் [எம்-ஏ] வீட்டிற் கண்டதுண்டு,

[சஞ்சரித்த இடங்கள்.]

இவர் இடையிடையே சென்று சிறசிலவருடங்கள் தொட்டிக் கலையில் இருந்துவந்ததன்றித் திருச்செந்தூர், திருக்குற்றாலம், பழநி, திருத்தணிகை, வடதிருமுலலைவாயில், திருவொற்றியூர், ஆயலூர், ஆவினன்குடி, திருவல்லிக்கேணி முதலிய ஸ்தலங்களுக்கும் யாத்திரையாகச் சென்றுசென்று அவ்வவ்விடத்தே சிலசிலநாள் தங்கிவந்தனர். இதனை இவரியற்றிய பிரபந்தங்களும் தனிச்செய்யுட்களும் தெரிவிக்கின்றன.

[சிலபாடல்கள்.]

இவர் அவ்வச்சமயங்களிற்செய்த அழகிய தனிப்பாடல்கள் பல, அவற்றுட் சில வருமாறு:—

இவர் விரைவிற்பாடுதலைக்கேட்ட அம்பலவாணதேசிகர், ஒரு சமயத்தில், “நம்முடைய ஆசிரியராகிய திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்மேல், ‘குருதிருச்சிற் றம்பலவெங் கோ’ என்பதை ஈற்றடியாகவைத்து நேரிசைவெண்பா ஒன்றியற்றுக்” என்று கட்டளையிட, உடனே இவர் பாடியது:—

முனிக்குமுனி யானே முனிந்தே பொதியின்

முனிக்குமுனி யாதனித்த மூர்த்தி - முனிக்குப்

பொருகன்று நீருட்டும் பொன்னித் துறைசைக்

குருதிருச்சிற் றம்பலவெங் கோ.

[முன் இக்கு முனிபானே முனிந்து - முன்பு கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதனைக் கோபித்து; முனி - வில். பொதியின்முனி - அகத்தியர். முனி - யானைக்கன்று. பொன்னி - காவிரி.]

ஆதினத்தில தேவாரப்பணிவிடைசெய்யும் ஒதுவார்களுட் குருசாமியோதுவாரென்று ஒருவருண்டு; அவர் சங்கீதத்தில் நல்ல பயிற்சியுடையவர்; இனிய சாரீரமுடையவர்; இவர்பால் மிக்க அன்பினர்; இவரியற்றிய பழநிக் குழந்தைவேலர் பஞ்சரத்தினமலை முதலிய பிரபந்தங்களை இசைவாய்ப்புடன் பாடி உவப்பித்து வருபவர். அவர் வழக்கப்படி ஒருநாள் அம்பலவாணதேசிகருடைய பூஜாகாலத்தில் மறறவர்களோடுசேர்ந்து தேவாரங்களைப் பண்ணுடன் ஒதுவாராயினார்; அப்பொழுது தரிசனத்திற்குச்சென்ற இவர், அவருடைய இனியசாரீரம் மறறையோர் சாரீரங்களிலும் மிகச்சிறந்துவிளங்குதலை அறிந்து,

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒருசாமி வாழ்திருக் கோமுத்தி யூர்தினி லுற்பலித்து

வருசாமி யெங்கள் வயித்திய லிங்கம் வலம்புரிந்து

தருசாமி முத்தமிழ்ச் சந்தே சாமியந் சாந்தகுணக்

குருசாமி தீங்குர லெந்நாளுங் கோகிலம் கோகிலமே

என்னும் செய்யுளையியற்றி, பூசைமடத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட ஆசிரியர்க்கு விண்ணப்பஞ்செய்து உவப்பித்தனர். [வைத்தியலிங்கமென்பது குருசாமி யோதுவாருடைய தந்தையார் பெயர்.]

தொட்டிக்கலை முதலிய இடங்களிற் சிலவருடர் தங்கிவிட்டிவந்த பொழுது மடத்திலிருந்த அன்பர்கள் இவரைநோக்கி, 'தேவர் இந்த இடத்தை மறந்தீர்போலும்' என்று சொல்ல, அப்பொழுது பின்னுள்ள இரண்டு பாடல்களையும் இவர் இயற்றினார்:—

(வீ ரு த் த ம்.)

க. தெய்வப் பொன்னித் திருத்திதும் சிறப்பு மிருநான் கொருகோடி
சித்தர் வாழார் திருவாசு மதன்கீ மொருமா சிலாமணியு
மைவைத் தனைய விருட்டறையிற் குருட்டா மானு மான்மாக்கண்
மலரோ யகற்றிக் கதியளிப்பான் வரதக கவர்புன் நலைத்து
கைவைத் தருளி முடையேபொற் கழலுஞ் சூட்டுங் கோழுத்திக்
கருணைக் கடலபஞ் சாககாதே சிகன்சீ ரடியார் கலந்திருக்குஞ்
சைவத் திருவோ லககமுமங் டுண்டேற கைலை தனையொருகாற்
சார்ந்து மீள்வேன் மற்மங்குத் தரியே னங்குத் தரியேனே.

வேறு.

உ. எத்தலமு மெந்தியு மெத்தனியுந் திருமுர்த்த மெனைத்தும் போதி
மெய்த்தருவோங் கியதுறைசைத் திருநகருங் காவிரியும் விடையு ருச்சோ
வத்திருக்கோ யிலுமாயி லாமணியு மதனருகா னந்த வைப்பி
லுத்தமபஞ் சாக்காசற் குருமணியு மாகியெனே யுருக்கு மன்றே.

[விடையுருச்சோ - நந்திகளில்லாத திருமதில். நாரசிங்க
னென்னும் கொடிய அரசனொருவனை வெல்லும்படி, ஸ்ரீ கோழுத்தீ
சர் திருக்கோயிலின் மதிலின் மலிருந்த இடங்களைத் திருமாளிகைத்
தேவர் ஒருருவாக்கு அனுப்ப் பனரென்பா; இதனை, "மதினநதிகளைவா
வழைத்தும்" என்னும் திருமாளிகைத்தேவா திருவிருத்தத்தாலு
முணர்க.]

இக்கோவையை இவர் அரங்கேற்றிக்கொண்டு வருகையில், நாள்
தோறும் வந்து கேட்டுக்கொண்டு இன்புறறிருக்கும் அன்பர்களுள்
ஒருவர், 'பிறர்க்கு எளிதற் பொருளபுலப்படாதபடி அகப்பொருட்டு
றையை அமைத்து, அம்பலவாணத்தெசுகாமீது செய்யுள் செய்து
தருக' என்று வேண்ட, இவரியற்றிய வெண்பாக்கள் வருமாறு:—

வேழிவீலக்கல்.

க. இத்தை யனையவரு வல்லான வ்ருமலரே
வைத்தகரை யோதர்க்க மாட்டாதே - நித்தநித்த
மங்கமுகங் காததுறைசை யம்பலவா ணனபுயத்திற்
செங்கமுநீர்த் தாழ்நையே தேடு.

[இத் தையல் ரைய - இப்பெண் மெலியும்படி. மலரேவை-
மலர்ப்பாணத்தை. தகர்-ஆடு. அனையே செங்கமுநீர்த்தாரைத்தேடு.]

உ. இரதவச மந்தவசந் தன்மலைத் தேதுசெயு
நொதவச முற்றுட்கே நோக்குவார - பைநதொடியா
யாண்டருந் தென்றுறைசை யம்பலவா ணனபுயத்திற்
பூண்டநிதச செங்கமுநீர்ப் பூ.

[இந்த அசம் = இத்தஆடி. வசந்தன் = மன்மதன். பைந்தொடி-
வினி. செங்கழுநீர்ப்பூவை ஆய்வாயாக; ஆய்தல் = ஈண்டுத்
கொணர்தல்.]

திருவொற்றியூர் சிவபெருமான்மீது இயற்றிய வேண்பா.

வல்லவகு ளத்தி ஈக்கு மன்னவா வாசமல்
நல்லவகு ளத்திருக்கு நாதனே - மெல்ல
வடிவானைக் கொண்டமனை வாளா கண்ட்சி
வடிவானைக் கொண்டேஈடர் மாற்று.

[குளத் திருக்கு - நெற்றிக்கண். வகுளம் = மகிழ்மரம்; இது
திருவொற்றியூர்த் தலவிருகையும் கணிச்சி - மழு. வடிவானை - வடி-
வாளென்னுந் தருநாமமுடைய உமாதேவியாரை, கூரிய ஆயுதத்தை]

சென்னையிலிருக்குநாட்களுள் ஒருநாள் இவர் தமமையழைத்த
சில பிரபுக்களுடன்சென்று திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தசாரதிப
பெருமானைத் தரிசித்து, அவர்கள் விரும்பியவண்ணம் அப்பெருமாள்
மீதுபாடிய கட்டளைக்கவித்துறை:

பாங்கிகூற்று.

திருவல்லிக் கேணி வடிவந் தனஞ்சொற்கட் சீர்ச்சிலம்ப
திருவல்லிக் கேணி யலருமுன னேயருள் செய்யவெழுந்
திருவல்லிக் கேணிபஞ் சொல்லிந்கண் முத்தங்கள் சிந்துங்கண்டாய்
திருவல்லிக் கேணி மருவிய சங்கத் திருக்கரனே.

[திருவல்லிக்கேணி மருவியசங்கத் திருக்கரனே— திரு வல்-
இக்கு ஏணி- முறையே திருமகனையும் சூதாடுகருவியையும் கரும்
பையும் மாணையும்போன்ற, வடிவம் கனம் சொல்லுண் - வடிவத்தை
யும் தனத்தையும் சொல்லையும் கண்ணையுமுடைய, சீர் சிலம்பு அதிர்
உ வல்லிக்கு - சிறப்புப்பொருந்திய சிலம்புகள் முழங்கப்பெற்ற இந்
தக் கொடிபோல்வாளாகிய தலைவிக்கு, ஏணி அலரும் முன்னே - சூரி
யன் உதிக்குமுன்னே, அருள்செய்ய எழுந்திரு—; வல்லிக்கேள்-
விலங்கைப்போலச் சூழ்ந்துவருததும் உறவினர், நிபம சொல்லின்-
பழிமொழிகளைக் கூறுவாராயின், கண் முத்தங்கள் சிந்தும்—, ஏணி
யென்பது எல்லையையுணர்த்த, எல்லையென்பது சூரியனையுணர்த்
திறறு; நிபம் - திசைச்சொல். 'வல்லிக்கேள்' என்பதை வலிய இந்
தக்கேளென்றும், உயிர் முதலாக்கி அல இக்கேளென்றும் பிரித்துப்
பொருளாகுதலுமுண்டு.]

பின்பு இவர் அவர்களுடன் தம்மிடஞ்சென்றபொழுது, ஆங்
குள்ளோர்களற சிலர், 'விஷ்ணுவைத் தேவர் பாடலாமோ?' என்று
வினவ, இவர் 'நான் சிவஞ்ஞயமாகவேதான் பாடினேன்' என்று
சொல்லி, உடனே அச்செய்யுளின் முன்புள்ள எல்லாப்பாகத்திற்கும்
முன்பு குறித்தவாறே பொருள்கூறி, 'சங்கத்திருக்கரனே' என்பதை
மட்டும் சங்கம் திருக்கு அரனே என்றுபகுத்து, நெற்றிக்கண்ணை
புடைய சிவபெருமானே யென்று வேறு பொருள்கூறித் தமது ஆம்

றலை விளக்கி அவர்களுக்குப் பெருவியப்பை விளைவித்தனர். [சங்கம்-
நெற்றி.]

இங்ஙனம் சமயோசிதமாக இவரியற்றிய தனிச்செய்யுட்களும்
கீர்த்தனைகளும் பற்பலவுண்டென்பர்.

[இவர்களுக்களுக்கள்ள மதிப்பு.]

இவரியற்றிய தூலகளுட் கலைசைச்சிலேடை வெண்பா ஷே-
ஆதினத்தும் அதிற் கல்விபயின்ற தமிழ்வித்துவான்களிடத்தும் கற்-
கும் மாணக்கர்களுக்கு முதன்முறை கறபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
திருவாவதுறைக்கோவைச் செய்யுட்கள் அத்தலத்து ஸ்ரீ தியாகேசப்
பெருமானார்சங்கத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தினத்திலும், திருக்குற்றாலச்சித்திர
சபைத்திருவிருத்தமும் திருத்தணிகைத்திருவிருத்தமும் ஆதினத்
தலைவர்கள் வருடநதோறும் ஐப்பசிமாதத்திற் காலையிற் காவேரி
ஸ்நானஞ்செய்து மீண்டிருங்காலத்திலும், அம்பலவாணதேசிகர்
ஆனந்தக்களிப்பு அவர்கள் சிவதரிசனமும் குருதரிசனமுஞ்செய்து
மீண்டு வந்து ஒடுக்கத்தற் பீடத்திருநது அடியார்களுக்கு விபூதி
யளிக்கருங்காலத்திலும், மறறவைகள் உரிய ஒவ்வொருகாலத்திலும்
ஒகுவார்களால் ஒதப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வழக்கம், இவ்வாதினத்
தலைவர்கள் முகலியோர்க்கு இவருடைய தூலகளிடத்து வைத்திருந்த
நனமதிப்பைச் செவவிதாக விளக்குகின்றது.

[இனனாரின்னரை ஒப்பர்.]

முதன்முறை ஒருவகையாகப் பொருள்கொள்ளும்படி இயற்றிய
செய்யுளுக்கும் பன்பு சமயோசிதமாக வேறுபொருள்குறிப் பிறரை
மகிழ்விக்கும் ஆற்றலால் காளமேகம் முதலியோர்களையும், இயற்றமிழை
சைத்தமிழ்க் குரிய பலவகையான செய்யுட்களையும் தூலகளையும்
எளியநடைபிணவாகச்செய்யும் வன்மையால் மேலகரம் திரிகூட-
ராசபக்கவிராயர், சீகாழி - அருணாசல கவிராயர் முதலியோர்களையும்
இவர் ஒப்பர்.

இவரியற்றிய தூல்கள் பல; அவற்றுள் இப்பொழுது தெரிந்தவை:

க. திருவாவதுறைக்கோவை.

உ. திருக்கலைசைக்கோவை.

ங. திருக்கலைசைச்சிலேடைவெண்பா.

ச. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்சங்கிதிமுறை.

(இதற் பத்தொன்பது பிரபந்தங்கள் அடங்கியுள்ளன.)

ரு. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்வண்ணம்.

சு. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்பஞ்சரத்தினம்.

எ. திருக்கலைசைச்சிவகாமியம்மைபஞ்சரத்தினம்.

அ. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்பாரணி.

கூ. திருக்கலைசைச்சிதம்பரேசர்கட்டியம்.

கௌ. திருக்குற்றாலச்சித்திரசபைத்திருவிருத்தம்.

கக. பழநிக்குழந்தைவேலர்பஞ்சரத்தினமலை.

- கஉ. ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம்.
 கங. திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்.
 கச. வடதிருமுல்லைவாயிறகொடியிடையம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.
 கரு. ஆயலூர் முருகர்பிள்ளைத்தமிழ்.
 கக. திருச்செந்திறசந்தவிருத்தம்.
 கஈ. ஆய்னன் குடிக்கைலாயநாதபதிமுப்பத்தந்தாதி.
 கஅ. திருமாளிகைத்தேவர்விருத்தங்கள்.
 கஊ. திருச்சிறம்பலதேசிகாசினு.
 உ௦. திருச்சிறம்பலதேசிகர் சுவதிருத்தம்.
 உக. அம்பலவாணதேசிகாபஞ்சரத்தினமலை.
 உஉ. அம்பலவாணதேசிகர்வண்ணம்.
 உங. அம்பலவாணதேசிகரநாதககளிப்பு.
 உச. சிவஞானமுனிவாதுதிவிருத்தங்கள்.
 உரு. சிவஞானமுனிவர்கோகந்ன.

மேற்கூறியவற்றுள் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தமும், திருத்தணிகைத்திருவிருத்தமும் தம்பாலன்புடைய இருவர்களுக்கு முறையே நேர்த்திருநத குட்டரோகத்தையும் அநகத்தன்மையையும் நீக்கியருளும்படி முருகக்கடவுளைப்பிராதித்தது முறையே இவரார்பாடப்பட்டனவென்பர்.

[திருக்கலைசை - கொட்டிக்கலை; ஆயலூர் - தொண்டைநாட்டிலுள்ளதோரூர்; ஆய்னன் குடி - இங்கு பழையன்று; இவ்வூர் தொண்டைநாட்டிற் பாலாற்றின் வடகரைக்கண்ணதென்று ஷை நூலின் காப்புச்செய்யுள் தெரிவிக்கின்றது; இவ்வூர்ப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதிக்கையெழுத்துப் பிரதியில், 'கிலகஞ்' தையீ உகல ஈக்கிரவாரம், உத்திரநகத்தாததில் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டது' என்ற வாக் கியம் எழுதப்பட்டுள்ளது.]

[இவர் வரலாறு தேர்ந்துகொண்டதற்கு ஆதாரங்கள்.]

திருவாவதிதுறையாதீனத்தில் கக-ஆம் பட்டத்திலிருந்த ஸ்ரீமத சுப்பிரமணிய தேசிகரவர்களாலும், ஷை ஆதினவிததுவான் ஸ்ரீமீ ஞட்சிகந்தரமயின்னையவர்கள முதலியவர்களாலும், பின்னும் பலாகூறிய கர்ணபரம்பரைச செயதியாலும், இவரியற்றிய நூல்களவரைநதுள்ள கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்த குறிப்புக்களாலும் ஷை நூல்களாலும் இவாவரலாறு ஒருவாறு தெரிகிறது.

[இவருடைய நூல்களகிடைக்குமிடம்]

இவரியற்றிய நூல்களயாவும் ஒருங்கே எங்கும் கிடைக்கவில்லை; அவற்றுள் சிறிசிலநூல்கள் திருவாவதிதுறைப் புஸ்தகசாலையிலும், ஷை ஊரிலுள்ள சில ஒதுவார்கள் வீடுகளிலும், சென்னை இராஜாங்கத்தாப் பழைய கையெழுத்துப் புஸ்தகசாலையிலும், மதுரைப் பாண்டியன் புஸ்தகசாலையிலும், வேறு சிலவிடங்களிலும் இப்பொழுது கிடைக்கும்.

நூ லா ராய் ச் சி.

இக்கோவையில் நூலாசிரியர் பலவண்ணமாக எடுத்தாண்டு பாராட்டியிருக்கிற இத்தலவிசேடங்களை முதலில் அறிந்துகொள்ளுதல் இந்நூலைப் படிப்போர்க்கு இன்றியமையாததாகலின், அவை இத்தலபுராண முதலியவற்றிலிருந்தெடுத்து இங்கே எழுதப்படுகின்றன.

தலவிநாயகர்கள் இருவர்:—(க) துணைவுந்தவிநாயகர்; இவர் அம்பிகை பசுவடிவங்கொண்டு வந்தபொழுது துணையாகவந்தவர்; (உ) அழகியவிநாயகர்; இவர் அகத்தியமுனிவர்க்குப் பஞ்சாஷ்டரோப தேசம் செய்தவர்.

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள்:—ஸ்ரீ ஸ்வயம்பீயக்தேசுவரர், பிரகாசமணிநாதர், மாசிலாமணியீசர், கோமுத்தீசர், கோகழிநாதர், அணைத்தெழுந்தநாயகர், பூகைலாஸேசுவரர், புத்திரத்தியாகர், போதிவனநாதர், போதியம்பலவாணர், மஹாதாண்டவேசுவரர், அர்த்தத்தியாகர், முத்தித்தியாகர், சிவலோகநாயகர் என்பனவும், இவற்றின் வேறு பரியாய நாமங்களுமாம்.

தேவியார் திருநாமங்கள்:—அதுலகுசநாயகி, ஒப்பிலாமுலையம்மை, ஒப்பிலாள் என்பன.

தலத்தின் திருநாமங்கள்:—கோமுத்தி, கோகழி, திருவாவடுகுறை, பூகைலாஸம், ரந்திரகர், தியாகபுரம், போதிவனம், அரசவனம், மஹாதாண்டவபுரம், வேதபுரம், வித்தபுரம், நவகோடிவித்தபுரம், முக்திக்ஷேத்திரம், சிவபுரம் என்பனவும், இவற்றின் வேறு பரியாய நாமங்களுமாம்.

தீர்த்தங்கள் மூன்று:—(க) முத்திதீர்த்தம் அல்லது கோமுத்தி தீர்த்தம், (உ) கைவலயதீர்த்தம், (ங) பதமதீர்த்தம் என்பன. இவை முறையே திருக்கோயிலின் எதிரிலும், திருக்காவிரியிலும், ஸ்ரீகொங்கணேசுவரர் கோயிலின்பக்கத்திலுமுள்ளன.

விருக்ஷம்:—திருவரசுகள், படர்ந்துவிளங்குதலால் இவை படர்ந்த அரசுகளென்றும், நிலவரசுகளென்றும் வழங்கப்படும்.

ஸபை:—போதியம்பலம் அல்லது அரசம்பலம்.

நந்தி:—தருமநந்திதேவர்.

இத்தலத்தில் சிவபெருமான் நிகழ்த்தியருளிய விசேடங்கள்:—

க. லீலார்த்தமாகநேர்ந்த பசுவடிவத்தை உமாதேவியார்க்குநீக்கி அணைத்தெழுந்துகின்று இத்தலத்தைக்கையங்கிரியாகக்காட்டினர்.

உ. தமது கட்டளைப்படி தேவர்கள் படர்ந்த அரசுவிருக்ஷங்களாகத்தோன்றி விளங்க அவற்றின் நிழலில் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

ந. மகப்பேறுகருதிவந்த முசுருந்தசக்கரவர்த்திக்கு இந்தத் தலத்தைத் திருவாருராகவும் தம்மைத் தியாகேசராகவும் காட்டிப் புத்திரப்பேறும் அளித்தனர்.

ச. தம்மைப்போற்றிய தருமதேவதையை இடபவாகனமாகக் கொண்டதன் நிச் சந்தியில் அரசுவிருஷத்தின் நிழலில் கோயில் கொண்டிருக்கும்படிக்கும் வரமளித்தனர்.

ரு. தேவர்களும் முனிவர்களும் செய்த பிரார்த்தனைக்கு இரங்கி அரசுவிருஷத்தினிழுவில் அமைந்த அம்பலத்தில் மஹாதாண்ட வம் புரிந்தனர்.

சு. திருமூலநாயனரைத் தடுத்தாட்கொண்டு ஆகமஸாரமாகிய திருமந்திரத்தை வெளிப்படுத்தத் திருவருள்புரிந்தனர். [தனர்.

ஏ. திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனருக்குப் பொற்கிழியளித்

அ. சில முனிவர்களுக்குச் சிவஞானோபதேசம் செய்தருளினர்.

சு. சில அந்தணர்களுக்கு வேதத்தை ஒதியருளினர்.

கௌ. போகர் முதலிய வித்தர்களுக்கும் நவகோடி வித்தர்களுக்கும் அவர்கள் விரும்பியவண்ணம் அட்டமாவித்திகளையும் பிறவற்றையும் அருளினர்.

[இந்த விசேடங்களால், மேற்காட்டிய ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள் முதலியவற்றுட் பெரும்பாலான காரணப்பெயர்களாதலை அறிந்து கொள்க.]

அன்றியும் இத்தலத்தில் கோச்செங்கட்சோழநாயனர் திருப் பணிசெய்து பேறுபெற்றனரென்றும், வித்தர்கள் பலர் எப்பொழுதும் தங்கியிருக்கின்றார்களென்றும் புராணங்களும்.

ஸ்ரீஅணைத்தேழுந்தநாயகர்:—இவர் உமாதேவியாரை அணைந்தேழுந்தகோலமாக எழுந்தருளியிருப்பவர், உத்ஸவாந்தத்தில் கோமுத்தி தீர்த்தத்தில் தீர்த்தங்கொடுத்தருள்பவர் இவரே.

ஸ்ரீதியாகராஜர்:—முசுருந்தருக்குச் சிவபெருமான் திருவாருர்த் தியாகராஜராகக் காட்சி கொடுத்ததுதொடங்கி இவர்சந்தி இங்கே உளதாயிற்று; இவர் வீரசிங்காதனமுடையார். இவருடைய நடனம் ஸுந்தரநடனம். உத்ஸவத்தில் திருத்தேருந்தருள்பவர் இவரே. இவரது பந்தர்க்காட்சி மிக அற்புதமானது; திருவாருரில் ஸ்ரீ தியாகராஜர்க்குள்ள சிறப்புக்கள் இங்கும் உள்ளன.

இதுகாறுங்கூறிய விசேடங்கள் இக்கோவையில் பலவண்ணமாக அங்கங்கே அமைந்திருப்பவற்றுள், ஒவ்வொருபகுதி இனி எடுத்துக் காட்டப்படுமீ:—

(ஸ்ரீ மாசிலாமணியீசர் உமாதேவியாருடைய பசுவடிவை நீக்கி அணைத்தேழுந்தது)

(கச) “கோவைக் கரந்தொப்பி லாமூலையைக் காட்டினிறீர்”

(கசௌ) “அரஞ்சணத்த, நாயகனாதிருக் கோலமுமாய்”

(௩௮௫) “ஆனார் துவச னணைத்தெழு நாயகன்.”

(முகஞ்ந்தருக்குப் புத்திரப்பேறளித்தது)

(௨௭) “மின்னுக் கதிர்வடி வேன்முசு குந்தன்முன் வேண்ட

(௨௮) “அளியா வடுதுறைப் புத்திரத் தியாகர்.” [வருள்”

(மகாதாண்டவம்புரிந்தது)

(௧௪) “துறைசை யாட்டினா”

(௨௦௫) “ஆட்டிகர் தாடுந் துறைசையெங் கோமுத்தி யப்பர்”

(௩௮௩) “கோமுத்திக் கூத்தர்”

(௪௪௯) “குனித்தருள் கோமுத்தி நாதன்”

(ஆகமஸாரமாகிய திருமந்திரம் வெளிப்பட்டது)

(௧௯௫) “ஆகமநற, சரக்கார் துறைசை”

(௨௯௬) “மூலாக மங்கண் முழங்குந் துறைசை”

(திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனர்க்குப் பொறிகீழியளித்தது)

(௧௩௪) “காழிமண் னாக்கருள் செம்பொற றியாகர்”

(௧௫௩) “தோணிபுரத், திறையவ னுர்சொன்ன செந்தமிழ்க் காக வினிதளித்த, நிறையுல வாக்கிழிச செம்பொற நனமது நேரிழையாய், குறையினு முன்பொற நனமொரு நானுங் குறைவிலதே”

(௨௫௧) “சொன்னத தியாகரிற் காணலக, வயலார் கருது கின்றார்”

(௨௮௫) “வண்டார் செருந்தி தியாகேசர் நல்குல வாக்கிழி போற், நண்டா தவிழ்பொன் றருமா சூர்”

(௩௨௪) “சண்பை யாண்டகைக்கோ, ராயிரம் பொன்னருள் சொன்னத் தியாகர்”

(௪௫௧) “ஒப்பி லாமலை நாயகரும், பொன்னுலன் ரோபுகழ்ப் பேர்படைத தாண்டனர் பொற்பரசே”

(முனிவார் வழிபட்டது)

(௨௪௪) “உயருந் தவததுனா சொன்னத் தியாகரொ ராயிரநற், பெயரும் பரசுந் துறைசை”

(அவர்களுக்கு ஞானோபதேசம்புரிந்தது)

(௪௬) “பண்புனாக்கு, ஞானத் துறளருள் செம்பொற் றியாகர்.”

(வேதம் ஓதியருளியது)

(௭௨) “இருக்காறுங் கோமுத்தி.”

(கோச்செங்கட்சோழநாயனர்க்கு அருள்செய்தது)

(௨௦௯) “கதிர்மகுட, முடிவள வன்றொழுது செம்பொற் றியாகர்”

(௨௧௫) “சென்னிக் கருள்செய்த சொன்னத் தியாகர்”

(௨௨௭) “ஆரண யாதருள் கோமுத்தி யீசர்.”

(இங்கே ஸித்தர்கள் வாஸஞ்சேயதல்)

(௧௨) “எத்திறச் சித்தரும் வந்தறியாச், சித்திரக் காவுமுண்டி”

(௭௭) “நவகோடிசித்த, ரிருக்குந் துறைசைப் பதிமாசி
லாமணி யீசர்வெற்பி, லுருக்குமச் சித்துச் சீனநானு மாடுவன்”

(௨௬௩) “துறைசையிலவாழ், சித்தர்தம் விஞ்சையின்.”

(தீர்த்தவிசேடங்கள்)

(௪௭) “திருத்தத் துறைசை”

(௭௨) “திருக்கா விரித்திருத் தம்படிந்தோ.”

(திருக்காவிரியினியல்புகள்)

(௬௭) “இருகோ டிவர்புனற் காவிரி”

(௧௧௦) “திருத்துறைசைக், காவேரி யங்கயற் கண்ணாள்”

(௨௧௬) “உன் பதிவினவி, யங்கே வரவெண்ணி னோம்பொன்னி
யாற்றினுக் கஞ்சினமே”

(௨௬௭) “காவிரி யாடி யிரவுதங்கி”

(௩௬௬) “கான்சென்ற வெப்பாறச் சீதனக் காவிரி தோய்ந்து”

(௪௦௭) “பொன்னி, துரையா மெனும்வெள் ளுடுக்கை யுடஇ”

(௪௨௦) “துறைசை, மங்கைய ராட மணங்கூர்பொன் னித்
துறைவா” [புனலே.]

(௪௨௧) “காவிரி தோய்ந்துவப் பார்தோய்வ ரோசிறு காற்

(திருவரசுகளின் இயற்பெயர்)

(௫௦) “நிலவரசார், தலக்கோயில்.”

(அவற்றின்நிழலில் ஸ்வாமி எழுந்தருளியிருத்தல்)

(௨௮௩) “அரசிடத்தி, னீடுமென் செம்பொற் நியாகேசர்”

(௩௭௦) “அரசந், தருவது சேர்திருக் கோமுத்தியீசர்”

(௪௫௧) “ஆண்டனர் பொறபரசே.” (சிலேடை)

(அவை சந்நிதியின்றல்)

(௩௧௨) “கோமுத்தி நாதன்முன் போதி யருள்பெறுவா, நெடி
யவ னின்றென நிறகுந் துறைசை.”

(மகப்பேறுகருதினோர் அவற்றை வலம்வருதலும், அவற்றினடி
யில் வரங்கிடத்தலும், சூனறுவோர் அவற்றை நோக்கிக்கூறுதலும்)

(௩௨௮) “தூணையிலெம் மூரநல வரசினைச் சூழங்கொ லென்
றனர்”

(௩௫௧) “புத்தரத் தியாக ராசடிச்சீழ், வாங்கிடந் தேழை யுயிர்த் தே நெருமகள்”

(௩௫௨) “செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை, வாயழ காரு மரசினே நோக்கி மறைமொழிபோற், காயழல் வேலன்பர் யானக லே னென்று கட்டுரைத்து, நீயழச் சென்றனரே.”

(ஸபை)

(௩௫௩) “துறைசைமன்றிற், நீட்டிய பாவையன்னீர்”

(௩௫௪) “மன்றேறி யாடிய செம்பொற் நியாகர்”

(௩௫௫) “செம்பொற் நியாகரைத் தண்வரைக்கோ, தண்டாமன் றுவெனப் போற்றன்பர் வாழ்துறைசை”

(௩௫௬) “துறைசைமன்று, னூடக மாடிய செம்பொற் நியாகர்.”

(ஸ்ரீ தியாகராசருடைய திருநடனம்)

(௪௫௫) “தொழ்மென வாட்டயர் சொன்னத் தியாகர்.”

• (அவருடைய வீரசிங்காதனம்)

(௧௧) “கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்வைகு, மம்மணி யாச னங் கண்டி ரவங்க ளடைவுறவே, தம்முது காற்பிற பல்லா யிரமுகந் தாங்கிநிறகு, மிம்மட வார்த மிடைக்கிடை யாவள மெய்துதற்கே.”

(அவருடைய சிலம்பொலி)

(௧௬௬) “செம்பொற் நியாகேசா பாதச் சிலம்பொலிபோ, லேர் தங்கு தார்மன்னர் தோமணி யோசை யிருசெவியும், வேர்தங்கு மா ரென வீழ்குக”

(௨௮௪) “சிலம்புஞ் சிலம்படிச் செம்பொற் நியாகர்.”

(அவருடைய பந்தர்க்காட்சி)

(௩௪) “சிறபரர் செம்பொற் நியாகேசர் காட்சியிற் செல்வ மின்னார், பறபலர் போற்றிடுங் கற்பகக கொம்பின் பரிசு.”

(திருவிளகஞ் சிறப்பு)

(௧௮௧) “துறைசைப், பதிவைத்த தீபமன்னாள்”

(௩௫௮) “கோழுத்தி யீசன் றுறைசை விளக்கனையாள்.”

(அன்பர்கள் தோடுகட்டிச் சாத்தம் பணிச்சிறப்பு)

(௨௮) “பறவாக் குளவையை வண்டோடு கட்டிப் பணித்திடவே.”

இப்படியே மறநாட்சேடங்களுந் இந்நூலுட் பலஇடங்களிற் பா ராட்டப் பட்டிருத்தலைக் கண்டுகொள்க.

இந்நூலாசிரியர் இக்கோவையில ஸ்ரீ பஞ்சாங்குர தேசிகரு டைய பெருமையையும், அவர் எழுந்தருளியிருக்கும் மடத்தின சிறப்பையும், அதுவுள்ள திருக்கூட்டத்தாரின இயல்பையும்,

புலவர்களின் விசேடத்தையும், தமிழின் வளர்ச்சியையும், தமிழ்வேதம் ஓதப்படுதலையும், ஓதுவார்களிருத்தலையும் கூறியிருக்கும் அருமை மிகப் பாராட்டற்பாலது. அவை வருமாறு:—

(ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரதேசிகர்பேருமை)

(கஎக) “நுந்துறைசை, யஞ்செழுத் தெங்குரு நாதன் றன தடியார்க் கொழித்த, சஞ்சிதம் போலத் தினைமுற்று மான”

(சருள) “எங்கள்பஞ் சாக்கர தேசிகன் மாமரபு வாழி.”

(மடம்)

(ஙசக) “மெய்ஞ்ஞானச் செல்வர் திருமடமும்.”

(திருக்கூட்டத்தாரினியல்பு)

(கஉச) “அவநெறியிற், செல்லார்கள் வாழ்ந்துறைசை”

•(உசக) “தவமேரு வார்தொண்டர் வாழ்திருவாவதி தண்டிறை”

(ஙஙச) “தியாக ரடிவனங்கித், தொக்குரவோர்மன் றுறைசை”

(ஙரு) “திருத்துறைசை, யுற்றிடு மாதவர் போலத் தவஞ் செய்து.”

(புலவர்களின்விசேடம்)

(கச) “ஆவதிதுறை யொண்புலவோர், படிக்கத் தகுங்குள கக் கவி போலவிப் பைந்தழை, முடிக்கத் தகும்”

(சஙஉ) “செந்நாப் புலவர் துதிக்குந் திரவியத் தியாகர்.”

(தமிழினவளர்ச்சி)

•(சச) “முத்தமிழ் தெள்ளந் திருவா வதிதுறை”

(ஙஎ) “தமிழ்த் துறைசை”

(சருங) “தமிழரார்.”

(தமிழ்வேதம் ஓதப்படுதல்)

(ஙக) “சுகந்தா விலாத்தமிழ் வேதங்க ளோதுந் துறைசை.”

(ஓதுவார்களிருத்தல்)

(கசு) “துறைசை, யூரோது வார்வினை வீழ்ந்தென.” (சிலேடை.)

பலவகையான பிரயோகங்கள் இந்நூலில் வந்துள்ளன: அவற்றுள், செய்யுளின் எண். வெளிப்படையாற் பொருளுணர்த்துவன:

- உஅ பறவாகுளவி — மல்லமலலிகை.
 {பாயாத்வேங்கை — வேங்கைமரம்.
 {பாயுமவேங்கை — புலி.
 {உரையாததனம் — கொங்கை.
 {உரைக்குந்தனம். — பொன்.

(தறிப்பாற் போருளுணர்த்துவன)

கக. 'முல்லாய் நின்பேர்க்குணம்'—பேர் - கற்பு.

அஅ. ஒற்றிடையாரும் அதி—அத்தி - யானை.

உஉஅ. 'வண்டின்பெயர்பெற்றன வொன்றற வொன்றடினும்'—
பெயர்—தும்பி, அரி என்பன; பெற்றன முறையேயானையும் சிங்கமும்.

சஉக. 'கோழுத்தி யீசரவர்க்குரிய பேரனையாய்'—பேர்-மாசிலா
மணி.

(தோழிபூத்தருபுணர்ச்சியால் அறத்தோடுநிறல்.)

ககக. 'நீடுகின் கண்ணுக்கு நேரிது பாரென்று நின்மகட்டு
நாதிமொ ராடவன் வந்தீநில் காவிரி நல்கினன்றி
நோடுறு நீள்செவிச் சொன்னத் தியாகர் துறைசையுள்ளா
ராடுமவ் வாற்றின் நலையெழுத் தூடுகின் ருடிடத்தே.'

நறில்காவிரி—காவி - நீலோற்பலமலர்; அவ்வாற்றின் தலையெ
ழுத்து—கா - சோலை.

இந்நூலில் அங்கங்கே இவர் அமைத்திருக்கும் சைவ நூற்
கருத்துக்கள் முதலியன நோக்கற்பாலன. அவற்றுள்,—

(சைவநூற் கருத்துக்கள்)

அஉ. 'முத்தியென் னப்படு மங்கையைச் சேர முயல்பவருஞ்
சத்தியென் னப்படு மீச னருளன்றிச் சார்தலுண்டோ'

ககக. 'அருளா வடுதுறைச் செம்பொற் நியாக ரடியரைவிட்
டிருளா ணவங்கழிந் தோடுத லேய்ப்ப'

கருச. 'சொன்னத் தியாகரை வாழ்த்தலர்நெஞ், சல்லா
யிருண்ட வணரார் குழலி'

உகக. 'ஈட்டிம் வினையவிர் த தன்பர்க் கருளெனு மின்னயிர்த
மூட்டிடுஞ் செம்பொற் நியாகேசர்'

ககஅ. 'என்சென்னியிற் பங்கயப்பா, தஞ்சூட்டிங் கோகழிச்
செம்பொற் நியாகர்.'

(இலக்கணக்கருத்து)

உச. "அணியியன் முற்றும் படித்தலினால்"

எக 'எல்லா வெழுத்திற்கு நாயக மாமல் வெழுத்தினொன்றி,
எல்லா லவைக்குச் சிறப்புளதோ'

கருஎ. 'நீயுன் னருள்பெற்ற மின்னினையு, நேரிய லாக வ்ரு
மொழியோடு நிலைமொழிக்கோர், சாரியை போனடு நின்
நே னையுமெண்ணித் தாங்குகவே.'

(இசைநாற்கருத்து)

சகநு. 'உகத்தவர் பாற்பாதி பாடினி தோடிதையே.'

(மந்திரவாதம்)

ககநு. 'ஐத்தில நாக மகன்முழைக் கண்டஞ்ச மன்றுதங்கை, தத்தில மீயலென்றொர் மந்திரங்கூறித் தடுத்தளித்த, வெத்திலவர்'

நஅக. 'அவர்சொன்ன பதமனுவால்.'

இந்நூலில்வந்துள்ள சிலமொழிகள்

எத்து - உசக	ஒப்பினள் - கஅக
ஒருக்கால - எஉ	கூட்டுறவு - கூக
கோட்டி - ககந, நநு	சஞ்சீவனி - ககந
சரி - கரஅ	சதிர்ப்பாதி - அஉ
சரிப்பட்டது - உச	சரக்கு - ககநு
சொக்கு - எடு	சானு - உகக
தயவு - உநுநு	சேப்பு - எஅ
தனகு - சகக	தண - கரக
பற்பம் - உ	நீங்கள் - நநச
பெற்று - நசக	பத்மம் - கநுச
ஈடு - ந	மாற்கம் - கஅஉ
உழப்பு - நஅக	வெள்ளீட்டி - ககக

பிழையுந் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சந	நநு	வேரத	வேரத்
நஅ	உக	நீரென்று	நீரென்னு
கச	உக	கூருமனு	கூர்வரனு
அக	சர	மாதவருரை	மாதவரை

உ

கணபதிதுணை,

திருவாவடு துறைக்கோவை.

விநாயகவணக்கம்.

நறைக்கோவை யன்னசெவ் வாயொப்பி லாழுலை நன்னுதலிற்
பிறைக்கோவை யக்கணி வான்றரு மைங்கர பேணுமன
வறைக்கோவை யாதரித தன்போ டிரைக்குநல் லாவடுதண்
டுறைக்கோவை பாடத் துறைதோறு நின்னடி தோன்றிடமே. (க)

நின்றுறைசைக் கோவைமுன்னே நிற்கவைதத பேர்நிரம்பத
தென்றுறைசைக் கோவைதுணைச் செப்பவே—¹நன்றுறைசை
யாதிபனே யெங்க ளழகியநந் குஞ்சரமே
கோதறவென் னெஞ்சிற் குடி. (உ)

நூ ல்.

கை க க் கி னை.

காட்சி.

நீர்கொண்ட செம்பொற் கமலமு நீலமு நீங்கரிய
வார்கொண்ட முல்லையுங் கோங்குமென் காந்தளு மல்கியொல்கிச்
சீர்கொண்ட வாவடு தண்டிறைச் செம்பொற் றியாகர்வெறபி
லோர்கொண்ட தெய்வ மலர்ப்பூங் கொடியொன் றெதிருற்றதே. (க)
ஐயம்.

பாதல மோதிருப் பாறகட லோசங்க பறபநிதி
மீதல மோவிஞ்சை யோர்தல மோவிரி நீருடித்த

அரு ம ப த வு ரை .

விநாயகவணக்கம்.

க. கோவையன்ன - கொவ்வைக கனியையொத்த, கோவை அக்கு - கோக்
கப்படுதலையுடைய அக்குமணிகள். மன அறைக் கோ - மனமாகிய அறையி
லெழுந்தருளிய சிவபெருமான்; அறை - பாரையுமாம்.

உ. துறைசை - திருவாவடுதுறை. கோ - பசு, பேர் - துணைவந்த விநா
யகரென்பது. அழகிய நற்குஞ்சரம் - அழகிய விராயகர். பேர்நிரம்ப என்
னெஞ்சிற் குடியாக நன்றுறை. ஸசயம் - மலை; ஒருமலையுமாம்.

நூல்.

உ. பறபம் = பதம் - தாமரை; “பற்பபாப னுயர்வற வுயரும் பெருந
(பிரதிபேதம்.)”¹ நன்றுறைசெய்,

பூதல மோதிருக் கோமுத்தி யீசர் பொருப்பின்மய
லாதல மோகத்¹ தவரு முறுமிவ ளார்தலமே.

(2)

துணிவு.

வாடாத போதிமை யாடாத போதிந்த மாநிலத்திற்
சூடாத போதழ லோடாப்பொற் பூணுமில் சோருநெஞ்சே
யீடார் துறைசைப் பதிமாசி லாமணி யீசர்வெற்பில்
வீடா விளக்கனை யார்க்கிடம் வேறில்லை மேதினியே.

(ங)

குறிப்பறிதல்.

தென்னு வதிதுறைச் செம்பொற் நியாகர் செழுங்கிரிமே
லந்நா ளமர்க்குப் பொன்னாழி முன்ன ரடித்ததொரு
கொன்னர் விடந்தந்து பின்ன ரமுதங் கொடுத்ததிந்த
மின்னர் கடலி விரண்டிமொர் காலே விளங்கியவே.

(ச)

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இரந்துபின்னிற்றற்கெண்ணல்.

திருவா வதிதுறைச் செம்பொற் நியாகர் செழுஞ்சிலம்பி
லொருவாமை வம்பிற் புதைக்குந் தனங்களு ழுற்றிருந்து
வருவா யமிர்தமு மென்றுமுள் ளாருண் மகிழ்ந்துநெஞ்சே
தருவார் களிப்புறச் சார்ந்திரந் தார்க்கிந்தத் தையலரே.

(ரு)

இரந்துபின்னிலேற்றல்.

இருந்தா மரையனம் பானிறப் பேட்டிக் கிறவருத்திப்
பொருந்தா வதிதுறைச் செம்பொற் நியாகர் பொருப்பிலரு
மருந்தா யெனக்கின்று வாய்த்தவ ரேமன் மதன்கணைக்கு
விருந்தாய் வருந்தி மெலிவேன் பிணியை² விலக்கிடமே.

(சு)

முன்னிலையாக்கல்.

துண்டப் பிறைச்சடைச் செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பிற்
றண்டைக் கிணங்கிய தாளுடை யீர்சகி மாருடனே
கெண்டைத் தடஞ்சனை நீர்குடைந் தாடி கிலாமலிங்கென்
பண்டைத் தவப்பயன் போனிற்கு மாறு பகருமினே.

(ஏ)

திமலோ - நெற்பான்'' என்பது திருவாய்மொழி. கோமுத்தி - திருவாவதி
துறை. அமோகத்தவரும் மயலாதலுறும்.

ங. போதும் போதும் போதுமென எண்ணுமை விரிக்க. இல் - இல்லை.

ச. பொன்னாழி - திருப்பாறகடல். மின்னார்கடல் - தலைவியின்கண்கள்.
இரண்டு - விடமும் அமுதமும்.

ரு. வம்பிற்புதைக்குந் தனங்கள் - சிலேடை. சு. இறவு - இறமீன்.

(பீ - ம்.)¹ அவர்க்குமுறும். ² விலக்குவரே.

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்.

நாகத் திருவரைக் கோழுத்தி யீசர் நறுந்துறைசை
மாகத்தண் சோலை மதுகரங் காளந்த வைப்பகன்று
பாகொத் தமிழ்தொத்த சொல்லியற் கொல்லியம் பாவையன்னுண்
மேகத்தைச் சூழ்ந்தென்கொன் மின்னுக் கிடுக்கண் விளைக்கின்றதே.

ஊர் - ஊர்.

வண்ணச் சடாமுடிச் செம்பொற் நியாகர் வளர்துறைசைப்
பெண்ணிற் சிறந்தவர் நூலுண ராமற் பெரிதுமந்தோ
பண்ணிற் பழகிய பாட்டளி காள்பைத்த பாயிருள்வாய்க்
கண்ணிக்குள் ளேயகப் பட்டென் றும்மைக் கடத்துவனே. (க)

மெய்தொட்டுப்பயிற்.

கட்டா ரணிசூழல் கட்டா நிரைவளை கைத்திருத்திப்
பட்டாடை யிறபட்ட நுண்டிக ணீவிப் பரமத்தார்
சட்டாப் பரம்பொருள் செம்பொற் நியாகர் துறைசையன்னு
கிட்டாப் பதமுமென் கையால் வருடக் கிடைத்ததுவே. (க0)

பொய்பாராட்டல்.

செம்மலர் மாதுறை கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்வைகு
மம்மணி யாசனங் கண்டர வங்க ளடைவுறவே
தம்முது காற்பிற பல்லா யிரமுகற் தாங்கிநிற்கு
மிம்மட வார்த மிடைக்கிடை யாவள மெய்துதற்கே. (கக)

இடம்பெற்றுத்தழால்.

துத்தி யராவணி செம்பொற் நியாகர் துறைசையன்னுள்
வைத்தகண் ணோட்டமுண் டெத்திற் சித்தரும் வந்தறியாச
சித்திரக் காவுமுண் டினுளறும் வேட்கைச் செழுங்கடலை
நித்திலப் பூண்முலைப் பொற்குடங் கைக்கொண்டு நீந்துவமே. (கஉ)

யல்.

நல்லா யாகர்த ந
கல்லாதவரிற் கவலாம ஊர் அல்லவழாற
செல்லாரைக் கண்டு செழித்தே யசோகத்தைச் சேர்ந்தகொடி
மல்லாயின் பேர்க்கணம்பெற்றேன் கி ட்ச்சொன் டு - டு - டு ய.

அ. கொல்லியம்பாவை - கொல்லிமலையில அமைந்துள்ள பாவை, மேகம் -
கூந்தல். மின் - இடை.

க. நூல் - நூல்போன்ற இடையும் படித்தற்குரிய நூல்களும். இருள் -
கூந்தல். கண்ணி - மாலையும் வலையும். க0. கள் தார். கட்டா - கட்டி.

கக. கோகழி - திருவாவடுதுறை. கண்டராவம் - சிங்கம். பிற, அசை.
உகம் - யுகம். இடைதல் - பின்னிடல்.

கஉ. பொருள்தால் - இறையனாகப்பொருள். கால்விழுந்த செல்லார் -
காலிறங்கிய மேகம், வணங்கிய பகைவர். அசோகம் - சோகமின்மை, ஒரு
மரம். பேர்க்குணம் - கற்பு.

இடைபூறுகளித்தல்.

பாட்டரி யாலிக்கும் பங்கே ருகத்தைப் பழித்துவனத்
தோட்டிய வத்தத்திற் கோவைக் கார்தொப்பி லாமுலையைக்
காட்டினின் றீர்மட வீரத னாற்கவி னாந்துறைசை
யாட்டினர் செம்பொற் நியாகேச ரேயென்ன வாயினிரே. (கச)

தொழுதவர்க் கின்பருள் செம்பொற் நியாகர் துறைசையங்கா
மழலைவண் டாடுங் குழன்மட வீரகையில் வைத்திருக்கு
முழுவது நீர்மறைத் துக்கொண் டுரந்து மொழிந்திடுமிப்
பொழுதும் தாகமுன் றந்தத்தைக் காட்டல் புகழல்லவே. (கடு)

ரங்கல்.

சூட்டம் புயங்கத்தர் செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பில்
வாட்டம் பெறப்புத்தி மான்றனைப் போர்க்கண் வலைபரப்பி
வேட்டஞ் செயத்தளர் தெய்த்தேனெப் போதென் விடாய்முழுது
மோட்டந் தரவுங்க ளோட்டந் தருமயிர் துண்பதுவே. (கசு)

மறுத்தெதிர்கோடல்.

வீணர்க் கருமையர் செம்பொற் நியாகர் வியன்றுறைசை
யாணர்க் கெளியர் வரைமேன் முராரி யடன்மகனார்
கோணைப் படைவந்து சூழ்ந்ததென் றன்பர் குதுகுதுத்தா
ணைற் கபாட மினிநிற்கு மோசொல்லு நன்னெஞ்சமே. (கசு)

விண்ணை றறலை யரசிலை தோய்த்தள்ளி வீசுகின்ற
தண்ணு வடுதுறைச் செம்பொற் நியாகர் தடஞ்சிலம்பி
லுண்ணண் முழுதும் வெளிதாய் வெளிப்புறத் துற்றதுபோற்
ரமுதொண் முகத்திள மூரல் பிறந்ததுவே. (கஅ)

கச. வனம் - நீர், காடு. அத்தம் - கை. கோ - கண்கள், பசு. சில
பெருமான் அம்பிகையின் பசுவடிவத்தை நீக்கியருளிய கதையை இக்கவியில்
அமைத்துக்கூறிய அழகு மிக வியக்கற்பாலது.

கடு. வைத்திருக்குமுழுவதும் - கூரியகண்கள் முழுவதையும், வைத்
திருக்கும் எல்லாப் பொருள்களையும். உமதாகமுன்றந்தத்தை - உம்முடைய
மார்பினிடத்தேயுள்ள யானைக்கொம்பு போன்ற தனங்களை, உமக்கே யுரித்
தாகக் கொடுத்தபொருளை.

கசு. புத்திமான் - புத்தியாகியமான், அறிவுடையவன் (தன்மை). கண்
வலை - கண்களாகிய வலை, கண்களையுடையவலை. ஓட்டநதர் - ஓட. ஓட்டம் -
உதடு. எப்போது உண்பது.

கசு. ஆணர் - அனபுடையவர், மகனார் - மன்மதன்.

முழவற்குறிப்புணர்தல.

அள்ளற் பழனத் துறைசையெங் கோழுத்தி யப்பர்சென்னிப்
பிள்ளைப் பிறைதுத லாடிரு வாயிற் பிறந்தநிலா
வெள்ளத் தீனையுமென் றாழ்க்கக லாவென் மனத்திருளை
விள்ளக் கழந்தத ரோவென்சொல் வேணிந்த விம்மிதமே. (கக)

முயங்குதலுறுத்தல்.

இருங்கன்னி யிஞ்சித் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பின்
மருங்கண்ணி வென்மதன் மாட்டம ரேதினி மன்னுயிர்போ
லொருங்கிவர்க் காத்தநன் னொணைடுங் காவ லுடைப்புண்டதா
லருங்கொம்மைக் கோட்டைநங் கையாற பிடித்தர சாளுவமே. (௨௦)

சிட்டர்கொண் டாடுந் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற
சட்டக வெறபுத் துளைதொறுந் தித்திக்கத தாமரைநீண்
மொட்டென்ற பூண்முலை யாளெனக் கீந்த முருக்கலர்வாய்
மட்டின் சுவைக்கின்ன மட்டென்று சொல்ல வரம்பில்லையே. (௨௧)

புகழ்தல்.

சோனூடர் போற்றிய செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பிற
காணு மருங்குனின் பூணாக் கொங்கையைக் கண்டழிந்த
நாணு புவிபி லொருவர்தங் கண்ணுக்கு நண்ணரிதாய்ச்
சேணுர் விசுட்டிடைச் சக்கர வாகந் திரிகின்றதே. (௨௨)

பொற்றேர்க்குப் பட்டினல் யானைக் கணிகளும் பூஞ்சிலம்பி
னற்றூட் குருநுந் தலைக்கலங் காரமு நான்புனையக்
கற்றார் துறைசைக் கனகத் தியாகர் கருணையன்னீர்
வற்றாத முற்பலன் கைப்பல னாவின்னு வாய்த்ததுவே. (௨௩)

வன்புறை.

நாணியதுணர்ந்து

ஒங்கிய செம்பொற் றியாகேசர் கோழுத்தி யூர்வரைமேல்
வாங்கிய சிற்றிடை நாணியரு சேன்முன்னம் வாய்த்துடுகின்
பாங்கியும் யானு மணியியன் முற்றும் படித்தலிற்
முங்கணி முன்னுக்குப் பின்னில காது சரிப்பட்டதே. (௨௪)

௨௦. மருங்கு அண்ணி. கொம்மைக்கோட்டை -

கொம்பினை, வட்டமாகிய கோட்டையை. கை - கையும் சேனையும்.

௨௧. மட்டு - கள், அளவு. ௨௨. சக்கரவாகம் - ஒரு பறவை.

௨௩. உருள் - ஓராபரணம். புனைய வாய்த்ததென்க.

௨௪. சிற்றிடை -

பெருநயப்புரைத்தல்.

தொடுக்குங் கடுக்கையர் செம்பொற் றியாகர் துறைவசைவண்டு
படுக்குங் குழலிதன் செவ்வாய்க் குமுதப் பனிமலர்போ
லடுக்குங் கலைத்திங்க ளன்றியெப் போது மருந்தநறாக்
கொடுக்குங் குமுதமுண் டோவண்டு காணுங் . (௨௫)

தெய்வத்திறம்பேசல்.

துப்பார் திருவுருச் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பிற
செப்பார் முலைக்கொடி வாடுவ தென்றென் கடலுருளின்
மைப்பாய் வடகட லச்சியைந் தென்ன மணத்தல்செய்த
விப்பா லினைநமக் கப்பால் விலக்குவ ரேவர்களே. (௨௬)

பிரியேனென்றல்.

மின்னுக் கதிர்வடி வேன்முசு சூந்தன்முன் வேண்டவருள்
பொன்னித் துறைசைநஞ் செம்பொற் றியாகர் பொருப்பிடைநின்
றன்னைப் பிரிந்தக லேன்பிரிந் தாலுயிர் தாங்குவனே
வென்னுக் கிரங்கல் சுடர்நிற்கு மோதிரி யின்றிமின்னே. (௨௭)

பிறவா நெறியருள் செம்பொற் றியாகப் பிரான்றுறைசை
யுறவாரிற் போகி வருவலின் னேயென் னுயிர்க்குயிரே
நிறவாரி சத்துத் திருவனை யாயிங்கு நீபறிக்கும்
பறவாக் குளவியை வண்டோடு கட்டிப் பணித்திடவே. (௨௮)

இடமணித்தென்றல்.

நஞ்சிக் கொடிக்குந் துறைசையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லஞ்சிக் கொடியவர் போற்கவ லேலெனக் காரமுதாம்
வஞ்சிக் கொடியிடை வெய்யோன் விஷக வளர்ந்தவெம்மு
ரிஞ்சிக் கொடிசெயு நுமமூர்க்கெப் போது மிளநிழலே. (௨௯)

இதுவுமது.

மூப்பா யினையரு மாகிய கோழுத்தி முத்தர்பணிக்
காப்பார் துறைசையெம் மூர்ச்செந்நென் முத்துங் கருப்புமுத்துந்
தேப்பான லங்கண்ணி வந்தங்கு வாரித் தினங்கொடுபோய்க்
கோப்பார்தும் மூர்வரை நித்திலத் தோடுங் கொடிச்சியரே. (௩௦)

௨௬. பால் -

௨௭. என்னுக்கு - யாழ் - டு. சுடா - த்பம்.

௨௮. பறவாக்குளவி - மலைமல்லிகை, மலைப்பச்சை. வண்டோடு-வண்டிக
ளோடு, வளவிய தோடு. பணித்திடவருவலென்க.

௨௯. நஞ்சிக்கு - நமது சிக்கை. கொடியிடை, விளி.

௩௦. "மூப்பா னினையவன் முன்னவன் பின்னவன்" (கோவையார்.)
தேப்பா னலங்கண்ணி - தேனையுடைய கருங்குவளை மலர்போலுங் கண்களை
யுடையாய்.

தெளிவு.

நடத்திற் சிறந்தவர் செம்பொற் றியாகர் நறுந்துறைசை
யிடத்திற் சிறந்தவர் போய்வர வேண்டுமென் றெண்ணியந்தோ
திடத்தினிற் தேற்றுவித் திட்டிங் குரைக்கவென் சித்தமென்னுங்
குடத்திற் கலங்கிய நீர்தெளி வாம்வண்ணங் கூடியதே. (நக)

பிரிவுழிமகிழ்ச்சி.

செல்லுங்கிழத்திசெலவுகண்டு உளத்தொடுசொல்லல்.
நன்னத்தின் முத்து வடமலை தாங்கி நடுதுடங்கப்
பின்னுறற பார்வையு முன்னுற்ற காலும் பெயரெஞ்சே
யென்னத்தர் மின்னத்தர் சொன்னத் தியாக ரொழிந்துறைசை
யன்னத்தின் மென்மெலச் செல்கின்ற வானம் தாருயிரே. (நஉ)

பாகனெடுசொல்லல்.

பல்லார வண்டலிற் சிற்றடி பேர்த்துப்பின் பார்த்துமுன்பார்த்
தெல்லார்க்கு நாணித் திருமுகங் கோட்டி யினங்கொடிபோ
னல்லா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் நளிர்வரைமே
லுல்லாசத் தேகுதல் காண்வல வாவென் னுயிர்த்துணையே. (நஉ)

பிரிவுழிக்கலங்கல்.

ஆயவெள்ளம்வழிபடக்கண்டிது மாயமோவென்றல்.
நற்பல தேவர் முடித்தலை தாழ்க்கநண் ணுந்துறைசைச்
சிற்பார் செம்பொற் றியாகேசர் காட்சியிற் செல்வமின்னார்
பற்பலர் போற்றிடுங் கற்பகக் கொம்பின் பரிசிதென்றார்
சொற்பன மோவென்ன வற்புத மோவங்குத் தோன்றியதே. (நச)
வாயில்பெற்றுய்தல.

ஆவித் துணையெனக் கெப்போது மீங்கிவ ளாமெனவே
காவித் துணைவிழி காட்டிப்பொற் றோட்டைக் கடந்துலவும்
வாவித் துறைசைச் சிவலோக நாயகர் மால்வரைமேற்
பாவித் துளையுநெஞ் சேயுய்ய வாமிவள் பாலமித்தே. (நரு)

குயிற்குல நாணுஞ்செவ் வாய்மொழி யானைநங் கோமளத்தி
னுயிர்க்குயி ராமென் றுணர்ந்துநெஞ் சேயிடை யூறுளதோ

நக. தேற்றுவித்திட்டு - தெளிவித்து, தேற்றங்கொட்டையால். உரைக்க-
சொல்ல, தேய்க்க. நீர் - குணம், புனல்.

நஉ. நத்து - சங்கு. மின் அத்தர் - உமையை இடப்பாதியில் உடையார்,

செயிர்க்குல நீக்கித் துறைசையி லானந்தத் தேன்வழங்கு
மயிற்பெடை வாமத்தர் கோழுத்தி யீசர் வரையிடத்தே. (௩௬)

பண்புபாராட்டல்.

சீரொப்பில் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர் திருவரசு
மேரொப்பி லாளஸ்குல் போன்றிலை யினரி தின்சொலைப்போற்
பேரொப்பி லாமுலை யேந்துகைக் கிள்ளையும் பேசரிதாற்
பாரொப்பி லாளுறுப் புக்கவை யேயொப்புப் பார்த்திடிலே. (௩௭)

பயந்தோர்ப்பழிச்சல்.

தென்னு வடுதுறைச் செம்பொற் நியாகர் சிலம்பிடத்தென்
மன்னாவி யைத்தந்த தக்கோ ரிருவரும் வாழியரோ
பொன்னாட ரேக்குறப் போதன் படைப்பறப் பூவைமல
ரன்னான் பழிச்சிடத் தந்நே ரிலாதிவ் வகலிடத்தே. (௩௮)

கண்படைபெறுதகங்குனேதல்.

நத்துறை யாவித் துறைசையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லுத்தி யராநிதம் பத்தாளென் னெஞ்ச முறக்கமுந்தான்
கைத்தலங் கொண்டிகைம் மாறாத்தன் குந்தளக் காரிருளை
வைத்தெங் ககன்றன ளோவற நீளயிம் மைக்கங்குலே. (௩௯)

இதுவுமது.

சேலாடு கண்ணியை நீங்கிக் கருங்கங்குல் சேரக்கண்டு
மாலாய்த் துயிலற் நிமையா தழுங்கலின் வான்லுறைசைச்
சூலா யுதக்கரர் செம்பொற் நியாகர் துணையிழந்தே
யாலாலங் கண்டச் சுறுமிமை யோரையொப் பாயினனே. (௪௦)

இடந்தலைப்பாடு.

தந்ததெய்வந்தருமெனச்சேறல்.

நானேது மெண்ணி முயலா திருக்க நயந்துமுன்னந்
தானே தமித்துத் தருந்தெய்வ மின்றுந் தருநெஞ்சமே
தேனேறு கொன்றையர் செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை
வானேறும் வாச மலர்க்காவிற் சேறும் வருதியொத்தே. (௪௧)

முந்துறக்காண்டல்.

மாசிலைக் காமன் ரொழுந்தெய்வ மோவவன் வாசமுறும்
பாசறைக் கேற்று மணிவிளக் கோவெனப் பல்பொறியார்
தேசர ணோங்குந் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பின்
மூசலர்க் காவிலவந் தென்பெரு வாழ்விங்கு முன்னின்றதே. (௪௨)

பாங்கற்கூட்டம்.

முயங்கல்.

கற்கண்டு வெற்பின் மதுக்கொண்டல் பெய்து கரைந்தொழுகி
நிற்கின்ற வாரொக்கு நீக்கற் நிரண்டற்ற நேசமொடு
மற்கண்டர் கோகழிச் செம்பொற் நியாக ரடிக்கலினான்
பொற்கென்ற பூண்முலை யானைக் கலந்து புணர்ந்துவே. (சக)

புகழ்தல்.

முத்தமிழ் தெள்ளுந் திருவா வடுதுறை முக்கணக்க
ரத்தர்நஞ் செம்பொற் நியாகேசர் வெற்பி லணியிழைநின்
வித்தக வல்கும் றடந்தேரைக் கண்டுமுன் வெள்கியன்றே
சித்தசன் றேரின்னுங் காற்றாய் விசம்பிற் றிரிகின்றதே. (சச)

மன்னிரு வாணி துறைசையெங் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பிற்
பின்னிருங் கூந்தலுன் மென்சாய லின்வளம் பெற்றிடவே
முன்னிரு நான்குகண் ணனைச் சிறையிட்டி முற்றுங்கண்ட
பன்னிரு தோளனை யின்னமுந் தோகை பரிக்கின்றதே. (சரு)

உடன்புணராயத்துய்த்தல்.

வண்டில தால்விரைச் செண்பகப் பூம்பொழில் வான்றருவாக்
கண்டிட நின்சகி மார்தெய்வ தப்பெண் களிற்களுவத்
தொண்டனைக் கொண்டவர் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
மெண்டிரைத் தெள்ளமு தேரீ சசியிற் சிவணுகவே. (சசு)

பாங்கற்கூட்டம்.

வன்பாங்க.

திருத்தத் துறைசையிற் செம்பொற் நியாகரைச் சிந்தைசெய்யார்
கருத்திற் கவலையு நேனெஞ்ச மேகருங் கல்லிலுநா
ருரித்துத் தருநம் முயிர்ப்பாங்க னைக்கண்டிவ் வுண்மைசொன்னான்
மருத்துப் பயோதரத் தாலநங் காங்கியை மாற்றுவனே. (சஎ)

பாங்கன

பன்மைத் தெய்வப் படைபயின் றோவெம் பகைதுமித்துத்
தன்னு ருயிரிற் நிசைபுரந் தோசெந் தமிழ்வடித்தோ
மின்னார் துறைசையிற் செம்பொற் நியாகர்தம் வெற்பண்ணலே
யென்னு டகவரைத் தோளினை யாம லினைத்ததுவே. (சஅ)

சச. சித்தசன் தேர் - தென்மல்.

சரு. கூந்தல் - விளி. இருநான்குகண்ணான் - பிரமன். பன்னிரு
தோளன் - முருகக்கடவுள்.

சஎ. திருத்தம் - புண்ணிய தீர்த்தம். மருத்துப்பயோதரம் - அமுதத்
தையுடைய கொங்கை, காற்றோடுகூடிய மேகம். அநங்காங்கி - காமத்தி.

சஅ. வடித்தோ - ஆராய்ந்தோ.

தலைவன் உற்றதுரைத்தல்.

பானத் துலாம்வயற் கோமுத்தி யூர்நண்ப பண்பினர்க்கு
ஞானத் திரளருள் செம்பொற் நியாகர் நளிர்வரைமேல்
வானத்திற் சஞ்சரி யாப்பே ரெழிலி வளர்குறிஞ்சிக்
கானத்தில் வந்துண்ண வற்றிய தாலென் சிலக்கடலே.

(சக)

பாங்கன்கழறல்.

நிலக்கோர் பசும்பொட் டொளிர்குவ தென்ன நிலவரசார்
தலக்கோயின் மேனிய செம்பொற் நியாகர் சயிலத்தஞ்சை
வலக்கோதைப் பேதைக் கனலரக் காகி மறுகவென்னே
யிலக்கோ விதுபு வனத்தொப் பிலாவெம் பிரான் றனக்கே.

நி௦)

கிழவோன்கழற் றெதிர்மறுத்தல்.

தோண லிரண்டிள செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பிற்
கோணர் பிறைதுதற் கோகன கைக்குங் குலதெய்வத்தைப்
பூண ரிளமுலைக் கொம்பினை யான்செய்த புண்ணியத்தைக்
காணுய்கண் டாயெனின் வீணுவிவ் வீரங் கழறலேயே.

(நக)

கிழவோற்பழித்தல்.

ஆசிலக் கன்னிக்கு மீதுசென் றேங்கர சார்துறைசைத்
தேசிகப் பொற்சடைச் செம்பொற் நியாகர் சிலம்பிலொரு
பாசிழைக் காநெஞ் சிளகிற்றென் றுயண்ணல் பண்ணிருப்பி
ணாசிவைக் கோவயி ரப்பொருப் புத்துளை யுண்பதுவே.

கிழவோன் வேட்கை தாங்கக்கருமைசாற்றல்.

சுற்றுஞ் சடிலத்தர் கோமுத்தி யீசர் துறைசைவெற்பிற்
குற்றும் புதுமலர்க் காலுடி வந்தவன் கோக்கடல்வீழ்ந்
தெற்று மவாவலை யாற்சுழல் வேணுக் கினியவடன்
பற்றுந் தனக்கல னன்றிப்பின் வேறொரு பற்றில்லையே.

(நங)

பாங்கன்தன்மனத்தழுங்கல்.

சூலேந்து செம்பொற் நியாகேசர் கோகழித் தொல்லரசின்
மேலேயெக் காலுமின் மாலேறக் கண்டன மெய்ம்மையது
போலேநஞ் சீரர சின்றலை மீதும் புனத்தொருமின்
மாலே நிமின்மட நெஞ்சே யிருந்தென்ன வாய்நமக்கே.

ப)

சக. பேரெழிலி - பேரழகையுடையாள, பெரிய மேகம்.

நி௦. நிலவரசு - படர்ந்த அரசமரம் அல்லது கொடியரசு. அம் சைவலம்.

நக. கோகனகை - திருமகள்.

நிஉ. கன்னி - ஓரிராசி. தேசிகப்பொன் - ஒருபொருட் பன்மொழி.
ஊசி வை - ஊசியின் கூர்மை.

நிங. குற்றும் - பறிககப்படும். கோ - கண்கள். கலன் - கப்பல்.

நிச. சூல் - சூலம். அரசு - அரசமரம், தலைவன். மின்மால் - மின்னலை
யுடைய மேகம், தலைவியாலுண்டாகிய காம மயக்கம்.

பாங்கன் தலைவனோடருங்கல்.

விளக்க மருத துறைசையெங் கோழுத்தி மெய்யர்வெற்பி
லளக்கரி தாயரின் கல்வியுஞ் சீலமு மாண்மையுமோர்
குளக்கனி வாய்மொழிக் கள்ளிக்குக் கொள்ளை கொடுத்தெஞ்சந்
துளக்க முரூரிற்றி யேந்தாலம் தென்னுடைத் தொல்வினையே. (௫௫)

பாங்கன் எவ்விடத்து எவ்வியற்றென் தல்.

பைம்போதி மாநகர்ச் செம்பொற்றியாகர்பற ருரையொறுக்
கும்போதி லேந்துங் கொடுமர மோவவர் கோறுயிலு
மம்போதி யோவிடம் யாதான்னை யிவ்வண்ண மாகக்கண்ட
வம்போதி மான்வண்ண மென்னிறை வரசொல் வகையெனக்கே. ( )

தலைவன் அஃது இவ்விடத்து இவ்வியற்றென் தல்.

துளவே யணிவிடைச் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
களவே பயில்கருங் கண்ணலென் னுள்ளங் கவர்த்தவட்குத்
தளவே நகைதந் தளவே யிடுகிடை தண்மதியின்
பிளவே துதல்செண்ப காடவி யேயிடம் பெண்கொழிக்கே. (௫௬)

பாங்கன் இறைவனைத்தேற்றல்.

தேன்வருங் காவிடை ¹நின்னாவிக்க காவியைச் சென்றுகண்டு
நான்வருங் காறும் பளிக்கறை மேனிற்றி நற்றவரவாழ்
வான்வருங் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் வரையிலன்னந்
தான்வருங் காறுந் தரித்துநிற் குந்நான் ருனென்னவே. ; (௫௭)

பாங்கன் குறிவழிச்சேறல்.

மயில்போ னடந்துபந் தாடுவ ரோபன் மலர்பறித்துக்
குயில்போன் மிழற்றிநிற் பாரோ வறிகிலன் கொள்ளைவண்டு
துயில்போங் கடுக்கையர் சொன்னத் தியாகர் துறைசையண்ண
லயில்போல் விழியு மலைபோன் முலையுமுண் டானவரே. (௫௮)

பாங்கன் இறைவியைக்காண்டல்.

பனிச்சந் திரமுக மண்டல மீதரைப் பாம்பிதுசி
ரனிச்சம் பொருத வடித்தா மரையிவை யாந்துறைசைத்
தனிச்சங் காரெங்கள் செம்பொற் றியாகர் தடங்கிரிமே
லினிச்சங்கை யில்லை யிவரே யிறைசொன்ன வேந்திழையே. (௬௦)

௫௫. குளம் - வெல்லம்.

௫௬. போதி - அரசு. ஒறுக்கும்போதில் - சண்டையெயும்பொழுது.
கொடுமரம் - வில், மேரு. கோல் - அம்பு, திருமால். அம்போதி - கடல்.
வம்போதி - மணத்தையுடைய கூந்தல்.

௫௭. பளிக்கறை - பளிங்குப்பாறை. வாழ்வான் - வாழும்பொருட்டு.
என்ன நிற்றி.

(பி - ம்.) ¹நின் னுயிர்க்காவியை.

பாங்கன் இகழ்த்ததற்கு இரங்கல்.

துதியைப் பெறுங்கழற் சொன்னத் தியாகர் துறைசையிலெம்
பதியைப் பகர்ந்திகழ் வாருமுண் டோவெண்ணிப் பார்த்திலன்வே
னுதியைப் பொருங்கண்ணி வாழைக்குட் பாம்பிது நோக்கினவர்
மதியைக் கவர்ந்து விழுங்கா திராதெனின் வையகத்தே. (௬௧)

பாங்கன் தலைவனை வியத்தல்.

நடங்கொண்ட செம்பொற் நியாகேசர் காவிரி நாடனையா
ளிடங்கொண்ட வல்குற் படங்கொண் டவளிறு மாந்தகொங்கைத்
தடங்கண்ட கண்ணுந் தடங்கண்ட தோவென் றலைவ னென்ன
திடங்கொண்டி வந்தன னோவறி யேனென்னைத் தேடிக்கொண்டே.()

பாங்கன் தலைவியைவியத்தல்.

தாயிலு மின்பருள் செம்பொற் நியாகர் தடந்துறைசைக்
கோயிலு மென்னெஞ்சங் கொண்டோர் வரையினங் கொற்றவற்கு
நோயிலு நோயளிப் பாருஞ்சற் றேதிரு நோக்களித்தை
வாயிலுங் கொள்ளு மருந்தாகு வாருமீம் மாணிக்கமே. (௬௩)

பாங்கன் தலைவன்மனக்குத் தலைவிரிசூதல்.

தேரணி வீதித் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
ரூரகை மூவொன் பதுமொப்பி டாவொரு தாரகைதான்
வாரணி பக்கங் குறையாத சோமன் வரவதுபார்த்
தேரணி காவிடை நிற்கக்கண் டேனென் னிறையவனே. (௬௪)

தலைவன்சேறல்.

தென்னவிரி கோகழிச் சொன்னத் தியாகர் சிலம்பினிரு
பொன்னடி நோவத் தனிரின்று காவிற் புனமயில்போன்
முன்னையின் மிக்க திருவினா யாடல்செய் மோகமொடி
மென்னையு நோக்குங்கொ லெங்குந்தித் திக்கு மிளங்கரும்பே. (௬௫)

தலைவன் தலைவியைக்காண்டல்.

உாக்குமவண் போதி வனமாசி லாமணி யும்பர்வெற்பி
லாக்குங் கறுக்குநற் செவ்வா யிதழி யமிழ்தவெள்ளஞ்
சுரக்குங் கடைக்கண் விழிசாரி போதவென் சோருமுயிர்
புரக்குஞ்சஞ் சீவினி போனின்ற வாவிப் பொழிவிடத்தே. (௬௬)

௬௧. பதி - அரசன். ௬௨. தடம் - மலை, வழி.

௬௩. நோய்கள பலவற்றுள்ளும் சிறத்த நோயாவது காமம். ஐலாயில் - ஐம்பொறி; 'கண்டுகேட் ணெடுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணே புள்' (திருக்குறள், ௧௧௦௧) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

௬௪. பக்கம் குறையாத சோமம் ௩-தலைவனுக்கும் சந்திரனுக்கும் சிலேடை.

௬௫. தென் - அழகு, தென்னை.

௬௬. இதழி - இதழையுடையாள். சோரும் - உயிர் புரக்கும் சஞ்சிவினி - மிருதசஞ்சிவினியென்னும் ஓஷதி.

இருகோ டிவர்புனற் காவிரிக் கோழுத்தி யீசர்வெற்பி
லொருகோடி மால்வண் டொருகோடி மேகத் துருவெடுத்தே
வருகோ டிவர்கின்ற தேன்வாரி வாரி மடித்தலொக்கு
மருகோ டியகண்ணி னுளைத் திளைத்துண்ட வானந்தமே. (௬௭)

புகழ்தல்.

விடையார் துறைசைக் கனகத் தியாகர்தம் வெற்பிலென்று
முடையாத நீரின்று நோற்பவர் போற்றுகுழை யோடிகலும்
படையார் விழியுன் னிதழ்நலம் பார்த்துட் பசையனுசெங்
கிடையார் கிடைப்பதற் கேடுநெடு நாளறற கீழ்நிற்பதே. (௬௮)

சொன்னேச ருக்கருள் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்ன
பொன்னேரின் னேருத ரத்துக்கொவ் வாத புரையறிந்தா
றன்னே ரிலையை மறைப்பது போலுஞ் சமர்கடந்த
கொன்னேமி யான்பள்ளி கொள்ளிட மாகக் 'வ. (௬௯)

தலைவியைப் பாங்கியொடுவருகெனப்பகர்தல்.

அடையார் புரஞ்செற் றரசாராந் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பிற்
புடையா ரிளங்கொங்கை நல்லீ ரினிவரும் போதினிய
மடையார் குவளை விழிப்பாங்கி யோடிங்கு வாரும்வந்தாற்
கடையா தமிழர்தம்வந் தாற்போ லிருக்குமென் காதலுக்கே. (௭௦)

தலைவியைப்பாங்கிம்கூட்டல்.

நல்லா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் நளிர்வரைமே
லெல்லா வெழுத்திற்கு நாயக மாமவ் வெழுத்தினென்றி
னல்லா லவைக்குச் சிறப்புள தோவது போலடித்து
வல்லா ரிளமுலை மாதேரின் னாய மருவுகவே. (௭௧)

பாங்கிமதியுடன்பாடு.

ஐயமுற்றோர்தல்.

திருக்காவி ரித்திருத் தம்படிந் தோசெழுந் தேன்பிலிற்று
மருக்கா விரிமென் மலர்பறித தோவண்ட லாட்டயார்தோ
விருக்காலுங் கோழுத்தி யூர்மாசி லாமணி யீசர்வெற்பி
லொருக்காலு நானறி யாமெலி வான துவள்வடிவே. (௭௨)

௬௮. செங்கிடையார் - செந்நெட்டி.

௬௯. ஆல் - ஆலமரம். கேமியான் - திருமால். ௭௦. புடை - பருத்தல்.

௭௧. அவ்வெழுத்தின் - அகரத்தோடு. அவைக்கு - அவ்வெழுத்துக்களுக்கும்.

௭௨. கா விரி - சோலைகளில் விரிந்த. இருக்கு ஆலம் - வேதங்கள் முழங்கும்.

மழைதருங் கந்தம் பெறும்புத் தெழில்வனப் பாரொழுக்கங்
கழிவுறு முண்டி கரக்குந் தொழிலினங் கையகற
லுழைநின்ற லோடு தியாகேசர் கோமுத்தி பூர்வரைமே
லெழுவகைத் தன்மையு மெங்குற்ற வாவெங்க ளேந்திழைக்கே. (1)
ஐயந்தீர்தல்.

பெண்ணுழை யாளர் துறைசையெங் கோமுத்திப் .
பண்ணுழை வேதனுங் காண முடியிற பரித்தலினுந்
கண்ணுத லாரவர் செம்மார்பிற கோடன்ன காட்சியினுந்
றண்ணுறை வெண்பிறைக் கேசெங்கை கூப்பத் தகுந்திருவே. (எசு)

தக்கோர் பணிகழற் செம்பொற் நியாகர் தடந்துறைசை
முக்கோ வுடையர் சடிவடட் டத்தின் முனைமதிபோற்
சொக்கோடு செக்கர்ச் சடர்வானில் வெண்பிறைத் தோற்றங்கண்டார்
கைக்கோ கனக மலரே குவியுநங் காரிகைக்கே. (எரு)

ல்.

எண்ணிய வெண்ணிய வெல்லாந்தந் தொண்டர்க் கினிதளிக்கும்
புண்ணியர் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர் பொருப்பினில்
வண்ணிய முத்தமுத் தாகவிக் கோவையக் கோவையதாப்
பண்ணிய தோகன்னி நீபடிந் தாடிய பைஞ்சீனையே. (எசு)

ல்.

பருக்குந் தனச்சந் தனமுமைம் பாலிற பரிமளமுங்
குருக்குமெய் வேர்வும் பெறலா மெனினைவ கோடிசித்த
ரிருக்குந் துறைசைப் பதிமாசி லாமணி யீசர்வெற்பி
லுருக்குமச் சித்துச் சீனநானு மாடுவ னெண்ணுதலே. (எஎ)

தகையணங்குறுத்தல்.

மாமேனிக் குள்ள குழைவுங்கட் சேப்பு மணிமுருக்கின்
பூமேல் வெளுப்பும் புறம்பணங் கேமற்றப் பொற்பனைத்துந்
தேமேவு பூமத்தர் கோமுத்தி யீசர் சிலம்பிலெங்கள்
பாமே கலையிள மான்வடி வாம்வரப் பார்த்தகலே. (எஅ)

எங. மழை - கூந்தல். கந்தம் - மணம். எழுவகைத் தன்மை - மழை
தருங்கந்தம் முதலியன; "பூநகேச மன்றல் புனையா ரொழில்வெண் புதுமதி
கண், டாங்கே யிகழ்த லருகிய வுண்டி யருஞ்செலவு, தீங்கே கரத்த லொரு
வயி னேசென்று சென்றுநிற, றாங்கே வலமல்ல வந்ததென் னோலிந்தத் தைய
லுக்கே. (அம்பிகாபதிக்கோவை, எசு) என்பது இச்செய்யுளுடன் ஒப்புநோக்
கற்பாலது. எசு. கோடு - பன்றிக்கொம்பு.

எரு. முக்கோ - மூன்றுகண்கள். சொக்கு - போழுகு.

எசு. முத்தம் - கீழுத்தி. இக்கோவை - இக்கண்களை. அக்கோவையதா-
அந்தக் கொவ்வைக்கனியாக. எஅ. முருக்கின் பூ - கீழுத்தி.

நடுக்கநாட்டம்.

தடக்கும்ப ராசி தொடுமா சூர்க்குத் தலைவர்விடங்
கிடக்குந் திருமிடற் றம்பொற் றியாகர் கிரியிற் கொம்பா
னடக்கு மொருவரை குத்திற்றந் தோதுப்பி னன்றதன்வி
றடக்கு மொருவரை வேலொடு கண்டன னுரணங்கே. (எசு)

பெட்டவாமிலபெற்று இரவுவலியுறுத்தல்.

முத்தியென் னப்படு மங்கையைச் சேர முயல்பவருஞ்
சத்தியென் னப்படு மீச னருளன் றிச் சார்துண்டோ
சுத்திபெற் றுர்தொழுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
சித்திர தீபத் துயிர்ப்பாங்கி யாற்சுரு சேருதுமே. (அ௦)

உம்பர்க் கரசென்றுள் ளோனையில் லோன்சென் றுரைப்பதுபோற்
கொம்பைப் பொருமிடைப் பாங்கிக் கினியவை கூறியிரந்
திம்பர்க் கரிய வெழுதரும் பாவையை யெய்துவம்யாஞ்
செம்பொற் றியாக ருறையுந் துறைசைச் சிலம்பிடத்தே. (அக)

ஊர்வினாத்தல்.

ஏதிப்பார்க் கருள்செயுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பிற்
திர்ப்பா டிலாது நெறிதப்ப விப்புனஞ் சார்ந்தனன்யான்
கதிர்ப்பூண் முலைமட வீரகளின் னேவழி காட்டியுங்கள்
பதிப்பே ருரையு முரைத்தா லுமக்கொர் பழியிலலையே. (அஉ)

பெயர்வினாத்தல்.

ஓராழி யங்கையன் பங்கயன் றேட வுமையுடனே
சீரா வதிதுறை மேவிய செம்பொற் றியாகர்வெற்பிற்
கூராரும் வேல்விழி யீருங்க னூர்குரு மந்திரமேன்
மாராய மாயுங்கள் பேராயி னுஞ்சொல்லும் வாய்திறந்தே. (அங)

வேழம்வினாத்தல்.

பதவா ரணத்தர சூரொப்பி லாமுலை பாகர்வெற்பி
லிதவா ரணவு மிளமுலை டீர்தெவ்வர்க் கீடழிந்து
சிதவா ரணமொன்று கையான் புனத்திடைச் சேறலைப்போன்
மதவா ரணமொன்று வந்ததுண் டோவுங்கள் வான்புனத்தே. (அச)

சேயான மேறுந் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற்
சாயா முலைக்கின மென்றுரை யாடிவீர் தந்தினைக்

எசு. நடக்கு மொருவரை - யானை. கொம்பாற் குத்திற்று.

அ௦. சித்திர தீபம் - தலைவி. அங. மாராயம் - மகிழ்ச்சி.

அச. பத ஆரணம் - பதங்களைபுடைய வேதம். இத வார் அணவும் -
இன்பத்தைச் செய்யும் கசைப்பொருந்திய. ஈடு - வலி. சிதவாரணம் - வெள்
ளிய சங்கம். கையான் - திருமால். மத வாரணம் - மதயானை.

அடு. சே யானம் - இடபமாகிய ஊர்தி. காயா - காசாமரம். புனத்
தால் - புனத்தின்கண், பாயாத வேங்கை - வேங்கைமரம்.

காயா மலர்க்குழ லீர்வந்த தோவிக் கடிப்புனத்தாற்
பாயாத வேங்கையுட் பாயுமொர் வேங்கை படருழந்தே.

கொன்றையர் செம்பொற் றியாகர் 1 துறைசையெண்ணு
வெட்ட ட்ட நெஞ்சடைக் கன்வரைப் போற்பிழைத் திப்புனத்தே
புட்ட வெண்ணகை யீர்வீர பாண முனையழுந்தத்
தைத்திட்ட தோர்கலை கண்டதுண் டோவின்று தான்வரவே. (அசு)

உன்றிலிதல்.

பொன்னேதி விலலத்தர் சொன்னத் தியாகர்தம் பூந்துறைசை
யின்னேதி மங்கற்கு நன்னடை யீர்சர மேற்றவன்றி
முன்னேடு வென்மனம் பின்னேடி வந்ததும் மொய்புனத்தே
யன்னே வைவகண்டி லேன்கண்டி ரோசொல்லு மாதரித்தே. (அஎ)

இடைவினாது.

சுற்றிய வார்சடைச் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பி
லெற்றொடி யேந்துகை யீரின்று நான்வனத் தெய்தவெய்த
வொற்றிடை யாரு மதிகலை வேங்கை யொருவினபோற்
சிற்றிடைச் சிங்கமெங் கேறுங்கள் பால்விட்டிச் சென்றதுவே. (அஅ)

ல.

திரையார் புனற்சடைச் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
வரையா ரமுதனை யீர்வரை யாரங்கள் வட்குமென்றே
விரையாரும் வாய்முத்தங் காட்டிலிர் காட்டா விடதங்கொண்டா
விரையார் கிளியின மெப்படி யோட்டிவ திப்புனத்தே.

யாரே பிவர்மனத்தெண்ணம் யாதெனத்தேர்தல்.

பதியாதென் பாருங்கள் பேரென்னென் பார்பின் படிப்படியா
முதியானே யோடு பிறவும் வினாய்நிற்பர் மூதறிவோர்
வதியா வதிதுறைச் செம்பொற் றியாகர் வரையிலிந்த
விதியாளர் யாரிவர் யாதோ விவரெண்ணம் விள்ளரிதே. (சூ0)

ஆறேந்து சென்னியர் செம்பொற் றியாகரொ ராயிழையைக்
கூறேந்து வாரர சூர்வரை மேன்முறி கொண்டிவந்து
மாதே யிவர்கொன்ன வார்த்தையெல் லாமறி வாய்நெஞ்சமே
வேறேது மில்லை யிவர்கொண்ட கோலமம் மின்பொருட்டே. (சூக)

அஎ. பொன் ஓதி - பொனமலை; மேரு. வில அத்தர், வன்றி - பன்றி.

அஅ. ஒற்று இடை ஆறும் அதி - அத்தி = யானை.

அசு. வரை ஆங்கள் - மூங்கிலிறுனறிய முத்தங்கள்.

சூ0. முதமை யானை. கூக. முறி - தளிர்.

(பி - ம்.) 1 துறைசையெண்ணு.

(கூஉ)

(五)

(கூழ்)

3

பாங்கி குலமுறைகளத்தல்.

உள்ளாரை யோட்டி யுலகம் புரக்கு முயர்மன்னன்
புள்ளாய மோட்டிப் புனங்காக்கு மாதெங்கள் புன்குறமான்
றுள்ளாடு மானத்தர் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பில்
வள்ளாலுன் கோதையெம் பேதைக்குச் சூட்டன் மரபல்லவே. (௯௮)

னை யுயர்ததல.

தோட்டெருக் கந்தொடைச் செம்பொற் நியாகர் துறைசைமன்றிற்
நீட்டிய பாவையன் னீர்தெய்வ ராசன் நிருமகளை
வேட்டிருந் தும்முரு கோன்மீட் டொருகுற மின்னைமணந்
தீட்டிய கீர்த்தியன் றேவெழு லோகமு மேறியதே. (௯௯)

பாங்கி அறியாள்போன்றுவினாதல.

தொல்லா வதிதுறைச் சொன்னத் தியாகர் சுடர்க்கிரிநீர்க்
கல்லாரங் குற்றுவெண் முத்தூச லாடுவர் காவகத்திற்
பல்லாயி ரந்தைய லார்யார்மண் காத்திடும் பார்த்திவகின்
வல்லாண்மை யைக்கவர்ந் தும்மால் கொடுத்த மடமங்கையே. (௧௦௦)

இறையோன் இறைவிதன்மை யியம்பல்.

பஞ்சடி தாமரை யங்குல்பொற் றேர்த்தட்டிப் பைங்கழைதோள்
வஞ்சிமென் சிற்றிடை கொங்கைபொன் மேரு மதிவதனஞ்
செஞ்சடைக் கோலத்தர் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்கண்டத்
தஞ்சனக் கூர்விழி மாதே யெனக்கழு தானவட்கே. (௧௦௧)

பாங்கி தலைவியருமை சாற்றல.

சூடா மணியினை யாந்தொழப் பெற்ற சுடர்த்தொடியைக்
கோடார் விவங்கலெங் கோமா னருமைக் குமாரியைநீர்
நாடா தெளியொளன் றெண்ணுதிர் கோழுத்தி நாதர்வையும்
பீடார் துறைசைப் புரவல ரேசில பேதம்வைத்தே. (௧௦௨)

தலைவன்இன்றியமையாமை இயம்பல்.

கோங்கே ரிளமுகை கும்பிடுங் கொங்கைக் கொடியினுக்கா
வீங்கே யுனையொரு தஞ்சமென் றேற்கிரங் காதொழிந்தார்
நீங்கேத் நீக்கு மாரூரர் செம்பொற் நியாகர்வெற்பிற்
றாங்கே னுயிரிமைப் போதுஞ் சராதந் தளிரியலே. (௧௦௩)

பாங்கி நின்குறை நீயேசென்றுரையென்றல.

மறைகட் கரிய பிரான்மாசி லாமணி வள்ளலவைஞ்
துறைசைக் கதிபவுன் னுள்ளத்தி னின்று துளும்புகின்ற
குறையெத் தனையத் தனையுமெம் பாவைக்குக் கூறுகநீ
யறையக் கடவதன் றுலெம்ம னோர்க்கிங் கறிந்தருளே. (௧௦௪)

௯௮. துள்ளாடும் - துள்ளும்,

௯௯. தெய்வராசன் திருமகள் - தெய்வயானை, ௧௦௦. மங்கையார்.

பாங்கியைத் தலைவன் பழித்தல்.

வடிக்கணல் லாடனக் கென்காத லோதி மனக்குறையை
முடிக்கவல் லாயென் றுனையிரந் தேனின்னு மூதரூர்
நடிக்கவல் லாரெங்கள் செம்பொற் றியாகர் நறும்பதத்தைப்
பிடிக்கவல் லார்தமைப் போன்மொழிந் தாய்நன்று பெய்வளையே. ( )

ட்டல்.

காதும் பாசர் துறைசையெங் கோழுத்திக் கத்தர்வெற்பி
லோதுந் தினைத்தடஞ் சாரவி லூர்முகி லைக்கதையான்
மாதான் புறப்புடைக் குந்தன் றமையரின் மற்றிவரு
மேதும் பிறர்வருத் தம்மறி யாத வியல்பினளே. (க௦௬)

காதலன் தலைவி மூதறிவுடைமைமொழிதல.

சீரே றுயர்த்தவர் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர்வெற்பி
னீரேது சொற்றனிர் நான்றஞ்ச மற்றங்கு நிற்குமப்போ
தேரேறு தாரிற்றன் பேரு ருறத்தொடுத் தீர்தனளா
லாரே யுலகி லவளுக்கொப பான வறிவினரே. (க௦௭)

பாங்கி முன்னுறுபுணர்ச்சி முறையுறக் கூறல்.

உமக்கேமுன் னட்பந்த வொண்டொடி யாளுள ளாயிருந்தா
லெமக்கேன் பிறருக்கெ னல்வார்த்தை சொல்வ தெழிற்றுறைசைத
தமக்கேயொப் பானவர் செம்பொற் றியாகர் சயிலத்தினீர்
நமக்கே சரியில்லை யென்பவ ளோடினப நண்ணுகவே. (க௦௮)

கார்நாட்டி கூந்தன்மின் னாகந் தழாவிடிந் காதல்வெப்பஞ்
சீர்நாட்டி மாவடி தண்டிறைச் செம்பொற் றியாகர்பொன்னி
நீர்நாட்டி லுள்ளதண் ணெல்லாமெய் யேற்பினு நீங்கரிதால
வார்நாட்டி கொங்கைநல் லாயுன்ன லாவினி வாய்ப்பதின்னே. (க௦௯)

பாங்கி உலகியலுரைத்தல்.

சேவேறு செம்பொற் றியாகேசர் செல்வத் திருத்துறைசைக்
காவேரி யங்கயற கண்ண ளிளமுலை காமுறினீ
கோவே வரைந்தனை கொண்மோசெந் தீவலங் கொள்ளன்முன்னு
மாவேத நீதி யொழுகலபட் டாங்கிந்த வையகத்தே. (க௧௦)

தலைமகன்மறுத்தல்.

விற்படும் வெப்பினின் றெய்த்தினைப் பார்க்கு விடாயறவிண்
கற்பகக் காக்கொணர்ந் தின்னீழல செய்யக் கருதலொப்பாம்
பொற்பமர் கோகழிப் புத்தரத் தியாகர் பொருப்பின்மின்னே
யற்புதக் கொம்பைமுன் வேட்டிப்பின் கூடென்ற வாதரவே. (க௧௧)

க௦௫. வல்லார்-வல்லமையுள்ளார், வல்லமையிலார். க௦௮. சரி-ஒப்பு.

க௦௬. வெப்பம் நீங்கரிது. க௧௧. ஆதரவுகருதல் ஒப்பாம்.

பாங்கி அஞ்சி அச்சுறுத்தல்.

நம்மாசி லாமணி நாதன் துறைசை நளிர்வரைமேல்
வெம்மாலை வந்ததி யாங்கள்செல் வேமெங்கள் வேடர்கண்டா
லம்மா பொருளின்னு சும்மா வரும்பழி யாதலினு
லிம்மா தனிப்புனம் விட்டைய நீயு மெழுந்தருளே. (ககஉ)

தலைவன் கையுறைபுகழ்தல்.

தொனிகொண்ட வர்க்கழற் சொன்னத் தியாகர் துறைசையிற்செங்
கனிகொண்ட வாயன்ன மேதரிக் கத்தகுங் காணறசஞ்சீ
வனிகண்ட செம்பொ னிமயா சலத்தில் வளர்ந்ததொற்
பனிகண்ட தன்றி வெயில்கண்ட தின்றிப் பசுந்தழையே. (ககங)

பாங்கி கையுறைமறுத்தல்.

நறையா ரிதழியர் செம்பொற் நியாகர்நல் லாவதிதண்
டுறையா திபுகை யுறையாகத் தந்தவை தூமொழியார்
குறையாத வ்ல்குற றடத்தெமர் காணிற குறித்தயிர்ப்பார்
முறையாக யாங்குள்கைக் கொள்ளேநின் கையின் முழுததழையே. (1)

ஆரூரெஞ்சினேடு அவன்புலத்தல்.

மனையா வதிதுறை கொண்மாசி லாமணி யார்வரைமே
னனையார் மலர்க்குழன் மாறார் திருவுள்ள நம்மிடத்தி
வினையா திருந்தது நெஞ்சேயப் பூவை யிடங்கொளலகுற்
சுனையாட லின்றிநங் கைம்மார் தழையுற் துவள்கின்றதே. (ககஇ)

பாங்கி ஆற்றுவித்தகற்றல.

துய்யவெண் ணீற்றினர் செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பி
லைய விராவிலெந் தையலை வேண்டி யருள்பெறுவேன்
பொய்யல வைகறை போய்க்கதிர் தோன்றும் பொழுதிங்குவா
கையுறை யேற்கமுன் வந்துநிற் பேணிந்தக் காவகத்தே. (ககஈ)

இரத்தகுறைபெறு துவருந்தியகிழவோன் மடலேபொருளெனமதித்தல்.

தோற்றமுங் கேடுமில் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
லாற்றருங் கேத முறுநெஞ்சு மேநடை யன்னமன்னோர்
கூற்றெனுங் கண்ணினை தந்தவெங் காமக் கொடுப்பினியை
மாற்றுதற் கேம மடலல்ல திலலை ¹வழிநடக்கே. (ககஎ)

இணையார் திருவடி யென்றலை மேல்வைத் திரவுபகற்
றுணையாகி நின்றருள் ²சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்னார்
கணையார் விழித்த காமக் கடலைக் கடக்கநெஞ்சே
புணையாகக் கோடன் மடலன்றி வேறு பொருளில்லையே. (ககஅ)

ககங. சஞ்சீவனி - மிருதசஞ்சீவியென்னும் ஓஷதி (மோனை.)

(பி - ம் \ 1 'வெநமக்கே' ² 'செம்பொற்றியாகர்')

பாங்கிக்கு உலகின்மேல் வைத்தாரத்தல்.

சு யான்து நீர்ச்சடைச் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்னு
மொழியொன்று கேண்மட வார்காம வெள்ளத்தின் மோதலுற்றார்
கிழியொன்று கைப்பிடித் தேமட லேறுவர் 1கேண்மையற்றார்
பழியொன்று மெண்ணில ராய்ப்பறம் பேறியும் பாய்வர்களே. (௧௧௯)

அதனைத் தன்மேல்வைத்துச் சாற்றல்.

தாவேத வாசியர் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்ன
வேவேய்கண் ணைக் கிழியு டெழுதிக்கொண் டேயினிநான்
பூவே 2யெருக்கென்பு பூண்டிவெண் சார்தமும் பூசிமடன்
மாவேறி நானே வருவேனும் மூர்க்குண் மடமயிலே. (௧௨௦)

பாங்கி தலைமகள் அவயவத்தருமை சாற்றல்.

துவ்வா விடமுண்ட செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெறபா
வவ்வாண்மை நன்று புடயீ தெழுத வவண்மருங்கு
லிவ்வா றிருக்கு மெனவுண ராயன்றி யீர்ப்பவளச்
செவ்வா யெழுதி னமிர்தமெங் கேயினித் தேடுவையே. (௧௨௧)

தலைமகள் தன்னைத் தானே புகழ்தல்.

ஆராக வென்றன்னை நீர்நினைந் தீரென் னருமைசற்றும்
பாரா துரைத்தனர் பாருமிப் போதுபொற் பார்துறைசை
யூரானங் கோழுத்தி யீச ரருளா லுருவெழுதி
வாரார் முலைமட வீருயிர் கூட வருவிப்பனே. (௧௨௨)

பாங்கி அருளியல்கிளத்தல்.

வெள்ளாங் குருகிட்ட முட்டையுங் கோடி வியன்குடம்பை
யுள்ளா ரிறகன்றிற் பிள்ளையுந் தூக்கணத் தொண்டினையுந்
தள்ளாந் கோழுத்தி யீசன் றுறைசைச் சயிலத்தரே
கொள்ளார் பனைமடன் மாநெஞ்சி லேயருள் கொண்டவரே. (௧௨௩)

இதுவுமது.

வில்லார வேழத்தன் காகள வீக்குச் செவிலியென்னு
மவலார் கொடியின் கரும்பார்ப்பு வாட வவநெறியிற
செல்லார்கள் வாழும் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெறபா
புல்லாரைக் கோற வருளுடை யார்க்குப் புகழல்லவே. (௧௨௪)

௧௨௦. வெணசாரதம் - திருநீறு.

௧௨௩. வெள்ளாங்குருகு - நெய்தனிலத்துக்கு உரியதொரு பறவை; நற்
ர, எ0; ஐங்குறு, கருக - ௪௦0.

௧௨௪. வேழத்தன் - மன்மதன். காகளவீ - குயிற்பறவை. கொடி -
காக்கை. புல்லார - புறக்காழையுடைய (னை, புன்மையையுடையார்.

(பி - ம்.) 1 'கேண்மையற்றார்' 1 'எருக்கெனப்பூண்டு'

பாங்கி கொண்டு நிலைநில்.

பிறைவார் துதன்முலைப் பெண்ணையிப் போது பெருவிடிற்கண்
ணிறைவாங் குரும்பை முலைப்பெண்ணை நீகொண்டு நின்குறையை
யிறைவா முடிமதி செம்பொற் றியாகர்க் கினியபொன்னித்
துறைவாய்முத் தாருந் ¹திருவா வடுதண் டிறைநகர்க்கே. (௧௨௫)

முடித்திட மென்குழல் பற்றாது சற்று முலைக்குறிகள்
பொடித்தில முத்தங் குமுதத் திலகண்கள் புன்களவு
படித்தில கோகழிச் செம்பொற் றியாகர்வெற பாவுடைகொய்
துடித்திட வும்மறி யாட்கென்னை நீயிரந் தோதுவ்தே. (௧௨௬)

தலைவன் தலைவி வருத்தியவண்ணமுரைத்தல்.

வெங்கட் கரிவந் தெதிர்ப்படி லீன்றவவ் வேளையிலே
சிங்கக் குழவி யடுமாறு கேட்டுந் தெரிந்திலையோ
துங்கப் பொருவிடைச் செம்பொற் றியாகர் துறைசையன்னாய்
மங்கைக் கரசியன் றேவென்னை வாட்டிய வாணுதலே. (௧௨௭)

பாங்கி தலைவி செவ்வியருமைசெப்பல்.

கொய்யாள் குவளையு முல்லையும் பூந்தொடை கூந்தலின்மேல்
வையா டிறைசைக் கனகத் தியாகர் வரையிலிடை
பொய்யா ணுந்துளிர் மெய்யாள்பந் தாடப புனத்தினடை
செய்யாள்செய் யாளனை யாட்கெந்த வாறு தெரிவிப்பதே. (௧௨௮)

தலைவன் செவ்வியெளிமைசெப்பல்.

தென்னர சூர்வளர் செம்பொற் றியாகர் சிலம்பின்மின்னே
பொன்னனை யாளுக் கியான்வந்த வாறு புகலுதியேற்
பின்னடை யாளங்கள் கேளா ளெழுந்து பிரியமுடன்
சொன்னநின் வாயிற் கனகமு முத்துஞ் சொரிந்திடுமே. (௧௨௯)

பாங்கி என்னை மறைப்பின் எளிதென நகுதல்.

தண்ணங் குமுதமு மால்வண்டு மொன்றினுந் தாதுறுந்தேன்
விண்ணம் பொலிநில வின்றியுண் னாது வியன்றுறைசைப்
பண்ணஞ் சொலாளொப் பிலாமுலை பாகர்வெற் பாவுனதுள்
ளெண்ணந் தனைமுடித் தற்கேலு மோவிந் கெனைமறைத்தே. (௧௩௦)

அந்நகைபொறுது அவன்புலம்பல்.

உள்ளீட் டினர்தொழுஞ் சொன்னத் தியாக ருறைதுறைசை
நள்ளீட் டியபொரு ணன்னாள் பொருட்டு நலிதல்கண்டும்
வள்ளீட்டி குத்திய புண்மேன் மறுவலும் வாளெரிதோய்
வெள்ளீட்டி யிட்டதொப் பாமங்கை நீசெய்த வெண்ணகையே. (1)

௧௨௫. முல்லைப் பெண்ணை - கற்பையுடைய பெண். மதி, முன்னிலையசை. ௧௩௧. உள்ளீடு

(பி - ம்.) ¹ 'திருவாவடுதறைக்கோவை'

பாங்கி தலைமகனைத்தேற்றல்.

மின்னேது மிட்டிடைப் பாங்கியர் பற்பலர் மேவினுந்தா
னென்னேக்க மெப்படி யப்படி யே¹வரு மெங்கள்செல்வி
தொன்னே யொழித்தருள் சொன்னத் தியாகர் துறைசையுற்றார்
பின்னேர் குறையில ராவினி யேங்கல பெருந்தகையே. (க௩௨)

பாங்கி கையுறையேற்றல்.

ஒங்குமெங் குன்றத் திறையாஞ்செவ் வேளை யுயிர்த்தருளுந்
தேங்கும் புனல்வயற் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்பன்னி
யாங்குந் குமமுலை யானைத் தரும்வெற் படுத்தலினால்
வாங்குந் கடனுண் டரோவைய நீதரு மாந்தமையே. (க௩௩)

கிழவோன் ஆற்றல்.

காழிமன் னர்க்கருள் செம்பொற் நியாகர் கவின்றுறைசை
வீழியஞ் செங்கனி வாயாளுக் காந்தழை வேண்டிக்கொண்ட
தோழிதன் வாண்முகச் செந்தா மரைகண்டு சோகமற்று
வாழியிப் போதென்ற னுள்ளச் சுரும்பு மகிழ்வுறந்தே. (க௩௪)

இறைவன் மனக்குக் குறைநேர்பாங்கி இறைவிக்கு அவன் குறையுணர்த்தல்.
குறையேறு காதரெங் கோழுத்தி யீசர் குளிர்துறைசை
மறையேறு சாரலின் மாதே யொருவர் வருவார்வந்தென்
னுறையே யடுப்பர் முகம்பார்த்து நிற்பாரின் னென்றுரையார்
தறையே மிகத்தரு வாரென்னை யாஞ்செயத் தக்கதுவே. (க௩௫)

இறைவி அறியான்போன்று குறியான் கூறல்.

நலம்பாவு நம்பொருப் பெல்லாமுந் தூழி னடிக்குமந்திக்
குலம்பாய முத்தஞ் சொரிந்து நிலாக்கொப் புளித்திடலா
லலம்பாய் கழனி யரகூர் கோழுத்தி யப்பர்வெள்ளிச்
சிலம்பா யிருக்கின்ற தாலேல வார்முழற றேமொழியே. (க௩௬)

பாங்கி இறையோற்கண்டமை பகர்தல்.

² சுரும்பாடு தும்பையர் செம்பொற் நியாகர் துறைசைவெற்பில்
விரும்பா தவரின் மறைப்பதென் னேயென் விளங்கிழையா
யிரும்பா சிலையிடித் தன்றுவந் தார்தம்மை யின்றுகண்டே
னரும்பார் தருமுத்தி யானத்தி னும்பண்ணை யாடிடததே. (க௩௭)

பாங்கியைத் தலைவி மறைத்தல்.

மடங்காத பேரருட் கோழுத்தி யீசர் வளர்துறைசைத்
தடங்கா விரித்திரு நாட்டி லடாதசொற் றுன்குடங்கைக்
கடங்கா விழிவஞ்சி நீசொல் வதுநமக் காவதன்றே
கடங்கால் கரிதிரி காவிற்கெல் வோர்களைக் கண்டிவந்தே. (க௩௮)

க௩௩, பன்னி - பத்தினி. தரும் வெற்பு - இமயம்.

க௩௪. காழிமன்னா - திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி.

க௩௭. உத்தியானம் - சோலை.

(பி - ம்.) ¹ 'இனியெங்கள்' ² 'சுரும்பார்கொன்றைச்'

தயாகர்

பாங்கி என்னைமறைப்பது என்னெனத்தழால்.

மைவண்ண வார்புழன் மாதே பரிவு வரவுரைத்து
மவ்வண்ண மேது மறிந்திலர் போலணி யாந்துறைசைச்
செவ்வண்ண வார்சடைச் செம்பொற்¹ நியாகர் செழுங்கிரிமே
லிவ்வண்ண நீமறைத் துண்மைசொல் லாததென் னென்னுடனே.()

பாங்கி கையுறைபுகழ்தல்.

பிடிக்கத் தகும்பொருள் செம்பொற் நியாகர் பிறங்கலுள்ள
தொடிக்கத் தகுவதன் ருலா வடிதுறை யொண்புலவோர்
படிக்கத் தகுங்குள கக்கவி போலவிப் பைந்தழைநீ
முடிக்கத் தகுமுன்² னாசிலை யோடு முகிழ்நகையே. (கச௦)

கோழி கிழவோன் துயர்நிலை கிளத்தல்.

ஆயினங் கோகழிச் செம்பொற் நியாக ரடுக்கவிற்றே
னீயினம் வீசிக்கை யேற்றுக் களிஞென் றிரும்பிடியின்
வாயினங் கூட்டிடக்³ காணுஉ மயங்குபு மற்றெனையும்
பாயின மேகலை பார்த்தயர் வாஞெரு பார்த்திபனே. (கச௧)

மறுத்தற்கருமை மாட்டல்.

அனமும்⁴ பிடியு மனநடை யாயடி யேனுடைய
மனமும் துறைசையும் வாழ்மாசி லாமணி வள்ளல்வெற்பர்
தினமும் தனிவந்து வாடிதல் காண்டவிற்⁵ சேர்ந்ததினைப்
புனமும் பொருதினி மேவினி நானென் புகல்வதுவே. (கச௨)

தலைவன் குறிப்புவேறுக நெறிப்படக்கூறல்.

ஆயவெண் ணீறெருக் கங்கம் புனைந்தர சூரனைத்த
நாயக ணீர்திருக் கோலமு மாய்ப்பொன்னி நாட்டிறைவன்
தூயவஞ் சிக்கர சாரம்⁶ பரிக்கத் துணியுங்கொலோ
மாயம் பிறிதென்ன செய்யுங்கொ லோவினி வாணுதலே. (கச௩)

தலைவியை முனிதல.

வடிப்பான்மை யாகிய வம்ப லுருமல் வகையறிந்தே
தடிப்பார்க் கருளுதி யெம்பெரு மாட்டிதந் தொண்டரைவர்
தெடிப்பார் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசரை யேத்தலர்போல்
விடிப்பா யினியென்னை யான்சொன்ன தீங்கொடு மெல்லியலே. ()

தலைவி பாங்கியை முனிதல.

வேய்வந்த தோண்மங்கை நீயேவல் செய்திட மேவியெங்கும்
போய்வந்திற் நான்வரை யொன்றா யிருக்கவிப் போதொருநா
யாய்வந் தருளர சூர்த்திருக் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பில்
வாய்வந்த சொல்வதென் னேவென்றுள் வார்த்தை மறுத்ததுவே ()

கச௧. இன்னம் ஆய். கச௩. வஞ்சிக்கு அரசு ஆரம் - பனை.

(பி - ம.) 1 'தயாகர்சிகரவெற்பில்' 2 'அரசிலையோடெங்கண் மொய்
குழலே' 3 'காணு' 4 'பிடியுநதொழுடையே' 5 'செய்யதினை' 6 'பறிக்க'

தலை கையுறையேற்றல்.

தழையெய்தித் தாலலர் தாமெடுப் பார்தமர் தாங்கிலமேற்
தழையெய்தித் தார்பின் மடலெடுப் பார்தையல சாற்றுவன்னித்
தழையெய்திக் குஞ்சடைச் செம்பொற் நியாகர் தடந்துறைசைத்
தழையெய்திப் பாமென்னு முன்னேகை யேற்றிடத் ¹தாவினவே. ( )

இறைவி கையுறையேற்றமை பாங்கி இறைவற்குணர்த்தல்.

என்²ஊ தியமெனுஞ் சொன்னத் தியாக ரெழிற்றுறைசை
யுன்னூர்த் தழைதர யான்போய்க் கொடுத்தன னெண்ணுதலாண்
மின்னூர் வடமணி யானையி லேற்றித்தன் மெய்ம்மறந்து
தன்னூரு முற்றும் வலம்வரச் செய்து தரித்தனளே. (கச௭)

பாங்கி தலைமகற்குக் குறியிடக்கூறல்.

இலங்கிய வாவடி தண்டிறைக் கோழுத்தி யீசர்வெற்பா
வலங்கிய வாரத்தி னீனிற்ப் பெளவத் தவிர்மதிபோற்
றுலங்கிய பாசடை யூடேசெந் தேனடை தோன்றுங்கண்டாய்
பலங்கொளும் யாங்கள் பகல்வினை யாடும் ³பசும்பொழிற்கே. (கச௮)

பாங்கி குறியிடத்து இறைவிபைக்கொணடுசேறல்.

நந்தா வளத்தர சூர்மா சிலாமணி நாதர்வெறபின்
முந்தாவி மூழ்கி மயிலாடல் பார்த்து முருகவிழ்ந்த
செந்தா தலர்குற்றுப் பொன்னாச லாடிச் சிலம்பெதிர்கூய்க்
கொந்தார் பொழில்வினை யாடிகம் வாவெங்கள் கோமளமே. (கச௯)

பாங்கி தலையியைக் குறியிடத்துய்த்துநீங்கல்.

செழிக்குந் துறைசைக் கனகத் தியாகர் சிலம்பிலுன்னின்
மொழிக்குடைந் திட்ட விற்றறே னெழுதி முழுகியறை
வழக்கிய தாற்றைய னீயிங்கு நிற்க மலர்களுநின்
விழிக்குடை காவியும் போய்க்கொயது நானிங்கு மீள்குவனே. (கரு0)

இறையோனிடத்து எதிர்ப்படுதல்.

இன்பார் துறக்கமிப் பூதர மாக்கி யெனையுமொரு
நன்பாரி சாத மெனநினைந் தோபொன்னி நாடர்தொழு
மன்பா வடுதுறைச் செம்பொற் நியாக ரடுக்கலிலென்
றன்பார்வை காண வொருகாம வலலி தனினின்றதே. (கரு1)

இபைதல்.

இருந்தா ரணிபுகழ் கோழுத்தி யூரில்வந் தேத்தினர்பின்
வருந்தா தருள்புரி செம்பொற் நியாகர் மணிவரைமேற்
றிருந்தா ரணங்கிவள் செவ்வாய்வந் ருநறுந் ⁴தேஞ்சுனையா
மருந்தாகந் தீர வருந்திடு நாடு ரவாக்களிறே. (கரு2)

கச௬. அலர் - பலரறிந்துகூறும் பழிமொழி. வன்னித்தழை - வன்னி
மரத்தின் இலை.

கச௭. ஊரு - துடை, ஊர். கச௮. தேனிறுலுக்கு மதி உவமம்.

(பி - ம்.) ¹தாவினதே ²ஊதியமென ³பசும்பொழிலே ⁴தேஞ்சுனை.

புகழ்தல்.

துறைசையுண் மேவிய சொன்னத் தியாகர்முன் றேணிபுரத்
திறையவ னூர்சொன்ன செந்தமிழ்க் காக வினிதளித்த
நிறையுல வாக்கிழிச் செம்பொற் றனமது நேரிழையாய்
குறையினு முன்பொற் றனமொரு நாளுந் குறைவிலதே. (கரு௩)

ஆயத்துவித்தல்.

மல்லார் மலைவில்லார் சொன்னத் தியாகரை வாழ்த்தலர்நெஞ்
சல்லா ¹யிருண்ட வணரார் குழலியுன் னயந்தன்னை
வில்லாரஞ் சேர்கரைக் காவிரி நாட்டினின் மேதகுசி
ரெல்லா நகர்க்குமிக் காமர சூரென்ன வெய்துகவே. (கரு௪)

பாங்கி மெல்லியற்சார்ந்து கையுறைகாட்டல்.

வடியிட்ட தேன்மொழி யான்கொணர்ந் தேன்பிண்டி வண்டளிர்பார்
தொடியிட்ட நின்கைக் ²கிணைதோன் றிப் போதிவை சோதியுண்கண்
படியிட்ட வற்பலப் போதிவை காண்டி படிவத்தில்வெண்
பொடியிட்ட கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் பொருப்பினின்றே. (1)

பாங்கி தலைவியைப் பாங்கிச்சூட்டல்.

செம்பாத பத்ம ராகூர்த் திரவியத் தியாகர்வெற்பில்
வம்பான் மறைத்த வனமுலை யாய்பன் மலர்களுமுன்
னைம்பா னிறைய வலங்கரித் தேனம தாயமின்னூர்
தம்பால விரைந்துசெல் வாயினி நாயிந்தத் தாவகன்றே. (௪௫௬)

பாங்கி தலைவியைநீங்கித் தலைவற்கு ஒம்படைசாற்றல்.

³ சீரிய லாவதி தண்டுறைச் செம்பொற் றியாகர்வெற்பா
வீரிய மாயென்று நீயுன் னருள்பெற்ற மின்னினையு
நேரிய லாக வருமொழி யோடு நிலைமொழிக்கோர்
சாரியை போனடி நின்றே னையுமெண்ணித் தாங்குகவே. (கரு௭)

பாங்கி தலைமகனை உலகியன்மேம்பட விருதுவிலக்கல்.

தேனுந் கிழங்குந் தினைப்போ னகமுஞ் செழித்தமறி
யூனு மருந்த விருந்திடி வேமவை யுண்டளகை
மானுந் துறைசைக் கனகத் தியாகர் வரையிலெம்மூர்க்
கூனு மிலைப்பெய் குடிற்றங்கி யேகுவிா கோநகர்க்கே. (கரு௮)

விருந்திறை விரும்பல்.

திண்மூ தாணா சூர்த்திருக் கோழுத்திச் செல்வார்வெற்பிற்
கொண்மூ வனைய குழன்மட வீருங்கள் கொவ்வைச்செவ்வாய்
வெண்மூரல் கண்டு விடாய்தணிந் தேனின்னு மென்றினைச்சூட்
டுண்மூ ரலுமற்று நீரளித் தாலும்ப ருணெனக்கே. (கரு௯)

கரு௩. தோணிபுரம் - சிகாழி.

கரு௫. படி - ஒப்பு. கரு௬. மூரல் - பஸ், சோறு.

(பி - ம்.) ¹ 'இருண்டமலர்க்குழலாயுனது' ² 'இணைகார்தன்' ³ 'ஆரியை
பாகர் துறைசையென் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பா'

ப க ற் கு றி.

கிழவோனபிரிந்துழிக கிழத்தி மாலையம்பொழுதுகண்டிரங்கல்.
பாரோர்விண் ணோர்பணி கோழுத்தி நாதநம் பன்றுறைசை
யூரோது வார்வினை வீழ்ந்தென வாழியொன் னுள்ளதடந்
தேரோன் கருங்கடல் வீழ்ந்தொளித தானன்பர் 1சேணகன்றார்
வாரோ டிகன்முலை யாய்ப்பெயுண் மாலை வளைந்திட்டதே. (க௬௦)

பாங்கி புலம்பல்.

விடவாள் விழியன்பர் நீங்குவென் றின்றேர் விரைந்திழுத்துக்
குடவால் வளையொலி கூர்மாலை நண்ணக் குடகடல்விண்
கடவாவுற் றீர்துறை சைக்கோ கழியாற் கண்ணலர்போல்
வடவா நலத்தின் வெதுப்புறு வீர்பச்சை மாவினமே. (க௬௧)

தலைவனிடத் தலைவி வருந்தல்.

சொன்னலந் தாங்கிய சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்றார்
மன்னலந் கையுறை காணுமுன் காண வருகிலரா
லென்னலந் தாமைம் புலன்களுந் மார வினிதருந்தி
நென்னலம் போதந்தி வெய்யோ னுடன்சென்ற நெஞ்சினரே. (க௬௨)

இதுவுமது.

சூளா மணியெங்கள் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்பர்
வாளார் மடற்கண்ட னீழல்வந் தென்னை மணந்தகன்றார்
மீளாரென் கண்ணுங் கடல்போ லுறங்கில மீன்படுக்குந்
தாளாண்மை யெம்மையர் திண்டிமின் மீளுமித் தண்டிறைக்கே. ( )

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்.

கூத்தாட வல்லவர் செம்பொற் றியாகர் குவட்டிறைவா
நீத்தா ரெனையென்று நீரைவ தேனிறை நெஞ்சினிறக்க
காத்தார் துறைசை யரசொன்றல லாது கயலவிழியாய்
பூத்தாங் கரசென்ப தெல்லாம் பிரிந்தெங்கும் போய்வருமே. (க௬௪)

அப்பற்ற செய்பிற் பசங்கு மெனநெஞ் சயர்வதொன்றே
யொப்பற்ற மன்ன ரொருவிலென் னாமுயர் வான்துறைசை
யெப்பற்று மறறவர் காண்மாசி லாமணி யீசர்வெற்பிற
செப்பற்ற முற்றவர் போலுரைப் பாருள்ளந் தேர்கிலமே. (க௬௫)

க௬௧. என்றின தோ - சூரியனுடைய தோர்.

க௬௨. கையுறை-பகைவாகொடுக்குநதிறை. ஆர-நிறைய. வெய்யோன்-
சூரியன், கொடியோன்.

க௬௩. எம் மையர் - தமையன்மார். திமில்-மீன்பிடிக்கும் படகு.

க௬௪. பூத் தாங்கு அரசு - பூமியைத்தாங்கும் அரசன், மலாகளைத்தாங்
கும் அரசென்பது மற்றொருபொருள்.

(பி - ம்.) 1 'செய்த்தகன்றார்'

தலைவி பாங்கியொடு பகர்தல்.

தனத்தோ டணையினும் புலலாப் பொழுதினுந் தம்மடியார்
மனத்தோ மகற்றி யருண்மாசி லாமணி வள்ளல்குதி
ரினத்தோந் கிருகட் சுடர்தருந் தன்மையு மெய்துவிப்பார்
கனத்தோடொக் குங்குழ லாய்திருக் கோகழிக் காவலரே. (க௬௬)

தலைவியைப் பாங்கி அச்சுறுத்தல்.

மருவிய காதலர் 1பான்மனம் வைத்தென்னை மற்றிருவர்
துருவியுந் காணருஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
லருவியஞ் சார லிருவியுந் தோற்றின வல்லுமெல்லுங்
கருவியங் கைந்நமர் வேட்டந் திரிவர் கனங்குழையே. (க௬௭)

நீங்கற்கருமை தலைவி நினைந்திரங்கல்.

சிலைமேரு வாக்கொண்ட செம்பொற் நியாகர் செழுந்துறைசை
மலைமேற் கணவர்ப் பிரிந்தார் தனித்து 2வருந்தமின்னார்
தலைமேற் கொழுந் னெழுதுங் கரவினைத் தானநிந்தே
கலைமே யவளவன் வாய்த்தால் விடாளெந்தக் காலமுமே. (க௬௮)

தலைவிக்கு அவன்வரல் பாங்கிசுற்றல்.

வார்தங்கு கொங்கைநின் கண்ணீர் துடைத்தருள் வான்றுறைசைச்
சீர்தங்கு செம்பொற் நியாகேசர் பாதச் சிலம்பொலிபோ
லேர்தங்கு தார்மன்னர் தேர்மணி யோசை யிருசெவியும்
வேர்தங்கு மாறென வீழ்குந் கேட்டருள் வெள்வளையே. (க௬௯)

தோழி சிறைப்புறமாகத் தலைமகளுக்குச் செறிப்பறிவுறுத்தல்.

மாட்சியென் சொல்லுவல் சொன்னத் தியாகர் வளர்துறைசைக்
காட்சியின் மிக்க மடமான் கிளிக்கதர் காட்டியப்பான்
மீட்சியில் லாம னமக்குந் தினைக்கும் விடைகொடுத்திங்
காட்சிகொள் வேங்கை விடைதரும் போலும்பின் னாண்டகைக்கே.()

தோழி முன்னிலைப்புறமொழிமொழிந்து இறச்செறிப்புணர்த்தல்.

நாவியம் பூங்குழ லெம்பெரு மாட்டியை நந்தமக்கோ
ராவியன் னாளென்று சொன்னார் மறக்கினு மஞ்சகங்காள்
வாவிய மானினங் காளெம்மை நீவிர் மறக்கப்பெறீர்
3மேவிய பூந்துறை சைக்கோ கழியரன் வெறபிடத்தே. (க௭௦)

பாங்கி தலைமகன்முன்னின்று இறச்செறிப்புணர்த்தல்.

மன்றேறி யாடிய செம்பொற் நியாகர் வளர்துறைசைக்
குன்றே றிருங்கணி யார்போது காட்டக் குறித்தெமர்க

க௬௬. கடட்டா - சந்திர சூரியர், தருந்தனமை - தட்பமும் வெப்பமும்.

க௬௮. தால் - நா.

க௭0. வேங்கை - வேங்கைமரம். இதுபூத்தால் தினைக் கதிர்கொயவர்.

(பி - ம்.) 1 'மேன்மனம்வைத்துமென்' 2 'வருந்துமின்னார்' 3 'மேவிய
கோகழி முத்தித் தியாகர்தம்'

ளொன்றேன லங்குர லொன்றேனு மின் றி யொருங்குகொய்தா
ரின்றே யொழிந்தனம் யாம்புனங் காவ லிறையவனே. (கௌ௨)

பாககி தலைமகன் முன்னின்று இம்செறிப்புணர்த்தி ஓம்படைசாற்றல.
மையார் கருங்கண்டர் செம்பொற் றியாகர் மகிழ்ந்தேனையு
மெய்யாமற் காத்தருட் கைதரு மீச ரெழிறறுறைசை யுய்யானஞ்
1சேர்தரு நாடிவன் யானொரு வேலியென்றும்
பொய்யா தொழுகும் புனற்பொன்னி மீமன்ன போற்றுகவே. (கௌ௩)

தலைமகன் தஞ்சம்பெறாது நெஞ்சொடுகிளத்தல.
தண்டா தகிபுனை செம்பொற் றியாகரைத் தண்வரைக்கோ
தண்டாமன் ருவெனப் போற்றன்பர் வாழ்துறை சைப்பொருப்பிற்
றண்டாம லேனலைக் காத்தமின் னூர்தணந் தார்கள்வல்லி
தண்டா னலாதிங் கினியாரைக் காண்பம்வந் தானெஞ்சமே. (கௌ௪)

பகற்குறி இடையீடு.

இறைவனைப் பாககி குறிவரல்விலக்கல.
மருதாளு மூரொங் கோமுததி யீசர் வளர்துறைசை
விருதாள வல்ல விறன்மன்ன ரேமென் றினைக்குரல்கொய்
தொருதாளு மின் றி யுடங்குழு வாரொம ருபுனததி
லிருதாளு னோவவந் தென்பல காலுமக் கென்சொல்வதே. (கௌ௫)

இறைவியைப் பாககி குறிவரல்விலக்கல.
அம்பலம் புஞ்சடைச் செம்பொற் றியாக ரணியாசூர்க்
கொம்பலங் காரக் கொடியிடை யாயுட் குறிப்பறியேன்
வெம்பலங் குறறன்னை வெய்துயிர்த தாள்வினை யாடமுன்போல்
வம்பலர் மாதவிப் பந்தரின் வாயினி வாரற்கவே. (கௌ௬)

இறைமகன் ஆடிடநோக்கியுழிதல.
புள்ளிப் புலியதட் செம்பொற் றியாகர் புகழ்ததுறைசை
வெள்ளிப் பொருப்பு மருவிச் சீனையும் விரைப்புனமுந்
தெள்ளித் தாளத திழைத்தவிச் சிற்றிலுஞ் சேர்ந்துபின்னர்த்
தளளிப் பிரிந்தவர் நெஞ்சிலுண் டோவொரு தண்ணெனியே. (கௌ௭)

கௌ௨. சுணியார - வேங்கைமரம், சோதிடதூல வல்லார், போது -
மலர், காலம், குரல் - கதிர்.

கௌ௩. 'பொய்யா தொழுகும் புனற் பொன்னி': பட்டின. ௫ - க.

கௌ௪. தண் தாதகி - தண்ணிய திருவாத்திபு, வரைக்கோதண்டா -
மலையை விலலாகவுடையாய். தண்டாமல்-தணியாமல். வல இதனை அலாது-
வலிய பரணை யல்லாமல்.

கௌ௫. மருது ஆளும் ஊர்-திருவிடைமருதூர். தாள-தினைத்தாள்,பாதம்.
(பி - ம்.) 1 'சோதிருநாடு'

பாங்கி ஆடிடம்விடுத்துக்கொண்டு அகறல்.

நம்மனை யாந்துறை சைத்திருக் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லம்மனை யானவ ளானையி னுலணி யார்மயில்கா
ளெம்மனைக் கேகுதும் யாமிப் பாணிடத் தெய்திவருஞ்
செம்மனை யாமலெஞ் சீறா ரிதுவென்று செப்புமினே. (க௭அ)

பின்னாள் நெடுந்தகை குறிவயின் நீடுசென்றிரங்கல்.

நஞ்சமு தாக்கொண்ட செம்பொற் நியாகர் நறுந்துறைசை
யஞ்செழுத் தெங்குரு நாதன் றனதடி யாக்கொழித்த
சஞ்சிதம் போலத் தினைமுறறு மாளத் தளர்வடைந்தீர்
மஞ்சிவர் பூம்புனங் காளென்கொ ளோவந்த வானுமக்கே. (க௭க)

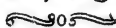
தலைமகன் வறுங்களநாடி மறுகல்.

தினைபோகத் தாளவைத்துச் சென்றன ரோதென் றுறைசைவெற்
சுனைபோய் வரும்பம ரங்காண் மதனன் றுரகதங்கா [பிற
ளனைபோ வருள்புரி செம்பொற் நியாகருக் கன்புசெய்வார்
வினைபோல வெய்த்திட நானிங்கு வாழ்ந்த விரைக்கொம்பரே. (க௭௦)

தலைமகன் தலைமகள் வாழும் ஊரோக்கி மதிமயங்கல்.

மதிவைத்த வார்சடைச் செம்பொற் நியாகர் வளர்துறைசைப்
பதிவைத்த தீபமன் னாளு ரிதுசெயற் பாலதின்ரு
னிதிவைத்த விஞ்சிப் புறத்தோர் வறியனின் றேங்கியென்ன
விதிவைத்த வாரறி யாதென்ற னாவி மெலிகின்றதே. (க௭௧)

ர வு க் கு றி.

இமையோன் இருட்குறிவேண்டல்.

மாற்கந் தரணியிற் காணவொண் னாதிருண் மண்டிகங்குற்
சூற்கந் தரம்பெயுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசைச்சங்கம்
போற்கந் தரமுடையீரத் தானும் பொருப்பினில்வாழ்
வேற்கந் தரன்பன் விருந்தாய்வந் தேனும் வியன்பதிக்கே. (க௭௨)

பாங்கி நெறியினதருமைகூறல்.

பருங்கங்கு லாவுகைச் செம்பொற் நியாகர் பதியாகுர்
வருங்கங்கு லாங்கறை வேலண்ண லேகரி வாய்க்கவரி

க௭அ. செம்மல றையாமல - தலைவன் வருந்தாதவண்ணம்.

க௭க. அஞ்செழுத் தெங்குருநாதன் - ஸ்ரீபஞ்சாக்கராதேசிகர்.

க௭௦. பமரம் - வண்டு. மதனனுடைய துரகதம் - கிளி.

க௭௧. இஞ்சி - மதில.

க௭௨. கந்தரம் - கழுத்தி. கந்தருடைய அன்பன்.

க௭௩. பரு கம் - பருத்த தலை. கறகு (பருந்து) உலாவும் கறைவெல.

அரி - சிங்கம்.

(பி - டீ.) 1 'என்குருநாதன்' 2 'புரத்' 3 'உங்கணமென்பதிக்கே'

யொருங்கங்கு லாவுஞ் சிலைமால்வெந் தீயி னுருமுக்குக்குங்
கருங்கங்கு லானதில் யார்வரு வாரெங் கடிநகர்க்கே. (கஅ௩)

தலைவன் நெறியினது எளிமைகூறல்.
சித்துக் கியான்மிக வல்லனங் காயுங்கள் செல்விரிதம்
பத்துக் கிடைக்குக்கொங் கைக்குக் குழற்குப் பணிந்தபுயங்
கத்துக் கரிக்குக் கரிக்கந்த காரத்துக் கஞ்சலன்கோ
முத்திப் பதிக்குட் கனகத் தியாகர் முதுகுன்றிலே. (கஅ௪)

பாங்கி அவனுட்டணி இயல் வினாது.
பொன்னணி யாது புனையாடை யாது புதுமலரு
நன்னகிற் பூசங் களபமும் யாது நறும்பொழில்யா
தின்னமு தேயன்ன சொன்னத் தியாக ரெழிற்றுறைசை
மன்னவ சேயுங்கள் காவிரி நாட்டுறை மங்கையர்க்கே. (கஅ௫)

தலைவன் அவனுட்டணி இயல்
தொங்கலேம் பான்மங்கை சொன்னத் தியாகர் துறைசையைச்சு
மெழ்க்ன்பொன் னாட்டி னணியியல் கூறியின் மென்பயன்கா
1 னுங்கண்மன் னாட்டின் மடவார்க ளாடிட மொண்கலன்பூ
மங்களப் பூந்தழை சாந்தொடெல் லாருசொல்லு வாயெனக்கே. ( )

தலைமகற்குப் பாங்கி தன்னுட்டணி இயல் சாற்றல்.
சூட்டழற் கண்ணுதற் சொன்னத்தியாகர் துறைசைவெற்பா
சேட்டிளங் காந்தனஞ் சந்தனப் பூச்சஞ்செம் மாந்தழையுங்
கோட்டுமுத் தோடி குருவிந்த மாலையுங் கொண்டணிந்தென்
னாட்டுறை மாதர் விளையாடுஞ் சோலைநன் னுகங்களே. (கஅ௬)

பாங்கி தலைமகளுக்குத் தலைமகன் குறையறிவுமததல்.
இறைவனே யாய்தென் னுறையெயங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பி
னறையடைந் தேறி யதிர்கருங் கொண்டலை யாங்குலவுங்
கறையடி தாமென்று கண்டர வங்கன்கண் டீர்த்ததிரு
நிறையிருட் கங்குவின் வாய்வரு வான்பன்னு நின்னிடத்தே. (கஅ௭)

நேராதிமைவி நெஞ்சொடுகிளத்தல்.
தரையவர் மாதரைப் பேதைய ரென்னுஞ்சொல் சாதநெஞ்சே
நிரைசெறி வேங்கைகள் பாய்சிற் றதரி நெடுந்துறைசை
டரையத் ளாடையர் செம்பொற் றியாகருக் கன்பின்போற்
புரையிருள் வாயன்பர் தாம்¹வர லொப்பினள் பூங்கொடியே. (கஅ௮)

கஅ௩. ஒருங்கு அங்கு உலாம். மால் - மேகம்.

கஅ௪. இடை இரண்டடிகளும் நிரல்நிறை. முதுகுன்று-விருத்தி சலம்.

கஅ௬. நாகம் - சுரபுண்ணை.

கஅ௭. அறை - பாறை. கண்தீர்த்து - தாட்சணியமொழிந்து.

(பி - ம்.) 1 'உங்கண்மணனாட்டின்' 2 'வரவொப்பினள்'

தலைமகள் நேர்த்து பாங்கியொடுரைத்தல்.

நந்தலை வாவித் துறைசையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
லைந்தலை நாக மகன்முழைக் கண்டஞ்ச மன்றுதங்கை
தந்தலை யேலென்றொர் மந்திரங் கூறித் தடுத்தளித்த
வெந்தலை வாக்கினி நான்சொல்லு மாறென்கொ லேந்திழையே. (1)

தலைமகனேர்த்தமை பாங்கி நெடுத்தகைக்குணர்த்தல்.

வாமத்தி லோர்பெண்ணர் கோழுத்தி யீசர் வளர்துறைசை
நாமத்தை வேலண்ண லுன்பொருட் டாக நயப்பினிற்றை
யாமத்தென் பாவைக்குக் கற்றவெல் லாஞ்சொல்லி யானிரந்தேன்
தாமத்தைம் பாற்றலை சாய்க்கப்பெற் றேனற் றயாவினையே. (ககக)

பாங்கி தலைமகனைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தாய்துயிலுநிதல்.
குயிலாய சொல்வல்லி செம்பொற் றியாகர்தங் கோழுத்தியூர்க்
கயிலாய வெற்பிற் பணிப்படங் கீண்டு கவண்களுக்கு
வெயிலார் மணிதந்த தோகைக டேக்கின் வியன்குடம்பைத்
துயிலாத வண்ணங் களிறொன் றுரிஞ்சிச் சுவாய்வருமே. (கக௨)

பாங்கி தலைமகளுக்குத் தலைமகள் வரவறிவுறுத்தல்.

எண்கோட்டி சாரலவந் தின்புற நகன்றவ ரின்றுதந்தி
வெண்கோட்டு வேலி மனைக்கேவந் தாரென்றன் வெவ்வினேநோய்த்
திண்கோட்டி தீர்த்த துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற
றண்கோட்டிச் சாரந்த் தருந் தழை தந்தவர் தாழ்குழலே. (கக௩)

பாங்கி தலைமகனைக் குறியிடத்துக்கொணடுசேறல்.

கையாழி நண்மணித் தீபத்தில வந்தனர் காதலர்போர்
செய்யாழி மாற்குள் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
யையாழி னின்மொழி வாவொல்லைப் போதுக மாதாவாய்
மையாழி நீருண்ட மஞ்சின் மயில்குள் வளர்பொழிற்கே. (கக௪)

பாங்கி தலைமகனைக் குறியிடத்து உய்த்துநீங்கல்.

உரங்காற் கரிமருப் பார்முலை யாபுன்செவ் வாய்க்குடைந்த
வரக்காம்ப லீங்கிவை காணினி நானரு ளாகமநற்
சரக்கார் துறைசைக் கனகத் தியாகர் சயிலத்துள்ளுள்
பொரக்காட்டு மாம்பல லவங்கொய்து வந்து புன்குவனே. (கக௫)

கக௦. கைதந்து அலையென்று.

கக௩. எண்கு - கரடி. கோடு - தந்தம், கிளை. கோட்டி - கூட்டம்,
துன்பம். தந்தவர் உந்தார்.

கக௪. ஆழி-மேர்திரம், சக்கரம், கடல். ஐயாழின் இன்மொழி-அழகிய
யாமோசை போலும் இனியசொல்லாய். பொழிற்குப் போதுகம்.

கக௫. பல்லவம் - தளிர்.

(பி - ம்) 1 'தழைத்தனர்' 2 'கண்வளர்'

. தலைமகள் தலைமகனைக் குறியிடத்து எதிர்ப்படுதல்.

இடையா வருக்குந் தெரியாய் மதிநின் நெழின்முகத்துக்
குடையா வகன்றன னேவத னுலுன் னுறையுள்சற்று
மடையா திருந்தது வோமாசி லாமணி யாரருள்போற்
றடையாது மின்னிலந் தாயர சூர்வரைத் தண்டலைக்கே. (கக௬)

தலைமகள் ஆற்றினது அருமைநீனத்திரங்கல்.

பைஞ்சூரன் மண்டிய கான்யாறுந் தீய பரனெறியும்
வெஞ்சூர் வழங்கு மிசம்புங் ¹கடந்திருள் வேலையிடைத்
துஞ்சூரெம் மில்லிடைச் சொன்னத் தியாகர் துறைசைவளர்
மஞ்சூர் மலையன்ப நீவந்த வாறெங்நன் மாலயவே. (கக௭)

தலைமகள் தலைவியைத் தேற்றல்.

நீலார் முகின்மின்னுங் கைவேற் சுடருமுன் னீயெறிந்த
நாலாந்திக் குற்ற கவண்மணிக் காந்தியு நானிலத்து
மேலா வகிதுறைச் செம்பொற் றியாகர்தம் வெள்ளிவெற்பி
னூலான நுண்ணிடை யாயந்த காரத்தை ²நுங்கியவே. (கக௮)

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்.

சோகந் தவிர்த்தருள் சொன்னத் தியாகர் துறைசையந்தேன்
பாகந் தருஞ்சொல் லிவளைப் புணர்தொறும் பண்டையிலுந்
தாகந் தவிர்ச்சு மேற்பட லாற்கொங்கை தன்னுளதி
போகந் தருநற் குளிகைவைத் தான்கொலப் போதயனே. (கக௯)

புகழ்தல்.

இகத்திலு மெய்தும் பரத்திலு மன்பர்க் கிருந்துறைசை
யகத்திருந் தின்பருள் செம்பொற் றியாக ரசலத்திந்து
முகத்தினல் லாயுன் மிடற்றெழில் கண்டபின் மூரிமுந்நீர்ச்
சுகத்திடை யிலலை முகஞ்சுரி யாதநற் சங்கங்களே. (200)

தலைமகனைத் தலைமகள் குறிவால்விலகல்.

சுவலையந் தாங்குங் சுவலையத் தோளன்ப கோளரிபா
யவலையுந் தாண்டி வினையேன் பொருட்டர சூரன்பர்பா
சவலையைத் தீர்த்தருள் செம்பொற் றியாகர் சயிலத்திலவேய்க்
கவலையி னூடு கவலையின் வாரலிக் கங்குலிங்கே. (20௧)

கக௭. சூரல் - பிரம்பு. பரல் - பருக்கைக்கல் சூ - தெய்வப்பெண்.
இசம்பு - வழக்குநிலம்; ஏறறிழிவையுடைய நிலமுமாம்.

கக௯. குளிகை - சித்தகுளிகை; அது மாத்திரை வடிவாகவுள்ளது.

20௧. சுவலையம் - பூமி, சுவளைப்பூ. அவல் - பள்ளம். பாசமாகிய
வலையை. கவலை - கவர்த்தவழி, துன்பம்.

(பி - ம்.) ¹ 'கடந்திவ்விருளாவரும்' ² 'நுங்கியதே'

தலைமகள் தலைமகளை இவ்வயின்விடுத்தல்.

கற்பா நுமைபங்கர் செம்பொற் நியாகர் கலைமுழுதுங்
கற்பார் துறைசைக் கரும்பன்ன சொல்லிநின் கைத்தளிர்நாற்
கற்பார் முகையுந் தளிர்நுகொய் யாதுன் கமலவில்லிற்
கற்பா ரடிவைத்துச் சென்றுசெய்ம் மோவினிக் கண்படையே. (1)

பாங்கி தலைமகளை யெய்திக் கையுறைகாட்டல்.

முற்ற முலைக்கு நகைக்குநின் வாய்க்கு முழுப்பகையாம்
பொற்ற மரைமுல்லை சேதாம்ப லுங்கொய்து போந்தனன்காண்
மற்ற ரணங்குநின் வார்குழற் காமெழு வான்பொழிற்கும்
பற்றார் துறைசையெங் கோமுத்தி யீசர் பருப்பதத்தே. (20௩)

பாங்கி தலைமகளை இங்கொண்டகமல்.

செங்காவி வாவித் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பி
லிங்கா ரிருளி லினமாங் குவளைகொய் தீரென்றன்னே
யங்கா மனந்தற் குவளை விழித்தச் சுறுத்துமுன்னே
நங்கா யுனது திருமனைக் கொல்லை நடந்தருளே. (20௪)

பாங்கி தலைமகளைப் பின்சென்று வரவுலிக்கல்.

ஆட்டிகந் தாடிக் துறைசையெங் கோமுத்தி யப்பர்வெற்பா
கோட்டிருஞ் சாந்து மகிலுங் குறவர் குறைத்தெரிவாய்
மாட்டிம் புகையிற் நிகைதெரி யாவெல்லி வாரலிங்கே
பூட்டிம் பொன்னுறை கோயிலுக் காயிரம் பொற்கதவே. (20௫)

தலைமகன் மயங்கல்.

எண்ணும் புகழ்த்துறை சைத்திருக் கோமுத்தி யீசர்வெற்பிற்
கண்ணு மணியுமொத் தம்மானு நானுங் கலந்துநல
முண்ணும் பரிசை யுணர்ந்துநெல் லிக்கனி யூடுநஞ்ச
நண்ணுமெட் டிக்கனி யிட்டனை போலு நறுநுதலே. (20௬)

தோழி தலைமகன் துயர்கிளந்து விடுத்தல்.

அறியாமை நீக்குந் துறைசையெங் கோமுத்தி யப்பர்வெற்பா
நெறியாது மின்றிக் கருங்கேழல் கீண்டி கீண்டவிருள்
செறியாம முன்னிறை வானுய்ய நின்னகர்ச் சேர்ந்தபின்னர்க்
குறியாவெம் பாவைக் கறிவிக்க வேண்டுகின் கோட்டொலியே. (20௭)

20௨. கற்பு ஆர் உமை. கற்பார் - படிப்பவர்கள். கற்பு-முல்லைக்கொடி.
கல் பார் - கல்லையுடைய ...

20௩. முதலிரண்டடி.

20௪. அனந்தந்த்குவளை - துயிலுதலையுடையகண்ணா குவளை; உருவகம்.

20௫. திகை - திசை. 20௭. கோட்டொலி - கொம்பின் ஓசை.

திருமகட்புணர்ந்தவன் சேறல்.

உருவார்வண் டின்பெயர் பெற்றநன் வொன்றற வொன்றடினும்
வெருவாதெம் மூர்செலற் றையமின் றேதையன் மெய்யடியார்
மருவா வடுதுறைச் செம்பொற் றியாகர் வரையின்மங்கை
திருவாய் நகைவெண் ணிலாவிருள் சித்திடுஞ் சென்னெறிக்கே. (1)

இரவுக்குறி இடையீடு.

—***—

பிடிவள மென்னடை யாயேது வென்னைகொல பேட்டிடனே
கடிவளர் புன்னையங் காவிற் றுறைசைக் கதிர்மகுட
முடிவள வன்றொழுஞ் செம்பொற் றியாகரை முன்னலர்போல்
விடிவள வுந்துயி லாதலம் வந்தன வெள்ளன்னமே. (௨௦௯)

தான் குறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக் குணர்த்தல.

மாண்டகு பூங்குழல் வந்தே னயர்த்துமற் றோர்குறியை
யாண்டகை யின்குறி யாமென்று சென்றணி யார்துறைசைத்
தாண்டவ மாடிய சொன்னத் தியாகர் சரணமலர்
காண்டலில் லாத கசடரைப் போலக் கருத்துடைநதே. (௨௧௦)

பாங்கி தலைமகள் தீங்கெடுத்தியம்பல்.

எளியார்க் கிரங்குந் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசரடிக்
களியார் மலரிட் டறியா தவரி னணங்குரின்கண்
டுளியாரத் தோள்வனை சோரநெஞ் சாரத் துணிந்திரவிற்
றெளியாக் குறியினைத் தீயோர் நமக்கின்று செய்தனரே. (௨௧௧)

தலைமகள் புலநதுபோதல்.

என்புகல் வேனுன்னை யேழைநெஞ் சேநன் ளிருளிலென்னைத்
துன்புற மற்றவ ணெஞ்சுநின் போலெனச் சூழ்ந்தறியா
தின்புற வெண்ணித் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசரடிக்
கன்புசெய் யாதவர் தீவினை போல விலைத்தனையே. (௨௧௨)

புலநதபின் வுறங்களம் தலைவிகண்டிரங்கல்.

ஆர்ப்பர வஞ்செய் தடிதாழ்ச் சங்க மலர்நகையாற்
கார்ப்பர வைத்துறை வாழ்புன்னை காள்கைதை காடுறைசை
யூர்ப்பரன் கோழுத்தி யீசறகு நேசரி னெண்கழித்தண்
சேர்ப்பரன் போடெல்லி வந்தன ரோவுண்மை செப்புமினே. (௨௧௩)

௨௦௮. வண்டின்பெயர்: தும்பி, அரியென்பன். வகை முறையே யானையும் சிங்கமும்.

௨௦௯. வளவன் - கோசசெங்கட் சோழநாயனார்.

௨௧௩. சங்கம் அடிதாழ்.

தலைமகள் பாங்கியோடுரைத்தல்.

கடப்பந் தொடையரிற் கைவே லொடுமன்பர் கானலிற்போந்
தடப்பம் பொழினின்று சொன்னவை யாவும்பொய் யாயினவாற்
கெடப்பந்த நீத்தருள் செம்பொற் றியாகர் கிளர்துறைசைத்
தடப்பங் கயமுகப் பாவாயுன் சிற்றிடைத் தன்மையொத்தே. (௨௧௪)

தலைமகளவலம் பாங்கிதணித்தல்.

சென்னிக் கருள்செய்த சொன்னத் தியாகர் செழுந்துறைசைப்
பொன்னித்தெண் ணீத்தமு நம்மன்பர் வாய்சசொலும் பொய்ப்பதன்ற
லுன்னிக் குறிபிழைத் தாரென் றிரங்க லொளிவனையாய்
கன்னிப்புன் னைக்கருங் காவிச்செங் காவியைக் காவியதே. (௨௧௫)

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப்பேற்றல்.

இங்கேத சாகரத் தெங்களை வீழ்வித்தங் கேகிச்சொன்ன
சங்கேதந் தப்ப விருந்தனை யேதண் டிறைசைமங்கை
பங்கேயுஞ் செம்பொற் றியாகர்வெற் பாவுன் பதிவினவி
யங்கே வரவெண்ணி னோம்பொன்னி யாற்றினுக் கஞ்சினமே. (௨௧௬)

இறைவிமேல் இறைவன் குறிபிழைப்பேற்றல்.

விறப்பறி யாமையை நீக்கியென் றீவினை வேருடனே
யறப்பறித் தாண்ட துறைசையெங் கோழுத்தி யப்பர்வெற்பிற்
சிறப்பறி வுள்ள திருமா தயர்ப்பினுஞ் சேயிழையான்
மறப்பறி யேன்மண்ணி லின்னுமொர் சன்ம மருவினுமே. (௨௧௭)

தலைமகள்குறிமருண்டமை தோழி தலைமக்குணர்த்தல்.

செறிதேம் பொழிவிற் சீனைக்கெண்டை பாய்தொறுந் தெள்ளிருளிற்
பிறிதேது நின்குறி யேயென்று சென்று பெருங்கரத்தின்
மறிசேர் துறைசை யணைத்தெழுந் தாரருள் வாய்த்திலர்போல்
வெறிதேபின் மீண்டன ளானின்று பார்த்தன்ப மின்னிடையே. ( )

அவன்மொழிக்கொடுமை சென்று அவன் அவட்கியம்பல்.

வார்க்கும்ப மென்முலை சானுவெல் லாமெண்கு வண்குரும்பி
போர்க்கு மிருள்வர் துறங்காது புள்ளினம் பேட்டொடழிந்
தார்க்கும் படிசெய் தலம்வந்து கோழுத்தி யப்பர
சூர்க்குப்பின் போயின மென்றருண் னாசை யுடையவரே. (௨௧௯)

என்பிழைப்பன்மென்றிறைவினோதல்.

தேமாங் கனிதண் கயத்திடை வீழ்தொறுஞ் சிந்தித்தெண்ணி
யேமான் மனத்தொ டிருந்தனன் யானள் ளிரவிலிங்கே
மாமா சிலாமணி யாரர சூரன்பர் வந்துகொன்னே
போமாறு செய்தன ரென்ற லினியென் புகல்வதுவே. (௨௨௦)

௨௧௪. கடப்பநதொடையர் - முருகக்கடவுள்.

[சுமந்தது.

௨௧௫. கருங்கா - கரியசோலை. செங்காவி - செங்கழுநீர்.

௨௧௭. விறப்பு - நடுக்கம். அற - அறம்படி.

௨௧௯. சானு - மலைப்பக்கம். குரும்பி - புறரூம்பழஞ்சோறு.

௨௨௦. எண்ணியே மாலுகின்ற மனத்தோடு.

தாய் துஞ்சாமை.

வெள்ளிப் பிறையணி செம்பொற் நியாகர் வியன்றுறைசை
யுள்ளிப் பணிந்தறி யார்நெஞ் சழுக்கி னுலகடங்க
வள்ளிக் கொள்வன்ன நிறையிருள் யாமத்து மன்னைகண்க
ளெள்ளிற் பகவள வந்துஞ்சி டாவஞ்சி யென்செய்வமே. (௨௨௧)

நாய் துஞ்சாமை.

சீயாது செய்வனிப் பெண்ணென் பிறவிக்கென் செல்வர்வரத்
தூயார் துறைசைநஞ் சொன்னத் தியாகர்க்குத் தொண்டிசெய்யாப்
பேயான வாதிகள் வாய்குரைத் தாங்கிப் பெருங்கங்குற
யோயாதை யோகுரைத் தாய்துஞ்சி னாலு முறங்கிலவே. (௨௨௨)

ஊர் துஞ்சாமை.

சழக்கே யுரைத்துச் சிலைத்தலை மானத் தயங்குவெள்ளி
கிழக்கே யுதிக்கும் வரையுமில் லூர் கெழுமிமத
வழக்கே யுரைத்துறங் கார்மறங் காலயின் மைக்கண்ணியே. (௨௨௩)

காவலர்க்குதல்.

செப்பறை பூண்முலை செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை
யொப்பறை வேன்மன்னர் தேரொலி கேட்கவொட் டாமனிதி
வைப்பறை காப்பவர் மானவில லூர்வனை காவலர்தங்
கைப்பறை யோசைக் கமிங்கனல் வீழநங் காதகத்தே. (௨௨௪)

சிலவுவெளிபடுதல்.

வெட்டிம் படைக்கண்ணி கோமுத்தி யீசர் விரைமலர்த்தாள்
பெட்டிம்பர் போற்றுந் துறைசைநம் வேந்தர்தம் பேரொலித்தேர்க்
கட்டிம் பரிகள் கடந்தெங்ங் னேவருங் கண்டதிககோ
ரெட்டிங் கதிர்வெண் ணிலாவலை வீசி யிருக்கின்றதே. (௨௨௫)

கூகை குழறல்.

ராகையர் வாழந் துறைசையெங் கோமுத்தி யீசர்மெய்ந்தா
லோகையிற் றேறப் பெருமத்தர் பித்துரை யொததுமின்னே
வாகையி லேறிநம் முள்ளந் திடுக்கிட மல்கிருள்வாய்க்
கூகையெல் லாங்குழ றுநிறகு மானற் குறியல்லவே. (௨௨௬)

கோழி குரங்காட்டுதல்.

சேவார் பதாகைத் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பர்
பூவா ரயிலொளி கண்டே பொழுது புலர்ந்ததென்றே
வாவா வதிரயம் பாறா ளிரவி லகனகரைக்
கூவா வெழுப்புஞ்செஞ் சூட்டுமுட் டாள்வன் குருகுகளே. (௨௨௭)

௨௨௧. வெள்ளி-வெள்ளை. அள்ளிக்கொள்வன்ன இருள; நளவேன்பா, சயம்வர, ககந. ௨௨௨. சீ: இகழ்ச்சிகுறிப்பு.

௨௨௩. சழக்கு - வழக்குக்கு மாறுபட்டது. சிலைத்தல் - முழங்குதல். வெள்ளி-சுக்கிரன். ௨௨௪. கூவா-கூவி, முள்தாள் வன்குருகுகள்-கோழிகள்.

வரைதல் வேட்கை.

தலைமகளைப் பாங்கி பருவரல்வினாதல்.

கடித்துரை யாதநல் லாயத்துண் டோசெய் தவறுநெஞ்சங்
கடித்தன னோவன்னை சொன்னத் தியாகர் கவின்றுறைசைத்
தொடுத்தவெண் முல்லை யிலம்பகஞ் சூட றுறந்தனைநெஞ்
சடித்ததிங் கேது விடுத்தருள் வாய்பெண் ணரசெனக்கே. (௨௨௮)

தலைமகள் அருமறைசெவிவி அறிந்தமைகூறல்.

நீதித் துறைசைநங் காதலர் தம்மை நீனைந்துநீனைந்
தாதித் தனைக்கண்ட வம்புலி போல வயர்ந்துமுகம்
பேதித் திருத்தலிற் கோழுத்தி யீசர் பிறங்கலன்னை
சோதித் தறிந்தவள் போலறிந் தாணந் தொடக்கினையே. (௨௨௯)

தலைமகள் தலைமகன்வருந்தொழிமகருமைசாற்றல்.

சொரிந்தசொல் வாயன்னை ஞாளியிவ் வூர்விழி துஞ்சினுமூர்த்
திரிந்தவெங் காவலர் சீறுவர் கான்றிநிந் திங்கணிலா
வரிந்தமென் கொங்கை குடினெயுங் கோழியும் வாயடையா
பிரிந்தனங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையெம் பெட்பினையே. (௨௩௦)

தலைவி தலைமகனுர்க்குச்செல்ல ஒருபடுதல்.

அருங்கடி யாயி னெடுங்காவ னீவிநம் மாசைதள்ள
நெருங்கடி யார்தண் டிறைசையெங் கோழுத்தி நித்தர்வெற்பின்
மருங்கடி யார நடந்துவந் தென்னை மணந்தவநூர்க்
கிருங்கடி யார்குழ லாய்செல்வ மோவுட னெய்துதற்கே. (௨௩௧)

பாங்கி இறைவனைப் பழித்தல்.

கடுக்கண்ட னையனங் கோழுத்தி யீசன் கவின்றுறைசை
வடுக்கண் டனைய விழிமொழி யாய்மற வார்மறந்தே
யிடுக்கண் டனைவினைத் தாரினி யாரரு ளெல்லிவழி
நடுக்கண் டனையறி யாதெய்தி நாமங்கு நண்ணுவதே. (௨௩௨)

௨௨௮. கடித்தனளோ - ஐயமுடாருளோ. முல்லை இலம்பகம் - முல்லை
மலராலாகிய நெற்றிமாலே.

௨௩௦. திங்கள் சிலாக் கான்றிடும். வரிந்த - கோலஞ்செய்த, கொங்கை:
விளி. குடினெ - கோட்டான். பெட்பன் - விருப்பமுடைய தலைவன்.

௨௩௧. கடி - காவல். அடியார்-நெருங்கு. மருங்கு - இடம், பக்கம்.

௨௩௨. கடுக் கண்டன் ஐயன் - வடுவைப்போன்ற விழியையும், கண்டைப்
போன்ற மொழியையுமுடையாய். இடுக்கணதனை - துன்பத்தை. நடுக்கண
தனை-நடுவிடத்தை, அங்கெய்தி நாம் நண்ணுவது யாரருள்; இனியாரருளெய்தி
யெனவுமாம்.

தலைமகள் இயற்படமொழிதல்.

துறந்தன ரேபென் நினையன்மின் னேகண் சொரிமழையு
நிறந்தபு மேனியு நீங்கா விருளு நினைத்தலின்நிச்
சிறந்ததென் னாவடு தண்டிதைச் செம்பொற் நியாகர்வெற்பர்
மறந்தது வேறிலலை யாறறொல்லை நாஞ்செய்த வல்வினையே, (௨௩௩)

தலைமகள் கனவுநலவுரைத்தல்.

அரிதார் துயிலொன் றதிசய மாய்வா வங்நனம்யான்
பெரிதாய் வருந்தப் பிரிந்தார்வந் தொன்றவும் பெற்றின்புறா
தெரிதாங்கு கையர் துறைசையெங் கோமுததி யீசர்வெறபிற்
சரிதாங்கு கைகொ டமளிதை வந்தனன் ருழ்குழலே, (௨௩௪)

தலைமகள் தன் றுயர் தலைவற்குணர்த்தல்வேண்டல்.

தவத்தின்மிக் காமென் றலைவருண் னாமற் றடுத்திடையே
பவத்தின்மிக் காமென் னலத்தையெல் லாமிப் பசுலையுண்டே
சிவத்தா ரூர்வளர் செம்பொற் நியாகரைச் சேர்ந்திறைஞ்சா
வவத்தரைத் தேய்க்கு மருவினை போல வரிக்கின்றதே, (௨௩௫)

தலைமகள் தன் றுயர் தலைவற்குணர்த்தல்வேண்டல்.

ஆரத் தலர்மூல யாயிழை யூர் கலம்புபொன்னித்
தீரத் தலர்தென் றுறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பிற
பீரத் தலர்சில கொண்டின்ன ளாயினள் பெண்கொடியென்
நீரத் தறைகுநர் தாழாள் ரேலுய்யு மென்னுயிரே, (௨௩௬)

தன்புறபாடகி சொல்லென்சொல்லல்.

நெறிவார் குழலி திருவா வடிதுறை நேசரென்னை
முறிவாங்கி யாட்கொண்ட செம்பொற் நியாகர்நம் முத்தர்வெற்பர்
பிறிவாரி னீங்கியென் னுள்ளே யொளித்தென் பினியையெல்லா
மறிவா ரவர்க்கென்கொல் யான்புதி தாவின் றறிவிப்பதே, (௨௩௭)

தலைமகள் அலர்பார்த்துற அச்சக்கிளவி.

செய்யலர் வாசத் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பின்
மையலர் வீழ மதர்விழி யாயுடன் மாமதனுர்
தையல ருங்கையின் வாயிற் றெடுத்திடுந் தையலர்க்குக்
கையலர் 1வண்டிக மைகிழித் தோடுமென் கட்டினலே, (௨௩௮)

௨௩௪. சரி - கைவளை. தைவந்தனன் - தடவினேன்.

௨௩௫. சிவம் - நன்மை, மனகளம். அவததர் - பொய்யர், வீணர்.

௨௩௬. பிரத்தலர் - பிரக்கம்பூ; இது பசுலைக்குவமம்; குறுந்தோகை, கூடி.

௨௩௭. முறி - அடிமையோலை. பிறிவாரின் - பிரிவாரின் - பிரிவார்போல.

௨௩௮. செய் - வயல். மையலர் வீழும் - கருங்குவளை மலரையொக்

கும். மதன்கையாற் றெடுத்திடும் மலர்ப்பாணம்; தையலர் (மகளிர்) வாயாற்
றெடுத்திடும் பழிமொழி; தையலர் - தைக்கும் மலரம்பு, தங்கும்பழிமொழி.
வண்டு - வளைபல.

(பி - ம்.) 1 'வண்டுதமைக்கழித்தோடும்'

ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி.

ஆறுச் சினத்தரி யார்க்கின்ற சாரலி லாடருவி
யாறு யிரங்கடர் தன்பர்வந் தேகி லணங்கரகு
ராறுறுக் கப்புற மாய்கின்ற கோழுத்தி யப்பர்வெற்பி
லாறு ரிருட்டிணை யாவர்கொல் லோவென வஞ்சதுமே. (௨௩௯)

காமமிக்க கழிபடர்களிவி.

பானலம் போற்கண்டர் செம்பொற் நியாகர் பதியரசூர்க்
கானலம் போதினங் காள்வண்டி சாங்கண்டல் காளெனையின்
றேனலம் போக வழுதியென் னீர்நன் நிருந்துறைவன்
ருனலம் போதக் கரைவரு நாளென்று சாற்றுமினே. (௨௪௦)

தன்னுட் கையாறெய்திடுகிளவி.

சத்தாமெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசைத் தடந்துறைவாய்க்
கொத்தார்பைஞ் ஞாழல் கரியாப் புளினத்திற் கூடிநம்மை
யெத்தாற் பிரிந்தவர் வாரா விடிலிங் கினிநெஞ்சமே
தொத்தா ரழற்றளி ராவதல் லாது சுகமுளதே. (௨௪௧)

தலைமகள் நெறிவிலக்குவித்தல்.

தோட்டார் கதுப்பினர் தோகாய்பொற் பாதந் தொழுதுபொன்னி
நாட்டா வடுதுறைச் செம்பொற் நியாகர் நடநவிலுங்
காட்டார் கழுது மியங்கா விழுதிருட் கங்குலின்வாய்
வாட்டானே வேந்தர் வருமா ரெழிநம் மனையகத்தே. (௨௪௨)

ல்.

அனைவா யரவும் பிறையுஞ் சடைக்கணிக் தன்பர்துண்பத்
தனைவாங்கு கோழுத்தி யீசன் றுறைசைச் சயிலத்தன்னை
வினைவார் தீனையின் னுங் காக்கச்செல் கென்றனண் மெல்லியலா
யுனைவா யரையிருள் வாரன்மி னென்றன்பர்க் கோதுகவே. (௨௪௩)

உயருந் தவத்தினர் சொன்னத் தியாக ரொராயிரந்
பெயரும் பரசந் துறைசைநன் னுடன் பெரிதருளாற்
றுயரும் படிசெய்த நோயறி யாதன்னை சூழ்வெறியாட்
டயரு மணங்கணங் கிற்றன் றெனவுரை யாயிழையே. (௨௪௪)

௨௩௯. ஆறுறுக்கு - முப்பத்தாறு தத்துவத்திற்கு, அரகூர் நின்ற. ஆறு-
வழி. இருட்டிணையாவர் ஆர்.

௨௪௦. பானல் - கருங்குலனை மலர். கானல் - கடற்கரைச் சோலை. நலம்
போக ஏன் அழுதி. துறைவன்றன் அலம்பு ஒக்ககரையில்வருநான்.

௨௪௧. ஞாழல் - புலங்கக்கொன்றை. எத்தால் - ஏய்ப்பால்.

௨௪௨. கழுது - பேய். இழுது - நெய். [வருத்தமுடையராய்.

௨௪௩. அனை - புற்று. தனைவாங்கு - பந்தத்தை நீக்குகின்ற. உனைவாய்.

௨௪௪. ஆயிரம்பெயரையும் தவத்தினர் பரசம். அணங்கு அணங்கிற்
மற்று - தெய்வம் வருத்தவில்லை.

முத்தலை வேலர் துறைசையெங் கோமுத்தி முத்தர்வெற்பிற்
பைத்தலை நாகந் தருமணிப் பேழை பலவுங்கொண்டே
யத்தலை வந்தன ரேதில ரென்ன வழற்பகழி
தைத்தலை மானுமென் காதா டினவண்டி தாழ்குழலே. (உசடு)

நிந்தை யுருமனங் கற்பா நிமித்தமு நீகுகற்குத்
தந்தைநங் கோமுத்தி யீசன் துறைசைத் தடஞ்சிலம்பி
லெந்தையும் யாயு மறிவா னுரைத்தி யியம்பலையேற்
சிந்தைவெந் நோயிற் பழியுயிர்க் கேதமுஞ் சேருமின்னே. (உச௯)

வரைவுகடாதல்.

வினவியசெவிலிககு மறைத்தமை விளம்பல்.

அறைவாயி லன்னையின் னேயயர் வேதென்ன வாரணங்க
ளறைவான் துறைசைக் கனகத் தியாகர்வெற் பார்பளிங்கி
னறைவாய் மிதித்து விளையாடத் தாங்கொப்பு ளாயிற்றென்றா
ளறைவார் கழலண்ண லேபின்னை யென்செயு மாணங்கே. (உச௮)

காரொன்று காலனைக் காய்ந்தருள் கோமுத்திக் கத்தர்பைஞ்சுற்
காரொன்று சோலைத் துறைசைவெற் பாவெங்கள் காரிகைக்கு
நாரொன்று கொண்டலர் நீதொடித் தீந்தவந் நல்லருளா
னாரொன்றி லாம லலர்தொடிப் பாரிந் நகரவரே. (உசஅ)

தாயறிவுறுத்தல்.

கிளியா கமங்கள் கிளத்திடப் பூவைகள் கேட்டுருகு
மளியா வடுதுறைப் புத்தரத் தியாகர்வெற் பாவளித்த
வெளியார் பருதி யிளங்கதிர் நாணவில் வீசுமணி
யொளியாற் களவையெல் லாமுணர்ந் தாளன்னை யுப்பொழுதே. ( )

வெறியச்சுறுத்தல்.

மணிப்பாந்த ளாரத்தர் சொன்னத் தியாகர் மலத்தனையைத்
துணிப்பார் துறைசைவெற் பாமுன்பு நீதந்த சூழ்மயக்கைப்
பிணிப்பால வென்று பெருஞ்சங்கை பூண்டெம் பிராட்டிமெய்ந்நோய்
தணிப்பான் ரெடங்கின ரால்வெறி யாடலைத் தாயர்களே. (உரு௦)

உசடு. முத்தலைவேல - சூலம். மணிப்பேழை - மாணிக்கப்பெட்டி.

உச௯. நிமித்தமும் நீ உரைத்தி.

உச௮. அறைவாயில் - அறையின் வாயில். அறைவாய் - பாதையின்கண்.
அறை - ஒலிக்கின்ற.

உசஅ. நாரீ - மலர் தொடுக்கும் நார், அன்பு. அலர் - பூ, பழிமொழி.

பிறர்வரைவுணர்த்தல்.

வயலாம்பல் புன்கலர் வண்டொலி தீப்பொரி மந்திரமா
வியலா யனமணஞ் செய்பொன்னி நாட வெழிற்றுறைசைக்
கயலாய கண்ணிக்குச் சொன்னத் தியாகரிற் காணாங்க
வயலார் கருதுகின் ரூர்முயல் வாயுன்னி னுவதின்னே. (உருக)

வரைவெதிர்வுணர்த்தல்.

இழிவழி நாடி யினைத்தேனை யாண்டவெங் கோன்றுறைசை
வழிவழி மாலயன் றெழுண்டிசெய் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பா
பிழிவழி தார்மறை யோருட னீதுன்னிற் பின்னருன்றன்
மொழிவழி நிற்பொங் கேளிரொல் லாரு முகமலர்ந்தே. (உருஉ)

வரையுநாளுரைத்தல்.

ஆராயு நாண்மற்றென் வேங்கைகள் வேங்கை யளித்தனவேல்
வீரா துறைசையிற் செம்பொற் நியாகர்தம் வெண்குழையை
வாரார் சடைக்கொன்றை மாலேமுன் னுன்று வளைந்ததொப்ப
வேரார்வெண் டிங்களு மூர்கோ ளுதித்துவந் தெய்தியதே. (உருங)

தலைமகளறிவு தலைமகற்கு அறிவுறுத்தல்.

பண்ணையம் பார்க்குந் துறைசைப் பரமர்நற் பாண்டாங்கம்
பண்ணையர் கோழுத்தி யீசர்வெற் பாவுன் பழியையன்னை
பண்ணையின் னொரென வேயறி யாவகை பார்த்தேனையும்
பண்ணையுந் தேமொழி நாணு மறைத்தனள் பாங்குறவே. (உருச)

பயா

கோன்மாறி டாவில்லர் செம்பொற் நியாகர்தென் கூடன்மன்றிற்
கான்மாறி யாடிமுன் காத்தார் துறைசைகண் ணார்வினைகள்
போன்மாறி மாறி வருவார் சிலருண்டிப் பூம்பொழினீ
தான்மாறி வேறொர் பொதும்பர்சென் ரூடத் தயவுசெய்யே. (உருரு)

பகல்வருவானே இரவுவருகென்றல்.

முன்னந் தடவரை விற்கொண்ட கோழுத்தி மூர்த்தியெங்கோன்
பொன்னந் தடந்துறை சைக்கா விரிப்புனல் போர்த்தநெய்தற்
பன்னந் தடம்படி முத்தீன முட்டை பலமறைய
வன்னந் தடவுந் துறைவா பகல்வரி னும்பழியே. (உருசு)

உருக. ஆம்பல் தீயாக, அலர் பொரியாக, ஒலி மந்திரமாக. காணம் .
பொற் காசு.

உருங. வேங்கை - ஒருமரம், பொன்.

உருச. பண்ணை அம்பு ஆர்க்கும்-வயல்களில் நீர் முழங்கும். பண் ஐயர்
- கூட்டம். பண் னையும் - இசை வருந்தும்.

ருசு. பல் நந்து அடம்பு அடி - பலசங்குகள் அடப்பமரத்தினடியில்.

இரவுவருவானைப் பகல்வருகென்றல்.
சில்வங்க மாலையர் செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசைப்
பலவங்க மாருங் கடறறுறை வாவின்னும் பைந்தளிர்போற்
குலவங்க மாதின் மொழிக்கிடை கிள்ளைக் குழாம்பயிலு
மிலவங்க வெற்பிற நினைகாத்து நீவர் தெமக்கருளே. (உரு௭)

பகலினும் இரவினும் பயின்றுவருகென்றல்.
புகலுந் துதிக்கருள் செம்பொற் நியாகர்தம் பூந்துறைசை
யகலும் பாரைத் தடஞ்சிலம் பாமைக்க ணலிசுந்த
விகலுந் கரும்பன் பெரும்போர்க் கிளைக்கு மிவள்பொருட்டாற்
பகலு மிரவும் பயின்றுவர் தின்னருள் பாலிப்பையே. (உரு௮)

பகலினும் இரவினும் அகலிவனென்றல்.
பொற்பயன் மால்பணி புத்தரத் தியாகர் புகழ்த்துறைசை
வெறபய னீவரல் வேந்தே பகலெங்கும் வீணலரா
மிறபய நீக்கிடுங் காவலர் கொட்புற நிராத்தியிலார்
நற்பய னேதுமின் றுலிரு போதினு நந்தமக்கே. (உரு௯)

உரவோனும் ஊரும் குலமும் மரபும் புகழும் வாயமையும் கூறல்.
இருமைக்கு மின்பருள் செம்பொற் நியாக ரெழிற்றுறைசை
யொருமைக் குணத்தர் மருவுநின் னாட்டிற்கு மூர்க்குமுங்க
ளருமைக் குலத்திற்கு மாமர பிறகு மளவில்புகழ்ப்
பெருமைக்கும் வாய்மைக்கு மேலாது நீகொண்ட பெற்றிமையே. ( )

ஆறுபாத்திறம் அசச்சுந்தல்.
காதாடும் வெண்குழைச செம்பொற் நியாகரைப் காததுறைசைச்
சீதாரி வாசன செறிவெற்ப நீயெல்லி சிறந்தநிற
பாதாள மட்டவற கான்யாறு நீந்தியெம் பாலவரலா
லேதாம் பழிகொலென் றெண்ணு தனவெண்ணு மிட்டிடையே. ( )

ஆற்றத்தன்மை ஆற்றகசுந்தல்.
தயங்கும் பிரசத் திருன்மான குளம்பினிற் றுய்த்தவைத்திட்
டியங்கும் பொருபப துறைசைத் தியாகரை யேத்தலர்போ
லுயங்கும் படிவெய் துயிராக்கும் விழுமெழு முள்ளுருகு
மயங்குந் தெளியும் வளைசோரச் சோரு மலாக்கொடியே. (உ௯௨)

காவன்மிகவுரைத்தல்.
1 திக்காடை யாக்கொண்ட கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்வெற்பா
வககா மென்மொழி யாளபொருட் டாவரி யேறதிராநது
மைக்கா ரிருள்வலசி தோவேற் றுறதா வாரதுழக்
கைக்கா வலாதுஞ்சி னுலுந்துஞ் சாளனன் கண்முகிழ்த்தே. (உ௯௩)

உரு௭. மொழிக்கு இடை - சொல்லுககுத்தோற்றம். காததம்-காப்பேம்.

உ௯௧. சீதாரி - ஒரு வாசனமாம். அவல - பளளம். [பொருபபு.

உ௯௨. தாவிக்குளப்பினில இறலைத் துவைத்திடடு மான் இயங்கும்
(பி - ம்) 1 'இக்காலை யோசைத் துறைசையெங் கொழுத்தி யீசாவெற்பா'

காமிகவுரைத்தல்.

1 நன்மா னிடம்வைத்த செம்பொற் நியாகர் நறுந்துறைசைப்
பொன்மா மணித்துறை வாவுன தன்பின் புனன்மடுத்து
நின்மார்ப வெற்பண்ண வெண்ணும்வெங் காம நெடுங்கனலான்
மென்மார் தளிர்வண்ணம் வெண்கொண்ட லாகி மெலிபவளே. (1)

கனவுநலிவுரைத்தல்.

சிரத்தார் தரித்த துறைசைத் திரவியத் தியாகர்தந்த
வரத்தா லுதித்தென்ன வந்தவட் கோர்துயில் வந்திடநீ
கரத்தா லணைக்கமுன் கண்டன ளாய்ப்பின்னைக் கண்டிலளாய்
மரத்தா லியன்றதொர் பாலையொத தேங்கினண் மன்னவளே. (2)

கவினழிபுரைத்தல்.

தவமேரு வாந்தொண்டர் வாழ்திரு வாவதி தண்டிறையிற்
சிவமே தருமெங்கள் செம்பொற் நியாகர்தென் னஞ்சிலம்பா
நவமே கலைமங்கை கொங்கைபுல் லாமையி னாளுக்குநா
ளவமே தொலைகின்ற தாற்பசம் பீருண் டணிநலமே. (2௬௬)

ஒருவழித்தணத்தல்.

தன்பதிக்ககற்சி தலைவன்சாற்றல்.

ஓற்றைப் பொருவிடைப் புத்தத் தியாக ருறைதுறைசைக்
கிற்றைத் தினஞ்சென்று காவிரி யாடி யிரவுதங்கி
மற்றைப் பகலிங் கியான்வரு கேன்வரு மட்டிமின்னே
கற்றைக் குழலி கலங்காம லாற்றுங் கடனுனக்கே. (2௬௭)

பாங்கிலலக்கல்.

உன்னருஞ் சொன்னத் தியாகேசர் கோழுத்தி யூர்மயிலு
மன்னமு மன்னவ ளலகுற பெருங்கட லாடலன்றி
யின்னமும் மூர்வயின் வேறுசென் றுடி மிடமுளதேற்
றன்னமும் யாங்க டவிர்க்கறி யேஞ்செல்லுந் தாழ்வின்றியே. (2௬௮)

தலைவன் நீங்கலவேண்டல.

இடர்கெடுத்த தாளுந் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பிற்
சுடர்விளக் கன்ன மடந்தைநல லாயொரு தொலவினையென்
பிடர்பிடித் துந்தலி னெம்மூ ரகஞ்சென்று பின்னருச்சி
யடர்கதி ரோன்வரு முனவரு வேன்மனத தையுறல். (2௬௯)

தலைவனைப் பாங்கிலிழ்த்தல்.

அமுந்தவிங் கேதுமக் கியான்சொல்லு மாறென்று மாரருணர்
செழுந்தளிர் வல்லிக்குப் பெய்கொண்ட னீரிது தேறிநிலாக்

2௬௭. ஓர் தரித்த - ஆதற்ப்புனை யணிந்த. 2௬௮. பீர் - பசிலை.
(பி - ம்.) 1 'என்மா லொழித்தருள சொணத் தியாக ரெழிற்றுறைசை'

கொழுந்தணி வேணியர் கோமுத்தி யீசர் குளீர்துறைசைக்
கெழுந்தருள் வீரன்ப ரேயெம்மை நெஞ்சி லெழுதிக்கொண்டே. (1)

பாங்கி தலைவிக்கு அவன்செலவுணர்த்தல்.

வாளொன்று கண்மட மாதேயொன் றுட்கொண்டு மன்னர்நம்மை
நாளொன் றிடைவிட் டகலவும் வேண்டினர் நந்தலில்லாத்
தாளொன்று ஈஞ்சத் தயன்மாலபுத தேளிர் தடமுடிப்பொற்
றாளொன்று பாத்தார் (சான்னத தியாகர் துறைசையிலே, (2எக)

தலைவி நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

தொண்டா நமைக்கொண்ட சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்றி
கண்டாரொன் றுயென் முலைத்தட மூழ்கியென் காமநல
முண்டா ரளிததஞ்ச லென்றாரென் னெஞ்ச முறுகவலை
விண்டாரிப் போதொளித தாரென்கொ லோவளை யாட்டவர்க்கே. (1)

சென்றோனிடலிற் காமமிகக கழிபடர்கிளவி.

கூறறண்மை மாற்றிய கோமுத்தி யீசரைக் கோதிலன்பர்
போற்ற வடுதுறைப் பொன்னித துறைவர்க்குப் பொற்பசிலை
யேற்ற ருடம்பெங்கு நீத்தா டியிலிடை யெலலியிவ
ளாற்ற ள்னிததுய ரென்றுரை யீர்துஞ்ச மஞ்சங்களை. (2எங)

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவததல்.

வேண்டும் பதந்தருளு சொன்னத் தியாகர் விரைமலர்த்தா
ளீண்மீம்பா போற்றாந் துறைசை யுறாரி னினையலிவ்வான்
நீண்டு நெடுமணை ருன்றேறி நாமனபர் தேர்வரவு
காண்டிங் கனங்குழை வாவவர் தார்வம்புங் கந்தித்தே. (2எச)

பாங்கி தலைமகட்டுததலைமகன்வந்தமையுணர்த்தல்.

தங்குவர் தாரணி மேலுயிர் தாங்கித் தரித்தினிநா
மங்குவர் தாரிய நாடுசென் றார்மயி லாடுபொழிற்
கொங்குவர் தாரதென றுறைசையெங் கோமுததுக் கூத்தர்வெற்பி
லிங்குவர் தாருன் பசிலையு னோயு மிரிந்துடவே. (2எரு)

வந்தோன்மன்னொடு பாங்கி ஞானதுவினாதல்.

மழுவல னேந்திய செம்பொற் றியாகர் மருவியபொற்
கொழுவலகு சோவயற் கொமுதது யூர்க்கொண்க கோல்வளையை
யுழுவலன் போடி மணப்பாடியெவ வாறங் கொழிந்திருநதாய்
தழுவல ரோதுகண் முததந் துடைத்துத் துணர்த்தபனனே. (2எசு)

2எங. இடை எல்ல - பாதிபாடி.

2எச. இனையல் - வருந்தாதே. கந்தித்தது - மணம் வீசியது.

2எரு. ஆரியநாடு - வடக்குளாதொரு தேயம்.

2எசு. கொழுஅலம் - கொழுவையுடைய கலப்பை.

தலைவன பாங்கியொடு ஶொந்துவிதைல்.

திருவீற றிருந்த துறைசைத் திரவ்யத் தியாகர்கஞ்ச
மருவீரத் தாளை வணங்காரின் மாதர்கள் வாயிடத்திற்
பெருவீரை நஞ்சம் பிறந்தென்னத் தோன்றிடம் பேரலரோ
டிருவீரு மெம்மைவிட் டெவ்வண்ண மாற்றி யிருந்தனிரே. (உஎஎ)

பாங்கி தலைவியை ஆடாதுத் திருந்த அருமை தலைமகற்குச் சொல்லல்.

ஏணித் தடங்கையர் கோமுத்தி யீச ரெழிறறுறைசை
வாணித் திலங்க ளெறிபொன்னி நாடநின் வாய்மொழியைப்
பேணித் தனியினங் கொம்பினை நீயுன் பெரும்பதியிற்
பாணித் திருந்தமட் கிம்பாது காத்தனன் பாலிருந்தே. (உஎஅ)

வரைவிடைவைத் துப் பொருள்வயிற்பிரிதல்.

என்பொருட்பிரிவுணாத்து ஏந்திழைக்கென்றல.

மாவேரிக் கொன்றையர் செம்பொற் றியாகர் வளர்துறைசைப்
பூவேரி நாட்டகம் போயுமர் வேண்டும் பொருள் கவர்ந்து
தாவே ரிலங்கிழை யாய்பொன் முகந்து சுமந்துவருங்
காவேரி போல்வரு வேணிது கூறவன் காதினுக்கே. (உஎசு)

பாங்கி நிற்பொருட்பிரிவுரை நீயவட்கென்றல.

துள்ளும்பொன் மான்கையர் செம்பொற் றியாகர் துறைசைவெற்பா
வுள்ளு மெவையுநின் மேலன வானஞ்ச மொத்த வெண்ணந்
தெள்ளு மமிழ்திற் கணிந்தசொற் பாவை திருவுளத்திற்
கொள்ளும் படிவலலை யேற்சொல்லி யேகு குறித்ததற்கே. (உஅ0)

நீடேனென்றவன் நீங்கல.

தோடேறு கன்னத்தர் சொன்னத் தியாகர் துறைசைப்பொன்னி
நாடேயொப் பாய்பரித தேர்பண்ணி யின்று நடுசுசுரம்போய்
மாதே யிருநிதி யீட்டிதுங் கேளிர் வழுத்ததும்மூ
ருடே வருகுவல யான்மலை யம்பொழு துண்மையிதே. (உஅக)

பாங்கி தலைமகட்குத் தலைமகன் செலவுணர்த்தல.

மெல்லத ரத்தங் கனையேயுன் கொங்கை விலைக்குநிதி
பல்லத ரத்தங்கன் செம்பொற் றியாகர் பதியரஞ்சு
செலலத ரத்தம் பொலிதழல வெப்பஞ்சிச் சோந்தறியாக்
கல்லத ரத்தங் கடந்தார் துணிந்துநங் காதலரே. (உஅஉ)

உஎஅ. ஏணி - மான. பாணிதது - தாமததது.

உஅஉ. மெல் அதரத்து அங்கனையே. பல்லதர - பலவற்றைக் கொணர.
செல்லது - மேகமானது; அதது - பகுதிபாபாருளவிகுதி. அதரதம் - செம்மை.
கல அதர அததம் - கட்கள செற்றத வழியையுடைய காடு.

தலைமகளிரங்கல்.

1 ஆடுமென் றேகை யனையாய் துறைசை யாசிடத்தி
னீடுமென் செம்பொற் றியாகேசர் வெற்பினென் னேசமுதங்
கோடுமென் றேசொல்லிற் கூடவந் தென்னுயிர் கொன்னெறிக்கண்
வாடுமென் றேவன்பர் வாளா கடந்தனர் வன்சுரமே. (உஅ௩)

பாங்கி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்.

உலம்பும் பருமணித் தேரேறி யன்பரின் னுன்பொருட்டுச்
சிலம்புஞ் சிலம்படிச் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
யலம்பும் பருமநல் லாயகன் றுராதற் கஞ்சிமிகப்
புலம்பும் பரிசென் வறிதேயில் ஔரவர் பொங்கையிலே. (உஅ௪)

தலைவி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்.

2 வண்டார் செருந்தி தியாகேசர் நல்குல வாக்கிழிபோற்
றண்டா தவிழ்பொன் றருமர சூரர் தணந்திலை
யிண்டார் கடங்கடந் தாரென்கி லார்மற் றெனைப்பசப்புக்
கொண்டாளென் பாரன்றி யான்படு னோயைக் குறித்திலே. (உஅ௫)

வருகுவர் மீனெனப் பாங்கி வலித்தல்.

எட்டார் திருவுருச் செம்பொற் றியாக ரெயிற்குலங்க
எட்டார் துறைசை யணங்கய ரேல்செவ் வரக்குருக்கி
விட்டா லனநெறி வெஞ்சுரத் தன்றில்விந் ளாமுயக்க
முட்டாது காண்குவர் மீள்வர்கண் டாய்நம் முதன்மையரே. (உஅ௬)

பருவக்கண்டு பெருமகள் புலம்பல்.

மருக்கொண் டிடக்கொன்றை வண்டொத் துயிர்த்ததன் மாமலர்போ
லுருக்கொண் டிடவென் முலைமயி லோகையுற றாங்ககவத்
திருக்கொண்ட கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் சிலம்பிற்கொண்மூக்
கருக்கொண்டு வந்ததின் னம்வந்தி லார்நமைக் காப்பவரே. (உஅ௭)

இகுனைவம்பென்றல்.

ஐவனம் வித்திய செவ்வேட் பராய்நம் ரார்த்திடீ
ரைவன மேகஞ் சொரிந்தது கோழுத்தி யப்பர்வைகு
மைவன மாடத் துறைசையொப் பாயணங் கேலதுகண்
டைவனஞ் சேர்மயி லெல்லாஞ் சிறைவிரித் தாடினவே. (உஅ௮)

உஅ௪. உலம்பும் - முழங்கும்.

உஅ௫. செருந்தி - ஒருமரம். இனடு - ஒருவகை முட்கொடி.

உஅ௮. ஐவனம்-மலைநெல், அழகிய எழுத்துக்கள், ஐந்தறிதம். வேளைப் பரவ மழைபெய்தல் இயலடி. ஐங்குறு. உருக; நீருச்சீற். கருக - பார்க்க. பராய் - வழிபட்டு. நீரை அழகியமேகம் சொரிந்தது.

(பி - ம்.) 1 'ஆடும் பணிக ளணிமாசி லாமணி யார்துறைசை, நீடுந் தடத் துறைச் செங்கயற் கண்ணி' 2 'வண்டார்பொற் கொன்றை வனைமாசி லாமணி யார் துறைசைத், தண்டா தருவி சொரிவெற்ப ரின்ற தணந்து'

திருவாவதி துறைக்கோவை.

இறைமகள் மறுத்தல்.

அங்கோ கழிநகர்ச் செம்பொற் நியாக ரசலத்துவார்ச்
செங்கோட லுற்கைபெய் றூர்கோப மாங்கதன் நீப்பொறியென்
றுங்கோ லிடக்கரை மீகேறு மோதமுன் வாங்கக்கண்டு
மெங்கோதை யோதிவம் பென்றாய்சென் றூர்சொல்லி னீதுமொன்

அவ்நூதாதி வந்தடைத்தது இப்பொழுதெனத் துணைவி சாற்றல்
நகிற்கொடி வாமத்தர் கோழுத்தி நாதர் நயந்துறைசை
யகிற்புகை நாமுங் குழலாய் வெருவர லன்பரின்னே
துகிற்கொடித் தேரின் வருவ ரவர்தா துரைப்பமுன்னே
முகிற்குலம் வந்தன காண்மின்ன லோடி முழக்கங்கொண்டே

தலைமகள் ஆற்றல்.

ஒன்று மிருதலைப் புள்ளி னிருவர்க்கு மோருயிரே
யென்றுசொன் றார்நம் வினையாற் றிரிந்தன ரின்பதுன்ப
நன்று மவர்க்கு முளவாயிக் காரிடை நண்ணுவராத்
றென்றுதொட் டாட்கொளுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசையிலே.

அவன் உவப்புலம்பல்.

காரொத்த வர்குழல் சோரக்கண் ணீர்குடங் கைவழியே
வாரத் தனித்து வழிதேயப் பார்த்து மறுகியர
சூரத்தர் சொன்னத் தியாகர்த் கொழாரிற் றுவருமின்னை
யாரத் தருணத்தி லஞ்சே லெனவெடித் தாற்றுவரே. (உகூஉ)

மீண்டேருகின்றகாலத்துத் தலைமகள் பாகனெடு சொல்லல்.

சத்தநக் கின்பருள் செம்பொற் நியாகர் துறைசையில்வாழ்
சித்தர்தம் விஞ்சையின் வாசியைத் தூண்டினித் தேர்வலவா!
வெத்தனை யோவுண்மை சொல்லிவந் தேன்முன்ன மென்னுயிருக்
கத்தனை சொல்லும்பொய் யாகாமற் செய்வதுன் னங்கைகளே. ( )

தலைமகள் மேகத்தொடு சொல்லல்.

இரவியந் தேரொழு மாவிது மாப்பற வீர்த்திடுமெம்
புரவியந் தேரின்முன் போமுகில் கான்பொற் கிழியளித்த
திரவியத் தியாகர் திருவா வதிதுறை சேர்ந்துநின்றென்
வரவியம் பும்பசம் பீர்பூத்த மேனி மயில்க்கண்டே. (உகூச)

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன் உரவறிவறுத்தல்.

சலம்புரி செஞ்சடை மேல்வைத்த கோழுத்திச் சங்கரன்வாழ்
பொலம்புரி சைத்துறை சைப்பான்மின் னேயுன் பொருமலற
நலம்புரி யன்பர் வருகின் றனரென்று நன்மைசொல்லும்
வலம்புரி யோசை யமிர்தஞ் செனியில் வழிகின்றதே. (உகூரு)

உகூக. ஒன்றும்...ஒருயிரே:—“ஒருயிர்ப புள்ளி னிருதலையுள் ளொன்று,
பொருதீந் தற் றால்” (கலி. அக); ‘யானென்புழி இருத லைப்புள்ளின் ஒரு
யிரேனுகிப யான்’ திருச்சிற். கட - உரை. உகூக.

வலம்புரிசிழத்தி வாழ்த்தல்.

மூலாக மங்கண் முழங்குந் துறைசையின் முக்கணனார்
நாலா ணஞ்சொன்ன சொன்னத் தியாகர்நல லூர்தியெனும்
பாலாய 1சேக்கைப் பதத்தினில் வாழும் பணிவத்தினு
மேலா யவர்மெய் யருள்போல் விளங்குக வெண்சங்கமே. (உசுசு)

தலைமகன்வரதுழிப் பாங்கி தம்மைநினைத்தமை வினாதல்.
நந்தித் தனிவிடைச் செம்பொற் நியாகர் நறுந்துறைசை
வந்திததுன் னாதவர் செல்லுங் கொடிய வனங்கடந்து
சந்தித்த வவ்வய னாட்டிழி வாகையந் தார்புனைவீர்
சிந்தித்து நெஞ்சி லறிதர்கொல் லோவெங்கன் செல்வியையே. ( )

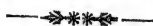
தலைமகன் நினைத்தமைசெப்பல்.

சவையா ரயிர்தன்ன சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
னவையாது மின்றி வளர்கொம்ப னீரும்மை நான்பிரிந்து
கவையார் மனத்தொடு மநாட்டிற் சென்றுழிக கண்டகண்ட
வவையா வையுரின் மடந்தையு நீயு மலாதில்லையே. (உசுஅ)

தலைமகனை ஆற்றுவத்திருந்த அருமை பாங்கிகூறல்.

ராட்டிம் வினைதவிர்த் தன்பர்க் கருளெனு மின்னமிர்த
மூட்டிடுஞ் செம்பொற் நியாகேசர் கோமுத்தி யூரவெங்கண்
மாட்டிற் வேறென்றுங் கண்டில முன்றன் வடிவெழுதிக்
காட்டிடு மென்பணி யும்பொன்ன னாகண்ணிற் காண்பதுமே. ( )

வரைவுமலிவு.

காதலன் முலைவிலிவித்தமை பாங்கி காதலிக்குணர்த்தல்.

முடியாறு கொண்ட துறைசையெங் கோமுத்தி முத்தர்வெற்பர்
முடியா மெனுநின் முலைவிலை யாகநம் முன்கடைக்கண்
முடியா நிதிய மளந்து சொரிந்தனர் முலையந்தார்
முடியா ரளகத்து மினனிடை யாகுக முன்வண்ணமே. (உசு0)

காதலி நற்றயுள்ளமகிழ்ச்சியுள்ளல்.

மாமன்றற் கைகையங் கண்ணிதன் மொக்குள் வனமுலைமேற்
பூமன்றற் புன்னை யரும்புமுத தேந்திடும் பூந்துறைவர்

உசுசு. சே கை பதததனில் - இடபத்தின் கைபிடத்தில; திருமாலின் கையில.

உசு0. முடி ஆறு கொண்ட - திருமுடியில் ஆகாய கங்கையை யணிந்த.
முடி - கிரீடம். முடியா - அழியாத. முடி ஆர் அளகம் - முடித்தலையுடைய அரிய கூந்தல்.

உசு0. "மேதகு முள்ளெயிற் றெண்முனைக் கொங்கைவெண் டோட்டு
(பி - ம்.) 1 'சேக்கைப்பதுமத்தில'

திருவாவடுதுறைக்கோவை.

சோமன் றலைக்கணி சொன்னத் தியாகர் துறைசைவரி
ஞமன்ற னல்லணி கண்டின் புறுநம்மி னன்னையுமே. (௩௦௮

பாங்கி தமர்வரைவெதிர்த்தமை தலைமகட்குணர்த்தல்
பரசம் புயமலர்ப் பாவாய் பவளம் படரடம்பின்
பிரச மலர்மண மாறாத் துறைவர்க்குப் பேதமில்லா
தரசமர் கோமுத்தி யம்மான் றுறைசை யணிநகரின்
முரசறைந் தார்நம ருள்ளங் களிப்புற முன்னெதிர்த்தே. (௩௦௨

தலைமகள் உவகையாற்றது உளத்தொடுகிளத்தல்.
1 இன்றள வுஞ்சொன்ன விவ்வு ரலருமற் றேதுக்களும்
பொன்றநின் பாலுள சிந்தையெல் லாங்குடி போகநெஞ்சே
நன்றருள் கோமுத்தி நாதன் றுறைசைநங் கண்ணையார்
மன்றன் மணமுர சார்க்கின்ற தானம் மணிநகர்க்கே. (௩௦௩

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.
மைப்போ தனமிடற் றார்மாசி லாமணி யார்துறைசை
யொப்போது தையலுக் கப்போ தீலர்புனை யுன்கைநலங்
கைப்போதில் வேலனும் வள்ளியும் போலுற்ற காட்சியின
லிப்போ தறிந்தன மாலென்றும் வாழி யிறையவனே. (௩௦௪)

தலை மணம்பொருட்டாக அணங்கைப் பராநிலை பாங்கி தலைமகற்குக்காட்டல்.
சுராதிபர் போற்றிய சொன்னத் தியாகர் துறைசைவெற்பி
லராவன்ன வல்குனல் லாளுன் பொருட்டிமெய் யன்புடனே
மராவந் குராவும் வளர்கின்ற சாரலில் வாழணங்கைப்
பராய்வரம் வேண்டிதல் பார்த்தருள் வாயெங்கள் பார்த்திபனே. ()

அணங்கைப் பராநிலைகண்டதலைமகன் மகிழ்தல்.
முதுக்குறை னங்குவட கெவவண்ண முற்றது மூதாருர்
விதுக்குறை சூடிய செம்பொற் றியாகர்தம் வெள்ளிவெற்பிற
பொதுக்குறை தீர்நம் மணம்பொருட் டாகப் புரிசூழலாண்
மதுக்குறை யாமலர் தூஉய்த்தெய்வம் வாழ்த்தி வணங்குதற்கே. ()

மென்பூர், தோகையென்னு நல்லாய்” (தஞ்சைவாணன். ௧௧௬) என்பதும்
இதன் முதலடிப்பொருளும் ஒத்திருக்கின்றன. சோமன் - சந்திரன்,

௩௦௪. மைப்போது - கருங்குலனைமலர். “எரிமருள் வேங்கை”
குறு. ௨௬௪) என்பது இச்செய்யுளின்பொருளை வலியுறுத்துகின்றது.

௩௦௬. விதுக்குறை - சந்திரகலை.

(பி - ம்.) 1 ‘இன்றளவூரவர்துற்றலர்வாட’

அறத்தொடுபற்றல்.

—***—

கையறுதோழி கண்ணீர்துடைத்தல்.

நல்லோர் பரசுந் துறைசையெங் கோழுத்தி நாதர்வெற்பி
வில்லோர் செயிர்த்திடு மேதுவொன் நிலை யிழைத்தவண்டல்
கல்லோலம் வந்து கரைத்தன வோகண் கரைவதென்னே
மெல்லோ திமநடை யாயுள்ள வாறு விளம்பெனக்கே. (ந௦௭)

தலைவி கலங்கிநின்றாள்.

சதுவேதர் செம்பொற் நியாகேச ராவடு தண்டிறையின்
மதுவே யலங்கற் சுடர்வேல வயங்கிட வந்தொருவர்
புதுவேங்கை நீழற் நனித்துழி யென்னைப் புணர்நதொளித்தா
ரிதுவே கலுழ்கின்ற காரணங் காணென் னிளங்கொடியே. (ந௦௮)

தலைவன் தெய்வங்காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை எய்தக்கூறல்.

மெய்வார் தந்தருள் செம்பொற் நியாகர் வியன் றுறைசை
நெய்வழி வேற்கொண்கர் தோய்ந்தவன் ஞான்றுமுந் நீர்த்துறைவாய்த்
தெய்வமுங் காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தனன் சிறற்றிவேன்
பொய்வரு மென்றறி யேனவர் சொல்லினும் பூங்கொடியே. (ந௦௯)

தலைவி தலைமகள் இகந்தமை இயம்பல்.

சுகந்தாவி லாத்தமிழ் வேதங்க னோதந் துறைசைநக
ருகந்தாளுஞ் செம்பொற் நியாகேசர் காவிரி யொண்டிறைவா
யகந்தாங் கரிநமக் கென்றே வருட்டி யருள்புரிந்தா
ரிகந்தா ரினியணங் கேயவா போலில்லை யேதிலரே. (ந௧௦)

பாங்கு இயற்பழித்தாரைத்தல்.

சேயழ லேந்திய செம்பொற் நியாகர் திருத்துறைசை
வாயழ் காரு மரசினே நோக்கி மறைமொழிபோற
காயழல் வேலன்பர் யானக லேனென்று கட்டுரைத்து
நீயழச் சென்றன ரோன்று நன்றவர் நீதியதே. (ந௧௧)

தலைமகள் இயற்பட மொழிதல்.

அடிகளெங் கோழுத்தி யீசன்முன் போதி யருள்பெறுவா
னெடியவ னின்றென நிறகுந் துறைசைநெய் தற்புலம்பர்
கொடியவ ராயினு மாகமுந் நீரிக் குவலயத்திற
கடிகம மோதி யவரே யென்²துயிராக காவலரே. (ந௧௨)

ந௦௭. கல்லோலம் - அலை.

ந௧௦. சுகம் - கிளி. அகந்தாங்கரி - மனமேசாட்சி; அருணைக்கலம்
பகம், கஉ-ஆம் பாடல் பார்க்க. வருட்டி-வயமாகி; பெருங். உ. ௧௦: ௭௨.

ந௧௨. சந்தியில இடபதேவரது மண்டபத்தின்மேல் மிகையர்வுள்ளதாகப்
படர்ந்தருளின அராமரமொன்றிருந்த சூடு - வருடங்களுக்குமுன் பணிசெய்
தற்கு அம்மண்டபத்தை இடிக்கும்பொழுது சிதைந்துபோய்றது.

(பி - ம்.)¹ நடைபாய்வத்காரணம் விளக்கெனக்கே' ² உயிர்க்காதலரே'

தெய்வம்பொறைகொளச் செல்குவமென்றல்.

மூவா முதல்வரெங் கோமுத்தி யீசர் ¹முருகலர்ந்த
காவா வடிதுறைக் காவலர் தாஞ்செய்த கைதவத்தர்
லோவா வெகுளிகொள் ளேலெனத் தெய்வமு னெண்பலி தூஉய்
ஈவா ழியவென வேத்துவம் வாசென்று நேரிழையே. (௩௧௩)

இவ்வயிற்செறித்தமை சொல்லல்.

ஈருண்ட வார்சடைச் செம்பொற் றியாகர் ரெடுத்துறைசைக்
காருண்ட வேலைக் கரைமணற் கொப்புறுங் கங்குலிலோர்
தேருண் டெனவ்வினை யாடற் கினிப்புறஞ் செல்லவென்றாள்
வாருண்ட கொங்கைநல் லாயன்னை நின்னுரு மாசுகண்டே. (௩௧௪)

செவிலி கணையிருளவன்வரக் கண்டமை கூறல்.

தொடைத்தே னறமுடிச் சொன்னத் தியாகர் துறைசைப்பண்ணை
மடைத்தேந் குவளைக்கண் ணையொன்ன லந்திமன் னுழையினோர்
புடைத்தே மலங்கலந் தோளா னொருவன் புருந்திடக்கண்
டடைத்தேன் ததவென் றெனக்குரைத் தாளன்னை யையமுற்றே. ( )

செவிலி தலைமகனவேற்றுமைகண்டு பாங்கியை வினாது.

குறிதாம் பிறைமுடிக் கோமுத்தி யீசர் குளிர் துறைசைக்
கந்தாவும் வெறுபிலென் காரிகை யர்யிரு கண்ணுமெய்யும்
பிறிதாய்க் கரியுண்ட வெள்ளிற் கனியெனப் பெண்ணமிர்தம்
வறிதா யிருக்கின்ற தென்னோ வறிகிலன் வந்துற்றதே. (௩௧௫)

வெறிவிலக்கல்.

ஒருகேள்வி ²கேட்ப லிவருடை யாவியை யுண்ணுதற்கோ
வருகே தரும்பலி யாலிவள் பண்டைய ளாம்படிககோ
குருகேறும் வாவித் துறைசைக் கனகக் கொடைபர்வெற்பின்
முருகே யெளியர் மனைவரந் வாறு மொழிந்தருளே. (௩௧௬)

பஞ்சூட்டி மெல்லடிப் பாவாயென் சென்னியிற் பங்கயப்பா
தஞ்சூட்டிங் கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் தடங்கிரிமே
னஞ்சூட்டி யன்னகண் மாதர்முன் சூர னடுங்கக்கொன்ற
செஞ்சூட்டி வாரணத் தான்வந்த தேதென்ற சித்தமென்னே. (௩௧௭)

௩௧௫. தூழை - சிறுவாயில. மடையில நீர் நிலைபெற்றிருக்கும். (நோய்.

௩௧௬. கறி - மிளகுக்கொடி. கரி - யானை யென்னும் பெயரினதொரு

௩௧௭. இவ்வருடை ஆலியை - இந்த ஆட்டி னுயிரை.

௩௧௮. பாதம் சூட்டும். வாரணத்தான் - முருகவேள்.

(பி - ம்) ¹ 'முருககலாநத' ² 'கேட்கலுற்றே னுன்னை யிம்மை யுயிருண்
ணவோ'

தோழி பூத்தருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுகிற்றல்.
நீடுகின் கண்ணுக்கு நேரிது பாரென்று நின்மகட்கு
நாடுமொ ராடவன் வந்தீறில் காவிரி நல்கினனாற்
ரோடுறு நீன்செவிச் சொன்னத் தியாகர் துறைசையுள்ளா
ராடுமல் வாற்றின் நலையெழுத் தூடுகின் ருடிடத்தே. (௩௧௧)

புனதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுகிற்றல்,
மாணர் கடும்புன லாடமின் னாருடன் மங்கைகொங்கை
காணக் குமிழி யுடையத்தண் ணீர்பகை காட்டிடுங்காற்
சோண்டர் சூழ்கழற் சொன்னத் தியாகர் துறைசையின்கட்
பூணக மாரத் தழீஇயெய்தித் தானொரு புண்ணியனே. (௩௨௦)

களிறுதருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுகிற்றல்.
கருப்பாசந் தீர்க்குந் துறைசையெங் கோழுத்திக் கத்தர்வெற்பிற்
றிருப்பாவை கொங்கைக்குத் தன்கோடு தோற்றவத தெவ்வைமதப்
பொருப்பா வயினென்று தீர்ப்பீர் நெதிரவரும் போதிவளை
யொருப்பா பிடனணைத் தத்தோல பொருத் வொருவருண்டே. ( )

சீரு டரவர் துறைசைத் திரவியத் தியாகர் வெற்பில்
வேருள சிந்தைய ளாயின ளென்மகண் மெய்யுங்கண்ணு
மாரு யினமுன்னை வண்ணமன் ருற்கண் மணியனையாய்
நூரு யிரமெண்ணு மென்னெனா சடங்க நுவலுகவே. (௩௨௨)

செவிலி நற்றய்க்கு முன்னிலைமொழியான் அறத்தொடுகிற்றல்.
திருநா ணரவர் துறைசைத் திரவியத் தியாகர்வெற்பில்
வருநாண் மதிதுத் லாய்களி ரோடொரு மான்வினவித்
குருநாண் மலர்ப்பொழில் வந்துநம் மாணிக்கக் கொம்பின்முலை
யொருநாண் முயங்கின ரால்விதி கூட்ட வொருசெலவரே. (௩௨௩)

உடன்போக்கு.

பாங்கி தலைவற்கு உடன்போக்குணர்த்தல்.
ஆயிர மெண்ணமென் மின்னா னாருடனா சூர்க்கையநீ
யாயிரங் குன்றுங் கடந்தே குகசுண்பை யாண்டகைக்கோ
ராயிரம் பொன்னாள் சொன்னத் தியாக ரருளினம்பொ
னாயிர நல்கினுங் கொள்ளார் முலைவலை யாவெமரே. (௩௨௪)

௩௧௧. ஈந்ல காவிரி - காலி; கருங்குவளை; அதன் தலையெழுத்து; கா -
௩௨௦. மின்னாருடன் ஆடாநிக. உடைய - உடைதலால். [சோலை,
௩௨௧. மதப் பொருப்பு-யானை. ஆவயின - அவ்விடத்தே. தெவ்வைத்தீர்ப்
பான்-பகையை ஒழிக்குமபொருட்டு. ஒருப்பாடு-ஒருமைப்பாடு. தோல்-யானை.

தலைவன் உடன்போக்குமறுத்தல்.

கூற்றமு மஞ்சம்வெங் கானழ லுன்னிற் குழகெடுந்தொண் ணுறற்று காதத்துக் கப்புற மென்னகர் நுண்ணிடையாய் போற்றர சூர்வளர் செம்பொற் றியாகரைப் புந்திசெய்யா மாற்றறு கண்ணின் யாரே நடப்பரிம் மாதுடனே. (௩௨௫)

பாங்கி தலைமகனை உடன்படுத்தல்.

பரம்பு மலர்க்கொண்டை கொங்கையுந் தாங்கிப் பரப்பயம்பு முரம்பு மிதித்துச் சுரம்போதும் போதின் முறையுங்கற்பு வரம்புமுள் ளாளுக் கரகூரெங் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பா நிரம்பு முனதரு ளேநிழ லாவெங்கு நின்றிடுமே. (௩௨௬)

தலைவன் போக்கு உடன்படுத்தல்.

வெப்பார் வடவைக்கும் வித்தார் தழலதத மெல்லச்செல்ல விப்பாவி நெஞ்ச மியைந்தன்று கோழுத்தி யீசர்க்கென்று மொப்பார் துறைசையு ளன்னத்தின் றாவி யுறினும்பொன்னஞ் செப்பார் முலையா ரடிகு சுதல்கண்டிஞ் சில்வையே. (௩௨௭)

பாங்கி தலைவிக்கு உடன்போக்கு உணர்த்தல்.

அணைமலர்க் கஞ்சிய செஞ்சிற் றடிகல ஸழல்வழிச்செண் றிணையிலெம் மூர்நல லரசினைச் சூழுங்கொ லென்றனர்பெண் மிணையுட னீடிய சொன்னத தியாகா துறைசைவெற்பிற் பணைமுலைப் பாவைய யறியே னவார்மனப் பாவையே. (௩௨௮)

தலைவி நாணழிபிரங்கல்.

வருமந்த மாதி யிலாமா சிலாமணி வள்ளற்பிரான் பொருமந்த காரி துறைசை யுருத புறத்தரைப்போ லருமந்த நாணந் துறப்பது வேண்டலி லப்பிறப்பிற் றருமந்த வஞ்செய் திலேன்பெண் ணெனும்பவந் தள்ளுதற்கே. (௩௨௯)

கற்புமேம்பாடு பாங்கிகூறல்.

உயிரிற் சிறந்தன்று நாண்மட வார்களுக் கோததனிற் செயிரற்ற கறபுச் சிறந்தன்று காண்ட்செந்நெல் செங்கருப்பம் பயிரிற் சிறந்த துறைசையெங் கோழுத்திப் பண்ணவனார் வயிரத் தடவரை மேலெழு தாத மணிவிளக்கே. (௩௩௦)

தலைவி ஒருப்பட்டெழுதல்.

வன்புடன் சுட்டு விரன்முககி னுச்சியில வைத்துப்பெண்டிற் கொன்பழி தூற்றப் பயந்தார் சினத்திக் குளித்துநின்றே னென்பர வம்புனை செம்பொற் றியாக ரெழிறறுதையைக் கன்பரொ டியானசெல்வ னிவன ரொழிக வலர்சுமந்தே. (௩௩௧)

— ௩௨௬. பயம்பு - பள்ளம். முரம்பு - பருக்கைக்கட்களாலாகிய மேடு.

௩௩௦. “உயிர்னுஞ் சிறந்தன்று நாண நாணினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று” டோரல். களவியல், ௨௨.

௩௩௧. “சிலரும் பலரும் கடைக்க னோக்கி, மூக்கினுச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி மறுகி” நற்றிணை, ௧௪௬.

உடன்போக்கு.

பாங்கி சுரத்தியலுரைத்துழித் தலைமகள்சொல்லல்.

வெங்காள நஞ்சுண்ட செம்பொற் நியாகர் வியன்றுறைசைக்
கங்காளர் காவிரி நாடனை யாயினு கண்டிலை
பொங்காவில் லூரவர் நாவார் சுடப்பட்ட புண்ணுடையேற்
கங்கா ரழற்சுரங் கங்கா சலமென வாயிடுமே. (ந.ந.2)

பாங்கி தலைமகளைத் தலைமகற்குக் கையடைகொடுத்தல்.

ஒருதிரைக் கோழுத்தி யூர்மா சிலாமணி யுத்தமனார்
சுருதியின் வாய்மைய னீயென் நிவனைத் தொழுதளித்தேன்
குருதிகொள் வேலண்ண லுன்னருண் மாறவுந் கூடியதேற்
பருதியுந் திங்களுந் காணப் பெருதிர்தப் பாரிடமே. (ந.ந.ந)

பாங்கி வைகருள்விடுத்தல்.

புயலாய் மினிர்கண்டர் புத்ரத் தியாகர்தம் பூந்துறைசை
வயலாம்பல் வாய்ச்சியில் வைகிரு ணீங்கண் மகிழ்ந்துசெல்லு
மியலான தாரிவர் தெய்துவல் யான்கினைக் கேற்பவுரைத்
தயலாற் பழிசொல்லு மவ்வவர் வாயை யடக்குவித்தே. (ந.ந.ச)

நிதிவளர் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்மெய்ந் நீற்றெளிபோ
லத்சய மாவொளிர் வெண்மணல் யாறு மவர்சடைநீர்க்
கதிர்வெண் மெய்யிற் குளிர்கூ ரிளமரக் காவுமுதிர்
வெதிர்முத்த முங்கண்டு நீமெல்ல மெல்லச்சென் மெல்லியலே. ( )

தலைமகள் தலைமகளசைவறிந்திருக்கல்.

அக்குர கம்புனை செம்பொற் நியாக ரடிவணங்கித்
தொக்குர வோர்மன் றுறைசையன் றாய்நின் றுணையடிப்பூ
மிக்குர மாணகல் வேல்போலத் தைக்க வெதும்பியவா
லிக்குர வந்தருக் கீழிருப் பாஞ்சற் நினைப்பறவே. (ந.ந.சு)

மகன்

உவந்தலாகுடமி

ல்.

நிவந்த மராமர நீழலிற் கோழுத்தி நித்தரொன்றாய்
நவந்தரு பேதமு மாணர் றுறைசைநல் லூரனையாள்
சிவந்தபொற் காலு துதல்வேர்வு நீவிச் செறிந்தவைம்பாற்
குவந்தலர் சூட்டவும் யான்செய்த மாதவ மொன்றல்லவே. (ந.ந.எ)

அகலனெங் கோழுத்தி யம்மாண் றுறைசை யரோவிரிக
ளுகளுமிக் கானிறசெல வாரிவர் யாவர்கொ லும்பாற்பிரான்
மகளெனி னீங்கிவள் கற்பகஞ் சூழிலன் வள்ளலவன்
றுகளின் மருகனென் றுன்மார்பி னீபத் தொடையில்லையே. (ந.ந.அ)

ந.ந.உ. காளம் - கருமை. ந.ந.சீ தாரி - வழி.

ந.ந.சு. தொக்கு - கூடி. உரவோர்-அறிவுடையோர். உரமான-வன்மை
யுடைய. பூ வெதும்பிய. குரவந்தரு - குராமரம். ந.ந.அ; அரோ:: அசை.

கண்டோர் காதலின் லிலக்கல்.

பூமாரன் நேவியும் போல்வரு வீரினன் புக்கொளித்தான்
மாமா சிலாமணி யார்பூர் துறைசையை வாழ்த்திலர்போம்
பேமா ரணிய மினிச்செல் லொணுது பெருமரைப்பால்
வாமான் றசையுண் டிராத்தங்கு வீரெம் மனையிடத்தே. (௩௩௯)

கண்டோர்தம்பதி துணிவமசாற்றல.

தேன்றுஞ்ச பூங்குழற் செல்வியு நீயுந் தெரியும்வெற்பு
மூன்றுங் கடந்துசென் றுற்குளிர் காவு முழுமதியூர்
வான்றுங்க வண்ண மதிலுங் கிடங்கும் வளைந்தெதிரே
தோன்றுங் கணகத் தியாக ரரசுந் துறைசையுமே. (௩௪௦)

தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிக்குணர்த்தல்.

வேர்குழந்த கானந் தொலைத்துவந் தெய்தின மெல்லியலாய்
சீர்குழந்த பொன்னியு மெய்ஞ்ஞானச் செல்வர் திருமடமு
மேர்குழந்த செய்குன்று மாடமுஞ் சூழ்ந்தொளி ரிப்பதியை
தார்குழந்த செம்பொற் றியாகேச ராவதி தண்டிறையே. (௩௪௧)

கற்பொடுபுணர்ந்த கவ்வை.

செவிலி பாங்கியைவிஞதல்.

கொங்குற்ற கூந்தலென் பிள்ளை மதிநுத்த கோகிலமின்
றெங்குற் றதுதனி யேயொப் பிலாமுலை யேந்திழையோர்
பங்குற்ற கோழுத்தி யீசன் றுறைசை பணிந்திலர்போற்
சங்குற்ற செங்கைநல் லாயென்கொல் வாடித தளர்கின்றதே. (௩௪௨)

பாங்கி செவிலிக்குணர்த்தல்.

தானையன் பர்க்கருள் செம்பொற் றியாகர் சீமரமத
வேளைமூன் காய்ந்தவர் கோழுத்தி யூர்விரும் பாரினன்னே
வானையர் கேளிர் மறுத்தார் 1'மணமென்று வள்ளிலவேற
கானையின் பாலேக் கடங்கடந் தாளுண் கனிமொழியே. (௩௪௩)

பாங்கியினுணர்ந்தசெவிலி தேற்றுவார்க்கு எதிரழிந்த மொழிதல்.

மஞ்சன மாட்டி முலையயிர் தூட்டி: மணிவிழிகட்
கஞ்சனந் தீட்டி யறிவே கொளுத்தி யளித்ததற்கோ
வெஞ்சல மாறாந் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பீர்
நஞ்சினென் றுவெனைக் கண்டே கினொன் னறுதுதலே. (௩௪௪)

௩௩௯. மாரனும் தேவியும். பேம் - ஆச்சம். ௩௪௨. சங்கு - வனையல்.

௩௪௩. வான் ஐயா - வாட்படையையுடைய தமையன்மார்.

(பி - ம்) 1'மணமென்று மககையககோ, கானையன் மாலைகைக் கொண்
டுசென் றுளக் கடுஞ்சரமே'

செவிலி தன்னறிவின்மைதன்னை நொந்துரைத்தல்.

வேலைநஞ் சுண்டருள் செம்பொற் றியாகர் வியன்றுறைசைச்
சோலையம் பூங்குழ னுளையன் னேகுளிர் தோயமுரூப்
பாலேவன் னிக்கு விடுவாயென் றுள்ளென்னைப் பார்த்துநென்னன்
மாலையில் யானச்சொ லோர்ந்திலன் பேதையன் வஞ்சமென்றே. ( )

செவிலி தெய்வம்வாழ்த்தல்.

பற்றேது மின்றி யலமரு வேனுய்யப் பையவஞ்சங்
கற்றே திலன்பின் னடந்தாளே மீட்டின்று காட்டுதியாற்
பெற்றேறு கோழுத்தி யீசன் றுறைசைப் பெருவரைமேற்
குற்றேவல் கொண்டென்று மெங்களைக் காக்குங் குலதெய்வமே. ( )

செவிலி நற்றய்க்கு அறத்தொடுநீற்றல்.

அந்நாள் வருங்களி றட்டியிர் காதத வவுனிருக்க
விந்நாட் பிறர்கைப் பொருளென்று நல்க விசைந்தனமென்
றுன்னாக் கனகத் தியாகேசர் கோழுத்தி யூரன்னநின்
பொன்னு னவளசுரத் தூடே விடிலபின் போயினளே. (௩௪௭)

நற்றய் பாங்கிதன்னொடுபுலம்பல்.

அன்றுமென் பூத்தந் தவற்குரி யேனென் றணங்குரைத்தா
ளென்றுண் மையையியம் பாமலன் றோசுரத் தேகவிட்டாய் .
நன்றுநன் றுன்மதி கோழுத்தி நாதர் துறைசைநல்லா
யொன்று நினைக்கமற் றென்றாய் முடிந்ததென் னூழ்வினையே. ( )

நற்றய் பாங்கியாதம்மொடுபுலம்பல்.

கல்லா லுகந்தவர் செம்பொற் றியாகர் கவின்றுறைசைத்
தொல்லாய முற்று மிரங்கவெங் காணிற் சுடர்நெடுவேல்
வல்லா னொருவன்றன் வாய்மொழித் தெய்வ மதிமயக்க
நில்லா தகன்றன னோநங்கை மீரென் னிரைவனையே. (௩௪௯)

நற்றய் அயலாதம்மொடுபுலம்பல்.

தெற்றிய வார்சடைச் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
யுற்றிடு மாதவர் போலத் தவஞ்செய் தொருமகள்யான்
பெற்றிருந் தேனவ னோர்காளை பின்பெருநு கள்ளியும்பால்
வற்றிய பாலையிற் சென்றாண் மறுகவிம் மாநகரே. (௩௫௦)

௩௪௫. தோயமுரூப் பாலை வன்னிக்கு விடுவாய் - நீர் கலவாத பாலினைக்
கிளிக்கு விடுவாய்; நீரிலலாத பாலைநிலத்தின் தீவெப்பத்தின்கண் என்னைச்
செல்லவிடுவாயென்பது மற்றொருபொருள்.

௩௪௬. பெற்று - பெற்றம் - இடபம்; "பெற்றேறி" தேவாரம்.

௩௪௭. விடிலை - பாலைநிலத்தலைவன். நின் - பாண்ணனவள - நின்மகன்.

௩௪௯. கல்லால் - ஒருவகை ஆலமரம். வாய்மொழித்தெய்வம் - மந்திரம்;
"மொழிப்பொருட் டெய்வம் வழித்துணை யாகென" சீலப். நாடு - ௧௦௦.

௩௫௦. தெற்றிய - பின்னிய. காளை - பாலைநிலத்தலைவன்.

இதுவுமது.

அரங்கவை யேகொண்ட புத்ரத் தியாக ராசடிக்கீழ்
வரங்கிடந் தேழை யுயிர்த்தே நெருமகண் மற்றவடோ
ஞரங்கெழு காளைபி னுள்ளினு முள்ளஞ் சுமிங்கொடுந்தீச்
சுரங்கடந் தாளம்ம வந்தியென் பார்க்கித் துயரில்லையே. (௩௫௧)

நற்றாய் தலைமகன்பயிலிடந்தம்மொடுபுலம்பல்.
நடமே செயவல்ல செம்பொற் நியாகரை நல்லாசூர்
வடமேரு வில்லரை வாழ்த்தாரி னென்னைவைத் தாளெழுதும்
படமே படம்வைத்த சிற்றில்ல மேநொச்சிப் பந்தர்களே
தடமே யுமதிட மேயாடு மோவின்னுந் தையல்வந்தே. (௩௫௨)

சிமித்தம்போற்றல்.
பணிக்கட கம்புனை செம்பொற் நியாகர்பைம் போதிவனத்
தெணிக்கட மான்பைந் நிணப்பலி யென்று மிடுவல்பசிப்
பிணிக்கொடி யாதுண்ண லாமிரு கண்ணும் பிறழ்மொரு
மணிக்கொடி யேயென் மடக்கொடி தன்னை வரக்கரையே. (௩௫௩)

நற்றாய் சுரந்தணிவித்தல.
நளியற்ற வெஞ்சுர நாடிதண் காவிரி நாடெனலாய்த்
தெளியுற்ற நீர்த்தண் டிறைசைத் தியாக திருவருளா
லொளியுற்ற நின்வலப் பார்வையி னாலுயங் காதவண்ணங்
குளிருந் திடச்செய்க மாகொடி யேன்பெற்ற கொம்பினுக்கே. ( )

நற்றாய் தன்மகள் மென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.
சிரமாலே பூண்ட துறைச்சைத் திரவியத் தியாகர்முன்னுட்
புரமாயக் கொண்ட குறுந்கை போலழல் பொங்குவெங்காட்
டரமாய கற்றிரட் காற்றின் வோபொன்னி னம்மனைசேர்
விரன்மானின் பஞ்சிக்கு மஞ்சிப்பின் வாங்கிய மெல்லடியே. (௩௫௪)

நற்றாய் தன்மகள் இளமைத்தன்மைக்கு உளமெலிந்திரங்கல்.
ஆடவ ரீர்குர வம்பாவை காளென் றழைத்துமுத்தஞ்
சூடவ ரீரென்று மென்னிளம் பாவை துறைசைமன்று
ஊடக மாடிய செம்பொற் நியாகர்நன் னூடவன்பாற்
பாடக மான தொடர்புற வெங்ஙன் பழகினளே. (௩௫௫)

௩௫௨. சிற்றில்லமே நொச்சிப்பந்தாகளே: நற்றிணை. கசா, கஅச, ௩௦௫;
தஞ்சை. ௩௩௩ - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

௩௫௩. எணி - எண்ணி. ஒடியாது - மெலியாமல். இருகண்ணும்
பிறழ்மொரு மணிக்கொடி-காக்கை; “காகத்திருகண்ணிற் கொன்றே மணிகலந்
தாங்கு” திருச்சிற். எக.

௩௫௪. நளி - குளிர்ச்சி. வலப்பார்வை - சூரியன்.

௩௫௫. குரமாத்தின் பூவைப் பாவையென்றல் மரபு (௩௬௩); “குரவம்
பயந்தசெய்யாப்பாவை” ஐங்குறு. ௩௪௪.

நற்றாய் தன்மகள் அச்சத்தன்மைக்கு அச்சமுற்றிரங்கல,
விலவிலங் கும்புரு வததா ணடக்குமவ் வெஞ்சுரத்திற்
கொல்விலங் கொல்வென் றதீர்குரல் கேட்டொறுங் கோட்டிமலத்
தொல்விலங் கைத்தெறுஞ் சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்னை
பல்விலங் கறகண் வெருடமென்றென் னெஞ்சம் பதைக்கின்றதே. ( )

கண்டோரிரகம்.

காந்திகொள் பூண்முலைப் பாங்கிய ரேங்கிக் கவலைவெள்ள
நீந்தறி யாரெமை நீத்தகன் றுளென நீர்ச்சடிவ
வேந்தனெங் கோமுத்தி யீசன் றுறைசை விளக்கனையா
ளேந்திளம் பாவையைக் கண்டியிர் சோர்ந்திடு மீன்றவளே. (௩௫௮)

செவிலி ஆற்றத்தாயைத் தேற்றல்.

ஒள்ளொளி மன்றத் தலர்தூற்று மாதர்முன் னேங்காசூர்
வெள்ளொளி நீற்றுருச் செம்பொற் நியாகர்தம் வெள்ளிவெற்பின்
றெள்ளொளி பாய்ந்த திகந்தமும் போய்நனி தேர்ந்துகண்டியா
னள்ளொளி மேகலை யானைத் தருவ லணங்கலன்னே. (௩௫௯)

ஆற்றிடை முக்கோற்பகவரை வினாது.

செப்பநன் மாளிகைக் கோகழிச் செம்பொற் நியாகர்வெற்பின்
மைப்படி நோக்கிளங் கொம்பொரு காளைபின் வன்சுரத்தே
வெப்பழ லாறறெதிர் சென்றன ளேகுடை மேற்கவித்து
முப்பகை யுங்கெட முக்கோல பிடித்த முனிவர்களே. (௩௬௦)

மிக்கோர் ஏதுகாட்டல்.

வருணத்திற் போதுந் தருத்தரும் போது மலர்ந்தவந்தத்
தருணத்திற் சூடுநர்க் கலலா தவைக்கவை தாமென்செயுங்
கருணைத் திரவியத் தியாகேசர் கோகழிக் காரிகையா
யருணத் திலவித ழாருமந் நீர்மைய ரன்பினர்க்கே. (௩௬௧)

செவிலி எயிற்றியொடு புலம்பல்.

அயிற்றிரி சூற்படை யார்மா சிலாமணி யார்துறைசை
வெயிற்றனி வேலொர் விடையொ டென்மகள் வேட்கையென்னுங்
கயிற்றினிற் கட்டுண்டிக் கான்போகக் கண்டனை யேபுலியி
னெயிற்றிருந் தாலிக் கழுத்தி னெயிற்றி யெனுமகளே. (௩௬௨)

செவிலி குரவொடுபுலம்பல்.

விழிகாட்டி நெற்றியர் கோமுத்தி யீசர் விளங்குபொன்னிச்
சுழிகாட்டி முந்தியெந் தோகையொர் தோன்றலபின் ரெலகுடிக்கோர்
பழிகாட்டி யிந்தச் சுடுபாலை நீந்திப் படர்ந்தவந்த
வழிகாட் டிடாய்பல பாவைக ளோடிங்கு வாழ்குரவே. (௩௬௩)

௩௬௦. செப்பம் - செமமை. முப்பகை - காமம் வெஞ்சுரி மயக்கம்.

௩௬௧. வருணம் - நீர். இச்செய்யுளின்பொருள் கலித்தோகை, க-ஆம் பாட்டின் தாழிசைப்பொருள்களையும், திருச்சீர். ௨௪௮-ஆம்பாடலின் பொருளை

௩௬௩. தோன்றல் - பாலைநிலத்தலைவன்.

செவிலி ஈடகெண்டிசங்கல்.

கவையே யழற்கண் ணெயினரி னஞ்சுங் களிற்றழக
ளவையேயெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையக் கள்வனடி
யுவையேசெம் பாரிடைப் பொற்றா மரையி னுதித்திருந்த
விவையே வினையே னெடுத்தமின் பொன்னடி யின்சவடே. (௩௬௪)

செவிலி கலந்துடன்வருவோர்க் கண்டுகேட்டல்.

எம்போ லினங்களு மீன்றாளுந் தேடி யிடரழ்ந்த
தும்போல் வனப்பெய்தி யிச்சரம் போயினர் நோக்கினிரோ
வெம்போர் மழுப்படைச் செம்பொற் றியாகர் வியன்றுறைசைக்
கம்போ கமுகோ வெனுங்கழுத் தாளுமொர் காரையுமே (௩௬௫)

கலந்துடன்வருவோர் புலம்பறேற்றல்.

அதரெதிர் யான்கண்ட சிங்கமன் னாறு மழகியவென்
மதர்விழி மான்கண்ட மானை யாளு மதிக்கிலன்னே
கதழெரிக் காண்சென்ற வெப்பாறச் சீதளக் காவிரிதோய்ந்
திதழறக் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையை யெய்துவரே. (௩௬௬)

ல.

தூண்டற் கருஞ்சுடர் சொன்னத் தியாகர் துறைசையுருத்
தூண்டற் கரும்வினை யோரிற் றிரிந்து சலித்தவென்கா
லீண்டற் புடன்கலந் தேகுநர்ப் பார்த்துக்கண் ணீடிழந்த
காண்டற் கரிதரி தூன்மட மாணயிக் கானகத்தே. (௩௬௭)

மீ ட்

தாயககுணாததல.

தண்டிறை சைத்திருக் கோழுத்தி யீசர் தமைப்பணியாப்
பண்டிசெய் தீவினை யோர்குடி வாழும் பழுவத்தும்போய்
வண்டிறை பூங்குழன் மாதைத் தூர்இயன்னை வாடிவந்தேன்
கொண்டிசென் றுனெண் டிசையுங் கடந்தொரு கொற்றவனே. ( )

தலைவன் தம்மூர்சார்ந்தமை சாற்றல்.

காம்பார் வரையின்முன் னீதோய் சிவமது கங்கையிது
பூம்பா திரிமலர் கொய்யும் பொழிலுவை பொன்னியிதே
யாம்பாடுங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையை யேத்தலர்போற்
றேம்பா தெழுந்தருள் சேல்விழி யாய்நந் திருநகர்க்கே. (௩௬௯)

தலைவி முன்செலவோர் தம்மொடு தம்வரல பாங்கியர்க்கு உணர்த்திவிடுத்தல்.

ஒருவது வைக்கிசை யாரைத் தணந்துசென் றுற்றரசந்
தருவது சேர்திருக் கோழுத்தி யீசர் தமிழ்த்துறைசைத்

திருவது லன்னுமற் றியானுமிக் கானகந் தீர்ந்தினிதா^{ர்}
வருவது கூறுமுன் செல்வீரென் னுய மடந்தையர்க்கே. (௩௭௦)

முன்சென்றோர் பாங்கியாககு உணர்த்தல.

முன்வரக் கண்டறி யாதவொ ரோகையின் மூழ்குவிராற்
பொன்வரக் கண்டன பூங்குழ லாளொர் புரவலன்நன்
பின்வரக் கண்டனஞ் செம்பொற் றியாகர் பெருந்துறைசை
மின்வரக் கண்டபொற் பூண்முலை யீர்நல் விருந்தென்னவே. (௩௭௧)

பாங்கியர்கேட்டு நற்றய்க்குணர்த்தல.

சரியோ மறுகிடை யென்றிருந் தேமச் சமழ்ப்பறவே
யுரியோ னொருவன்பி னுன்மகள் கானிகந் தொண்பொழில்சு
ழரியோசை நம்பதிக் கம்பொற் றியாக ரணியாகூர்ப்
பெரியோர் வருமென்று சொற்றனர் கேட்டின்பு பெற்றனமே. ( )

நற்றய் தலைமகனுளங்கோள வேலனைவினாதல்.

மணந்தரு கோகழிச் செம்பொற் றியாகர் வரையிலெல்லா
முணர்ந்தருள் வேல சுரம்போகி மீளு மொருவனின்னே
கொணர்ந்திடு மோவென் மனைக்கேயென் மாதைக் குறைவில்வளந்
தணர்த்தி யாத்தன் மனையுய்க்கு மோவொன்று சாற்றுகவே. ( )

த ன் ம னை வ ரை த ல்.

பணிமொழி நற்றய மன்னயர்வேட்கையிற் செவிலியை வினாதல்.

காதரந் தீர்த்தருள் செம்பொற் றியாகர்கண் ணாந்துறைசைப்
பூதர மேலன்பர் தாமாக மேவினும் பூங்குழையுய்
மாதர்நல் லானைநம் மாமனைக் கேவந்து மன்றல்செய்வா
னதர வாயவர் தாயருக் கோதிலை னங்கணைந்தே. (௩௭௪)

செவிலிக்கு இகுளை வரைநதமை யுணர்த்தல்.

நற்றய்க் கினியன்னை யென்னென் றியம்புவ நாந்துறைசைப்
புற்ற டாவணி புத்தரத் தியாகர் பொருப்பின்மன்ன
ருற்றார்க ளோடின்று நம்மட மாதை யுவந்துநன்னாட்
பற்ற வரைந்துகொண் டாரென்று தூதர் பகர்ந்தனரே. (௩௭௫)

வரைநதமை செவிலி நற்றய்க்குணர்த்தல.

ஆன்றவர் வந்துநின் றுற்ற மணநல மங்கணைய்தித்
தோன்றல்பின் னாகந்ரு சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்னு
ளின்றவட் காணிய விம்மனைக் கேவரு மென்றுநலலா
யுன்றரு வாட்சில வொற்றர்முன் னேவர் துரைத்தனரே. (௩௭௬)

௩௭௨. மறுகிடைச்சரியோம். சமழ்ப்பு - நாணம்.

௩௭௪. காதரம் - அச்சம்.

தலைவன் பாங்கிக்கு யான்வரைந்தமை நுமார்க்கியம்புகென்றல்.

பெருந்தவர்க்கின்பருள் செம்பொற நியாகப் பிரான்றுறைசைத்
திருந்தெம தூரகம் போய்மீண்டு வன்னிமுன் செவ்விளநீர்
பொருந்தன பாரங்கொண் மங்கைக்குப் பொன்னுண் புனைந்ததிநங்
கருந்தடங் கண்ணினின் கேளிரக்கெல் லாளுசென்று கட்டிரையே. (1)

பாங்கி தான் அது முன்னே சாற்றியதுரைத்தல்

செங்கைத் தினத்தர் துறைசைத் திரவியத் தியாகாவெற்பா
மங்கைப் பருவ மயிலெக்கொண் டேகிநின் மாமனைவா
யங்கைத் தலம்பற்றி நுங்கேண்முன் னீபொன் னணிந்ததுநான்
சங்கைப் படாதறிந் தன்றே யுரைத்தனன் ருயருக்கே. (௩௭௮)

உடன்கேபாக்கிடையீடு.

நீங்குங்கிழத்தி பாங்கியர்தமக்குத் தன்செலவுணர்த்திவிடுத்தல்.

என்போ டணியுந் துறைசையெங் கோழுத்தி யீசர்வெற்பில்
வன்போ தகந்திரி கானங் கடந்தொர் வனைசுழலான்
பின்போ யினளென்று சொல்வீரெம் மூர்ச்செலும் பேரந்தனார்
துன்போ டிரங்கித் தெருமந் திடுமென் றுணைவியர்க்கே. (௩௭௯)

தலைமகள் தன்செலவு ஈன்றாட்குணர்த்திவிடுத்தல்.

கையாந் நுமமைத் தொழுதிரந் தோதுவல் காமனம்பு
தையாத மாதவத் தாழ்சடை யீர்சென்று சாற்றுமின்யான்
மெய்யாகக் கோழுத்தி நாதன் றுறைசையொர் வீரனொடே
யையாறு தேர்மிசைச் செல்வதென் னீன்ற வவடனக்கே. (௩௮௦)

நற்றயர்க்கு அந்தணர்மொழிதல்.

பரிவே மருவி வரிசிலை யேந்துகைப் பார்த்திவன்பின்
பரிவே கருதிப் புலிவழங் கத்தநின் பேதைசென்றா
ளரிவேதன் போற்றா சூர்மாசி லாமணி யாரையுன்னித்
திரிவேது மின்றி யினையே யிருந்திடு தேற்றமுற்றே. (௩௮௧)

நற்றய் அறத்தொடுநின்றவின், தமர் பின்சேறலைத் தலைவற்குணர்த்தல்.

தேனக்க பூங்கொன்றைக் கோழுத்தி யீசனைத் தென்றுறைசை
யானைப் பாச மாசுவில் வாரணி யத்திறவா
தூனக்க வாண்மின் னுடன்பற் கடித்திடித் தொண்பகழிச்
சோனைப் படைமுகில் பொற்றேர்ப் பருதியைச் சூழ்கின்றதே. (1)

௩௭௮. செங்கைத்தினம் - திருவாதிரைநாள்; "செங்கையாட்டினார்" திரு
நாகைக்காரோணப்பாராணம், கைமிச. க.

௩௭௯. என்மையும் ஓட்டையுமணியும். ௩௮௦. இவ்வாறு-கடவாதயடி.

தலைவியைத் தலைவன் விடுத்தகறல்.

கமரேயிக் கான்வருங் கானவ ராமைக் கடலையென்கைச்
சுமரேய் கணைத்தெய்வ மொன்றே குழுத்திடுந் தையனல்லாய்
சுமரேச ரத்தர் துறைசையெங் கோழுத்திக் கூத்தர்வெற்பி
னுமரேற் கொலைக்கஞ்ச வேன்செல்க நீயிது நோக்கினின்றே. (ந.அ.ந)

தமருடன்செல்பவள் அவன்புறநோக்கிக் கவன் றாற்றல.

ஏதத் துடனஞ்சு மெற்புறங் காத்தலி னேத்தரஞர்ப்
பூதத் திரட்படைக் கோழுத்தி யீசர் புலியெங்குமூர்
வேதத் துரகத்தின் வாழிய வெம்மையர் வில்வனையாத்
தீதத்தந் தோன்றிட வென்றந்த வீரன்றின் டோர்ப்பரியே. (ந.அ.ச)

வ ர த ல்.

சென்றோன் மீண்டுவதது அந்தணரையும் சான்றோரையும் முன்னிட்டு
வரைந்துகொண்டுமிக கண்டோர் மகிழ்ந்தகூறல்.

ஆனார் துவச னீணைத்தெழு நாயக னாத்திமுடி
யானு தரவுலுந் தென்றா வடுதுறை யாண்டகைபோ
லானுத காதலின் யார்மணம் வேட்டன ராழிவைப்பி
லானு னிவன்றிரு மாலாயி னுண்மங்கை யச்செலவியே. (ந.அ.ந)

இ ல் வ ர ழு க் கை.

தலைவன் தலைவிமுன் பாங்கியைப்புகழ்தல்.

பேதாதி பேதங்கொள் சோபான நீத்துப் பிறழ்வரிதாம்
ஆதார முற்று மலாத்தவி சேறினம் யாமரஞர்
நாதாந்தர் செம்பொற் றியாகேசர் வெற்பிலந் நாண்முதலா
நீதா னெடுத்த வழப்பினிவ் வாறு நிலைபெற்றதே. (ந.அ.ச)

தலைவனைப் பாங்கிவாழ்த்தல்.

முன்னுண் மறையென்ன நீசொன்ன வஞ்சின முற்றுவித்தே
யிந்நாட் கதிரவ னெங்கெழி லென்னெனு யின்புதந்தாய்
பொன்னார் துறைசை யணைத்தெழு நாயகர் போற்பிரியா
தெந்நாளு மெம்பெரு மான்வாழி வாழி யிவளுடனேன். (ந.அ.ச)

ந.அ.ச. தீது அத்தம் - வெம்மையைபுடையதாகிய அருநெறி.

ந.அ.ந. ஆத்திமுடியான் ஆதரவுறும். ஆனது - அமையாத. இவன் திரு
மாலானு மங்கை அச்செல்லியாயினுள்; செலவி - திருமகன்.

ந.அ.ச. "எங்கெழிலென் ஞாயிறு" தீருவாசகம், திருவெம்பாவை. கக.

வரையு நாளளவும் வநந்தாதிருந்தமை பாங்கி தலைவியை வினாதல்.
வரையும்பொற் றானும் பொருபுய னுன்னை வரையுமிந்நான்
வரையுமெவ் வாறிட ராற்றி யிருந்தனை மாதர்தொய்யில்
வரையுந் தனத்தி துறைசையெங் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பில்
வரையுமிக் கும்புரை தோளியர் தூற்றலர் வானிகொண்டே. (௩௮௮)

தலைவி வநந்தாதிருத்தற்குக் காரணங்கூறல்.

ஏயும் விரக விடத்தையெல் லாங்கொக் கிறகறுகு
வேயுந் துறைசைக் கனகத் தியாகர்கம் வெற்பர்தந்த
பாயுந் கதிர்மணி யாலவர் சொன்ன பதமனுவால்
நீயும் மொருமருந் தீயுந் லான்மெல்ல நீத்தனனே. (௩௮௯)

பாங்கி தலைமகனை வரையுநாளளவும் நிலைபெறவாற்றிய நிலைமைவினாதல்.

புரைவிடை யப்பகை வென்றார்க் கருடரும் பூந்துறைசை
நரைவிடை யம்பொற் றியாகேசர் வெற்பிலிந் நாருளநீ
வரைவிடை வைத்தக ணண்முத லாகவிம் மாதினவாத்
திரைவிடை கொண்டதெங் கேளின்ற தெங்குன் றிருவுளமே. (௩௯௦)

பாங்கி மணமனைச்சென்றசெவிலிகு இருவரன்புமுரைத்தல்.

தலைவனெங் கோழுத்தி யீசன் றுறைசைநந் தன்கொடிமென்
முலைமுகை காட்டி முகமலர்ந் தார்வ முருகுபொங்கத்
தொலைவரு செவ்விதழ்த் தேன்றர லாலன்னைதோய்ந்தன்பர்தா
மலைவில்வண் டாயுண் டடமகிழ் கூரு டுனுதினமே. (௩௯௧)

பாங்கி இல்வாழ்க்கைநன்றென்று செவிலிக்குரைத்தல்.

ஆலடி யார்தென் னாகூர் கோழுத்தி யங்கணனார்
வாலடி யார்க்கன மிட்டில் லறத்தியல் வாய்ந்துகஞ்சம்
போலடி நின்மக டன்கேள் வனையென்றும் பொற்கலத்திற்
பாலடி சின்பிசை வித்தடல் பூரிக்கும் பான்மையளே. (௩௯௨)

மணமனைச்சென்றுவந்தசெவிலி பொற்றொடிகற்பியல் நற்றய்க்குணர்த்தல்.
சிரமங்கை யாண்டவர் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசை
வரமங்கை யாள்கற்பை யென்சொல்லு கேன்மனை வாழ்க்கையிற்கந்
தரமும் பொழிகவென் றற்றாரை கான்றிடுஞ் சாய்ந்துபட்ட
மரமுந் தழைகவென் றுன்மலர் பூத்து மணந்தருமே. (௩௯௩)

செவிலி நற்றய்க்கு மனைவாழ்க்கைத்தன்மையுணர்த்தல்.

வானும்ப ரன்புற்ற செம்பொற் றியாகர் வயல்வளைமுத்
தினுந் துறைசையி னீயுநின் கேள்வனு மேவல்செயும்
யானு மிருப்பதின மிக்காமில் வாழ்க்கையி னின்மகலேத்
தானுந் தன்பனுந் தன்னைப் பணிகின்ற தையலுமே. (௩௯௪)

௩௮௮. வரை - மலை. இந்நாள்வரையும் - இந்நாளாகாறும். தொய்யில்
வரையும் - கோலமெழுதப்படும். வரையும் இக்கும் - மூங்கிலும் கரும்பும்.

௩௯௦. புரை - சூற்றம். ௩௯௨. வால் - தாய்மை.

செவிலி நற்றய்க்கு இருவர்காதலும் அறிவித்தல்.

பல்கிய சீரர சூரொப்பி லாமுலை பாகர்வெற்பி
லொல்கிடை யானும் பிறிகொரு தெய்வ முளத்துமெண்ணுள்
மல்கிசை யார்கடல் போல்வருங் தெம்முனை மாட்டிநினு
மல்கி வரலறி யாதண்ண நேர்மற்றொ ரல்கலுமே. (௩௬௫)

ப ர த் தை யி ற் பி ரி வு .

காதலன்பிரிவுழிக் கண்டோர் புலவிக்கு ஏதுவிதாயிவ் லிறைவிக்கென்றல்.
விடைக்கண் ணெழுந்தருள் செம்பொற் நியாகர் வியன்றுறைசை
யிடைக்கண் ணகல்வய லூரன் பவனி யினிதுவரப்
படைக்கண் வலையிற் பகற்குறை யாடிமும் பாவையர்க்குக்
கடைக்கண் ணருள்செய்த லாலாகு மாதயர் காரணமே. (௩௬௬)

தனித்தழியிறைவி துனித்தழுகிரக்கல்.

உமையா னெனுமொப்பி லாமுலை நாயக ரோங்கரகு
ரமையாத காத லுரியோன் பிரிய வரியவெப்பாற்
கமையாது கண்மழை யாலணை மூழ்கிடக் கங்குலெல்லா
மிமையா தழுங்குநர் யாரெனைப் போற்சில ரேழையரே. (௩௬௭)

ஈங்கிதுவென்னெனப் பாங்கிவிதைல்.

எம்பர மானந்தர் செம்பொற் நியாக ரிடங்கொடிசை
யம்பர நாதர் துறைசைநல் லூர னனுதினமுந்
கம்பமி லாமற் கவசம தாயுனைக் காக்கவுநீ
கொம்பரி லாத கொடிபோற் றவிப்பதென் கோமளமே. (௩௬௮)

இறைமகன்புறத்தொழுக்கு இறைமகளுணர்த்தல்.

கிள்ளையஞ் சொல்லிநஞ் சொன்னக் தியாகர் கிளர்துறைசை
யுள்ளல நிற்கொடி யேனையப் பொன்மார் புவந்தளித்தான்
பள்ள வயற்செந்நெல் வீழ்த்தேகி மேதிப் பகடருகே
வள்ளை குதட்டி யருந்தூரன் சேரி மடந்தையர்க்கே. (௩௬௯)

௩௬௫. பல்கிய - பெருகிய. “தெய்வந்தொழாஅன்” திருக்குறள், ௫௫.

௩௬௬. ஊரன் - மருதநிலத்தலைவன். பகற்குறை - பகற்கொள்ளை.

௩௬௭. கமையாது - பொறுது. அணை - படுக்கை, நீர்க்கரை.

௩௬௮. திசையம்பரநாதர் - திகம்பரர். “கொம்பரில் லாக்கொடி போலல
மந்தனன் கோமளமே” திருவாசகம், நீத்தல், ௨௦.

௩௬௯. கொடியேன் னைய. செந்நெல் தலைவிக்கும் மேதிப்பகடு தலைவனுக்
கும் வள்ளைக்கொடி. பரத்தைக்குமுலமை. சேரிமடந்தையர் - பரத்தையர்.

தலைவியைப் பாங்கிகழறல்.

உவருந்தி நீருண் டிலாவிய மேக முவந்துகன்பால்
கவரும் படிவறிற் பாற்கட லானது காய்ந்திடுமோ
துவருந்து வாய்மங்கை சொன்னத் தியாகர் துறைசையன்ப
ரவரின்ன ரென்பது கற்பினிற் பாருக் கழகல்லவே. (சு00)

செவ்வணியணிந்து சேடியைவிடுத்தழி அவ்வணி உழையர்கண்டு
அழுங்கிசூறல்

கலரா லறிதற் கரியவெங் கோழுத்திக் கண்ணுதலார்
சலராசி யன்ன சிடங்கெயில் சூழ்தன்ன டிறைசையன்னீர்
மலராய் மணந்தரு துங்குல முல்லையில் வந்தவம்மா
னலராம் பெரிய சரந்தொட்ப் பார்க்கெங் ககப்பட்டதே. (சு0க)

பரத்தையர்கண்டு பழித்தல்.

இருங்கல னோடுகொள் சொம்பொற் நியாக ரெழிற்றுறைசை
நெருங்கலங் காரநல் லூரனில் லத்துறை நேரிழையா
ரருங்கல னாகிய நாண்போக்கிச் சேரிவந் தாய்தொடியீ
ரொருங்கலர் பூத்த முருக்கினங் கொம்பி னுதித்தனரே. (சு0உ)

பரத்தையர் உலகியனோக்கிவிடுதலின், தலைவன்வரவுகண்டு

ஒண்ணந்தி கோழுத்தி யீசன் துறைசை யுறர்களின்மண்
விண்ணந் தினுமழி யாதகற் பாட்டி விடநடந்த
வண்ணந் திகழுருச் சேடியைச் சேரி மனையிற்கண்டு
தண்ணந் திசைப்புன லூரன்வந் தானிது தக்கதுவே. (சு0ங)

தலைமகன்வரவு பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

சுதிர்கொண்ட வர்க்குமொர் தாழ்வுள தாந்தணந் தாரெனினு
மதிர்கொண்டல் சூழர சூர்மாசி லாமணி யார்க்கன்பர்போற் 39.32
கதிர்கொண்ட வேலன்பர் தேர்மீது வந்துன் கடையினின்ற 39.32
ரெதிர்கொண்டு போற்றவர் குற்றங்கொ ளாதினி யேந்திழையே. ()

எ

கலந்தார் பெறுநலங் கூறுந் தரமன்று காதலர்தாங்
கிலந்தான் பிரியிற் பசப்புமற் றேயின் கிளிமொழியா
யலந்தாரைக் காக்கு மரகூரர் சோழுத்தி யப்பர்வெற்பிற்
புலந்தாவ தெங்கன்முன் பொன்பூத்த கொங்கை புளகித்ததே. ()

சு00. உவருந்தி - உவரையுடைய கடலில்; பாலைக்கவரும்படி. உவர்க்
கடல் பரத்தைக்கும், மேகம் தலைவனுக்கும், பாற்கடல் தலைவிக்குமுயவமை.

சு0க. கலர் - கீழ்மக்கள். சலராசி - கடல். குலமுல்லையில் - குலமாகிய
முல்லையில். மாணென்றது தலைவியை. சரம் - அம்பு.

சு0உ. ஓட்டினை உண்கலனாகக்கொண்ட. ஊரனுடையவீட்டில். முருக்
கிளங்கொம்பு - முன்னுமுருங்கையின் இளங்கொம்பு.

அற்பம். அலந்தார் - மெலிந்தார். புலந்திழுவது என்ன.

துடியிடை யாங்கொங்கைக் கோடுக ளென்செங்கைத் தோணியதா
மடிவறு மோதத் திரையென்ன முத்து வடதுடங்கக்
கொடியுதிற் கோழிச் செம்பொற் றியாகரைக் கூடியசி
ரடியவர் போலவின் றுனந்த மாக்கட லாடினமே. (௪௦௬)

வெள்ளணியணிந்துவிடுதல.

விரையார்ந்த மல்லிகைத் தாருமுத் தாரமும் வேய்ந்துபொன்னி
துரையா மெனும்வெள ஞடுக்கை யுடையுனபர் நோற்குநல்லா
திரையானெங் கோமுத்தி யீசன் றுறைசையிற் சேயுதைய
முரையாட மாதர்முன் னோடின ரோகைகொண் டோனுக்கே. (௪௦௭)

•வெள்ளணியணிந்துவிடுதலுத் தலைமகன் வாயிலவேண்டல்.

இலவிதழ் மாதர்நல் லாருட னீசென் றிறைஞ்சியென்பாற்
பலவித மாக்குறை யெண்ணி மறாத படியரகூர்
நிலவிய கோமுத்தி யெம்மான்மை மானே நிகர்வியியாள்
புலவியை யாற்றுதி கூற்றுதித் தன்னகட் பூங்கொடியே. (௪௦௮)

தலைவ் நெய்யாடியது இருளை சாற்றல்

ஐயா னனத்தையர் செம்பொற் றியாக ராட்டிறைசைப்
பையா டாவல்குல் பாலற் பயந்து பரிமளகூர்
நெய்யா டுனளவண் மெய்யாற் வேண்டு நிகழ்துனியுரு
சையா சலம்பொரு மார்பா தணியவும் வேண்டிமின்றே. (௪௦௯)

தலைவன் தன்மனதது உவகைகூதல.

பாராட்டு நல்ல தவஞ்செய்த நானவன் பச்சுடம்புஞ்
சீராட்டு செங்கையிற் பாலனும் பான்முலைச் செப்பழகுந்
தாராட்டு மார்பர் கனகத் தியாகர் தடந்துறைசை
யேராட்டி நெய்யிட்ட கோலமுங் காண்குவ னின்றிசென்றே. (௪௧௦)

தலைவிகு அனவரல பாங்கு சாற்றல்.

தென்கோ கழிநகர்ச் செம்பொற் றியாகர் சிலம்பிலவெள்ளை
யென்கோலங் கண்டனர் சொலலுமுன் னேகடை யெய்திநின்ற
ருன்கோலக் கையுங் குழவியுங் காணநம் மூரர்நல்லாய்
வன்கோடை யார்வெப்ப மோதட்ப மோவுன் மனத்துற்றதே. (௪௧௧)

தலைவியுணர்ந்து தலைவனோடுபுலத்தல.

முறுவற் படையிற் புரமாய்த்த கோமுத்தி மூர்த்தியெங்கோ
னுறுவர்க் கூருளர சூரி ருமக்குரி யாரிடைப்போரு
சிறுவற் பயந்தவென மேனியி னையவித் தேய்வைபடிண்
மறுவற்ற வும்முடை மார்பணி வீணே மறுபபடுமே. (௪௧௨)

௪௦௭. உடஇ - உடுதது. நலஆதிரையான - நலலதிருவாதிரையானையுடை
யான். இறைவனுக்கு உரியநாள் தருவாதிரை.

௪௦௯. ஐயுன்னததா-ஐந்து திருமுக்கையுடையார். சையாசலம்-சையகிரி.

௪௧௨. உறுவர் - முனிவர். ஐயவித்தேயவை - சிறுகடுகை அரைத்த

ப.

மடக்கொடி பாகன் றுறைசையெங் கோழுத்தி வள்ளல்வெற்பர்
தடுக்கரு மன்புரின் பாலுன ரென்பதென் றண்ணமும்பூத்
தொடுக்குந் துறையிற் ரொடாக்கள்ளி வீவிற்கத் தோன்றினையோ
விடக்குதின் னிப்புல யாபோக வேறொரு வீடறிந்தே. (சுகந)

வாயி ரமறுக்கப்பட்ட பாணன் கூறல்.

அறிந்தில ரென்னக் கொதித்துப் புகையுயிர்த் தம்மெவன்மே
லெறிந்தகற் போது மினிக்கல லெடேலெம் பிராட்டிபந்தம்
பறிந்திடச் செய்தருள் கோழுத்தி யீசர் பதியரஞ்சு
செறிந்தவர் போலுன தான்பணி வேன்கதந் தீர்ந்தருளே. (சுகச)

விதவி வாயின்மறை.

மூளா வழலினுள் ளங்கனல் வேன்கண்கண் மூடுதுயி
லாளாவன் றேயா சூர்மா சிலாமணி யார்புகழைக்
கேளார் செவியிற் குணம்போன தென்செவி கேழுலம்போற்
றோளார்க் குகந்தவர் பாறபாடு பாடினி தோடியையே. (சுகரு)

கூத்தன் வாயின்மறை.

வீரிய மாக வெண்ப்பணி கூத்திதென் வெவ்விருட்கோர்
சூரிய னுகிய கோழுத்தி யீசன் றுறைசையென்னும்
பேரிய லூரார்முன் சேரிப் பரத்தையர் பின்றொடா
வாரிய நீயுன் னவினயக் கூத்தையங் காடுகவே. (சுகசு)

பாங்கி வாயின்மறை.

தண்ணூர் சிறுபறை கொட்டி யுலாமித் தனிமகவைக்
கண்ணாகப் பெற்றபின் செம்பொற் றியாகர் கவின் றுறைசை
யொண்ண ரியர்முனின் தவவோசை கேட்டுநம் மூர்வந்தார்
புண்ணுன நெஞ்சடை யேன்பெற்ற பேறிது பொற்றொடியே. (சுகள)

விருந்தொடுவந்துழிப் பொறுத்தல்கண்டு தலைமகன் மகிழ்தல்.

போர்க்குஞ் சரவுரிப புத்ரத் தியாகர்தம் பூந்துறைசை
யீர்க்கு நடுதுழை யாமுலை யாளிடத் தெய்துதுனி

குழம்பு; ஐயஇததேய்வை யெனப்பிரித்து, நின் மேனியிலுள்ள அழகிய
இந்தச் சந்தனக்குழம்பெனினும் பொருந்தும்.

சுகச. பந்தம்பறிந்திடச் செய்தருள்: தீருமடிலை முதலிய தலங்களில்
திருவழால்நீற்றில் பந்தம்பறியென்ற ஒரு விசேடக்காட்சி நடைபெறுகின்றது.
“கொல்லாண் டிலககு மழுப்படை யோன்குளிர் தில்லையன்னாய், வில்லாண்
டிலககு புருவநெரியச்செவ்வாய் துடிப்பக், கல்லாண் டெடேல்கருங்க் கண்சிவப்
பாற்று கறுப்பதனறு, டல்லாண் டடியே னடிவலந கொள்வன் பணிமொழியே”
(தருச்சிற். ௨௪௮) என்பதனபொருள் இசெய்யுளில் வந்துள்ளது.

சுகரு. பாடினி - பாடுபவள். தோடி - ஓரிராகம்.

சுகசு. ஈர்க்கும் நடுதுழையா முலையார்: “ஈர்க்கிட போகா வேரிள
வனமுலை” (பொருந. ௩௬) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க; ௨-ஆம்திப்பு.

திர்க்கும் படியவள் செங்கனி வாயிற் சிறுமுறுவல்
பார்க்கும் படிவிருந் தாய்வந்த தாலென்பண் டைத்தவமே. (சகஅ)

விருந்துகண்டொளித்தலுடல பளளிபிடத்து வெளிப்படத் தலைமகனோக்கிச்
சீறேலென் மவள்சீறடி தொழுதல்.

ஏறேறு கோழுத்தி யீசன் துறைசையி லெங்கடவப்
பேறே யெனவரு பேராட்டி யின்றென் பிழைபையெண்ணிச்
சீறேலுண் சீறடி பற்றினன் யான்சிறி யோர்பிழையோர்
நூறே செயினும் பொறுப்பரன் றேயரு ணோக்கினரே. (சகக)

ஈது எங்கையர்காணின் நன்மன் மென்மல்.

கங்கையஞ் செஞ்சடைச் செம்பொற் நியாகர் கவின்றுறைசை
மங்கைய ராட மணங்கூர்பொன் னிததுறை வாவெனது
கொங்கை முயங்க வணங்கிச் சிரத்திற்கை கூப்பிடுறப
தெங்கையர் செங்கழு நீர்க்கண்கள் காணி னினிதல்லவே. (சஉ௦)

நின்னலது அகவர்யாரையும் அறியெனன்மல.

ஆவியொன் றேயிவ் வுடலிரண் டார்வ மறப்புலந்தாற்
பாவிபென் னேசெய்வன் பைந்தொடி யேபடி யேயெழுதா
வோவிய மேதிருக் கோழுத்தி யீச ருறைதுறைசைக்
காவிரி தோய்ந்துவப் பார்தோய்வ ரோசிறு காற்புனலே. (சஉ௧)

காமக்கிழத்தியைக் கண்டமைபகர்தல்.

பொன்மறு கோடித் தனிவினே யாடும் புதல்வற்புல்ல
வுன்மக னேயிவ னேயுற னீயு முவனன்னையே
நின்மனை யேயிது வாவென நாணி ரிலங்கினையாச்
சொன்மறந் தேகினள் சொன்னத் தியாகர் துறைசைமின்னே. ( )

தலைவியைப் பாங்கி புலவிதணிதல்.

ஆடிச் சிவந்தருஞ் செம்பொற் நியாகருக் கன்பருன்றூள்
சூடிச் சிவப்பொழி யென்னவும் பாராய துறைசைநல்லாய்
சேழ்ச் சிறுமியர் சூழ்தெய்வ குஞ்சரி தேங்கடம்பன்
வேடிச்சி கொங்கை தமிழிவந்த போதும் வெறுததிலவே. (சஉ௩)

சஉ௧. படி - ஒப்பு; பிரதி. கிறுகால - சிறிய வாய்க்கால்.

சஉ௨. பொன்மறுகோடி...ஏகினள்: "பொலந்தொடிப் புதல்வனைத்,
தேர்வழங்கு -தெருவிற் மயியோறகண்டே, கூரெயிற மரிவை குறுகி யாவருங்,
காணுந் ரினமையிற் சோததனா பேணிபு, பொலங்கலஞ் சுமந்த பூண்டாக் கிள
முலை, வருக மாளவென் னுயிரென்ப பெரிதுவந்த, கொண்டன னின்றோட்
கண்டு...நீயுந் தாயை யிவற்கென யான்மற், கரைய வந்து விரைவனள் கவை
இக், களவுடம் படுகிறி கவிழ்ந்துநிலை கிளையா, நாணி நின்றே ணிலைகண்
டியானும், பேணினே னல்லனே" அகநானூறு, ௧௬.

சஉ௩. சிவப்பு - கோபம். தெய்வகுஞ்சரி - தெய்வயானை. கடம்பன் -
முருக்கடவுள்; "கடம்பமா செவ்வேள்" வேடிச்சி - வள்ளியம்மை.

தலைவி புலவிதணியா ாகத தலைமகனுடல்.

கருங்காலற செற்ற துறைசையெங் கோழுத்திக் கத்தர் வெற்பிற்
பெருங்காதல் பூண்டயர் பேதைரெஞ் சேவஞ்சம் பெற்றவிவ
ளொருங்காய நீத்தன் றுயிர்த்துணை யாரம் முடன்கலவா
வருங்கான கததி லடிநோவ வந்த வயிர்தலலளே. (சஉச)

பாங்கி அனல்வகோடியையென்று இணாததார்மார்பினிகழ்தல.

பாம்பார்த்த கோழுத்தி யீசன் றுறைசைப் பனிவரைமேற் .
றேம்பார்த் தமிழ்தென்ன வந்தா ளருத்தினிர் தேரிலிநநாள்
வேம்பா யுவர்த்தனி ரொங்கன்பொன் னுனைமென் கோவியர்கைத்
தாம்பா லடியுண்ட மாயெனப் பீரும்ம தன்மைநன்றே. (சஉரு)

பாங்கி தலைமகற்கு மகட்டுறைகூர்ந்தவண்ணமுரைத்தல.

நவ்வியங் கையரொங் கோழுத்தி யையாநன் னீர்த்துறைசைக்
கொவ்வையஞ் செங்கனி வாயாண் மகப்பொறை கூர்ந்தவந்தச்
செவ்வியிற் ரததநற் செவ்வியைப் பெற்றன செவ்விலவு
மைவிரி காவி யுமாயோ னாமளியும் வானமின்னுமே. (சஉசு)

தலைவன் புதலவனைக்காண்டல,

ஆகிந் திரவியத் தியாகேசர் கோகழி யந்தணர்க்கு
மாடுங்கற் றுவு மளித்திமை யோர்க்கு மலர்களும்கிண்
மூடும் புகையும்பெய் தெல்லோருட வாழ்த்தசெய் முற்றவத்தாற
கூடும் புதலவனைக் கோவுங்கைக் கொண்டுகொண் டாடினனே. ( )

தலைவன் பள்ளியிடத்தது அழுகல்.

சுரும்புறங் காத்தொடைச் சொன்னத் தியாகர் துறைசைநன்னுட்
டிரும்புற வப்பதி யொப்பாய்செப் பான வருதனமுங்
கரும்புறத் தோளு மணையா ரணையக் கவினெழுதற்
கரும்புற மானமெய் யோவினை யேனுக் கருளியுத்த. (சஉஅ)

சஉச. அன்று - உட போன அநாள; “பண்டு பைம்பொற, கழுகா
டிடமும் கடிமலாக் காவுக கடந்துபுள்ளும்,வழுககா வழிநமக கோதுணை யாய்
வந்த மானலளே” (தரு.௭௧. ௪௦௨) என்பது இதன பின்னிரண்டடிகளோடு
ஒத்துள்ளது.

சஉரு. தேம்பார்த்து-இடம்நோக்கி. உவர்த்தினிர் - வெறுத்திர். மாயன்-
கண்ணன். ‘மாயெனப்பிர்’ எனறது குறிப்பு. உமம - உம்முடைய.

சஉசு. மூன்னமே தலைவியின் அசரம், கண்கள், வயிறு, இடை என்னும்
நான்கிரகத்தோற்று அழகிழந்திருந்த செவ்வல்லவம்பூ முதலிய நானகும் இவா
கருவுற்ற இந்நாளில் தமக்குரிய பண்டைக்கமன்பற்றன; இவளுறுப்புகள்
வேறுபட்டிருந்தன எனறப்பு.

சஉ௭. மாடு - பொன். கற்ற - கன்றையுடையபசு. புகை - ஓமத்திற்
புகைக்கப்படும் பொருள்கள்; ஆகுபொ. வாழ்த்தக கைக்கோண்டு.

சஉஅ. புறவப்பதி - சோழி. அணையா - படுகை. அணையரணைய;
இது சொல்முரண. இச்செய்யுள் புறங்காட்டலென்றுங் கூறப்படும்.

காமச்சிழக்கி வாயில்வேண்டல்,
மாரனை நீறு படக்கண்ட கண்ணர் வளர்துறைசை
யாரனை யாகநான் கோழுக்கி யீச ரவர்க்குரிய
போனை யாயுன் னகக்கே கறுப்பப் பிறக்கறகா
தூரனை யாதுவப் பாயெங்க ணீர்மைகொ லுன்னருளே (சஉக)
மகனும் ஆற்றனையும் வாயிலாகத் தலைமகன்வந் துழித் தலைமகள் எதிர்கோடல்.
சூழ்க்கார் கலியிற் பெருவேட்கை யோங்கினுந் துப்புரவோர்
காழ்க்கா ரிடைமனந் காழ்ப்பார்கொல் லோசன்ம சாகரத்தில்
வீழ்க்காரை யேற்றுமெங் கோழுக்கி யீசர் விரும்பரகூர்
வாழ்ந்தாரும் வாழ்த்து வயலூரர் காம மதிப்பதன்றே. (சஉ௦)

தலைமகன்புணர் தநீங்கியின் வந்தபாங்கியொடு தன்மகனைப் புகழ்தல்.
உம்மைப் பிறவிக்கொண் னேபோய வேழ்பவக் தொன்றுமின்பு
மிம்மைப் பிறவியி லெய்வந் தான்மைந்த னேந்கிழையாய்
சும்மைப் புனற்சடைச் சொன்னக் கியாகர் துறைசையொப்பாய்
மும்மைப் புவியும் புகழ்மூரன் மீண்டு முயங்கிடவே. (சஉ௧)

தலைவி தலைவனைப் புகழ்தல்.
செந்நாப் புலவர் துதிக்குந் கிரவியத் கியாகென்று
மன்ன வதிதுறை மன்ன கியநம் மகிழ்ந்நம்பா
ல்த்நாளுண் டாயநட் பிந்தாளு மோவில ராகவின
னன்னாளிற் கொண்டவன் போலொரு கேளிரு நாடிவின்னே, (சஉ௨)

பாங்கி தலைவியைப் புகழ்தல்.
புனலுற்ற பூம்பொய்கை யூரன் கொடுமை புரிந்தவெல்லா
மனமுற் றிடாமன் மறந்தெம் பிராட்டி வணங்குதலாற்
றனகற்ற சிந்தையர் சூழ்திரு வாவடு தண்மறைவாழ்
கனகத் தியாகர்தஞ் சீரரு ளேயன்ன காட்சியளே. (சஉ௩)

தற்பிரிவு.

பாங்கிக்குத் தலைவன்

பொருவொன் றிலாதது புண்ணியக் கல்வி புகன்றிடினோர்
திருவு மமிர்துந் தருங்கடல் போலுந் தெரியிழையா
யருவு முருவுமுள் ளார்மாசி லாமணி யார்துறைசை
மருவுந் தவத்தினர் போல்வள ராகிற்பர் வாய்த்தவரே. (சஉ௪)

சஉ௬. ஆரன் - ஆத்திமாலைபையுடைய சோழன். பேர், மாசிலாமணி
யென்பது. பேரனையாய்-குற்றமற்ற மாணிக்கம்போல்வாய் கறுப்பு-கோபம்.
சஉ௦. துப்புரவு - தூய்மை. தாழ்ப்பார் கொல்லோ - தக்கச்செய்வாரோ.
சஉ௨. “கொண்டானிற் றுள்ளியகேளிர் பிறரிலை” நான்மணி. ருச.
சஉ௩. தனகு - விடயக்களிப்பு; “தனகிருந்ததோர் தன்மையராகிலும்”
தேவாரம்.

சஉ௪. திருவுமமிர்துந் தருங்கடல்போலும்: “அமுதமுந்திருவு முதவுதலா
னும்...அளக்கராகியும்...கல்வி” கல்லாடம்.

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

சேதாம்பல் வாவித் துறைசைத் திருவியத் தியாகர்செய்ய
பாதாம் புயத்தைப் பரவப்பெற் றூர்பெறும் பாக்கியமின்
ரோதா தவர்க்கில்லை யென்றுரைத் தேகின ரொள்ளழற்கான்
வேதா ரணியமன் னாபுன்றன் மேல்வைத்த மெய்யன்பரே. (ச௩௫)

கார்ப்பருவங்கண்டு தலைவிவருந்தல்.

கத்திகைக் கூந்தலல் லாயென்செய் கோவினிக் காத்துறைசைப்
புத்திர த்யாகரைப் போற்றார் மனத்திருள் போலக்கொண்ட
லெத்திசைக் கண்ணுமூற் றென்னு ருயிருண்ண வெய்தியதான்
முத்திறக் கல்விக் கடனீர்தப் போனவர் முன்னிலரே. (ச௩௬)

தலையியைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

மகரக் கருங்கட லாடன் நெழுந்து வருவிடமே
நிகரக் குயின்வந்த கேதுவென் றேநினை நீவடபொற்
சிகரப் பொருப்புவிற் செம்பொற் றியாகர் திருத்துறைசைத்
தகரக் குழலணங் கேயன்பர் தேரின்று தான்வரற்கே. (ச௩௭)

கா வ ற் பி ரி வு.

காவற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

தேக்கந் தருவெள்ள மார்சடைச் செம்பொற் றியாகரரு
ளாக்கந் தழைத்த துறைசையன் னாய்நல் லறப்புறங்கள்
காக்கவு மல்லவை நீக்கவுஞ் செவ்வது கட்டளையா
மூக்கம் படைத்தினி தாநாடு காவ லுரியவர்க்கே. (ச௩௮)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

மலங்கா வகையுயிர் யாவையுங் காத்து வளர்துறைசைத்
தலங்காவல் கொண்டருள் செம்பொற் றியாகர் தமதருளா
னிலங்காவல் கொள்ளு நீனைவின ராயினர் நீலமழைக்
குலங்காவல் கொண்டவைம் பாலெம் பிராட்டிநங் கொற்றவரே. ( )

தலைவி கூதிர்ப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

கறைகொண்ட கண்டர் கனகத் தியாகர் கவின்றுறைசை
யிறைகொண்ட கோல்வனை மால்பொழிந் திட்டபி னெஞ்சினின்ற
வுறைகொண்டு வாடை யலைக்குமிந் நாள்சற் றுணர்ந்திலர்கொ
றிறைகொண்டு கோல்செலுத் தாநாடு காத்திடுஞ் சிந்தையரே. (ச௪௦)

ச௩௬. கத்திகை - பூமாலை. முத்திரக்கல்வி - இயலிசைநாடகம்.

ச௩௭. குயின் - மேகம். ச௪௦. உறை -

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

சொல்லும் பெரும்புகழ்ச் சொன்னத் தியாகர் துறைசையர்போ
லல்லுந் தியமலர்க் கோதாய் தழைக வடியுறையா
வொல்லுநர் வைத்தவு மொல்லார் விருது மொருங்குகொண்டு
வெல்லும் படைமுர சோடன்பர் தேர்மிசை மீண்டனரே. (சசக)

தா தி ற் பி ரி வு.

தாதிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

நீந்தா நெடும்பகை கூர்ந்திரு வேந்தர்க ணேர்ந்தமரின்
மாந்தா வகைசென்று மாற்றுதற் கேகி வருமளவுஞ்
சாந்தார் வனமுலை செம்பொற் நியாகர் தடந்துறைசைத்
தேந்தா மரைமுகத் தாள்கவ லாவகை தேற்றுகவே. (சசஉ)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

போதார் புரிசூழற் பொன்னேவன் றெண்டர்க்குப் பொங்கிரவிற்
றுதாய் நடந்தவர் சொன்னத் தியாகர் துறைசைநமர்
கோதார் மிகைதணி யாவிரு கோக்கள் குறித்தசமர்த்
தீதாம் பகைதணித் தற்கேக லுற்றனர் சித்தம்வைத்தே. (சசஉ)

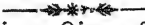
தலைவி முன்பனிப்பருவங்கண்டு வருந்தல்.

சுடுங்கார் விடமுண்ட சொன்னத் தியாகர் துறைசையொப்பாய்
கடுங்கா வலர்பகை நீக்கப் பிரிந்தவர் கண்டிலரோ
வொடுங்கா ரொடுங்கத்தென் றிக்கோட மேக முருக்கமலம்
படுங்கால் மென்னக் கருகப் பெருகும் பனியினையே. (சசச)

தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தல்.

அங்குங் குமமுலை மாதேவர் துற்றன ராழிவைய
மெங்கும் பொழிந்திடு முன்பனி நாளென் னிருதயத்திற்
றங்குந் துறைசைத் தியாகேசர் தாணினை யார்வினேபோற்
பொங்கும் பகைமன்னர் போர்தணிப் பானன்று போனவரே. ( )

து ணை வ யி ற் பி ரி வு.

தலைவன் பாங்கிக்கு அறிவுறுத்தல்.

இருந்துணை யாய்மன்னர் போர்முனை மேற்சென் றினிதினிகே
வருந்துணை யுங்கயற் கண்ணாய் துறைசையில் வாழ்ந்துயிர்கட்
கருந்துணை யாய்நின்ற கோழுத்தி யீச ரருளெனக்கை
தருந்துணை யாய்த்தைய லாள்வருந் தாவகை தாங்குகவே. (சசசு)

சசக. ஒல்லுநர் - நட்பினர். ஒல்லார் - பகைவர்.

சசஉ. வன்றெண்டர்-புரீ சுந்தராமூர்த்தி நாயனார். கோக்கள்-அரசர்.

சசச. பனிக்காலத்தில் மேகம் தெற்கேசெல்லும்; "மங்குன் மாமழை
தென்புலம் படரும், பனியிருங் கங்குல்" அகநா. உச.

தோழி அதற்கு உடம்படாமல் மறுத்தல். .

சேந்தற்கு மாமன் மகனார் செருவிற் றிகைக்குமெங்கள்
சாந்தத் தனத்திக் குதவிசெய் தாலென்ன தாழ்வுழைக்கன்
றேந்தத்தன் கோழுத்தி யீசன் றுறைசையெண் ணுரின்வெம்போர்
வேந்தர்க் குதவிசெய் வான்பிரிந் தேகுமின் வேலண்ணலே. (சச௪)

தலைவிக்குப் பாங்கி அறிவுறுத்தல்.

தீவாய வெஃகம் வலந்திரித் தேமன்னர் தெம்முனைமேற்
கோவாத முத்தனை யாய் படர்ந் தாநமர் கொண்டலுலாஞ்
சோவா வடுதுறைச் சொன்னத் தியாகரைச் சூழ்கிலர்போன்
மேவா ரிடுநொச்சி யாதுகொ லாக வினாகின்றதே. (சசஅ)

தலைவி பின்பனிப்பருவங்கண்டு வருத்தல்.

குனித்தருள் கோழுத்தி நாதன் றுறைசைக் குரீஇக்குலமுந்
தொனித்திடுந் தம்படை யோடினங் கூடுபு துளுசிருட்கூர்
பனித்திர ழேங்கவென் கண்ணுறங் காமற் பனித்திரங்கித்
தனித்திருந் தேங்குக வென்றுயிர்த தாள்ளினத் தாய்சமந்தே. (சசக)

தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவத்தல்.

என்பனி யென்முதி ராமுலை கோழுத்தி யீசனன்பர்க்
கன்பனி மாசலை கேள்வன் றுறைசையை யாதரியா
வன்பனி யாயரைப் போலே நடுக்கஞ்செய் வாடைமிகும்
பின்பனி நாளில்வந் தார்முன்பு நம்மைப் பிரிந்தவரே. (சரு0)

பொருள்வயிற்பிரிவு.

பொருள்வயிற்பிரிவு தலைவன் பாங்கிககு அறிவுறுத்தல்.

இந்நா னிலத்திலலை யேமத்தின் மேம்பட்ட தீட்டிலது
தன்னு லெவருஞ் சிறப்பின்மிக் காவர் தடந்துறைசை
நன்னு வியங்குழ லாயொப் பிலாமுலை நாயகரும்
பொன்னுலன் றோபுகழ்ப் பேர்படைத் தாண்டனர் பொற்பரசே. ( )

சச௪. சேந்தா - முருகக்கடவுள். மாமன்மகனார் - மன்மதன். உழைக்
கன்று - மான்கன்று. மின்வேல் - ஒளியையுடையவேல்.

சசஅ. படர்ந்தார் - சென்றார். சோ, நொச்சி - மதில.

சசக. குனித்தருள்-நடித்தருள்கின்ற. குரீஇக் குலம் - குருவியினம்.
பனித்து - நடுங்கி.

சரு0. என்பனி - என்னபனி. அன்பன் இமாசலை (உமை) கேள்வன்.
வன்பு அநியாயர் - வன்மையையுடைய அநியாயர்.

சருக. ஏமம் - பொன். புக்குப்பேர், சொன்னத்தியாகரென்பது.

பாங்கிமறுத்தல்.

நிரைக்கும் பகிரண்ட கோடியர் கோமுத்தி நின்மலனார்
திரைக்கு மரிவளர் தென்னா சூர சிறையனிகூழ்ந்
திரைக்குங் குழலி யுரையாத தனக்குன் றிரண்டுபெற்று
முரைக்குந் தனத்துக் கருஞ்சரம் போக வுரைப்பதென்னே. (சருஉ)

தலைவக்குப் பாங்கி அறிவறுத்தல்.

தழலத்த மேந்திய செம்பொற் நியாகர் தமிழரசுர்
நிழலத்த மன்ன கபோலத்தி சீரதத நேழ்க்கொள்ளார்
விழலத்த மன்னரென் மெண்ணிவெண் டேரைவெம் மான்புனவென்
றுழலத்த நீந்தலுற் றுருனை யேபொன்னென் றேதினரே. (சருங்)

தலைவி இளவேனிற்பருவங்கண்டு வருத்தல்.

தைக்கின்ற வேறகண்ணி தென்னா சூர்ததம் தன்பரைத்தாள்
வைக்கின்ற கோமுத்தி யீசாத தொழாத வரினமக்கோர்
திக்கின்று வேறினி யந்தோ தளிராதுச் சிறைநிறைந்த
கொக்கின் றிலையிற் குயிலின மேறுபு கூவினவே. (சருசு)

தலைவியைத்தோழி ஆற்றுவத்தல்.

தொம்மென வாட்டயர் சொன்னத தியாகர் துறைசைநலைய்
நம்மநங் கன்வசந் தத்திரு நாளிது நாட்டெவரும்
வம்மினென் றுங்கவன் காகள மார்பபது வாசெவிகேட்
டிம்மெனு முன்னணைந் தாபொருட் கேகி யிருந்தவரே. (சருரு)

தலைமகளைக் கலந்திருந்த தலைமகன் முகிலொடும்கிழந்துகூறல்.

மருவளர் கோதை மயிலனை யாளகொங்கை வண்டரளக்
குருவள ராக முயங்கினம் யாநதுருக் கோமுத்தியு
ரொருவன் றிரவியத் தியாகேசன் பலலுயிரக் குஞ்சாக்குந்
திருவருள் போல வினிப்பொழி வாழி செழுங்கொண்டலே. (சருசு)

வாழ்த்து.

வாழி திருவர சூரொப் பிலாமுலை வாழிபொன்னி
வாழி திரவியத் தியாகேசர் பொன்னருள் வாழியன்பர்
வாழிய வெங்கன்பஞ் சாக்கர தேசிகன் மாமரபு
வாழி துறைசைத் திருக்கோவை வாழிய வாழியவே. (சருஎ)

திருவாவதுறைக்கோவை முற்றிற்று.

ம்பலம.

சருஉ. உரையாத்தனக்குற றுகொங்கைகள். உரைக்குந்தனம்-பொன்.

சருங். அததம் - கை, கண்ணடி, பொன், காடு, அருநெறி.

சருசு. கொக்கு - மாமரம், ஒருபறவை; "கொக்கின்மேற் குயில்கள்கூவுங்
குளிர்பொழிற் குறியுஞ் சொன்னா" (ய். பாரதம், ௧௪௧௭. ௫௭) என்பது
இதன் நான்காமடியை ஒத்திருத்தல் காண்க. சருரு. அவன்காகளம்-குயில்.

அரும்பதவுரையின் அநுபந்தம்.

விநாயகவணக்கம்.

க. துதலைப்போன்ற பிறை. பிறையையும் அக்கின்கோவையையும் அணிபவன் இறைவன்.

உ. துணைவரத விநாயகரென்பவர், திருக்கோயிற் கோபுரவாயிற்குத் தென்பாற் கோயில்கொண்டவர். அழகிய விநாயகர், தட்சிணாமூர்த்தியின் கீழ்பா லுள்ளவர்.

நூல்.

க. கமலம், நீலம், மூலலை, கோங்கு, காந்தளென்பவற்றால் முறையே மருதம், நெய்தல், மூலலை, பாலை, குறிஞ்சியென்னுந் திணைகளைத்தும் கூறப் பட்டி, இந்நூல் ஐந்திணையொழுக்கத்தையும் புலப்படுத்துவதென்பதை விளக்கு தல் காண்க.

உ. பத்மநிதிமீதலமென்றதற்கு அமராவதியென்றேனும் அளகாபுரியென் றேனும் பொருள்கொள்க. அமோகத்தவர் - நிராசையை யுடையோர்.

ஈ. வாடாதபோது - அணிந்த மாலையிலுள்ள பூக்கள். இமையாடாத போது - கண்கள், நிலத்திற் சூடாதபோது - பாதங்கள். அழல் ஓடாப்பொற் பூண் - நெருப்பிற்காய்ச்சி ஓடவைக்கப்படாத பொன்னாலாகிய ஆபரணம். இவை தேவர்க்கே உரியன. ஈடு - ஒப்பு, பிறர்மனத்தைக் கவருநதன்மை. ல்-அவிதல்; “அவன்...பாசனைக கேற்று மணிவிளக்கோ” என்பர் பின்னும், சஉ; “சூடக்கண் டாயடிப பதமங்கள் - னிற் குடியபூவாடக்கண் டாய்வண்டு கூடக்கண் டாயிரு வாட்கணிமை, யாட்க கண் டாய்மன மேயிர்த்தக் கொம்ப ரணங்கல்லடிக், கோடக்கண் டாளுங் கலை சைத் தியாக ருயர்வரைக்கே” கலைசைக்கோவை, ஈ.

ச. தென் - அழகு, தென்னேமரம். பொன்னுழி, எழுவாய். கொன் - அச்சம். “அன்றுகண் டோருஞ் சமுதத்தை யாழியி லம்புயன்மால், சென்றுகண் டோதுநதென் னொர்த் தியாகா திருமிடற்ற, லொன்றுகண் டோமற்றை யொன்றுவிண் ணை ருலகிறகண்டோ, மின்றுகண் டோநெஞ்ச மேயிவர் பார் வை விரண்டினுமே” திருவாநூல்க்கோவை, ச.

ரு. வம்பிற் புதைக்குந் தனங்கள் - வீணே புதைத்துவைக்கப்படும் திரவியங்கள், கச்சால் மூடப்பட்டுள்ள கொங்கைகள். வருவாய் - வரும்படியுமாம்.

ஈ. அன்னம் பேட்டுக்கு இறவையருத்திப் பொருந்தும் துறைசையென் றது, யாமும் இவரை மகிழ்வித்துப் பொருந்தும்படி செய்யுமென்னுங் குறிப்புப் பொருளைத் தருகின்றது.

எ. தண்டை - ஒருவகைக்காலணி.

அஃ கொல்லியம்பாவை - கொல்லிமலைக்கண் தெய்வத்தால் அமைக்கப் பட்டதொரு தெய்வப்பிரதிமை. இது மோகினிவடிவமென்றும் கூறப்படும். கண்டார்க்குப் பெருங்காமத்தை விளைவித்து இறுதியிற் கொல்லுமியல்பையுடையது; தான் ஒருவகைத் துன்பமும் உறுதது; இதனை நற்றிணை, கஅடு. குறுந் தொகை; அகம், சீவகசிந்தாமணி கசு௭-ஆகு செய்யுட்கள் முதலியவடூரல உணர்க.

க. “கொந்தார் குழன்மணி மேகலை தூனுட்பந் கொள்வ தெந்நன்” (வேங்கைக். ௪௦௭) என்பது இங்கே அறியற்பாலது. அந்நோ-ஐயோ, பைத்த பாயிருள் - மிகப்பரவிய இருட்டு; ஒருபொருட் பன்மொழி.

க௦. பதமும் - பாதமும் பத

க௨. வேட்கைக்கடலைத் தனக்குடங்காண்டு நீரதுவமென்க; “கோக்கடல் வீழ்ந்து அவா அலையாத சூழல்வேனுக்கு அவள தனக்கலன் அன்மி வேறுபற் றிலலை” என்பர் பின்னும்; டுங்; “போர்நாடு காமவெள்ள நீர்தவொரு புணையினறிச், சீரநாடு மாதர்தனக் குடந்தேடித் தீறிவாற்கு, வார்நாடு தடைதீராத மலைநாடு வாய்த்ததால்” (குற்றலப். மாதமாருத. சஅ) என்பது இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது.

கடு. கா - காவில்.

க௭. கோணைப்படை - மாறுபாட்டினையுடைய படை; ஐ, சாரியை. குது குதுததால்-ஆசைப்பட்டால்; “வேசனை நாற்றம் குதுகுதுப்ப” (பரி.௨௦:௧௩); “தேவர்களுங் குதுகுதுப்ப” (காஞ்சி. நகரேறறு. கசடு.) நான் நகபாடம்-நான் மாகிய கதவு; “நாணெங்கு காவ லுடைப்புண்டதால்” என்பர் பின்னும்; ௨௦.

கஅ. நீரை அரசிலையால் தோய்த்துவீசதல மங்கலமரபு. வெளிதாய் - வெள்ளிய நிறமுடையதாய்.

கக. என்றும் - சூரியன். நிலாக்கடிந்ததென்க. சூரியனால் நீக்கப்படாத அகவிருளை நீலநீக்கியது மிக்க வியப்பென்றபடி. விமயிதம் - விஸ்மிதமென்பதன் திரிபு.

௨௦. கன்னி இஞ்சி - அழியாதமகில. இவர் என் தது தலைவியை.

௨௧. சட்டகம் - உடம்பு. முருக்கின் அலர்போன்ற வாய்.

௨௩. யானையென்றது கொண்கைகளை. நான்புணைய வாய்த்ததென்க.

௨௪. அஞ்சேல் - அஞ்சாதே. அணியியல் - அலங்காரஞ்செய்யுமில்லக் கணம்; ஒரு தூலுமாம்.

௨௫. தென்கடலுருளில் வடகூடலசச இயைந்தென்ன என்பது, “தென்கட் லிட்டதோர் திருமணி வாண்கழி, வடகட லுக்கதனை வந்துபட்டாங்கு” (பெருங். க. ௩௨; க௭ - கஅ) என்பதில் வேறுவகையாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

௨௬. இன்னேவருவல் - இப்பொழுதே வருவேன். பறவாக்குளவியென்பது மலைமல்லிகையென்று பொருள்தருதலை வெளிப்படையென்பர். குளவியை வண்டென்னும் பறவையோடு கட்டியென்பது மற்றொருபொருள்.

௩௦ பணிக்காப்பார் - சர்ப்பகங்கணத்தையுடையவர். கருப்புமுத்து-கரும் பின்முத்து. செந்நெலும் கரும்பும் மருதநிலத்திற்குரியன; “செந்நெல் செங்குருப

பம் பயிற்சிறந்த துறைகை” என்பர் பின்னும்; ௩௩; “சிலத்திற் கணியென்ப நெலுங்க கரும்பும்” நான்மணி. க.

௩௧. “இலலத்துக் காழொண்டு தேற்றக் கலங்கிய நீர்போற் நெளிந்து நலம்பெற்றான்” (கலி. ௧௪௨), “இலலின் பகோழ்ப் படுத்துத் தேய்வை யுறீஇக், கலுழி நீக்குங்கம்மிப் போல” (பெருங். க. ௩௫: ௨௩௫ - ௨௪௭), “மணமயக்கத்தேற்றுபுதல் மாறுதல்போ லாரிபனா, லுணமயக்கந் தேற்று விததான்” (பேங்கடவேண்பா, ௪, என்பவை இசெய்யுளின் பின்னிரண்டுகளுடன் ஒப்பிடப்படலாம்.

௩௨. “தத்துவத்தையணிந்தமலை - கொங்கை. நடு - இடை.

௩௩. ஆரவண்டல - முததுக்களாலாகிய வண்டல்.

௩௪. தியாகேசர் காட்சி - தியாகேசரது பாதாங்காட்சி; “தியாகர் வளர் துறைகை காட்சிபன்” என்பர் பின்னும்; ௧௪௦.

௩௫. துணவிழி தோட்டைக்கடந்து காட்டி உலவுமென்க.

௩௬. கோமளம் - மனத்துக்கு இன்பஞ்செய்யும் அழகு; என்றது, தலைவியை. உணர்ந்தும் - அறிந்தும்.

௩௭. “முடிக்கத் தருமுன் னரசிலை யோய்” என்பார்பின்னும்; ௧௪௦. ஈன் அரிது - பெறுதல் அரிது.

௩௮. இருவர் - தலைவியின்தாயத்தையா. ஏக்குற - ஏக்கமுற; ஏக்கற வெனப்பாடல்கொண்டு இன்னது இடையவென்று பொருள் கூறுதலும் பொருந்தும்; “கடைக்கணைக்கற்” சீவக. ௧௬௨௨.

௩௯. அற - மிக. கங்குல நீரும்.

௪௦. சேறும் - செல்வேம். வருதி - வருவாய்.

௪௧. அவன் பாசறை - சோலை.

௪௨. “நீக்கற்று இரண்டற்ற நேசமொடு.....கலந்து புணர்ந்தது” என்பது, “சொற்பா லமுதவன் யான்சுவை யென்னத் துணிந்திங்நனே, நற்பால் லனைத்தெய்வத் தந்தினறு நானிவ ளாம்பகுதிப, பொற்பா ரறிவார் புலியூர்ப் புனிதன் பொதியில் வெற்பிற், கற்பா வியவரை வாய்க்கடி தோட்ட களவகத தே” (திருச்சீற். ௮) என்பதனபொருளை ஒத்தவரத்தது. பொற்கென்ற-பொன் னிற முறற; இது புற்கென்ற எனவும் வழங்கும்.

௪௩. முக்கண நக்கர். அணியிகழ, விளி.

௪௫. மன் நிருவாணி. வள்ளல - தியாகராசர். பின் - பின்னிய. கண்ட - படைத்த. தோகை - மயில.

௪௬. இலதால் - இன்மையால். பெண்களின் - பெண்களைப்போல, சசி.

௪௭. திருத்தத்துறைகை - புண்ணிய தீர்த் துறைகை; “திருக்காலிரித்திருத்தம் படிநதோ” (௭௩) என்பா யதிக மவற்றைககு சிவனுருவாக, திருத்தமான டனித் தனி போய்த, திருத்தமா மெ தரிது” (திருவ்வே. கூ.) ‘கல்லிலும் நா

ருரிப்பவன்' என்பது ஒருபடிமொழி; "கன்னு ருரித்த கனியே போற்றி", "கன்னு ருரித்தென்ன வெண்ணையுந்தன் கருணையினும், பொன்னார் கழல்பணித் திருவாசகம். "கன்னு ருரித்தென்னை யாண்டு கொண்டான்" என்பவை

சஅ. தெய்வப்படை - செயவாத்திரங்கன். செநதமிழ்வுத்தோ - செநதமிழ்நூல்களை ஆராய்ந்தோ; "கூடலி னாய்ந்தவொண் மந்தமிழின், றுறைவாய் துறைநதையோ" (திருச்சிற். ௨௦.) "தெய்வப் பாவலாதா, முன்செய்த நூலின் முறைநதிரதோ" அம்பிகாபதி. ௪௦.

சக. பால் நத்து-வெள்ளிய சங்கம். அனல அரக்கு ஆகி. இது இலக்கோ-இது லக்ஷியமோ.

ருக. காணாய் - கண்டாயில்லை; "நடுக்கண டனையல்லை கொங்கைகண் டாயல்லை நண்பவென்ற, னடுக்கண் டனையிப் படியோ தலாப்பது" (புகலூரந்தாதி.) "பூரை மென்முலை யின்பெருங் காட்சியும் பெய்யிடையின், காணுமையுங்கண் டனையாயி னண்ப கழறலையே" (வேங்கடக். ௪௬.)

ரு௨. தேசிகத்தைத் தேசென்பதன் திரிபாக்கி ஒளிபென்றதும் பொருந்தும்; "பல்லினைத் தேசிகம்படத் துடைத்து" (சீவக. ௧௪௮௦) என்பதன் பொருளைப்பார்க்க.

ரு௩. கா-சோலை. அவா அலை-ஆசையாகிய கடல. கலன்-நீந்துதற்குரிய குடமுமாம்.

ரு௪. திருமாலாகிய விடையென்பார் 'துளவே யணிவிடை' என்றார். தளவே நகை - முல்லையரும்பே பல். தந்து அளவே இடுகிடை - துளின் அளவாகவே உள்ளது இடை; இடுகு இடை - குறைந்த இடுப்பு.

ரு௮. நின் ஆவிக்கு ஆவியை - உன் உயிர்க்கு உயிர்போன்ற தலைவியை. நிற்றி-நிறபாய். அன்னம் தமயந்தியின்பால் தூதுசென்றுவந்த அன்னப்பறவை. தரித்து - துன்பத்தைத்தாங்கி.

ரு௯. மகளிர் நடைக்கு மயிலின்நடையை உவமை கூறுதல் மரபு; "மயில் கண் டன்ன மடநடை மகளிர்" (1௨௬. ௮/ ௧௧) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க (பத். ௨-ஆம் பதிப்பு.)

௯௦. அனிச்சம் பொறுத அடித்தாமரையிலை: அனிச்சம் - அனிச்சமலர்; "அனிச்சமு மன்னத்தின் தூவியு மாத, ஈழககு நெருஞ்சிப் பழம்" (திருக்குறள், ௧௧௨௦); "பஞ்சி யடாணிச்ச நெருஞ்சியின்ற பழமாலென், மஞ்ச மல ரடிகள்" (சீவக. ௩௪௧.)

௯௧. வாரையென்றது துடையை. மதி - புத்தி, சந்திரன். இதன் பின்னடிகள், "துடைவாரை மென்மட வாரலகுற் பாம்பு தொடமயங்கி, நடைவாய் பிணமெனப் படபார்" (நாலார்நான்கு. ௨௬) என்பதை ஒத்து வந்தது.

௯௩. தாயிலு மின்பருள் செம்பொற் றியாகர்: "தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே", "தாயிற் பெரிதுநீ தயாவுடைய தம்பெருமான்", "பானினைத் தூட்டிற் தாயினுஞ் சாலப் பரிந்து.....புறம்புந திரிந்த செலவமே" என்பவை திருவாசகச்சீ செய்யுட்கள். "தடந்துறைசைக் கோயிலு மெந்நெஞ்சங்

கொண்டேர்: “அஃபேனுடைய, மனமுந் துறைசையும் வாழ்மாசி லாமணி” என்பர் பின்னும்; கசஉ; “சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்துமென் சிந்தை புள்ளு முறைவான்” திருச்சிற். ௨௦

கச. தாரகை-நட்சத்திரம்; என்றது தலைவியை. பக்கம் - அன்பு, பகை. தலைவனைச் சோமனென்றது சௌமியகுண முடையனாதல் பற்றி. சௌமியம் - சாந்தம். இப்பெயர் சோமிய மெனவும் வழங்கும். “தூநலநதிக முஞ் சோதிச் சோமியமடைந்து நின்றான்” (வி. பாரதம். ௧௫ ஆம்போர். ௧௬.)

கசு. அரக்குந் கறுக்குந் செவ்வாயென்றது வாயின் செம்மை மிகுதியைக் கூறியவாறு; “முருக்கி னிதழைக கருக்குவிக்கு முழுவந் செவ்வாய்த் திரௌபதியும்” (வி. பாரதம், துருவாச. ௧௦) என்றார். சஞ்சீவினி - மிருத சஞ்சீவினி யென்று உஷதி; “நச்சஞ்சீவினி கண்ட செம்பொனியாசலம்” (௧௧௩) என்பார்பின்னும்.

கசு. கோடு இவர்கின்ற தேன்வாரி - கொம்பிற் பரக்கின்ற தேன்கடலை. “கோலாறு தேன்பொழிய” (பெரிய. மாணக்கஞ். ௧), கொம்புத்தேன் எல்லாத் தேன்களிலும் சிறந்ததென்பர்; “கோற்றன் கொண்டு செய்தனன்”, “கோற்றன் மொழிக் கிள்ளாப்”, “கோற்றேனெனக் கென்கோ” திருவாசகம்.

கசு. படையார்விழி: அண்மைவிளி. அறல் - நீர்.

கசு. ஓர் உதரம் - அழகிய வயிறு. புரை - குற்றம். ஆல் - ஆலிலை.

சு௦. குவளைமலரின் செழுமை கூறுவார் ‘மடையார், குவளை’ என்றார். “மடைத்தேன் குவளைக்கண்ணிய” என்பார்பின்; நகரு; “மடையின்றி நீணெய்தல்வாரும்” நானிமாணி. சக. வாரும் - வாடுந்கள்.

சு௧. எல்லா எழுத்திற்கும்நாயகமாம் அவ்வெழுத்தென்றதை, ‘அகர முதல வெழுத்தெல்லாம்” (திருக்குறள். ௧) என்பது முதலியனவும் அவற்றின் உரைகளும் விளக்கும்.

சு௨. ஒருக்காலும் - ஒருபொழுதும்; ஒருகாலென்பது ஒருக்காலென்றும் வழங்கும்; “அருட்காமக் கொடிபாகன் நிருவாரினை சிதம்பரங்கண்டவர்க்கு முத்தி, யொருக்காலன் நிருக்காலு முக்காலு முண்மையீ துணமை யாமென், செருக்காலீ துரைத்தேனென் கணப்போதிற் சிரமிற்றுச் சிதைக முன்னை, யிருக்காடி மறைமொழிந்த திப்பரிசென் றுன்சுருதி யெல்லாம் வல்லான்” சிதம்பரபுராணம், துன்மத. ௧௭.

சு௩. “நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ், செய்வினை மறைப் புஞ் செலவும் பயில்வுமென், நிவ்வகை யேழினு மையமுந் றோர்தலும்” என்பது, நம்பியகப்பொருள், சூ. ௧௩௬.

சு௪. குருக்கும் - தோன்றும். வேர்வு - வேர்வை.

சு௫. சேப்பு - செம்மை; “சிகைகிடந்த ஐடலிற் செங்கண்சேப்பூர்” பரி. எ: ௭௦. பூமத்தர் - ஊமத்தம் பூவையணிந்தவர்; “மத்தமும் வன்னியு மணிந்த சென்னிம்ந், கொத்தலர் கொன்றையர் கொள்ளிக் காடரே” தேவாரம். பா - பரப்பு.

சு௬. துப்பின்-வலியால். “தீவர யுழுவை கிழித்ததந் தோசிறி தேபிழைப் பித், தாவா மணிகேவல் பணிகொண்ட வாரின்றொ ராண்டகையே” (திருச்சிற். ௭௨) என்பதும் அதன் உரையும் இச்செய்யுளின் பொருளை விளக்கும்.

அடு. முத்தி யென்னைஞ் சொல்லை மன்கையெனப் பெண்பாலாக்கியது, வடமொழிமுறை பற்றி; “முச்சிக் கிருவவ முயங்க நல்குந் கயலார் பெருந் தடந் கண்ணிபங்கா”, “ஈரைக்கமுள்முத் திக்கிருவை முயங்கிடவுந் கட வேன் கொல்லோ” காசீக்கலம்பகம் ௨௨, ௩௮.

அக. எழுதரும் பாவை - எழுதுதற்கரிய பாவைபோல்வானே. சதிர்ப்பாடு- திறமைப்பாடு.

அக. மாராயம்-சிறப்புமாம்; சீலப். ௨௫: கசஉ - ஆம் அடியின் அடிப் பைப் பார்க்க.

அடு. சுந்திதனை உரையாமலிரென மாற்றிப் பொருள்கொள்க. காயா மலர்க்குமலீர் - காயாமலரீப்பான்ற கூத்தலையுடையர்; “காசைசேர் குமலான்”, “காசைசெய் குமலுமை” என்பன தேவாரம்; “பாயாத மாணைரம் பாலும் பசுந்தோளுந், காயாவே யொர்க்குந் கலைசையே” (கலைநகச்சீரிலேடை. ௧௨.) வேங்கைமரத்தைப் பாயாத வேங்கையென்றது வெளிப்பட.

அசு. எச்சிட்ட - வஞ்சிக்க; ‘எச்சாற் பிரிச்சார்’ (உசக) என்பர்; “வந்தியை யலைப்பான் வந்த வெத்தனே” கிருவி. மணசுமந்த. ௪௩.

அஅ. எய்த எய்த - அடைதற்கு அம்பை யெய்த. யானையின்பெயராகிய அக்கியென்பதனை ‘ஒற்றிடையாரும் அதி’ என்றது எழுத்துப் பெருக்கமென் னுஞ் சொல்லணி.

அக. வரையாரமுதனையீர் - அலையிறீரென்றிய அமுதையன்றி மலையிற் றேன்றிய அமுதைப்போல்வீர். வட்கும்-கெடும்; “வட்கயான் பெரிது முட்கி” சீவக. ௪௦௩.

கக. ஆறேந்து சென்னியர் - கன்கையையணிந்த தலையையுடையர்; ஏந்திய ஆறுசென்னியை யுடையரென்றுமாம்; “முடியாறு கொண்ட துறைசையெந் கோமத்தி முத்தர்” (௩௦௦) என்பர்; “அறிஞராயோர், சிந்திக்கந் தனது தொல்லித் திருமுக மாறுந் கொண்டான்” (கந்த. திருவவதார. ௪௩); “ஐந்து முகத்தோ டதோமுகமுந் - தந்த, கிருமுகந் ளாறாகிச் செத்தமுந் கணறு, மொருமுகமாய்த் தீப்பொறியா றுய்ப்ப” (கந்தார்கலி. ௪௭ - ௪) என்பவற் றுலுமுணர்க.

கஉ. வரியார் அதன் - புலித்தோல். கண்டுகொண்டாடுமெனவும், கண்டு கொண்டு ஆடுமெனவும் பிரிக்க; ஆடுதல் - சொல்லுதல், கூடுதல்.

க௩. ஏ - அம்பு. மருளா - மயங்கி. ஏய்ப்ப வந்ததோ.

கடு. மா இலை அம்பு - மாலிலையாகிய அம்பு, பெரிய அலகையுடைய அம்பு. சேண் - நெடுந்தாரம். சிங்க சரம் - நரசிங்காத்சிரம்; இதனை எய்து இறைவன் யானையைவென்றமை திருவிளையாடலில் யானையெய்தப்படலத்தால் அறியலாகும்.

கசு. இரலை - மான். கோட்டம் - நீர்நிலை. கூட்டுறவு - கூடுதல்.

சுஅ. மான் அத்தர் - மானைத்தாங்கிய கையையுடையவர்.

கர௦. கல்லாரம் குற்று - செங்கழுநீர்மலரைப் பறித்தது.

கர௨. சூடாமணி - முடிமணி. இது ‘சூளாமணியெனவும் வழங்கும்; “சூளாமணியும்பர்க் காயவன்” திருச்சீழ். ௪௭.

க௦௫. வடி = மாவடுவின்விளவு; “வடிக்கண்ணிவை” திருச்சிற். ௩௧.

க௦௬. கதை-தண்டாயுதம். மாதுள்பு-மிக்கதுன்பம். ஏதும்-சிறிதும்.

க௦௭. தஞ்சமற்று-பற்றுக்கோடு ஆற்று. மலர்மாலையிற் பூக்களை எழுத்து வடிவுபடவும் சொல்வடிவுபடவும் வைத்துத்தொடுத்தல் மரபு; “மருடரு மல்லிகைமலை வல்லவன், பொருடகத் தொடுத்தன” (சீவக. ௨௪௫௦); இவ்வழக்கம் முன்பு உண்டென்பதைப் பேருங்குறையிற் பரக்கக்காணலாம்.

க௦௯. தண்ணெல்லாம் = தண்மையெல்லாம்.

க௧௦. பட்டாங்கு = உண்மை; “பட்டாங்கறிய” பு. வெ. க௭௪.

க௧௧. விற்படும் வெப்பு = வெயில். வேட்டு = மணஞ்செய்து.

க௧௨. வெம்மலை = வெவ்விய மலைக்காலம்.

க௧௩. துய்ய = துய; “துய்யசெம்பொற் கோயிற் சுடரெறிப்பக் கண் முகிழ்த்து, வெய்யவன்றேர் மாவிடறும் வேங்கடமே” வேங்கடமலை, ௬.

க௧௪. நடையால் அன்னமன்னுள். ஏம மடல் = இன்பத்தைத் தருவதாகியமடல், “காம முழந்து வருந்தினூர்க் கேம, மடலல்ல தில்லை வலி” (திருக்குறள், ௧௧௩௧); “பெருந்தாரை வேல்விழி தந்தவென் காமப் பணிதனக்கு, மருந்தா வதுநெஞ்ச மேயில்லை வேறு மடலன்றியே” தஞ்சை. க௦௧.

க௧௬. தமதுகருத்து முற்றுப்பெறுதவர்கள் மறுபிறப்பிலாவது அதனை யடைய நினைந்து மலையேறிவீழ்தல் முதலியனசெய்தல் பண்டைக்கால வழக்க மாதலின், ‘பறம்பேறியும் பாய்வார்களே’ என்றான்; “என்றலைவனை நனிகரணேன், நீயில் வீழ்கிலேன் நின்வரை யுருள்கிலேன் செழுங்கடல் புகுவேனே” (திருவா. திருச்சத. ௩௧); “அருவரை பாய்த்திறுது மென்பார்பண்டு” (பு. வெ. ௬௧); “மாமடலூர்வர் தலிர்த்துபின்னும் வரையூர்வர்” (தஞ்சை. க௦௨); “வஞ்சலினைக் கொள்கலனு முடலைத் தீவாய் மடுக்கிலேன் வரையுருண்டு மாய்ப்பே னல்லே, னஞ்சொழுகு வாளா லுங் குறைப்பே னல்லேன்” (திருவிளை. வாதுலுரடிகளுக்கு. ௫௫). கிழி = கிழித்ததுணி.

க௨௦. எருக்கும் என்பும்; “நானாவெண் பூனை முகிழெருக்கோ டென் பணிவேன் மடன்மேல் வருவேன்” தஞ்சை. க௦௩.

க௨௧. துவ்வாவிடம் = பிரரால் உண்ணப்படாதவிடம். படம் = ஆடை.

க௨௩. குடம்பையுர் ஆர் இறகு அன்றிற்விள்ளையும். தூக்கணத்து ஒண் சினை = தூக்கணங்குருவியின் முட்டை.

க௨௪. காக்கையைக் குயிலுக்குச் செவிலித்தா யென்றல் மரபு; “வருந்தி யீன்றான் மறந்தொழிந்தான் வளர்த்தான் சொற்கேட் டில்கடிந்தான், ...கருங்குயிலே” (சீவக. ௧௬௬௧); “உயிர்த்த பொழுதே நின்றூரல்கே ளாமு னோழி நீன்றதாய், நயத்தின் வளர்த்த தாய்குரல்கேட் டலுமே நடுங்கத் தூர்த்தால்” (பிரபுலிங்க. பிரபுதேவர். ௬௩.) புல்லார் = சிலேடை.

க௨௫. “கூறெரு பெண்ணையே கூட வேண்டுவார், வேறெரு பெண் ணையே வெட்டு வார்கொலோ” (௭௬) என்றார் அருணைக்கலம்பகத்திலும்.

க௨௬. “கனவரும்பா” (தஞ்சை. க௦௮) என்னுஞ் செய்யுளைப் பார்க்க.

க௨௭. சிங்கக்குழலி மிக்கஇளமையில் எதிர்ப்பட்ட யானையை அடுமென் பதை, “ஆளி கன்மா வணங்குடைக் குருளை, மீளி மொய்ப்பின் மிகுவலி செரு

க்டி, முலைக்கோள் விடாஅ மாத்திரை குருரோனத், தலைக்கோள் வேட்டங்
களிறுட் டாஅங்கு” பொருந். ககக - சஉ.

கஉஅ. நடைசெய்யாள் நடத்தல செய்யாள். செய்யாள் செய்யா
ளென்றது மடக்கணி.

கஉ௦. ‘விண்ணம் புலி’ எனவும் பாடம். ஏலமோ - பொருந்துமோ;
ஏல், பகுதி; “பெருமைக்கும் வாய்மைக்கு மேலாது நீகாண்ட பெற்றிமையே”
(உச௦) என்பர் பின்னும்.

ககக. இதன் பின்னிரண்டழிகள், “வெந்தபுண் வேலெறிந் தற்றூல்”
(கலி. அந்), “வெந்த புண்ணிடை வேலபட்ட வெம்மையான்” (கம்ப.
இராவணன்சோக. ௧௦), “வெவ்வே லெறிந்த விழுப்புண்ணின் மீட்டும் வெதுப்
பியதோர், செவ்வே ஹழைப்பவர் சீலமன்றோ” (தஞ்சை. ககக) என்பவற்றின்
கருத்தைப் பெற்றுவந்தன.

ககஉ. தொன்னோய் - ஆணவமலமாகிய பிணியை.

ககச. அருள்-ஆயிரம் பொன்னை அருளிய. வீழியஞ் செங்கனி வாயாள்-
சிவந்தவீழிப்பழம்போலும் வாயினையுடையாள்; “வீழிவாய் மட்டமில்” (நைட
தம், நகாரீங்கு. ௬); வீழியென்பது விழுதியென இக்காலத்து வழங்கும்.

ககடு. குளிர்தல் - தங்குதல்; “கோமுத்தி யீசர் குளிர்துறைசை”
(உஎ௦), “குறிதாம் பிறைமுடிக்கோமுத்தி யீசர் குளிர்துறைசை” (நகசு)
என்பர் பின்னும்; “சூததாடுக குணமுடையோன் குளிருங்கோலில்” தேவாரம்.

ககசு. முந்தாழ்-மூங்கில்; இச்சொல் உரதுழைவும் வழங்கும்; “ஊழுந்
றலமரு முந்தாழ்” (மலைபடு. ககக). ஏலம் - மயிசசாரது.

கக௭. சுரும்பாடு தும்பையர்; தும்பையில வண்டு மொய்த்தல் இறை
வன் அருளைப் புலப்படுத்துகின்றது; “வண்டுமொய்த் தாற்றும்பிணி” (சீவக.
உஎக) என்பதையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

ககஅ. குடங்கைக கடங்காவிழி: “குடங்கைவி னெடிய கண்ணால்”
சீவக. கஉக௦.

கச௦. குளக்ககலி - பலபாட்டுக்களை ஒருவினையால் முடிப்பது; “குள
கம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்” (தண்டி. பொது.) தழையை இலையோடு
முடித்தல் வேண்டுமென்பதில தழை இலையென்றுஞ் சொன்னயமும், தேற்ற
வினையும் காண்க.

கசஉ. ‘என்மனமுந் துறைசையும் வாழ்’ - கூட-ஆம்பாட்டின் குறிப்பைப்
பார்க்க.

கசக. அனைத்த நாயகனார் - அனைத்தெழுந்த நாயகனார்; “ஆனார் துவச
னைத்தெழு நாயகன்” (நஅடு) என்பர் பின்னும்; அனைத்தெழுந்த நாயகர்
திருக்கோலமுமாயென்றது எப்படியும் உன்னை அடைந்தேவிடுவாரென்பதைப்
புலப்படுத்திநின்றது.

கசச. அம்பல் - சிலாநிறது கூறும்பழிமொழி. தீங்கொடும் இனியென்னை
விடுப்பாய் - தீங்கைப்பொறு, என்னை விட்டுயிடு. [என்று?

கசடு. வேய்வந்த தோள்: வந்த-ஒத்தவென்னும் பொருளது. மறுத்தது

கசசு. வன்னித்தழை-வன்னிபத்திரம்; “வண்டனை கொன்றை வன்னியு
மத்தமருவிய கூவின மெருக்கொடு மிக்க, கொண்டணி சடையார்” தேவாரம்,

கச௭. பெரியோர்களளித்த பொருளை யானையிலேற்றி ஊர் வலஞ்செய் வித்து அப்பால் ஒருவர் அணிந்தனவொளந்தல மடபென்பதை இச்செய்யுள் புலப்படுத்துகின்றது.

கச௮. ஆரத்தின் - முத்துக்களையுடைய. பொழிற்ரு - பொழிலின்கண்; உருபுமயக்கம்.

கச௯. ஆவி மூழ்சி - வாவியில்மூழ்சி; நீராடி. அலர் குற்று - பூக்களைப் பறித்து. சலம்பொதாக்கய-மலையதாக்கய; மலைமுழையில் எதிர்நாலயுண்டா குமபடி ஒல்த்தலும் பாந்தலும் மகளிர் லையாடடினுள் ஒன்று; “சோதிகழ் சலம்பொரு சலம்பப் பாடிசு, குரர மகளி ராடுஞ் சோலை” (12ருகு. ௪0-௪௧); “நாமாய் மூழ்சி நறுமலர் குறையந் தாவனததுத, தேமா விளநதளிர் செவ்வனம் கொயது சலம்பொதாக்கய, வாமா நெடுங்கண் மடநதைநல லாயதஞ்சைவாண் ன வெடபிற், பூமா தய்ப்பநதா வாயவனை யாங்கம் போதுகவே” தஞ்சை, கங்க.

கரு0. உல இனமொழிக்கு.

கரு௧. குறக்கம் - சுவரக்கம். பாரிசாதம் - ஐந்தருவில் ஒன்று. காம வல்லி - கற்பகதருவற் படாந்தவளருமொருகொழு.

கரு௨. உலவாக்கழ்ச்சம் பொறதனம் - கெடாத ஆடையில் முடிந்துள்ள சேவ்வய் பொன்னுகிய பொருள்; “உலவர்” எனபது தனத்திற்கு அடை; தோணிபுரத்து இறையவனார் - தந்நூனாச்சம்பந்தமுர்த்தநாயனார்; “எழிறுறறை சைக, கயலாய கண்ணக்குச சொன்னத் தியாகரிற் காணநலக” (உருக) என்பர் பின்னும்.

கரு௩. ஆயநதன்னை எய்துக என்க.

கரு௪. வடியிட்ட தேன் - வடித்ததேன். இணை - ஒப்பு. தோன்றிப் போது - கார்த்தியூ. கண்படியிட்ட - கண்ணுக்கு ஒப்பாக அமைக்கப்பட்ட; படி - பரங்கயனபதன சதைவு, “படிச்சந்தமுத்து” எனபா; தந்சீசிற். ௩௨.

கரு௫. தாவு - உறைவடம்; வ். பார. காண்டவ. சரு, சக.

கரு௬. “பிறவா வடிவன் றிருவெங்கை மேவும் பிரானொடுபோ, யுறவா ருயிருந் வெயாகுஞ் சத்தியை யொப்பவன்று, குறவாண் தங்கண் மடமாதை நன்னொடு கூடம்மென, மறவாற்று மன்னவர்” (வெங்கைகீ. கச௨); “தெனனை யுறக்கொண முதற்கும ளீறறையுஞ் சோதனிசவசா, நன்னையு நாபபணிநறே கூடம் மாசெனத் தன்மணியும், பொன்னையும் வீசும் விராயக பூபன் பொருப் பிடத்தல, நன்னையு மின்னையு கூடம்மெனையு நன்னதருளே” (வ்யாசைகீ. கச௪) என்பவற்றின் பொருள்கள் இச்செய்யுளிறுக்கிய சாரியை யுவமத்தை ஒத்து வளங்குகனறன்.

கரு௭. வடாய் - தாகம். உம்பருண் - அமிர்தம்.

கரு8. ஒதுவாரென்பவர்கள் சைவவேளாளர்களில் தேவாரங்களைப் பன்னேடு ஒதும் ஒரு பகுப்பினர். துறைசெய்யுடோதுவாரென்பதற்குத் துறைசெய்யுள் ஒதுவாரென்றும், துறைசெய்யுள்ள ஒதுவாரென்னும் பகுப்பினவரன்றும் பொருள்கொள்க. மாலை - பூமாலை, மாலைக்காலம்.

கரு௯. வளை - சங்கம். சங்கத்திற்குக் குடம் உவமை; “குடவளைக் குலம்” (ஐந்த. ௩௧௪. ௧) மாலைக்காலத்திற் கோயிலவாயிலகளிற் சங்கமுது தல மடபாதலன், வளைக்காலக்கூர் மாலைப்பயனறா; “மலலிகையே வெண்சங்கர்

வண்டே வான்கருப்பு, விலலி கண்தெரிந்து மெய்காப்ப - முல்லைபெனு, மென் மாலை தோளைய மெல்ல நடந்ததே, புறமாலை யந்திப்பொழுது” (நள.சுயம். கூக.) வடவாநலம்-வடவைததீ. சூரியன் ப்றிமகடடிய குதிரை ஒன்மெனபா ஒரு சாரார்; ஏழெனபா ஒருசாரார்; ‘பசுசைமாவின்மே’ எனமதலை இரதூலாசரி யா ஏழெனனும் கருத்தினென்றது அதரிக்கிறது; “இரவியந்தேவமுமா விதுமாப் பற” (உகசு) எனபா ப்னனும்; “பசுசைமா ஏழு மேறப்போ யாறு மேறினா” கம்ப. கையடை. உக.

கசுஉ. ஐம்புலன்களு மாரவினிதருநதி: “கணடுகேட் ணெடுயிர்த் துற்ற நியு மைம்புலனு, மொண்ட மொழி கண்ணெ யு” (ந்ருக்குறள், ககடுக) எனப தும், “கணடு இன்பம்மாறது, ஒருகாலத்து ஒருவபாருளான ஐம்புலனும் நுகாததரிதபுடை-ததாய காமவ்னபத்தின; இசுசுதப்புப்பறறி வடதுலுட் போசராசனும் ‘சுவைபல வென்று கூறுவாரா கூறுக, யாம கூறுவது இன்பச் சுவை ஒன்றனயும்’ என இதன ம்ருத்துக கூறுனா” (ந்ருக்குறள், கன வியல, அவதாரிகை) எனபதும் இங்கு அடியறபாலான.

கசுங். சூரிாமணி - முடிமணி. வாளார மடமகண்டல-வாளரம்போன்ற மடலையுடையதாமையின். கடல இரவில அடங்காமல ஒங்கும். பரதவா கட லில இரவற படங்கம்கொறு மீனப்பிடித்துக்கொண்டு விடியநகாலத்திற் ற்ரு மபுராராகவ்ன், ‘எமமைபாந்ணடிமில் மீனும் தண்கிறை’ என்றான்.

கசுசு. சூவரசு, சூவிலலா அரென்று இரணடுவகை மரங்களுள்ளன.

கசுசு. அணையலும் புல்லாப பொழுதலும் காவலா எயதுவப்பார்.

கசுஎ. இருவி - கதாவுகாயத் த்ணத்தாள.

கசுஅ. கல்மையவள்-சரசுவதி. வாயத்தால் - கிடைத்தால், வாயின்கண் ணுள்ள நா.

கஎஓ. காட்சி - பந்தாககாட்சி. வேங்கைமரம் பூத்தால் திணைப அரி வாராதலன், தல்லவ்யை இறமசுறித்தலும், தலவன் வருதலுமையும் உளவா மெனபது கருத்து.

கஎங். உயயானம்-சோலை. பொய்யாத்தாமுக்கும் புனற் பொன்னி: “பொன்னித் தண்ணீர்த்மு நமனபா வாயசக்சாலும் பொய்ப்பதனாலு” (உகரு) எனபா ப்னனும்.

கஎசு. இனி யாரைப பார்ப்பேம்.

கஎரு. ஒருதாள, இருதாள, பலகால என்பவற்றில உள்ளதயம் உணர் தற்பாலது.

கஎஅ. ஆம்மனை யானவள் - தாயானவளுடைய.

கஎக. சுஞ்சிதம் - பழவினைத்தொகுதி.

கஅப. பமரம் - ப்மரம எபதன் சுகைது; “பமர மடுப்பக் கடாமெடுத் துற்றுமொர பகம்” ம்லுடையம்மை. காபபு. ச.

கஅஉ. மார்க்கமெனபது எதுக்கபறறி மாநகமெனவந்தது; ‘சம்ப மருங் கலை யாறுநதரித்த சடிலா’ ந்ருமயி லுத்தர்பந்தாந், உஅ.

கஅங். கங்கு - கழுக்கு, பருகது; கங்கமெனபதன் சுகைது.

கஅஎ. கோட்டுமுத்து - யானை பன்றி இவற்றின் கொம்புகளின் றோன்றிய முத்துக்கள். குருவிர்தம் - ஒருவகை மாணிக்கம்.

கஅஅ. கறையடி-உரல்போன்ற அடியையுடைய யானைகள்; “உரற்காற்கரி” (ககடு) என்பர் பின்; இரத்தம் தோய்ந்தகாலையுடைய யானைகளென்றுமாம்.

கஅக. ஒப்பினள் - உடன்பட்டாள்.

ககஊ. ஐத்தலை நாகம்: இஃது ஒருவகைப் பாம்பு; “ஐத்தலையரவின் சீமந்தத் தாரழல்” (சீவக. எசுசு.) அலைபேல - வருந்தாத்த.

ககக. நாமத்து ஐவேல அண்ணல - அசசத்தைத் தருகின்ற அழகிய வேலையுடைய அண்ணலே. தாமத்து ஐம்பால் - மாலையையணிந்த ஐந்துபகுதியையுடைய கூந்தல; ஐம்பாலினியலைய “மைந்தாற்றினைய” (சீவக. உசுஉஎ) என்பதும் அதனுரையும் விளக்கும். தயாவினைப்பற்றினென வியையும்.

ககஉ. குடம்பை - பறவைக்கூடு.

ககங. தந்திவெண் கோட்டு வேலி - யானையினுடைய வெள்ளிய தந்தத் தாலாகிய வேலியையுடைய.

ககச. வா - வருவாயாக; பொழிற்கு வாவென்க.

ககடு. உரற்காற்கரி: “உரற்காலயானை” (குறுந். உஉஉ.) ஆகமநற் சரக்கார் - சைவாகமங்களாகிய நல்ல பொருள்கள் நிரம்பிய; சரக்கு - பொருள்; ‘சரக்கறைபாவென் மணிமருசுமே’ தேவாரம்.

ககசு. இடையாவருக்குத் தெரியாய் - யாவருக்கும் தெரியாத இடையையுடையாய். மதி - சந்திரன்; உடையா - தோற்று. மதி அகன்றனனே. தலைமகனைத் திருமகளாகப் பாவித்தமையால், தாமரைப்பூவைத் தலைவியினுறையுளாகக் கூறினன்; “பூட்டிடும பொன்னுறை கோயிலுக் காயிரம் பொறகதவு” (உ௦டு) என்பர் பின்னும்.

ககக. பாகம் - பக்குவம்; குளிகை: இஃது ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணும் ஆற்றலையுடையது. அப்பாது என்பதற்கு அந்தக் காலமென்றும், அந்தப் பூவென்றும் பொருள் கொள்க; சுட்டை அயனுக்கு அடையாக்கினும் பொருத்தும்.

உ௦உ. செய்யம்மோ-செய்;மோ: முன்னிலையசை. கண்படைசெய்யென்க.

உ௦ச. அச்சுறுத்துமுன்னே - அச்சம் செய்வித்தற்குமுன்னே; அச்சு - அச்சம்; “அணங்காற்ற வச்சுறீஇயனறு” பு. வே. எஎ.

உ௦டு. ஆட்டி உகத்து ஆடும் - உயிர்கள் ஆடச்செய்தலை மேற்கொண்டு தாம் ஆடியருள்கின்ற; “ஆட்டிடு வாணுந தானு யாடுவாற் கடிமை செய்வாம்” (தனியூர்ப்புராணம், கடவுள். ச.) எல்லவாரல - இரவில்வாராதே. பொன் - திருமகள்; என்றது தலைவியை. திருமகளுக்குக் கோயில் தாமரைப்பூ; அதற்கு இதம்ஆயிரமாகலன், ஆயிரம் பொறகதவெனறாள். இக்கருத்து, இந்நூலு ககசு-ஆகு செய்யுளிலும் வந்துள்ளது; “காமரை வென்ற கண்ணோள்” (திருச்சீற். ககசு) என்பதனாலும் அறியலாகும்.

உ௦சு. கெல்லிமரங்களுள் ஒருவகை கெல்லியின்கனி அமுதமயமான தென்று கூறப்படும்.

உ௦௯. தமிழ்காட்டு மன்னர்களாகிய சோ சோழ பாண்டியர்கள் முடி மன்னராதலின், இங்கே சோழனை 'மகுடமுடி வளவன்' என்றார்.

உ௧௦. தாண்டவம் - இராவனது நடனம்.

உ௧௧. அளியார் மலர் - வண்டிகள் தேனையுண்ணும் டூ.

உ௧௨. என்னை அலைத்தனையே, துன்புற அலைத்தனையென்க.

உ௧௩. ஆர்ப்பரவஞ்செய்து - மிகமுழங்கி; "வார்கலை ளார்ப்பரவஞ் செய்ய" (திருவா. திருவெம். ௧௨.) சங்கம் - கூட்டம், சங்கு. நகையால் - நகையோடு.

உ௧௪. அடப்பம்பொழில் - அடம்பமரத்தாலாகிய சோலை; இம்மரப் பெயர் அரிம்பெனவும் வழங்கும். சிற்றிடைத்தன்மையொத்து யாவும் பொய்யாயினவாலென இயைக்க.

உ௧௫. கன்னிப்புன்னை - புதியபுன்னைமரம்; "கன்னி நறுஞாமல் கையி லேந்தி" (சீலப். எ: சு); "கருங்காலிச் செங்காலி" என்றது பொருண்முரண்.

உ௧௬. ஏதசாகரம் - துக்கக்கடல். சங்கேதம்-குறிப்பு; இது குழுஉக்குறியெனவும் வழங்கும்; "சங்கேத மாம்பெயர் வேங்கை புரோசர்" (வேங்கைக். ௬௪).

உ௧௭. விறப்பு அறியாமை - நடுக்கத்தைச்செய்யும் அறியாமை; "விறப் பக லுமையோர் பாகன்" திருநாகை. நாடு. ௨௨.

உ௧௮. மறி - மான்.

உ௧௯. கரடி இருளிற் புற்றஞ்சோற்றைப் பெயர்த்தல், "ஈயற் புற்றத் தீர்ப்புறத் திறுத்த, ஞரும்பி வல்சிப் பெருங்கை யேற்றை, தூங்குதோற் றுதிய வள்ளுகிர் கதுவலிற், பாம்பு மதனழியும் பானுட் கங்குல்" (அகநா. அ) என்பதனால் அறியலாகும்.

உ௨௨. புறச்சமயவாதிகள் தம்முட்கூடி மிக்ஞ முழங்குதலை, "கோழுத்தி வீசர் மெய்ந்தா, லோகையிற் நோப் பெறுமத்தா பித்தரையொத்த" (உ௨௬) என்பதனாலும் பின்பு விளக்கினர். ஆய்துஞ்சினாலும் - தாய்துஞ்சினாலும்.

உ௨௩. ஞரியனுதித்தற்கு முன்னதாகச் சுக்கிரன் உதிக்குமாகலின், வெள்ளி கிழக்கே புதிக்கும் வரையுமென்றார்; "வெள்ளி முனைத்த விடியல்" பு. வெ. ௨௦௬.

உ௨௪. நிதிவைப்பறைகாப்பவர்மான - பொற்றிரள்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள அறையைக்காப்பவர் அவ்வறையைச் சூழ்ந்து முழங்குகொண்டே பறைகொட்டி வளைந்தவருதலையொப்பு; "கவ்வையங் கருவி சூழ்ந்து கண்பிக்கு மாடமுந், தெவ்வர் தந்த நீணிதி சோந்த செம்பொன் மாடமும்" (சீவக. ௨௫௩.) ஊர் லீளை காவலர் - ஊரைவளைந்து காக்குங்காவலர். ஐசையாகிய கடுங்கனல்.

உ௨௬. கூகை இருத்தற்குரியமரம் வாகை; "வாகை விரித்துவெண் ணெற் றொலிப்ப மயங்கிருள் கூர்நடு நாணையாங்கே, கூகையொ டாண்டலை பாட" அம்மை முத்ததிருப்பதிகம், ௩.

உ௨௭. பதாமை - பெருங்கொடி; இதுபடாகையெனவும் வழங்கும். பாண ளிரலில்-பாதியிரலில்; "பாம்பு மதனழியும் பானுட் கங்குலும்" (அகநா. அ); "பாணுளிரவினிற் றாதுகொண்டோன்" (திருவிளை. கடவுள், ௨௦.) குட்டு-கோ

ழிச்சேவலின் தலைபிற் செங்காங்கட் புவைப்போன்றன்னதோரு மப்பு; “கொய் ம்மலர கோன்றிபோற் றுட்டிநடைய சேவலும்” (சீவக. எங்) முட்டான்: இஃது இசழ்ச்சிக் குறிப்புமாம்.

உஉக. தொடக்க - அன்பின் பிணிப்பு.

உஉக. நீவி - நீக்கி; “பொற்றோடு நிழன்மணிக் குழையு நீவி” (சீவக. சஅஅ); நீவிச்செல்வமோவென வியைக்க.

உஉஉ. நடுக்கண்டு அன்னை யறியாதெனப் பிரித்துப் பொருள்கொள்க.

உஉஉ. மி - னே இனையல் - மின்பால்வாய் வருந்தாதே.

உஉரு. பசலை - பிரிவால் உண்டாகிய வேறுபட்டநிழம்.

உஉசு. ஈரத்து - அன்படைமையால்.

உஉஎ. என்னை முறிவாங்கி ஆட்கொண்ட - அடியேனை அடிமையோலை பெழுதுவித்த வாங்கி அடிமைகொண்ட; “ஆவணத்துடையா னடியாகனை”, “ஆவணஞ்செய் தாளுந்நொண்டு” (நேவாரம்). “என்னைமுன்னு னுழமுட யான்” (கிருச்சிற். எ); “ஆவணங் கோவணங் கொண்டடி யார்தமை யாண்ட வனே” திருவையாற்றந்தாதி.

உஉஅ. அலரினின்று வண்டு உகவென்பது ஒருகொன்னயம். இச்செய் யுள்ளமுன்றமுடி மடக்கணி.

உஉக. ஆறுறுக்கப்படுமாய்நின்ற கோழுத்தியப்பர்: “ஐயாறினொ டாறுக் கதீதன்” சீகாழிக்கோவை, கருஅ.

உசக. எத்தாம் பிரித்தவர்: “எத்திட்ட நெஞ்சுடைக் கள்வரைப் போற் றிழைத்து” (அசு) என்றார் முன்னும். தொத்தாரழ - கொத்துக்கொத்தாகக் கவடுவிட்டெரியும் தீ. சுசமுளதா - இன்பமுண்டா? இல்லை.

உசஉ. தோடு - பூமடல். காடு - மயானம்.

உசஉ. அனைவா யரவு-புற்றின்கண்ணையுள்ள பாம்பு. இதைவன் பூண்ட அரவ புற்றின்கண்ணுள்ளதன்றதலால், அனை அரவின் சாதிக்கு அடை; “புற்ற டரவணி புத்தரத்யாகர்” (உஎரு) என்பதற்கும் இவ்வாறே கொள்க; “புற் றரவே பாடையுமாய்ப் பூணுமாகி” (நேவாரம்). உனைவாய் - வருத்தத்துடன்.

உசரு. ஏதிலர் - அயலார். என்காதுடி அழம்பகழி தைத்தலை டுாலும் அச்சொல்.

உசஎ. என்ன - என்று தாய்வினாவ. ஆரணங்கு என்செய்வான்.

உசஅ. “ஒருவன் மலர், நாரின் றி யேதொழித் தான்பெரு மாலை நணுகுற வே” என்பது சீகாழிக்கோவை, கஅஉ.

உசக. அளித் தமணி-நீ கையுறையாகக்கொடுத்த மாணிக்கத்தின். “கிளி யாகமங்கள் கிளத்திட” என்றது, “சுகந்தா விலாத்தமிழ் வேதங்க ளோ துற் துறைசைநகர்” (உக0) என்பதுபோன்றது.

உருக. புன்கம்புவித்குப் பொரி உவமைகூறப்படும்; “பொங்கர் வெண் பொரி சிறதின் புன்கினம்” சீலபி. கஉ: “செம்மொன் வேங்கை”.

உருஉ. மறையோர்க்குத் தாமரைமலை யுரித்தாகலின், “தார்மறையோர்” என்றார். அந்தணையுஞ் சான்றோரையு முன்னிட்டு மணஞ்செய்வாராதலின், ‘மறையோருடனீ துன்னின்’ என்றான்.

உரு௩. வேங்கைமரம்பூக்கச் சந்திரன் ஊர்கோள்கொண்டகாலம் மணஞ் செய்தற்குரியகாலமாதலின், 'ஆராயு நாண்மற்றென்' என்றான்.

உரு௪. பாண்டரங்கம் - இறைவனுடலினென்று; இது, வானோராகிய தேரில் முன்னின்ற திசைமுகன் காணும்படி கலைமகள் வமவாசிய இறைவன் வெண்ணீர்மை அணிந்தாடியது (கீலப். சு: சச - ௫); இது பண்டரங்க மெனவும் வழங்கும்; "பண்டரங்கமாடுங்கால்" கலீ. கடவுள்.

உரு௫. கோல் - அம்பு. கூடல் - மதுரை. கண்ணர் - கருதாதவர்களுடைய. தயவு - தயை; "தயவுறு பிரத்தியாகாரமும்" பிரபோத. விவேகன் வனம். அ.

உரு௬. "படரடம்பின், பிரசமலர் மணமாறாத் துறைவர்" (உ௦௨) என்பர் பின்னும். முட்டை - அன்னத்தின் முட்டையை.

உரு௭. அங்கமாலை - எள்புமாலை. பல வங்கம் - பல கப்பல்கள். இலவங்கம் - கிராமபுரம்; "ஏரில் வங்கமு மின்கறப்பூரமும்" (சீவக. கக௦க); "கருதமார் குழைமுகத் தலரில் வங்கம் காட்டும்" காந்தி. நாடு. சரு.

உரு௮. பாரரை - பருமையாகிய அரை. ஆலி - நீர்த்துளி; "மைக்க ணீல வாலி சிந்த வையிய மங்கை" (நைடநீ, கைக்கிளை. க); சிந்த இளைக்கு மென்க. பொருட்டால்: ஆல், அசை. பாலிப்பை - தருவாய்.

உரு௯. வரல் - வாராதே. இற்பயம் - வீட்டிலுள்ளாருக்குளதாகும் அச்சத்தை. காவலர் - ஊர்காவலர்.

உ௧௦. பெற்றிமை - தன்மை; "பிறவற முரைத்தோர் பெற்றிமை பெல்லாம்" மணி. உக: கசுக.

உ௧௧. வெண்குழை - சங்குண்டலம். எல்லி - இரவு. பாதாளம் மட்டி அவல் - பாதாளமளவும் பள்ளத்தையுடைய. இட்டிடை - சிறிய இடையை யுடையாள்.

உ௧௨. "தொழுந்துதிக் கைக்குப் புகலூ ரெகுவெனுஞ் சொன்னவப்போ, தெழுந்துதிக் கைக்குறித் தெங்கள் பிரானெனு நீசனெனும், விழுந்துதிக் கைக்குன்ற மொன்றுரித் தோனெனும் வெண்ணெருப்பின், கொழுந்துதிக் கைக்குப் பகல்போன தென்னுமென் கோமாமே" (திருப்புகலூரந்தாதி) என்னுஞ் செய்யுளை இதன் பின்னிரண்டுகள் ஒத்து விளங்குகின்றன. வெய்துயிர்க்கும் - வெய்துயிர்ப்பாள். விழுமென்பது முதலியவற்றிற்கும் இப்படியே பொருள்கொள்க.

உ௧௩. அக்காரம் - சருக்கரை. அரியேறு - ஆண்சிங்கம். வல்சீதேர் - உணவை ஆராய்கின்ற. வேரல் னுறுஅசர் - மூங்கிற் புதர்களை யுடைய வழியில். வரல் - வாராதே. துடிக்கைக் காவலர் - உடுக்கைப்பறையைத் தாங்கிய ஐகையையுடைய காவலர்.

உ௧௪. கறுமை - நன்மை; "கோழுத்தி நாதர் கறுத்துறைசை" (உ௧௦) என்பர் பின்னும்; அன்பின் புனல் - அன்பாகிய புனல். எண்ணும் - எண்ணுவாள்.

உ௧௫. தவமேருவார் தொண்டர் - தவத்தால் மேருமலையைப்போன்ற தொண்டர்; "மல்லன் மலையைய மா தவருரை" (சீவக. உ௭௮௯) சிவம் - முத்தி. கலம் - புதுமை. அணிநலம் தொலைகின்றதால்: "மென்மார் தளிர்வண்ணம் வெண்கொண்டலாகி மெலிபவள்" (உ௧௪) என்றார் முன்னும்.

உ௬௭. இத்சலத்தில் தருமதேவதை தவஞ்செய்து இறைவனுக்கு வாகனமாகிய விடையாபிந்தென்று புராணங்கூறுமாகலின், ஒற்றைப்பொருவிடைப் புத்ரத்தியாகர் என்றார்; “ஆவினருங் கன்றுறையு மாவடுதண் றிறையணந்து” (பெரிய. திருமுல். கூ.) இதனால், இத்தலத்தை ‘கோவடு’ என்று சூத சங்கிதை கூறும்.

உ௬௮ தன்னமும் - அற்பமும். தவிர்க்க அறியேம். செல்லும்; இது முன்னினைப் பன்மையேவல்.

உ௬௯. சுடர் விளக்கன்ன மடந்தை கல்லாய்: “மனைக்கு விளக்க மட வாள்.” என்பிடர் பிடித்து உந்தலின் - என்பிடரைப் பிடித்துச் செலுத்துதலாய்; உலகவழக்கு இது.

உ௭௦. அழுந்தச் சொல்லுமாறு ஏது என்க. ‘அருள் நீர் பெய்கொண்டல் நீர்; நீர்: இது சிலைடைநயம்படநின்றது; “நீர்வந்தா லாசை நெருப்பவியுங் காணுமே” அநுணைக்க. கூட.

உ௭௧. பதம் - பதவி. இம்மணற்குன்று, வான்தீண்டு மணற்குன்று, நெடுமணற்குன்றெனக்கூட்டுக. காண்டும் - காண்பேம். வா - வருவாயாக.

உ௭௨. கொங்குவந்து ஆர் - மணத்தையுடைய காற்றுப்பொருந்துகின்ற; வந்து - காற்று. இரிந்திட வந்தாரென்க.

உ௭௩. உழுவல் அன்பு - எழுமையுந் தொடர்ந்துவரும் அன்பு.

உ௭௪. தேரில் மணிகட்டியிருத்தல் மரபு; “மணிகா யாத்த மாண்வினைத் தேரன்” (அகநா.ச); சிலம்புஞ் சிலம்படி: மடக்கு. பருமம்-ஒருவகை மேகலை. பொற்கையில் - பொற்குகையில்; பொற்கும்பொழுது, “துயிலையி லேயிடர் துன் னையி லேசெவ்வர் சூழையிலே, பயிலையி லேயிருட் பாதி யிலேபசும் பாலனத்தை, அயிலையி லேவய தாகையி லேமடக் கார்துணைசான், மயிலையி லேவளர் சிங்கார வேலர் மயிலையிலே” (தனிப்பாடல்) என்பதில் இந்தப்பிரயோகம் காணப்படு கின்றது.

உ௭௫. செருத்தியின்பு பொற்காசு போல்வதாகலின், செருத்தி பொன்றற மென்றார். “செருத்திபொன் சொரிதந் திருநெல் வேலியுறை செல்வந்தாமே” என்பது தேவாரம். “அன்பர் சென்றுழிமுள், எரிண்டுக் கழையும் பயிலும் வெங்கானியல் கேட்டுமிந்ளோய், கண்டுந் கலக்கல்செல் லாதிந்த ஐரெற் கழற னன்றே” (தலைநக. உ௬௬) என்பதன்பொருளை ‘இதன் பிற்பகுதி ஒத்து விளங்குதல் காண்க. யான்படு கோயென்றது, தலைவன் காட்டுவழியிற் சென்று வருந்துகின்றானே என்னுந் துன்பத்தையே.

உ௭௬. எட்டார் திருவற - அட்டமூர்த்தி; பிறதுவிழுதலிய எட்டுவடி வத்தையுடையார்; “பாரு நீரெரி பல்பதி ரிரவியும் பனிமதி யாகாச, மோரும் வாயுவு மொண்கனல் வேள்வியிற் றலைவனு மாய்நின்றார்” தேவாரம். அயரோல்- வருந்தாதே. செவ்வரக்கு உருக்கி விட்டாலன நெறி வெஞ்சுரம்-செவ்வரக்கையுருக்கிவிட்டாலொத்த வெப்பத்தையும் செந்நிறத்தையுமுடைய வெவ்விய பாலை நிலத்தில். அன்றில் விள்ளா முயக்கம் - அன்றிற் பறவையின் பிரியாதகலப்பை.

உ௭௭. கார்காலத்திற் கொன்றை பூக்கும், மயில் அகவும்.

உஅஅ. மலைநெல்லைத்திய நம்மவர் அதற்கு மழைவேண்டி முருகக்கடவுளைத் துதித்தலாற் பெய்யுமழையேயன்றி இது கார்காலத்திற் பெய்யுமழையன்றென்றான்.

உஅக. துவர்ச்செங்கோடல் - செங்காந்தள; துவர்ச்செம்மை: இருபெயரோட்டு. உற்கை - கொள்ளி. கோபம் - இந்திரகோபப்பூச்சி. உங்கு-இங்கே. கொள்ளியைக்கண்டால், மழை நிற்குமென்றும் வெள்ளமடங்குமென்றுங் கூறுதல் இங்கே அறியற்பாலது.

உக௦. வெருவரல்-அஞ்சாதே. துகிற்கொடி- துவசம்; இது வெளிப்படல்.

உகக. இப்பதனபம் அவர்க்குமுளவாமென்பது, “தோகைக்குந் தோன்றற்கு மொன்றாய் வருமினப் துன்பனகோ” (திருச்சிற். எக.) என்ற பெரியார் வாக்கின்பொருளைத் தழுவினது.

உகஉ. கண்ணீர் குடங்கைவழியே வார.

உகங. இத்தலத்திற் பலசித்தர்கள் வாழ்தலினால், ‘துறைசையில் வாழ் சித்தர்’ என்றான். நவகோடிசித்தபுரமென்றும் இத்தற்கு ஒரு திருநாமமுணமி. என்னுயிரென்றது, தலைவியை.

உகச. இயம்பும்: இது முன்னிலையேவற்பன்மை.

உகரு. புரி - முறுக்கிய. செஞ்சடைமேற் சலம்வைத்த. பொருமல் - அழகை, துக்கம். ஓசையாகிய அமிாதம். தான்வருதலைத் தெரிவித்ததற்பொருட்டுத் தலைவன் வலம்புரிச்சங்கை முறுக்கினன்.

உகஎ. அ அயல நாட்டுழி - அந்த அயல்நாட்டில்.

உகஅ. சுவையாரயிர்தன்ன சொன்னத்தியாகர்: “அடியார்க்கமுதன்” (திருவாசகம்.) கவையாமனம் - பிளவுபட்டமனம்.

க௦௦. முடியாறுகொண்ட - ஆறுமுடிக்களைக்கொண்ட; கக - ஆம் பாடற் குறிப்பைப்பார்க்க. முன்வண்ணம் ஆகுத.

க௦௧. சோமன் மலைக்கணி சொன்னத்தியாகர்: “சோமத் துணியைத் தலைமீது சுமந்த தென்னோ, தாமக்கருவைப் பதிககணவளர் தப் பிரானே” தனிப்பாடல்.

க௦௨. பரசுதல் - துதித்தல்.

க௦௩. சிந்தை - வருத்தம்: “சிந்தைகூர்மனத்தையாகி” சீவக. ககஉச.

க௦௪. மரர் - ஆச்சாமரம்; “தேம்படமலர்ந்த மரர்அமெல் விண்ரும்” (மலைபடு. சஉஅ.) பராய் - துதித்து.

க௦௫. முதுக்குறைவு - பேரறிவு. பொதுக்குறை தீர்மணம் - சிறப்பாகிய மணம். தூஉய் - தூவி.

க௦௬. சது - நான்கு; “சதுமுக மரகச் சேனை நமர்தலைப் பெய்கவென்றன்” (சீவக. எகக.) மது ஏய் - தேன்பொருந்திய.

க௦௭. தோய்ந்த - கலந்த. அவர்சொல்லிலும் பொய்வருமென்று அறியேன். க௦௮. தமிழ்வேதங்களைச் சுகங்கா ஓதும் என்க.

க௦௯. சேயழல் - செம்மையாகிய அழல்; “சேய்ச்செந் தவிசு நெருப் பென்றெழுஞ் சீறடியார்” சீவக. உகசஅ.

௩௧௨. அவரே எனதுயிர்க்காவலரே.

௩௧௩. கா - சோலை. கைதவம் -

௩௧௪. வேலைக்கரைமணற்கு ஒப்புறுங்கங்குல் - நிலவையுடைய இரா.

௩௧௫. மடைத்தேங் குவளை: ௭௦-ஆம்பாட்டின் குறிப்பைப்பார்க்க. ஓர் புடை - ஒருபக்கம்.

௩௧௬. கண்ணும் பிறிதாய் மெய்யும் பிறிதாயெனக் கூட்டுக. கரியுண்ட வெள்ளிற்கனியென் - வேழமென்னும் பெயரையுடைய கோயால் உள்ளீடு இழக்கப்பெற்ற விளாம்பழத்தைப்போல; “வேழந் துறறிய வெள்ளிலேபோல்...தமிழனாக”, “வெஞ்சின வேழ முண்ட வெள்ளிலின் வெறிய மாக”, “வெஞ்சின வேழ முண்ட விளங்கனி போன்று” (சீவக. ௨௩௨, ௧௦௨௪, ௧௧௨௨); “வெண் கோட்டிக் களிறுண்டதோர் விளங்கனிபோல வறிதா” (தீஞ்செ. ௫௬); “ஓர்மத யானை...மடப்படி வாயிற் கனிந்துவிழும், விளங்கனி நலக்ககண் டாளுரஃதுண் விளங்கனியே” (வெங்கைக். ௧௨௬); அந்நோய்க்கு வேழமென்னும்பெயர் இருத்தலால், யானையின் பரியாயப்பெயர்க்களையும் அதற்குரிய அடைமொழிகளையும் கவிஞர் கூறுதல் மரபு.

௩௧௭. ‘பங்கயப் பாதஞ்சூட்டும்’ என்பது வகையுளியாய் இதில் வந்தது. ஏது என்ற சித்தம் - பாது என்ற கருத்து.

௩௧௮. இச்செய்யுள் எழுத்துச்சுருக்கமென்னும் அணியிலக்கணத்தின் பார்ப்பும்; ‘காவளி’ என்னும் இப்பெயரை எழுத்துப்பெருக்கமென்னும் இலக்கணத்தில் அமைத்து ஒருவர் பாடியிருக்கின்றனா:—“சோலையை யோரெழுத்தா லெனசொல்லுக தொக்கதன்மே, லீலப்பே ரெவ்வெழுத்தி னுணிரம்பு - மாலைக், குடைவேந்தன் சென்னி குலந்தியின் பேரைக, கடைசோந்த லோரெழுத்தாட காண்” நன். மயிலை, மேற.

௩௨௦. தண்ணீர் தன்னுள் அழுத்துதலால்.

௩. தோற்ற அப்பகைமையைத் தீர்க்கும் பொருட்டு.

.. சீற்தல அரவிற்கு அடை. ‘அன்று’ என்பது ஐம்பான் மூவிடத் துக்கும் பொதுவென்பா, நேமிநாதமுடையார்.

நாண்மதி - பிறை. நம்மாணிககக்கொம்பென்றது, தலைவியை.

“கழுமல ஓர்ரக்கம்பொ, னுயிரந் கொடுப்பர் போலு மாவடு துறை பராரே” தேவாரம்.

௩௨௫. மால் தறுகண்ணரின் - மயக்கத்தைபுடைய தறுகண்மையை (அஞ்சாமை) உடையார்போல.

௩௨௬. பரம்பு - பரவிய. பாரமாகிய கொண்டையையும் கொங்கையை யுத்தாங்கி. போதும்போது - போருங்காலத்தில்.

௩௨௭. வடவைக்கும்: உம்மை, உயர்வுசிறப்பு. இயைந்தன்று - உடன் பட்டது. அன்னத்தின் தாவி - அன்னசசிறகு.

௩௨௮. அணைமலர்க்கு - அணையிற்பரப்பிய பூக்களுக்கு. பெண்துணையுடன் - உமாதேவியாருடன்.

ந.உசு. அந்தகாரி = அந்தகாசுரனுடைய பகைவர், அப்பிறப்பில் - பழம் பிறப்பில்.

ந.உ௦. சிமந்தன்று - சிமந்தது. செந்நெல் செங்கருப்பம் பயிரிற்சிமந்த - நெற்பிரிகள் கரும்புபோலவே சிமந்தற்கு இடமாகிய; “செந்நெலே கன்னல் காட்டச் சோந்தயற் செறுவினின்ற, கன்னலே கழுஞ்காட்டுக் கங்கைநீர் நாட” (வி - பாரதம், நிரைமீட்சி. ௧௦௫); செந்நெலாலும் கருப்பம் பயிராலும் சிமந்த என்றலும் ஆம்.

ந.உ௧. கொண் - பயனில்லாமை. பயந்தார் - பெற்றோர். என்பும் அரசு வரும் புனைந்த.

ந.உ௨. கங்காளர் - முழுவெலும்பை அணிந்தவர். பொங்கா - பொங்கி. நாவாற்சட்டப்பட்டபுண்: “நாவினாற் சட்டவயி” திருக்குறள், ௧௨௬.

ந.உ௩. உத்தமனா சருதியிஃ உத்தமனாருடைய திருவாக்காகிய வேதம்போல.

ந.உ௪. நீங்கள் என்பது செய்யுளிலும் வழங்குகின்றது; “நீங்களு மவரு நேய நெறி முறை தவறாது” (வி. பாரதம். சூதுபோர். ௩௮.) அடக்குவித்து யான் எய்துவல்.

ந.உ௬. கல் வேல் போலத் தைத்தல்: - “வெங்காட்டு அரமாய கத்திராட் காற்றினவோ” (௩௫௫) என்பர் பின்னும்.

ந.உ௭. நவந்தரு பேதமுமானார் - ஒன்பதுவகையாகிய திருவுருவத்தை யு முடையார். அருவத்திருமேனி நான்கு, உருவத்திருமேனி நான்கு, உருவருவத் திருமேனி ஒன்று. னுதல வேர்வு நீவி - நுதலவேர்வையைத் துடைத்தது; “நக் கையைத் தழீஇ நன்னுதல நீவி” (பெருங். ௧. ௩௬: ௩௬௬.) ஐம்பாற்கு - கூந் தலுக்கு.

ந.உ௮. அகளன் - அமலன். உம்பர்பிரான்மகன் - இந்நிரன்மகளாகிய தெய்வயானை. அவன் மருகன்-முருகன். நீபத்தொடை-கடம்பமாலை; “மாராஅத், தருளபூர தண்டார் புரளு மார்பினன்” முருகு. ௧௦ - ௧௧.

ந.உ௯. இன்ன - சூரியன். செல்லொணுது - செல்ல ஒண்ணுது. மரைப் பால் - மரையென்னும் மிருகத்தின்பால். வாமான் தசை - வாவுகின்ற மானின் இறைச்சி; “மரையான் கந்த நுரைகொடும்பால், மான்மடி புழுக்கிய புலவு நாயு குழிசி” புறநா. ௧௬௮.

ந.உ௦. மதி ஊருகின்றமதில. துங்கம் - மேன்மை.

ந.உ௧. ஞானச்செல்வர் - ஞானசிரியர்.

ந.உ௨. கோகிலம் என்குற்றது - தலைவி என்கேசென்றாள்; “சூயிலெனப் பேசுமெல் குட்டனென்குற்றது” திருச்சிறு. ௨௨௪.

ந.உ௩. சமரம் - போர். விரும்பாரின் - விரும்பாதவரைப்போல. அன்னே - தாயே. வள்ளிலை - பெரிய இலை.

ந.உ௪. முலையயிர்து - பால. கொளுத்தி - பொருத்தி. சலம் - தீவினை; “சலத்தார் பொருள்செய்தே மார்த்தல்” (திருக்குறள். ௬௬௦.) நஞ்சுகள் பல வாதலின், “நஞ்சின் ஒன்று எனைக்கண்டு” என்றாள். “மாறாவளவயல்” (தஞ்சை. ௩௨௫) என்னுஞ் செய்யுளின்பொருளை இச்செய்யுள் தழுவி வந்தது.

திருவாவடுதறைக்கோவை.

நசுநு. “தோயமுறாப்பாலை வன்னிக்கு விலையென்றான்” என்னுக்குறிப் புரை, “இராமேசுரத்திற்குப் போவென்றான்” (நனிப்பாடல்) என்பதை நினைப்பூட்டுகின்றது. சோலையம் பூங்குழல் - சோலையைப்போன்ற அழகிய பூவையணிந்த கூரதலையுடையான்; “கணவேலியுள் கூரத்தெனநின்றுகாடுங் கடநது வநதான்” (வெங்ககக். 16.) ஸோனல் மாலைபில - நெற்றிரவில.

நசுசு. பைய நடந்தானை யான்உய்யக் காட்டுதி.

நசுஎ. உன்ஞ - உன்னி. நின்றொன்றுனவன் - நின்மகன்; “பொன் வரக் கண்டன” (நசுக) என்பர் பின்னும்.

நசுஅ. உன்மதி நின்றகன்று: இஃது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; ‘ஒன்றுநனைக்க’ என்னுந்தொடர், “ஒன்றைநனைக்கெனது வொழிந் திட்டொன்றாகும்” (நல்வழி, 28) எனபதை நினைப்பிக்கின்றது.

நுரு. தெற்றியவார்சடை: “தெற்றார்சடைமுடியான்” திருவா. உயிருண்ணி. 10.

நுருக. அவையே அரங்கு கொண்ட-சபையையே ஆடிடமாகக்கொண்ட. வரங்கிடத்தல் - மகப்பேறு முதலியனவற்றைக்கருதினோர் செய்யும் ஒரு தெய்வவழிபாடு; “வரங்கிடத் தான் தில்லை யம்பலமுனநிலம் மாயவனே” (திருச்சீத். அக.) உள்ளினும் - நினைத்தாலும். வநதி - மலடி.

நுருக. கடமான் - ஒருவகை மான். நிணப்பலி - நிணத்தையுடைய பலி. இடுவல - இடுவேன்; “நிணப்பலியோக்குவன் (திருச்சீத். 2௩௫.) கொடி - காக்கை, பூங்கொடிபோலவாளாகியதலைவு.

நுருரு. அரமாயகத்திரடகு-வாளரம்போன்ற கலவின் தொகுதிக்கு. அம் மனை - அம்மானை. பஞ்சு = பஞ்சு. ஆற்றினவோ - பொறுத்தனவோ; மெல லடிகள் ஆற்றினவோ என்க; “பஞ்சு-காண டேடினும் பையெனப பையெனவென், மஞ்சிபின் வாக்குமடி” (நாலடி. ௩௬௬) எனபது இங்கே நினைக்கற்பாலது.

நுருசு. ஆடவரீர் - வினையாடுதற்கு வருமின். முத்தஞ்சூட வரீரென்னும் - முத்தமாலையைச் சூடிதற்கு வாருங்கொன்று சொல்லுகின்ற. பாடகம் - காலணிகளுள்ளொன்று; ‘பாடகமான தொடர்பு’ எனபது “பாடகம் போலச் சூழ்ந்த பழவனை” (சுவக. ௫௧.) என்பதனாலும் அதன் உரையாலும், “உயிா புகும்சட்டகம்” எனனும்கல்லாடச் செய்யுளிலுள்ள ‘பழவனைபுகுந்த பாடகம் போல்’ என்பதனாலும் அதன் உரையாலும் விளங்கும். எககன் - எககனமென்பதன் சிதைவு.

நுருஎ. வில் விலக்கும் புருவத்தாள் - தான் ஒப்பல்லவென்று வில் விலகிச்செல்வதற்குக் காரணமான புருவத்தைப்புடையவள்; “சிலைவிலககு நீர்புரு வம்” (யா-காரிகை உரை. மேற்.) என்பா. விலக்கு ஒலென்று அதிராசுரல-யிரு கங்கள் ஒல்லென்று முழங்குகின்ற ஒலியை. கேட்டொறும் - கேட்குந்தோறும். கோட்டிமலத் தொலவிலககை - துன்பத்தைச்செய்யும் பாசமாகிய பழையபிணிப்பை. விலகககண - மலையின்கண்.

நுருஅ. நீரத அறியார். “துறைசைப் பதிவைத்த தீபமன்னான்” (கஅக) என்றார் முன்பும். தலைவியேந்திய பாவையைக்கண்ட நற்றாய், அதன் தனிமை

யைக்கண்டு சோர்வுறுவன் என்பதை, “இதுவென் பாவை பாவை யிதுவென், னைமரு நோக்கி னைமவரு சுடர்ந்துதல், பைங்கிளி யெடுக்க பைங்கிளி யென்றி வை, காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்க, நீங்கின னோவென் புங்க னோ” (ஐங்குறு. ௩௭௮) என்றும் அருமைச்செய்யுள் நன்கு விளக்குகின்றது.

௩௮. ஒள்ளொளி - மிக்க ஒளி. ‘வெள்ளிவெற்பின் தெள்ளொளிபாய்த்த திகத்தமும்’ என்பது நாலாசிரியருடைய சைவப்பற்றை நன்கு புலப்படுத்தி அள்ளொளி - செறிந்த ஒளி. அணங்கல் - வருந்தாதே.

௩௯. வெப்பு அழல் ஆற்று - வெம்மையையுடைய நெருப்புமயமாகிய சென்மன்னோ: ஏ, வினா. முக்கோல்விடுத்த முனிவர் முக்கோற்பகவ ரென்று வழங்கப்படுவர்; நோல். மாபு. சூ. ௭௦.

௪௦. “மன்னர் திருவு மகளி ரெழினலமுர், தன்னியார் துய்ப்பர் தகல் வேண்டா” (நாலடி. ௧௬௭) என்பது இதன் இறுதியடியின் பொருளை நன்கு

௪௧. கண்டனையே: ஏ - வினா. புலியின் எயிறு இருந்தாலி - புலிப்பல் லைக்கோத்த பெரியதாலி; “புலிப்பத் கோத்த புலம்புமணித் தாலி...கானவன் மகளே” அகநா. ௭.

௪௨. நீங்கியென்றான், சுடத்தற்கருமைபற்றி. “தான்றாயாக் கோங்கத் தளர்த்து முலைகொடுப்ப, லீன்றாய்நீ பாவை யிருங்குரவே - யீன்றான், மொழி காட்டா யாயினு மன்னொயிற் றுள்சென்ற, வழிகாட்டா யீதென்று வந்து” (திணைமா. ௬௮) என்பதன் பொருளையும் சொல்லையும் இச்செய்யுள் தழுவி மிக அழகுபெற்றுள்ளது.

௪௩. கவை ஏய் அழல் - விளவாட்டு எரிதல் பொருந்திய நெருப்பு; “கவைக்கொழுந்தழல்” (திருவிடா. அலை. ௨) வேட்களால் அச்சமுற்றதென்றி. செம்பார் - சிவந்தழி; பாபாநிலமாதலின், இங்ஙனம் கூறப்பட்டது; “செவ் வரக் குருக்கிலிட் டாலா” (௨. ௪௬) என்றார் மன்னும்; “அரக்கத் தன்ன செந் நிலப் பெருவழி” அகநா. ௧௪.

௪௪. அன்னே - தாயே.

௪௫. தூண்டற் கருஞ்சுடர் - தூண்டாவிளக்க; “தூண்டா விளக்கின் சுடரையாய்” (திருவாசகம்.) என்கால் நிரிந்து சலித்தன அர்ப்புடன் - அன் புடன் வரபலர்களைப் பார்த்துப் பார்த்து என்கண்கள் ஒளியை யிழந்தன. இச்செய்யுள், “காலே பரிதப் பினவே கண்ணே, நோக்கி நோக்கி வாளிழத் தன வே, யகலிந விகம்பிந் பீனிநும், பலரே மன்றலிவ் வலகத்து பிறவே” (குறுந். ௪௪) என்பதன் பொருள்பெற்று அழகுற்ற விளங்குதல் காண்க.

௪௬. பழுவம்-காடு. தூரீஇ-துருவி-தேடி. அன்னே: அண்மைவிளி.

௪௭. காம்பு - லை.

௪௮. வதுவைக்கு இசையாரை - விவாகத்திற்கு உடன்பட்டாதவர்களை. அரசந்தரு - அரசமரம். அதுலன்னும் - அதுலனும் - ஒப்பில்லாத தலைவனும். கூறும்: இது முன்னிலை யேவற்பன்மை.

௩௭௧. பொன்வரக் கண்டன்ன-திருமகள் வரக்கண்டாலொத்த; பொன்-தங்கமுமாம்; “பொன்னு னவள்சுரத் தூடே ஹிலைபின் போயினளே” (௩௬௭) என்றார் முன்னும்.

௩௭௨. அரியோசை - வண்டிகளின் ஓசை.

௩௭௩. இன்னே - இப்பொழுதே; “இன்னே பெறுதிரீ முன்னிய வினையே” முருகு. ௬௬.

௩௭௪. ‘புற்றடாவணி’ என்பதன்பொருளை உசந-ஆம் பாட்டின் குறிப்புரையிற் பார்க்க. பற்று - கையைப்பற்றி; “அங்கைத் தலம்பற்றி” (௩௭௮) என்பர் பின்னும்.

௩௭௬. ஆன்றவர் - அந்தணர் சான்றோருள்ளிட்டார். காணிய, - காண்பதற்கு. வருமென்று - வருவானென்று.

௩௭௭. வன்னிமுன் - ஓமத்தீயின் முன்னே. பொன்னுண் - மாங்கலிய சூத்திரம்.

௩௭௮. சங்கைப்படாது - ஐயமின்றி.

௩௭௯. ஏதும் திரிவின்றி - சிறிதும் வேறுபாடில்லாமல்.

௩௮௦. வான்மின்-மின்னலாகியவாள். பகழிச்சோனைப் படைமுகில்-ஆம்பை இடைவிடாது பொழிதலையுடைய மறவர்சேனையாகிய மேகம். தேர்பருகி பென்றது தலைவனை; முகில் மினனி இடித்துப்பரிதியைச் சூழ்கின்றதென்பது மற்றொருபொருள்.

௩௮௩. கணைத்தெய்வம் - பாணமாகிய தெய்வம். இராமனுடைய அக்கணிக்களை முன்பு கடலைக் குடித்தாற்போல என்னுடையகணையும் இச்சேனைக் கடலை இல்லையாக்குமென்று தலைவன் கூறினன்.

௩௮௪. வேதத்தரகத்தின் - வேதமாகிய குதிரையைப்போல; “சண்டமறைப் பரிதனக்கா தாரமாகித் தரிப்பு” (திருவிடோ. நரிபரி. ௭௬.) எம்மையர் வில்லை வளைத்துத்தோன்ற. வென்றந்த - புறங்காட்டிய.

௩௮௬. சோபானம் - படி. நாதாநதர் - நாதத்துவத்தைக் கடந்தவர். உழப்பு - முயற்சி; “உழப்பின்வாரா வுறுதிகளுளவோ” முதுமொழிக்காரஞ்சி.

௩௮௭. வஞ்சினம் - சூள், சபதம்; உள-ஆம் பாட்டிற்காண்க.

௩௮௮. அலர்வாளி - பழிமொழியாகிய பாணம். மலர்ப்பாணமென்பது மற்றொருபொருள். “அலராம் பெரிய சரநதொடுப் பார்க்கென ககப்பட்டதே” (௪௦௧) என்பர் பின்னும்.

௩௮௯. விரகவிடத்தை - பிரிவாகிய விஷத்தை. கொக்கிறகம் பூவையும் தாளியறுகம்புல்லையுமணிந்த கனகத்தியாகர்; “கொக்கிறகு சென்னி யுடையான் கண்டாய்” (தேவாரம்); “தாளியறுகினறூராய்போற்ற” (திருவாசகம்); வெற்பர்த்தக மணிபென்றது தலைவன் கையுறையாகக் கொடுத்தமணியை; சித்தகுளி கையென்பது மற்றொரு பொருள். பதமனு - சொல்லாகிய மந்திரம். மருந்து - ஔஷதம். விடவேகத்தை மணிமந்திர ஔஷதங்களால் வெல்லுதல் உணர்த்துபதை இச்செய்யுள் அழகுறப் புலப்படுத்தியுள்ளது.

௩௯௦. விடையப்பகை - ஐம்புலன்களாகிய பகையை. நரை - வெள்ளை, நார - அன்பு. அவாத்திரை - ஆசையாகியகடல். உன் திருவுள்ளம் என்கே நின்றது.

௩௯௧. நம் தன்கொடி என்றது, தலைவியை. முருகு - மணம். இதழ் - பூவிதழ், கீழுதழ். அன்னை: இஃது அண்மைவிளி. தலைவனுக்கு வண்டு உவமை. ஒருகொடி, முகையைக்காட்டி மலர்ந்து மணந்தோன்ற இதழால் தேனைத்தா ஒருவண்டு உண்டு மனமகிழுமென்பது மற்றொருபொருள்.

௩௯௨. சிரம் அங்கை ஆண்டவர் - பிரமகபாலத்தை அகக்கையில் ஏந்திய ருளியவர்; சிரமம் கையாண்டவரெனப் பிரித்து நடனப்பயிற்சியில் மிக்க தேர்ச்சியுள்ளவரென்று பொருளாகொள்ளுதலும் பொருந்தும்; “பையரவின் சூட்டிற் சிரமபத நாட்டினான்” (திருவேங்கடமாலே, ௧.) வரமங்கையாள் - வரத்தால் உதித்த மங்கைப்பருவமுடையாள்; “மங்கைப்பருவத்திவன்” (வேங்கைக்கீ.) என்பர். கந்தரமும் - மேகமும். கந்தரமும்பொழிகவென்...தாரைகான்றிமீ” என்பது, “தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநம் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யுமழை” (திருக்கீற்றுள், ௩௩) என்பதனை உட்கொண்டது.

௩௯௩. நின்மகடேத்தானும் - நின்மகனும்.

௩௯௪. பிறிதொரு தெய்வம்-வேறொரு தெய்வத்தை. தெம்முனைமாட்டு-பகைவரிடத்தில். தெவ்முனை: “திருந்தார் தெம்முனை” பு. வெ. ௩௮.

௩௯௫. பாவையர் - இங்கே பரத்தையர். மாது - தலைவி.

௩௯௬. உரியோன் - தலைவன்.

௩௯௭. கம்பம் - நடுக்கம். கொம்பர் - கொள்கொம்பு.

௩௯௮. உள்ளலரில்-நினைவாதவரைப்போலே. மேதிப்பகடு-எருமைக்கடா.

௪௦௦. துவர் உந்து வாய் மங்கை - பவனத்தை ஒப்பல்லவென்று தள்ளு இன்ற வாயையுடைய மங்கையே.

௪௦௧. கிடங்கு எயில் - அகழியும் மதிலும். முல்லைநிலத்திற் றேன்றிய மான் சரந்தொழிப்பார்க்கு என்கே அகப்பட்டது என்பது மற்றொருபொருள்.

௪௦௨. இல்லத்து - வீட்டில். நாண் - நாணம். [யார்.

௪௦௩. ஒள் நந்தி - ஒளியையுடைய நந்தியென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய

௪௦௪. சதிர - திறமைப்பாடு.

௪௦௫. ‘பிரிந்தவர் கூடினாற் பேச வேண்டுமோ’ (கம்ப. மிதிலை.) என்பதை உட்கொண்டு, ‘கலந்தார் பெறுகலக் கூறுந் தரமன்று’ என்றார்.

௪௦௬. சேய் உதயம் - பிள்ளை உதித்ததை.

௪௦௭. நிலவிய - நிலைத்த, விளங்கிய.

௪௦௮. “வைகொண்ட ஆசிகொற் சோரியின் விற்றெம்மில் வண்ணவண்ணப், பொய்கொண்டு நிற்கலுந் றோபுலை யாத்தின்னி போர்த்துவே” (திருச்சிற். ௩௮௬) என்பதை இச்செய்யுளுடன் ஒப்பிடுக.

௪௦௯. கூத்து இது என்? கூத்தரில் ஆரியக்கூத்தரென்ற ஒருவகையாருண்மையின், கூத்தனை ‘ஆரிய’ என்றான்.

௪௧௦. ஆடமணக்கூர்-நீராடுதலால் வாசனைமிக்க. [யராகிய மங்கையர்.

௪௧௧. சிவம் தரும்-முத்தியைக் கொடுக்கின்ற. சேடிச்சிறுமியர் - தோழி

சஉச. கத்தர் - கர்த்தர் - தலைவர். ஆயம் நீத்து - தோழிமாரை நீத்து.
சஉடு 'அநீதிகன்ன.....யுவர்த்தனிர்' என்பது, "வேண்டியபோதுள்
எங்கைத் தேனோனோன்மதலை கோன்றியபி", ஐள்ளைகைத் தேனே ஐமக்கு'
(தனிப்பாடல், எட்டகை ஒத்த இனிமை படகுகின்றது.

சஉசு. செவ்வி - சமடம், அழகு. [நையாது - தலைவன் வருந்தாதபடி.

சஉசு. கறுப்பென்பதற்கு மறவென்றும் டொருள் கொள்க. ஊரன்

சஉஉ. ஒலிவர் - ஒழிதல் செய்திலர்; நன்னாளில் - முகூர்த்த தினத்தில்,

சஉசு. கல்வி வாய்ந்தவர் வளராநிற்பார்.

சஉசு. இனி என்செய்கோ - இனி என்செய்வேனோ.

சஉஎ. மகரம் - ஒருவகை மீன். தகரம் - மயிர்ச்சாந்து.

சஉஅ. தேக்கம் - நிறைதல். அறப்புறங்கள் - தருமத்தின்பொருட்டு
விடப்பட்டிருக்கின்ற இடையிலி நிலங்கள்; "அடிசில் வைக லாயிரம் மறப்புறங்க
ளாயிரம்" (சீவக. எசு.) கட்டளை - விதி.

சஉக. மலங்காவகை - மயங்காதபடி. நீலம் - கருமை.

சஉஓ. கறை - விடம், கரியநிறம். இறமகொண்ட - தங்குதல்கொண்ட.
மால் - மேகம். [காணிக்கை.

சஉக. அல் உலகிய - இருளை ஒப்பல்லவென்று தள்ளிய. அடியுறை -

சஉஉ. நீந்தா - கடைக்கமுடியாத. மாந்தாவகை - இறவாத வண்ணம்.

சஉஉ. நமர் - நந்தைவர். சஉசு. கடலம் கருக. பனியினைக்கண்டிலரோ.

சஉசு. 'உட்கட்கு அருதுணையாய் நின்ற கோமுத்தியீசர்': "அருந்
துணையாய்பார்த மல்லல் தீர்க்கு மருமருத்தை" தெவாரம். [புடையவர்.

சஉஎ. சாந்தம் - சந்தனக்குழம்பு. ஏந்து அத்தன் - ஏந்திய கையை

சஉஅ. எஃகம் - வேல். கோவாத முத்தனையாய் - துவாரம் - செய்யப்
படாத முத்துப்போலவாய். [பனிபெய்ய.

சஉக. தொனித்திரம் - முழங்கும். பனித்திரன் தூங்க - மிகுதியாகிய

சருக. நாவியக் குழலாய். [குமரி - பாங்கடலிற்றேன்றிய திருமகள்.

சருஉ. பகிரண்ட கோடி - வெளியேயுள்ள அநேக அண்டங்கள். திரைக்

சருக. வெண்டோர் - கானல்.

சருசு. 'தமதன்பர்' என்பது "நிந்தடியார்" (திருவா.) என்பதுபோல
நின்றது. 'வணக்காதவரின் - தொழாதவரைப்போல. திக்கு - ஆதரவு;
'திக்குவேறில்லை' (அருணகிரியந்தாதி), 'திக்குவேறில்லை நீயே' (அருணகலகவீ
ராமாயணம், சுருதா.) சிறைநிறைந்த கொக்கு - பக்கத்தில் நிறைந்துள்ள
மாமரம்; இதற்கு நிரம்பப்பெற்ற கொக்கென்றும் பறவை.

சருஎ. பஞ்சாக்கர தேசிகள் மாமரபு வாழி - ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகரு
டைய பரம்பரைவாழ்க.

கிளவிக் கொத்து.

பக்கம்

அறத்தொடுநின்றல்	...	...	... ௩௧
இடந்தலைப்பாடி	...	...	... ௮
இயற்கைப்புணர்ச்சி	...	...	... ௨
இரவுக்குறி	...	...	... ௩௦
இரவுக்குறி இடையீடு	...	...	... ௩௩
இல்வாழ்க்கை	...	...	... ௬௩
உடன்போக்கிடையீடு	...	...	... ௬௨
உடன்போக்கு	...	...	... ௩௩
ஒருவழித்தணத்தல்	...	...	... ௪௪
ஒதற்பிரிவு	...	...	... ௭௧
கற்பொடுபுணர்ந்தகவ்வை	...	...	... ௩௬
காவற்பிரிவு	...	...	... ௭௨
கைக்கிளை	...	...	... ௧
தன்மனைவரைதல்	...	...	... ௬௬
துணைவயிற்பிரிவு	...	...	... ௭௩
துதிற்பிரிவு	...	...	... ௩
தெளிவு	...	...	... ௭
பகற்குறி	...	...	... ௨௭
பகற்குறி இடையீடு	...	...	... ௨௬
ப்ரத்தையிற்பிரிவு	...	...	... ௬௩
பாங்கற்கூட்டம்	...	...	... ௬
பாங்கிமதியுடன்பாடி	...	...	... ௧௩
பாங்கியிற்கூட்டம்	...	...	... ௧௭
பிரிவுழிக்கலங்கல்	...	...	... ௭
பிரிவுழிமகிழ்ச்சி	...	...	... ௩
பொருள்வயிற்பிரிவு	...	...	... ௭௪
மீட்சி	...	...	... ௬௦
வரைதல்	...	...	... ௬௩
வரைதல்வேட்கை	...	...	... ௩௮
வரைவிடைவைத்துப்பொருள்வயிற்பிரிதல்	...	...	... ௪௬
வரைவுகடாதல்	...	...	... ௪௧
வரைவுமலிவு	...	...	... ௪௬
வன்புறை	...	...	... ௩

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
அஞ்சுகம் 55	ஆராயுநாண் 42	உரற்காற் 32
அளனென்கோ 55	ஆலடியார் 64	உருவார்வண் 35
அங்குங்கும் 73	ஆலித்துணை 7	உலம்பும் 47
அங்கோகழி 48	ஆலியொன் 69	உவருத்தி 66
அழகனென்கோ 51	ஆறுச்சின 40	உள்ளாரை 18
அடையார்புரஞ் 13	ஆதேந்துசென் 16	உள்ளிட்டினர் 22
அனைமலர்க்கஞ்சி 54	ஆன்மவர்வந்து 61	உன்னருஞ் 44
அதரெதிர் 6	ஆனாத்துவச 63	எட்டாந்திரு 47
அந்நாளவரு 57	இகத்திலுமெய் 33	எண்கோட்டி 32
அப்பற்ற 27	இங்கேதசா 36	எண்ணிய 14
அம்பலம்புஞ் 29	இடர்கெடுத்தா 44	எண்ணும்பு 34
அவிற்றிரி 59	இடையாவரு 88	எம்பரமா 65
அரக்கவை 58	இணையார்திரு 20	எம்போலினன் 60
அரந்தொட்ட 17	இந்தானிலத் 74	எளியார்க்கிரங் 35
அரிதாந்துவி 39	இரவியந்தே 48	என்பனி 74
அருங்கடி 38	இருகோடியார் 13	என்புகல் 35
அருளாவடு 17	இருங்கல 66	என்போடணி 62
அமுத்தகிங் 44	இருங்கன்னி 5	என்னுதிய 25
அள்ளம்பழன 5	இருந்தாமரை 2	ஏணித்தடம் 46
அனைவா 40	இருந்தாரணி 25	ஏதத்துட 68
அறித்தில 68	இருந்துணையா 73	ஏயும்விரக 64
அறியாமை 34	இருமைக்கு 43	ஏதேறுகோ 69
அறையாவி 41	இலங்கியவா 25	ஐயானை 67
அன்றமென்பு 57	இலவிதம் 67	ஐவனம்வித் 47
அனமுப்பிடியு 24	இழிவழிகாடி 42	ஒண்ணந்தி 66
ஆசிலக்கன்னி 10	இழைவணையாய் 31	ஒருகௌவி 52
ஆட்டுகந் 34	இன்பார்துறக் 25	ஒருநிறுக் 55
ஆடவரீர் 58	இன்றளவும் 50	ஒருவதுவை 60
ஆடிச்சிவந் 69	ஈகையர்வா 37	ஒள்ளொளி 59
ஆடுகதிரவி 70	ஈட்டும்கினை 49	ஒற்றைப்பொரு 44
ஆடுமென்றோ 47	உம்பர்க்கரசென் 15	ஒன்றமிழ் 48
ஆயவெண்ணி 24	உம்மைப்பிறவி 71	ஓங்கியசெம் 5
ஆயிரமென் 53	உமக்கேழுந் 19	ஓங்குமெங்கு 23
ஆயினன்கோ 24	உமையாளொனு 65	ஓராழியங்கை 15
ஆர்ப்பரவ 35	உயருத்தவத் 40	கங்கையஞ் 69
ஆரத்தலர் 39	உயிரிற்சிறந் 54	கட்டாரணி 3
ஆராகவென் 21	உரக்கும்கண் 12	கடப்பந்தொடை 36

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
கடுக்கண்ட 38	சலம்புரி 48	சேயானமே 15
கத்திகை 72	சிட்டர்கொண் 5	சேலாடுகண் 8
கமரேயிக் 63	சித்துக்கியான் 31	சேவார்பதா 37
கருங்காலம் 70	சிரத்தார் 44	சேவேறுசெம் 19
கருப்பரசன் 53	சிரமக்கை 64	சோரித்தசொல் 38
கல்லாதுக 57	சிரமாலை 58	சொல்லும்பெரு 73
கலந்தார் 66	சிலவங்க 43	சொன்னலக் 27
கலராலரி 66	சிவமேரு 28	சொன்னேசருக் 13
கவையேயழ 60	சியாது 37	சோகந்தலிர் 33
கற்கண்டு 9	சிரியலா 26	சோண்டர் 5
கற்பாருமை 34	சிரேறுயர் 19	தக்கோர்பணி 14
கதைகொண்ட 72	சிரோப்பில் 8	தங்குவந்தார 45
காதரத்தி 61	சிரோடாவர் 53	தடக்கும்பராசி 15
காதாடும்வெண் 43	சுகந்தாவி 51	தடுத்தையாத 38
காதும்பரச 19	சுகுங்கார் 73	தண்டாத்தி 29
காந்தகொள் 59	சுத்தருக்கின் 48	தண்டுமைசை 60
காம்பார்வரை 60	சுராதிபர் 50	தண்ணங்குமுத 22
காயத்திரு 17	சுரும்பாடு 23	தண்ணர்சிறு 68
கார்காட்டு 19	சுரும்புறம் 70	தயங்கும்பிரசத் 43
காரொத்த 48	சுவையாரயிர் 49	தரையவர் 31
காரொன்று 41	சுழியொன்று 21	தலைவனென் 64
காழிமன்ன 23	சுற்றியவார் 16	தவத்தின்மிக் 39
கிள்ளையஞ் 65	சுற்றுஞ்சடி 10	தவமேரு 44
கிளியாக 41	சூட்டம்பு 4	தழலத்தமே 75
குயிலாய 32	சூட்டழங்க 31	தழையெடுத்தா 25
குயிற்குல 7	சூடாமணி 18	தனத்தோடனை 28
குலலையக் 33	சூலேந்துசெம் 10	தாயிலுமின்ப 12
குழையேறு 23	சூழந்தார்கலி 71	தானையன்பர் 56
குறிதாம்பிவை 53	சூளாமணியென் 72	திக்காடை 43
குனித்தருள் 74	செங்காவி 34	திண்முதரண 26
கூத்தாடவல் 27	செங்கைத் 62	திருக்காலிரி 13
கூற்றமுமஞ்ச 54	செங்காப்புல 71	திருத்தத்துறை 9
கூற்றன்மை 45	செப்பன் 59	திருநாணரவர் 53
கையாரதம் 62	செப்பமைபூண் 37	திருவாவதிதுறை 2
கையாழி 32	செம்பாதபத் 26	திருவீற்றிருந்த 46
கோங்குற்ற 56	செம்மலர்மா 3	திரையார்புனம் 16
கொப்பாள் 22	செய்யலர்வாச 39	தினைக்காடுகாக் 17
கோங்கேரி 18	செழிக்குத்துறை 25	தினைபோக 30
கோன்மாறி 42	செறிதேம்பொழி 36	திவாயவெஃ 74
சத்தாமென் 40	சென்னிக்கரு 36	துழியடை 67
சதிர்கொண்ட 66	சேதாம்பல் 72	துண்டப்பிறை 2
சதுவேதர் 51	சேந்தற்கு 74	துத்தியராவணி 3
சரிபொழுது 61	சேயழலேன் 51	துதிப்பார் 15

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
துதியைப்பெறுங் 12	நஞ்சமுதா 30	பதவாரணத்த 15
துப்பார்திரு 6	நஞ்சிக்கொடி 6	பதியாதென் 16
துய்யவென் 20	நடங்கொண்ட 12	பரசம்புயமலர் 50
துவ்வாவிட 21	நடத்திற்சிற் 7	பரம்புமலர் 54
துளளுமபொன் 46	நடமேசெய 58	பரிவேமருவி 62
துளவேயணி 11	நத்துரையா 8	பருக்குந்தன 14
துறந்தனரே 39	நதலைவாலி 32	பருங்கக்கு 30
துறைசெயுண் 26	நத்தாவளத் 25	பல்கியடி 75
துண்டற்கு 60	நத்தித்தனி 49	பல்லாரவண்ட 7
துவேதவாசி 21	நம்மணையாக் 30	பந்தேதுமி 57
தேற்றியவார் 57	நம்மாசிலாமணி 20	பன் னுமத்தெய் 9
தென்கோகழி 67	நல்லாவடு...நளிக 13	பனிச்சந்திர 11
தென்னரஞர் 22	நல்லாவடு.....நம் 3	பாட்டரியாவி 4
தென்னலிர் 12	நல்லோர்பா 51	பாதலமோ 1
தென்னாவடுதுறைச் 23	நலம்பாவுறம் 23	பாம்பார்த்த 70
செம்.....சிலம் 8	நவ்வியங்கை 70	பாராட்டுறல் 67
தென்னாவடுதுறைச் 58	நளியற்றவெஞ் 58	பாரோர்விண் 27
செம்.....செழுங் 2	நற்பலதேவ 7	பானத்தலா 10
தேக்ககதெரு 72	நற்றய்க்கினி 61	பானலம்போ 40
தோமககனி 36	நறைக்கோவை 1	பிடிக்கத்தகு 24
தோணிவீதி 12	நறையாரிதழியர் 20	பிடிவளமென் 35
தேனவருங் 11	நன்மானிடம் 44	பிரியாதவள் 17
தேன்முஞ்ச 56	நன்னத்தின் 7	பிறவாநெறி 6
தேனக்கழி 62	நாகத்திரு 3	பிறைவார்த்து 22
தேனுங்கிழங்கு 26	நாலியம் 28	புகலுத்துதி 43
தைக்கின்மலேர் 75	நானேதுமென் 8	புயலாய்மி 55
தோங்கலைம் 31	நிதிவளர்கோ 55	புறவிடையப் 64
தொங்குங் 6	நிகதையுறம் 41	புள்ளிப்புலியத 29
தொடைத்தே 52	நிரைக்கும்பகி 75	புனலுற்றது 71
தொண்டாநமை 45	நிலக்கோர்பசம் 10	பூமாரன்மே 56
தொத்திட்ட 16	நிலந்தமராமா 55	பெண்ணுழை 14
தொம்மென் 75	நின்றுழைசை 1	பெருந்தவர் 62
தொல்லாவடு 18	நீடுநின்கண் 53	பேதாதிபேதக் 63
தொழக்கேத 37	நீதித்துழைசை 38	பைபஞ்சுரன் 33
தொழுதவர்க் 4	நீந்தானெயிம் 73	பைம்போதி 11
தொழும்புசெய் 17	நீர்கொண்ட 1	பொருவென் 71
தொன்கொண்ட 20	நீருண்டவார் 52	பொற்பயன் 43
தோட்டார்குது 40	நீலார்முனின் 33	பொற்றேர் 5
தோட்டெருக் 18	நெறிவார்குழலி 39	பொன்மறுகோ 69
தோடேறுகன் 49	பஞ்சடிநாம 18	பொன்னணியாது 31
தோணுலிரண் 10	பஞ்சுட்டுமெல் 52	பொன்னேதி 16
தோற்றமுக்கேடு 20	பண்ணையம் 42	பொதார்புரி 73
நதிக்கொடி 48	பணிக்கடகம் 58	பொர்க்கஞ்சர் 68

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மகாக்கருங்	72	முடித்திட	22	வாடாதபோ	2
மஞ்சளமாட்டி	56	முடியாறு	49	வாமத்திலோர்	32
மடக்கொடி	68	முத்தமிழ்	9	வார்க்கும்ப	36
மடங்காத	23	முத்தலவே	41	வார்த்தகு	28
மணந்தரு	61	முத்தியென்	15	வாழிதிருவர	75
மணிப்பாகத	41	முதுக்குறை	50	வாளொன்று	45
மதிவைத்த	30	முற்றமுலை	34	வானும்பரன்	64
மயில்போனட	11	முறுவற்படை	67	விடவாள்	27
மருக்கொண்டிட	47	முன்வரக்கண்	61	விடைக்கண்	65
மருதாளுமூர	29	முன்னந்தவரை	42	விடையார்	13
மருவளர்கோதை	75	முன்னுண்மறை	63	விண்ணுற்ற	4
மருவியகாதலர்	28	முப்பாயினே	6	விரையார்	67
மல்லார்மலை	26	முலாகமங்	49	வில்லாரவே	21
மலங்காவகை	72	முவாமுதல்வ	52	வில்விலங்கு	59
மழவலனேந்தி	45	மூளாவழி	68	விழிகாட்டு	59
மழைத்தரு	14	மேய்வரந்	51	விளக்கமறு	11
மறைக்கரிய	18	மெல்லதரத்	46	விற்படும்	19
மன்றேறி	28	மைப்போதன	50	விதப்பறியா	36
மன்னிருவாணி	9	மையார்சுருங்	29	விணர்க்கருமை	4
மனையாவதி	20	மைவண்ணவார்	24	வீரியமாக	68
மாசிலைக்கா	8	வடிக்கணல்	19	வெங்கட்கரி	22
மாட்சியென்	28	வடிவிட்ட	26	வெங்காள	55
மாண்டகுபூ	35	வடுப்பான்	24	வெட்டும்படை	37
மாணர்கடு	53	வண்டார்	47	வெப்பார்வட	54
மாமன்றற்கை	49	வண்டிலதால்	9	வெள்ளாங்குரு	21
மாமேனிக்	14	வண்ணச்சடா	3	வெள்ளிப்பிறை	37
மாசனேரீறு	71	வயலாம்பல்	42	வேண்டும்பத	45
மாவேரிக்	46	வருணத்திற்	59	வேய்வந்த	24
மாற்கந்தரணி	30	வருமந்தமாதி	54	வோர்சூழ்ந்த	56
மின்னுக்கதிர்	6	வரையும்பொற்	64	வேலைஞ்சு	57
மின்னோது	23	வன்புடன்	54		

துணைவந்தவிநாயகர் துணை.

